

கந்தபுராணம்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

மூலமும்

வல்லவ இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர்

ச.வமித்தியலிங்கபிள்ளை

உரையும்



வல்லவ வரலாற்று ஆவணக்காப்பகம்

கனடா

2010







கந்தபுராணம்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்
மூலமும்

வல்வை இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர்

ச.வயித்தியலிங்கபிள்ளை

உரையும்

வல்வை வரலாற்று ஆவணக்காப்பகம்

கன்டா

2010

நால்	: வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்
முதற்பதிப்பு	: மூலமும் உரையும்
இரண்டாம் பதிப்பு	: தெரியவில்லை
மூன்றாம் பதிப்பு	: மன்மத வருடம் வைகாசி
கணவிப்பொறி அச்சு	: அக்டோபர், 1955ம் ஆண்டு
வெளியீடு	: அக்டோபர் 2010ம் ஆண்டு
அச்சுகம்	: உமா நகுலசிகாமணி
	: கன்டா வல்லவ வரலாற்று ஆவணக் காப்பகம்
	: விவேகா அச்சுகம், கன்டா.

Title : Valliyammai Thirumanapadalam.
Moolamum Uraiyum

First edition : Unknown

Second edition : October 1955

Third edition : October 2010

Type setting : Uma Nagulasigamany.

Publishers : Valvai Historical Document Conservation Center, Canada.
www.vythistory.com

Printer : Viveka Printers

சமர்ப்பணம்

நூற்றாண்டுக்கு முன்பு, வல்லவையில் பிறந்து தாய் தமிழகத்தில் தமக்கும் எமக்கும் இலக்கியத்தில் முகவரி தந்துவிட்டதோடல்லாமல் வல்லவ சிவன் கோயில் மடத்தில் பாரதி நிலைய முத்திராச அச்சு இயந்திர சாலையை நிறுவி சைவ அபிமானி என்ற பத்திரிகையை பல ஆண்டுகளாக நடத்தி அன்று கிறிஸ்தவ மதம் பரவிவரும் நிலைக்கு எதிராக எழுந்த சைவசமய எழுச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றிய வல்லவ இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் ச.வயித்தியலிங்கபிள்ளை அவர்களின் பெருமையுடன் இப்பனுவல்களை மீளவும் தமிழ்த்தாயின் கரங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

சிவமணம்.

கந்தபுராணம்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

வல்லவை

இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர்

ச.வයித்தியலிங்கபிள்ளை

உரையுடன்

இது
யாழ்ப்பானந்து நல்லூர்

ஆறுமுக நாவலரவர்கள்

தெம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத்
தருமபரிபாலகர்

ச. போன்னுள்வாழி அவர்களால்

சீசன் ஸ்தோ:

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அட்சிடப்பட்டது.

மாசு : 2,5 இலை வைகாலிமா

1955.

மீள் பதிப்புரை

இன்றைய காலச் சூழலில் எமது தமிழ்ப் புலவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் அவர்களது, கிடைத்தற்கு அரிய நூல்களை அறிந்துகொள்ளுவதுடன் அவற்றை ஆவணப்படுத்துவது முக்கியமானதாகும். ஆழியாத பழும் பதிவுகள் மட்டுமே அந்தப்பிரதேசத்தின் வரலாற்றை நிலைநிறுத்தக் கூடியவை.

19ம், 20ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த எமது புலவர்கள் பலர் ஈழத்தில் பிறந்து தமிழ்நாட்டினைத் தங்கள் தாய்நாட்டினைவ கருதித் தமிழ்நாடு புகுந்து கற்றும் பணிசெய்தும் பெருமைபெற்றும் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். நல்லை நகருக்கு நாவலர் முகவரிதந்தார். வடமராட்சியில் (வல்வெட்டித்துறைக்கு), 1843ம் ஆண்டு மாசித்திங்களில் பிறந்து வாழும் முதல் மனிதர் என்ற பெருமையை தமிழ்நாட்டு, ஈழத்து சமய இலக்கிய வரலாற்றில் விலாசத்தைத் தந்தவர் இயற்றமிழுப் போதகாசிரியர் திரு.ச.வயித்திய விங்கபிள்ளை அவர்கள்.

இவரின் உரை நூலின் ஒன்றான அருணகிரிநாதர் அருளிச்செப்பத கந்தரலங்காரநாலை இவரின் நூற்றாண்டு (2001)ம் ஆண்டு நினைவு நாளில் மீள் பதிப்புச் செய்திருந்தோம். இத்தகவலையறிந்த வயித்தியலிங்க

பிள்ளையின் பூட்டனும் எனது உறவினருமான, வல்லவைவைத்தீஸ்வரர் பக்தரும் (தொலுக்குமுதலியுமான) திரு.ஆநாராயணசாமி அவர்கள் தன்னிடம் புலவரின், தெய்வானை, வள்ளியம்மை திருமணப்படல உரை இரண்டு நூல்களும் உள்ளன. அதை எடுத்து மீள்பதிப்புச் செய்யுமாறு ஆலோசனை கூறினார். நாம் அதுவரை காணாத சந்தோஷத்தில் மொன்றியல் நகரம் சென்று நாலைப் பெற்றுத் திரும்பியவுடன் புலவரின் வழித்தோன்றலான எனது மனைவி உமா கண்ணியில் மீள்பதிப்புச் செய்யும் பணியை முடித்திருந்தார். எமக்கு ஏற்பட்ட சோதனை வேதனை காரணமாக பல வருடங்களின் பின்பு கண்ணியில் இருப்பவற்றை நாலாக மீள்பதிப்புச் செய்ய முருகன் துணைபுரிந்துள்ளார்.

கால் நூற்றாண்டு காலங்களுக்கு முன்பாக கந்தபுராண கலாச்சாரம் என்று கூறுமளவிற்கு யாழ், மற்றும் வடகிழக்குப் பகுதியிலுள்ள ஆலயங்களில் உற்சவ காலங்களில் வள்ளி திருமண நாடகம், கதாப்பிரசங்கம், சொற்பொழிவு, வில்லிசை, பூராணப்படலம் ஆகியவை மூலமாக வள்ளி தெய்வானை திருமணப்படல உரை நினைவுகொள்ளல் தொன்றுதொட்டுள்ள வழக்கம். வல்லவைவைத்தீஸ்வரர் ஆலயத்தில் நான் அறிந்த வயதிலிருந்து எமது முன்னோர்களான திரு.மாணிக்கம் சோதிலிங்கம், மயில்வாகனம் வெங்கடாசலம் ஆசிரியர், ராசேந்திரம், சோதிலிங்கம், நட்ராசா சோதிசிவம் மற்றும் பலர் பாடலைப் படிப்பதும் பொருள் வியந்துரைப்பதையும் கேட்டுள்ளேன். வல்லவையில் உள்ளவர்கள் யாவரும் முதலில் செல்வச்சந்நிதி கோயிலுக்கும் பின்னர் வல்லவை சிவன் கோயிலுக்கும் அதன் பின்னர் பொலிகண்டி கந்தவனக்

கடவை முருகன் ஆகிய இம் முன்று கோயில்களிலும் நடைபெறும் குரன் போரிற்கு சென்றும், குரன் ஆட்டும் பணியும் எது ஊரவர்களுக்குண்டு. புலம் பெயர்ந்த மண்ணிலும் இத்திருத்தொண்டை ஆற்றுகின்றனர்.

மேற்படி இரு உரை நூல்களும் உயர் பாசாலை பாடத்திட்ட நூலாகவும் இருந்ததாக கௌரவ, பேராசிரியர் திரு. கா. சிவத்தம்பி அண்ணா அவர்கள் கூறியிருந்தார். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் இவ்வுரைகளின் தன்மையை (அவர் பற்றிய நூலில்) ஆராய்ந்து கூறியதாவது, வள்ளியம்மை தெய்வானை திருமணப் படலங்களுக்கு, இவரது உரையினை நோக்கும்போது, இவரது ஆழ்ந்த இலக்கிய ஞானம் நன்கு புலனாகின்றன. சிறப்பாக வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்திற்கான உரை, அகப்பொருள் மரபை நுண்ணியதாக உணர்ந்து எழுதப் பெற்றது தெரியவரும். நாட்டுச் சிறப்பினை அறிந்துகொள் வதற்கு வாய்ப்பான கோபுர வாயிலாக அமைந்துள்ளது. 122ம் பாடலான “நாற்றமும் தோற்றமும்” எனத் தொடங்கும் பாடலுக்கும் 164ம் பாடலான “தாய் துயிலறிந்து” எனத் தொடங்கும் பாடலுக்கும் எழுதப் பெற்றிருக்கும் உரைகள் போதகாசிரியரது ஆழ்ந்த தமிழிலக்கிய அறிவுக்கான “பதச் சேறாக” அமைந்திருப்பதாகக் காணலாம்.

இன்று இவை யாவும் மறைந்து வருகின்றது. இவற்றை அழியவிடாது காப்பதே கனடா வல்வை வரலாற்று ஆவணக் காப்பகத்தின் செயற்பாடாகும். பல அன்பர்கள் வேண்டுதலை ஏற்று, தமிழனின் தலைமைக்

காவியமான 1956ம் ஆண்டு இரண்டாம் பதிப்பாக ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் வித்தியாநுபாலன அச்சகத்தில் பதிப்பித்த இவ்விரு நூல்களையும் மூலமும் உரையுமாக மூன்றாம் பதிப்பாக வெளியிடத் துணிந்தோம்.

எம்மை ஊக்குவித்த அனைவருக்கும் இரு நூல்களையும் வாங்கிப் படிக்கும் அன்பர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் நன்றியறிதலை தெரிவிப்பதோடு இறையருளும், எல்லா நலன்களும் கிடைத்திட அவனருளாலே அவன் தாள் பணிந்து இறைஞ்சி நிற்கின்றோம்.

அன்புடன்
ந. நகுலசிகாமணி,
உ மா

5 அக்டோபர் 2010

வல்லை வரலாற்று ஆவணக்காப்பகம்

கன்டா

(416) 438 7650

www.vvthistory.com

பதிப்புரை

மூலிருமுகங்கள்போற்றி முகம்பொழிகருணைபோற்றி
ஏவரும்துதிக்கநின்ற இராறுதோள்போற்றிகாஞ்சி
மாகுடிவைகுஞ்செவ்வேள் மலரடிபோற்றியன்னான்
சேவலுமயிலும்போற்றி திருக்கைவேல் போற்றிபோற்றி.

சிவபுராணங்களுள் தமிழிற் சிறந்தவை சிவபிரானது
முக்கண்ணாகத் துலங்கும் பெரியபுராணம், கந்தபுராணம்,
திருவிளையாடற் புராணம் என்பவையாம். இங்மன்றினுள்
மிகவும் பரந்து பெரும்காப்பியக்கடலாய் நிலவுவது தமிழ்க்
கந்தபுராணமே. இதன் செய்யுட்கள் 10000 - க்கு மேலன
இது பொருளாலும் அகலத் தாலும் தமிழ் நூல்களிற் சிறந்தது.
பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் உவமாலங்காரங்கள்
பொருந்தியது. அறும் பொருள் இன்பம் கீடாகிய நான்கையும்
விளக்கி அடையும் வழியையும் சாதனத்தையும் காட்டுவது.
பெரிய புராணத்தைப்போல் சிவபிரானது திருவருட்
சிறப்பையும் சிவனடியாரது திருவருட் சிறப்பையும்
சிவனடியாரரு அன்புத்திறத்தையும் கூறுவது. தேவாரம்,
திருவாசகம் போல் பக்தி விளைவிக்கும் தோத்திரப்
பாக்கள் நிரம்பப் பெற்றது. திருக்கோவையார் போல
பொருளிலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாக ஆன்ம ஈடேற்ற
முறையை ஒருங்கே கூறுவது. சாத்திர நூலாகிய சிவஞான
சித்தியாரைப்போல் சைவசமய உண்மையை நாட்டிப்
பூர்ச்சமயங்களைக் கண்டிட்டது. ஆயினும் சிவோபாசனையின்
பெருமையையும் சிவநிந்தையின் கொடுமையையும்
உயிர்கள் முத்தி அடையும் முறைமையையும் விளக்குதலே
நோக்கமாகக் கொண்டது.

இத்தகைய சிறந்த தமிழ்ப்புராணம் திருக்கலியானப் படலம், தெய்வயானையும்மை திருமணப்படலம், திருமணப் படலம், வள்ளியும்மை திருமணப்படலம், என்னும் நான்கு படலங்களை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் கொண்டிருப்பது மங்களாகரத்தைப் போற்றியதெனலாம். கந்தசுடி விரதமுழவில் வள்ளியும்மை திருமணப் படலத்தை எல்லோரும் படனஞ்செய்வது தொன்றுதொட்டுள வழக்கம். அப்படலம் 267 திருவிருத்தங்களைக் கொண்டது.

அதற்கு உரை சிலபுலவர்கள் எழுதியிருப்பினும், யாழ்ப்பாணத்து வல்லுவெட்டித்துறை ச.வயித்தியலிங்க பிள்ளை எழுதிய உரையே மிகவும் சிறப்புடையதாகக் காணப்படுகின்றது. இது பலஹன்டுகளுக்கு முன் சைவபிமானிப் பத்திராதிபராயிருந்த பொ.ஞானசபாதி பிள்ளையால் யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சிடப்பட்டது. அது இப்போது கிடைப்பது அருமையாயிருப்பதால் அதனை அச்சிடுவது நலமென ஆறுமுகநாவலரது சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தருமபரிபாலராகிய ச.போன்னுஸ்வாமி அவர்களிடம் முறையிட்டேன். அவர்கள் நாவலர் அச்சக்கூட வெளியீடாக இப்பதிப்பை அச்சிட்டுத்தவினர். அவர்களுக்கு எனது வந்தனம் உரியதாக. குகதாசர்கள் போற்றுவார்களாக.

திருமயிலை
மன்மத வைகாசி
விசாகம் 1955

சே.வெ.ஜூம்புலிங்கம்.

நூலாசிரியர் சரித்திரக் குறிப்பு

கந்தபூராணத் தமிழாசிரியராகிய கச்சியப்பவாச் சாரியார் காஞ்சிபுரத்தில் ஆதி சைவகுலத்தில் 800 ஆண்டுகளுக்கு முன் விளங்கியவரென்ப. இவர் வடமொழி தென்மொழி ஆகிய இரு மொழியும் கற்றுச் சிறந்தவர். வேத சிவாகமங்கள் சமய சாத்திரங்கள் இலக்கண இலக்கியங்கள் திரிபற உணர்ந்தவர். இவருடைய பாடல்கள் இனிமை பயப்பன. குமரவேள் அருள் பெற்றவராதலால் இவரது புராணத்தை கிரமமாக அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் குமாரக்கடவுளின் பத்தியும், விரும்பிய வரசித்தியும் பரமுத்தியும் பெறுவரென்பது உண்மை. இவரது சரித்திர விரிவை கந்தபூராணத்தில் காணலாம்.

கந்தபூராணம் முதலில் அச்சிடப்பட்டது ஆறுமுக நாவலரவர்களாலேதான். அது நிகழ்ந்தது 1869-ம் ஆண்டில். 10,346 பாடல்களை ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து; எடுத்துச் சரிப்படுத்தி வசதி சிறிதும் இல்லாத 90 ஆண்டுகளுக்கு முன் நாவலர் தனிமையாகப் பிரசுரித்தது முருகப்பெருமான் திருவருளாலேயாம். இக்காலத்தில் புராணங்களைச் சிலர் புறக்கணிக்கின்றனர். அவர்கள் புராணத்தைப் பற்றி நாவலர் கூறியிருப்பதைச் சிந்திப்பார்களாக :

“பரமசிவன் உலகத்தைப் படைத்தல் அழித்தல் முதலியவைகளைக் கூறும் வேதவாக்கியப் பொருள்களை வலியுறுத்தி விரித்து அறிவிப்பது. உலகத்தினது தோற்றமும், ஒடுக்கமும், பாரம்பரியங்களும், மனுவந்தரங்களும், பாரம்பரியக் கதைகளுமாகிய இவ்வைந்தையுங் கூறுதலால் புராணம் பஞ்சலக்கணம் எனவும் பெயர் பெறும். இதிகாசமும் புராணத்துள் அடங்கும்.”

உரையாசிரியர் சுரித்திரக்குறிப்பு

இயற்றபிழப் போதகாசிரியர் ச.வயித்தியலிங்கபிள்ளை 1843-ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் வல்வெட்டித்துறையில் பிறந்தவர். தந்தையார் சங்கரர் என்பார். இவர் உடுப்பிடிச் சிவசம்புப் புலவரிடம் தமிழ் நூல்களைக் கற்றறிந்தவர். தமிழிலும் சமஸ்கிருதத்திலும் பாண்டித்தியமுடையவர். சைவசமய சாத்திரங்களில் மிகப் பயிற்சியடையவர். சைவப்பிரகாசத்தின் பொருட்டு “சைவாபிமானி” என்னும் பத்திரிகையை நடாத்தியவர். சென்னையில் சில காலம் தங்கி தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல்களை அச்சிட்ட சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளையவர்களின் மதிப்பைப் பெற்றவர். எனது நன்பராயிருந்த மட்டக்களப்பு வித்தவான் ச. பூபாலபிள்ளையின் ஆசிரியருள் ஒருவராயிருந்தவர். பூபாலபிள்ளை பாடிய சோமவார விரத மகிமையைக் கூறும் சீமந்தனி பூராணம் இவரது பார்வையிலேயே சென்னையில் 1894-ம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டது.

இவ்வரையாசிரியர் இயற்றிய வேறு நூல்களாவன:- கந்துரலங்காரவுரை, கல்வளையந்தாதியுரை, தெய்வயானை யம்மை திருமணப்படலவுரை முதலியன. இவர் 1901-ம் ஆண்டில் இறந்தவர் என்ப.

பிறையணி சடைமுடிப் பிரான்தன் காதைகள்
இறையிமோர் மறுவில் யாவு மேன்மையே
மறைபல சான்றுள வாய்மையே யவை
அறிஞர்க ணாடியே யவற்றைக் காண்கவே

கந்தபுராணத்திலுள்ள

சில தோத்திரப் பாசுரங்கள்

அருவமும் உருவமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்றசோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகக்
கருணைக்கரு முகங்களாறுங் கரங்கள் பன்னிரண்டுங்கொண்டே
ஒடுதிரு முருகன்வந்தாங் குதித்தனன் உலகமுய்ய.

எவ்தம் பாலுமின்றி எல்லைதீ ரமலந்துள்ள
மூவிருகுணனுஞ் சேய்க்கு முகங்களாய் வந்தென்னப்
பூவியல் சரவணத்தன் பொய்கையில் வைகும்ஜூயன்
ஆவிகளருஞ் மாற்றா லுறுமுகங் கொண்டான்றே.

மறைகவின் முடிவால்வாக்கால் மனத்தினா லளக்கொணாமல்
நிறைவுடன் யாண்டுமாகி நின்றிடும் நிமலமுர்த்தி
அறுமுக உருவாய்த்தோன்றி அருளொடு சரவணத்தின்
வெறிகமற் குமலப்போதின் வீற்றிருந் தருளினானே.

ஏலவார் குறவிறைவிக்கும் எம்பிரான் தனக்கும்
பாலனாகிய குழரவேள் நடுவூறும் பான்மை
ஞாலமேலுறு மிரவொடு பகலுக்கு நடுவைய்
மாலையான தொன்றுமிவின்றி வைகு மாறோக்கும்.

ஆதலி ஸமதுசத்தி யறுமுக னவனும் யாழும்
பேதக மன்றால் நம்போற் பிரிவிலன் யாண்டுக் நின்றான்
ஏதுமில் குறவி போல்வான் யாவையு முனைந்தான் சீருஷ்
போதகரும் அழிவில் வீடும் போற்றினங்க் கருளவல்லான்.

குந்தநம் ஐந்துமுகர்தந்த முருகேசநம் கங்கையுமைதன்
மைந்தநம் பண்ணிரு புயத்தநம் நீபமலர் மாலைபுனையும்
தந்தைநம் ஆறுமுக ஆதிநம் சோதிநம் தற்பரமதாம்
எந்தைநம் என்றுமினளையோய்நம் குமாரநம் என்றுதொழுதார்.

முழுமதியன்னவாறு முகங்களு முந்நான்காகும்
விழிகளினருளும் வேலும் வேறுள படையின்சீரும்
அழகிய கரமீராறும் அணிமணித் தண்டையார்க்கும்
செழுமலரடி யுங்கண்டான் அவன் தவஞ்செப்பற்பாற்றோ.

வீருகேதனம் வச்சிரமங்குசம் விசிகம்
மாறிலாதவே லபயமே வலமிடம்வரதம்
ஏறுபங்கய மணிமழுத் தண்டுவில்லிசைந்த
அழிரண்டுகை யறுமுகங்கொண்டு வேள்டைந்தான்.

ஈசனே யவனாடலான் மதலையாயினன்காண்
ஆசிலாவவன் அறுமுகத்துண்மையா லறிநீ
பேசிலாங்கவன் பரணாடு பேதகனல்லன்
தேகலா வகன்மணியிடைக் கதிர்வருதிறம்போல்.

தீயவை புரிந்தாரேனும் குமரவேள் திருமுனுற்றால்
தூயவராகி மேலைத்தொல்கதி யடைவரென்கை
ஆயவும் வேண்டும் கொல்லோ அடுசமர் இந்நாட்செய்த
மாணயயின் மகனுமன்றோ வரம்பிலா அருள்பெற்றுய்ந்தான்.

கையிலார் கைகள்பெற்றுங் காலிலார் கால்கள்பெற்றும்
மொய்யிலார் மொய்கள்பெற்றும் மூங்கைகள் மொழியைப்பெற்றும்
மையல்சேர் குருட்டானோர் வாள்விழி பெற்றுஞ்சென்றுார்
ஐயன்மேலுள்ளம் வைத்தார்க் கனையதோ அரிதுமாதோ.

மூலமும் உரையும்

ஏ

கண்பதி துணை

கந்தபுராணம்
வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

மூலமும் உரையும்

~~~~~

காப்பு

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்  
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்  
அகட சக்கர விள்ளனி யாவுறை  
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவோம்.

நூல்

வெள்ளியங்கிரியினோர்சார்விளங்கியகந்தவெற்பி  
நள்ஞானகரந்தன்னினங்கையோடினிதுமேவு  
மள்ளிலவேற்கைகநம்பியம்புவியெயினர்போற்றும்  
வள்ளியைவதுவைசெய்தமரபினைவழாதுசொல்வாம்.

இதன்பொருள் : வெள்ளியங்கிரியின் ஓர் சார் விளங்கிய  
கந்த வெற்பின் நள் உறு நகரந்தனில் - வெள்ளியாகிய  
கைலாசகிரியினதோர்பாலில் விளங்குகின்ற கந்தகிரியின் நடு  
வணை பொருந்துகின்ற கோயிலில், நங்கையோடு இனிது மேவும்  
அள் இலை வேல் கை நம்பி - மகடூக்களிற் சிறந்த  
தேவயானையாரோடு இனிது வீற்றிருந்தருங்கின்ற கூர்மையாகிய  
இலைபோலும் வேற்படையையேந்துந் திருக்கரத்தினையுடைய  
ஆடுக்களிற் சிறந்த குமாரக்கடவுள், அம் புவி எயின் போற்றும்  
வள்ளியை வதுவை செய்த மரபினை வழாது சொல்வாம் -

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

அழகாகிய பூமியிலுள்ள வேட்டுவராற் காக்கப்பட்ட வள்ளி யம்மையாரைத் திருமணங்குசெய்தருளிய சரிதத்தைத் தவறாது சொல்வேம் (யாம்) என்றவாறு.

அம் அல்வழி சாரியை. இன்னோரன்னதைச் சாரியை எனக்கொள்ளாது அழகெனப் பொருள் கூறுவாருமூள். வள்ளிய என்னும் பெயரெச்சத்தில் இன்இடைநிலைகடை குறைந்தது. அவ்வெச்சவினையின் எச்சப் பெயராகிய கந்தவெற்பு முக்காலத்தினும் ஒத்தியல்பொருளாதவின் நிகழ்காலத்தாற் கூறுவேண்டுதலின் அது இயல்பினின் வருஞ்கால வழுவமைதிச் சொல்லென்க. ஆதியிலே தேவர்கள் கந்தஸ்வாமியைப் பூசிக்கப்பொருந்திய கீரியாதலாற் கந்தகீரியெனப்பட்டதென்பது. உட்டு - ஈண்டு முக்கால வினைத்தொகை. நங்கை- மகடுஉவைச் சிறப்பிக்கும் பெயராதலானும் நம்பி ஆடுஉவைச் சிறப்பிக்கும் பெயராதலானும் அவரின் மிக்காரும் ஒப்பாரும் எப்புவனத்தினும் இலரெனத்தொனித்தலறிக மேவும் என்னும் பெயரெச்சம் எதிர்காலவாய்பாட்டதன்றோ? அதனதெச்சப் பெயராகிய நம்பி முக்காலத்தினும் ஒத்தியல் பொருளாதவின் அது காலவழுவமைதிச் சொல்லோவெனின், இன்னோரன்ன உம்பிறுதி வினைச்சொல் எதிர்காலச் சொல்லாயிருத்தலன்றி முக் காலத்துக்கும் பொதுச் சொல்லுமாமென்று நச் சினார்க் கிணிய ராதிய தொல்லாசிரியர்க்குக் கருத்தாதவின் அற்றங்கீர்ணக். இலை, ஈண்டு ஆகிருதிப்பண்பைக் குறியாது தகட்டுவடிவப் பண்பையே குறித்தது. கந்தஸ்வாமியுடைய திருக்குருத்துவேல், இருதலையும் அறுமுகமும் முப் பத்திரமு முடைத்தாதவினென்க. போற்றும் என்பது காலவழு வமைதிக் கிளவியென்பது மரபு முறைமை. அது ஈண்டு முறையையாகிய சரிதப் பயத்ததாதவிற் பண்பாகுபெயர். யாம் என்னுமெழுவாய் யெஞ்சியது.

(1)

அயன்படைத்திடுமண்டத்துக்காவியாய்ப்  
பயன்படைத்தபழம்பதியென்பரா  
னயன்படைத்திடுநந்தொன்னைநாட்டினுள்  
வியன்படைத்ததிவிளங்குமேற்படியே.

## மூலமும் உரையும்

இ-ள். நயன் படைத்திடும் நல் தொண்டை நாட்டினுள் வியன்படைத்து விளங்கும்மேற்பாடி - பெருவளங்களையடைத் தாயிருக்கின்ற நன்மையாகிய தொண்டை நாட்டினுள்ளே விரிவடைத்தாகி விளங்குகின்ற மேற்பாடியென்னுமிரு, அயன் படைத்திடும் அண்டத்துக்கு ஆவியாய் பயன்படைத்த பழம்பதி என்பர் - பிரமதேவராற் சிருட்டிக்கப்பட்ட இவ்வண்டத்துக்கு உயிர்போலாகிப் பலனுடைத்தான் பழமையாகியவூரென்பர் (அறிந்தோர்). எ-று.

அலும் எயும் அசைமொழிகள். அயன், பிறத்தவில்லாதவன். அ இன்மைப் பொருளைத் தரும் உபசருக் கம். ஜன் பிறத்தலுடையவன் “எட்டேயவ்வும்” என்றவிதிப்படி ஜ யகரமாயது. பிரமதேவருக்கு அயனென்னு நாமம் உபசாரமென்ப. அது அனுபட்டுத்தைக்குறித்ததே. சம்பு பட்டுத்தைக்குறித்துப் பொருள்சேர்காமமெனினு மிழுக்காது. இவ்வண்டம் பிருதுவி யண்டமாயிரகோடியினுளொன்று. யோனி பேதங்கள் எண்பத்து நான்கு நூறாயிரக்கணுள்ளும் மானுடயோனி விசேஷமுடைத்து. அம்மானுடப் பிறப்பு புவியின் கண் னைது ஆதலினாலும், இவ்வண்டத்திலே சுவர்க்கமத்தியபாதாலமென்னுந் திரிலோகங்களினுள்ளும் ஆன்மாக்கள் மத்தியலோகமாகிய புவியிலே உற்பவித்துச்செய்யும் இரு வினைகளுள்ளும் நல்வினையின் பயனாகிய இன்பத்தை மேலேயுள்ள சுவர்க்கலோகத்திலுந் தீவினையின் பயனாகிய துப்பத்தைக் கீழேயுள்ள பாதால லோகத்திலுஞ் சென்று அனுபவித்து அவ்வினை தொலைந்த ஞான்றே மீண்டும் புவியிலே வந்து தோன்றுதலுண்மையாதவினாலும் சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள தேவர்களும் புவியிலே வந்து சிவனையருசிப்பது உண்மையாதவினானும் புவி விசேஷமுடைத்து; புவியினுள்ளும் வேதசிவாகமங்கள் வழங்கும் ஆரியதேசம் விசேஷமுடைத்து, அதனுள்ளும் காஞ்சிபுரமாதிய விசேஷத் தலங்களையுடையதாயும் சான்றோருறையும் இடமென்று ஆன்றோராற் புகழ்ப்பட்டதாயுமின்ஸ தொண்டை நாடு விசேஷமுடைத்து அதனுள்ளஞ் சுப்பிரமணியப்பெருமாள் வள்ளி

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

நாயகியாரோடு களவொளுக்கத்தை உலகத்தின் பொருட்டு  
கடித்தருளிய இடமாகிய மேற்பாடியென்னும் ஊர் விசேஷமுடைத்து  
அதலின் அயன்படைத்திடும் அண்டத்துக்கு ஆவியாய்ப் பயன்  
படைத்தவென்றார். நயன் இன்பம் ஈண்டு ஒற்றுமை காயும் பற்றிக்  
காரணத்தைக்காரியமா உபசரிக்கப்பட்ட தென்பது. அறிந்தோர்  
என்னுஞ் சொல்லெஞ்சியது. மானுடயோனி விசேஷமென்பதற்கு பிரமாணம் :-

“அண்டசஞ்சுவேதங்களுற்பீசஞ்சாயுசத்தோ  
டெண்டருநாலலெண்பத்துநான்குநூறாயிரத்தாய்  
உண்டுபல்யோனியெல்லாமொழித்துமாநுடத்துகித்தல்  
கண்டிடுக்கடலைக்கையானீந்தினன்காரியங்கான.”

- சிவஞானசித்தியார்

தேவர்களும் புவியில் வந்து சிவனை அருச்சிப்ப ரெந்றதற்குப் பிரமாணம் :-

“மானிடப்பிழவிதானும்வகுத்தமனவாக்காயத்  
தானிடத்தைந்துமாடுமர்ள்பணிக்காகவன்றோ  
வானிடத்தவருமண்மேல்வந்தரன்றனையாச்சிப்ப  
ருளென்டுத்தமழுமலும்ரொன்றையுமுணராரந்தோ.”

- சிவஞானசித்தியார்

தொண்டைநாடு விசேஷமுடைத்தென்பதற்குப் பிரமாணம் -

“மான்றவல்வினைகால்சீக்கும்வளங்கெழுதொண்டைநாடு  
சான்றவருடைத்தென்றோதுந்தகுமொழிக்கிரான்மற்றை  
யேன்றசீர்நாட்டின்சீர்த்தியென்னுமினொளிமையாப்ப  
வான்றுசெம்பரித்தியாயதனையதன்டகநன்னாடு.”

- தணிகைப்புராணம்

சுப்பிரமணியப்பெருமான் களவு ஒழுக்கத்தை உலகத்தின்  
பொருட்டு நடித்தருளியதென்பதற்குப் பிரமாணம் :-

“கேட்டலுமகிழ்ந்திங்கிருவென்முனியை  
 கிழமையினிருத்திமுன்பூத்தி  
 ஸ்டிருக்கும்பொருளின்றுறைகளுங்கறபி  
 னியற்றுமக்கடியுண்வழங்கல்  
 காட்டியகுமரன்கவனுமின்பக்  
 கடற்றுறைவழக்கமுலகி  
 நாட்டியநுதலுங்கருத்தொடுந்தமியே  
 நன்னினன்வள்ளிமால்விலங்கல்”

- தணிகைப்புராணம் (2)

ஆயதொல்லை யணிநகர் ஞாங்கரின்  
 சீயுயர்ந்த தொர்வெற்பு நிற்கின்றதாற்  
 பாயதென் கடற்பாரள் விட்டிடு  
 மாயவன் நன்வடிவென நீண்டதே.

இள். ஆய தொல்லை அணி நகர் ஞாங்கரில் - அப் பழையாகிய மூக்கயுடையவுரின்பங்கரில் மீ உயர்ந்ததூர் வெற்பு நிற்கின்றது - வானமளவிலுயர்ந்ததோர் கிரி நிற்கின்றது. பாய தெள் கடல் பார் அளவிட்டிடு மாயவன்தன் வடிவு என நீண்டது - பரந்த தெள்ளிய கடலையுடைய நிலவுலகை (ஓரடியால்) அளந்ததிருமாலது வடிவுபோல அது நீண்டிருப்பது. எனு.

ஆய அகரச்சுடின்மருஷ. வெளியெல்லாம் ஆகர்யமே யாயினும் மேலென்னும் பண்புப்பொருட்டாகிய மீ ஆகுபெயராய் மேலிடமென்னும் பொருட்டாய் வானத்தை யுணர்த்தலின் கட்பொறிக்கு நீலநிறம் போற்றோன்றும் மேல்வெளியை நூதலிற்றென்பது. மீ ஆகுபெயர். ஆல் அசைமொழி. பாரளந்த மாயவன் வடிவு காசிபின்பால் வாமனனாயவதரித்துவந்து மாவலியால் மூவடி மன் ணிரந்து மன் முழுவதையும் ஓரடியாலளத்தற்குக் கருதி நீண்டளாந்தவடிவு. ஏ ஈற்றுசைமொழி. மாயவனது நெடிய வடிவு அக்கிரிக்கு உவமையாக்கப்பட்டத் தாதலின் உவமையனி.

(3)

வள்ளியம்மை திருமணப்பாலம்

அரவந்திங்கனுமாறுமெல்லாரமுங்  
குரவுங் கொன்றையுங் கூவிளமும் மிசை  
விரவுந்தன்மையின் வெற்புவின் ணேரலாம்  
பரவுங்கண் ஞூதற்பண்ணவன் போன்றதால்.

இ-ள். வெற்பு-அக்கிரி, அரவும் திங்களும் ஆறும் மெல் ஆரமும் குரவும் கொன்றையும் கூவிளமும் மிசைவிரைவுந் தன்மையின் - பாம்பும் மதியும் நதியும் மென்மையாகிய ஆத்தியும் குராவும் கொன்றையும் வில்லவும் தன்மீது கலந்திருக்கப் பெறும் தன்மையினாலே, விண்ணோர் எல்லாம் பரவும் கண்ஞூதல் பண்ணவன் போன்றது - வானவர் யாவராலுந் துதிக்கப்படுகின்ற கண்ஞூதலையுடைய பரமசிவன்போன்றது. எ-று.

அரா குராவென்பவை “குறியாதன்கீழாக் குறகுவுமத ணோடுகர மேற் றலு மியலுமாந் தூக் கிின்” என் றவோத் துரைத் த விதிகளுளொன்று பெற்றன. உம்மையெண் ஈண்டுத் தொகை பெறாது வந்தது அதுவும் விதியாதலின். கண்ஞூதல் கண்ணையுடைய நெற்றியென விரியும். நுதற் கண்ணொனக் கொண்டு கூட்டிப் பொருளுரைப்பினும் அமையும். அன் மொழித்தொகையெனக் கொண்டு கண்ஞூதலாகிய பண்ணவ னெனினுமையையும் ஆல் அசைமொழி. மேல்வரும் அசை மொழிகளையும் உய்த்துணர்ந்துகொள்க. அரவு முதலியவை தன்மீது கலந்திருக்கப் பெறுந்தன்மையினாலே சிவனை நிகர்த்தலின். எது உவமையனி.

(4)

வாலிதாகியவானருவித்திர  
ஞீலமேகநிரையோடுதாழ் தலிற்  
றோலுநாலுந்துயல்வருமார்புடை  
நாலுமாமுகன்போலுமந்நாகமே

இ-ள். அந்நாகம் - அக்கிரி, நீலமேக நிரையோடு வாலிது ஆகிய வான் அருவித் திரள் தாழ்தலின் - நீலநிறமாகிய முகில்வரிசையோடு தூய்மையநொகிய பெரியஅருவித்திரள்

மூலமும் உரையும்

(தன்கண்) தாழ்த்தலினாலே, தோலும் நூலும் துயல்வரு மார்பு உடை மா நாலுமுகன் போலும் - தோலும் முப்பிரிநூலுங் (கிடந்) தசையப் பெற்ற மார்பினையுடைய பெருமையாகிய சதுரவதனங்களைக் கொண்ட பிரமதேவர் போலும். எ-று.

வாலிது பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்பு வினைமுற்றால்ஜையும் பெயர், வால்பகுதி, இ சாரியை, து விகுதி. தாழ் தல்மேலிருந்து கீழ்வரையுந் தங்குதல் தோல் கிருட்டி ணாசினம் இது உபவீதத்திற் கட்டப்பட்டிருப்பது. பிரமா சதுர்முகனானது தனது ஐந்தலைகளினொன்றாகிய உச்சிச் சென்னி சிவபெருமானை இகழ்ந்தது பற்றி அவருடைய ஆக்ஞஞ்சப்படி வைரவக்கடவுள் அச்சென்னியை நகத்தாற் கிள்ளிவிட்டது பற்றியென்க. இதற்கு பிரமானம் தசீசியுத் தரப் படலத்திற் காண்க. அணி முன்னையது.

(5)

குமரவேள் குறமங்கையொடின் விடை  
யமருமாலதுகாண்பனென்றாசையாற்  
றமரவானதிதானனுகுற்றிட  
நிமிருகின்றதுநீள்கிரியன்னதே.

இ-ள். நீள்கிரி- அந்நீண்டகிரி, குமரவேள் குறமங்கையோடு இவ்விடை அமரும் - குமராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் குறவர் மகளாகிய வள்ளிநாயகியாரோடு இங்ஙனம் விரும்பியிருப்பார், அது காண்பனென்று - அதனைக் காண்பே னென்று. மால் - விஷ்ணுமூர்த்தியானவர், ஆசையால் - ஆசையினாலே, தமர வான் நதிதான் அனு குற்றிட நிமிருகின்றது அன்னது- ஒலியையுடைய தேவகங்கை தங்குமிடந் (தனக்குச்) சமீபமாக நீண்டதுபோன்றது. எ-று.

குமரவேள் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. குமரன் என்றங் குமராதலிற் சிறப்புபெயரென்பது விஷ்ணுமூர்த்தி தன் மகளோடு மருமகராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமா னீண்டமர்வாரது காண்பனென்றாசையால் நீண்டது போன்றதென்க. வானதி - ஆகுபெயர். வானதி தங்குமிடம் கிம்புருடர் விஞ்சையராதியோர்

## வள்ளியம்மை திருமணப்பாலம்

பதத்துக்குமேலுள்ளது. மேல் மாயவன்றன் வடிவென நீண்டதே என்று கூறி மீண்டு ஈண்டிங்கனங் கூறியது புனருத்தியாமோவெனின், ஆண்டு மாயவன்வடிவு போல் நீண்டது கிரியென்றும் ஈண்டு மாயவனே ஓர்க்காரணம் பற்றி நீண்டது போன்றது கிரியெறும் கூறியிருத்தலினாக வென்பது. நிமிருகின்றது காலவழுவமைதிச் சொல். அது தொழிற்பெயர். நீள்கிரி குமரவேள் குறுமகையொடிவு விடையமரும் அது காண்பனன்று ஆசையால் தமரவானதி தான் அனுகுற்றிட நிமிருகின்றது அன்னது. எனக் கொண்டு அந்நீண்டகிரியானது (தனது புத்திரராகிய)குமரவேள் (தமது மருமகளாகிய) குறுமகளோடு இவ்விடத்து விரும்பியிருக்கும் அதனைக் காண்பலென்று ஆசையினாலே ஒலியையுடைய தேவகங்கைதான் (ஸண்டு) சார்ப்பிடுதேர்கு ஆக (தனது பதத்திலே நீலோடியிருத்தலையொழிந்து அப் பதத்தினின்று கீழ்நோக்கிப் புவியளவாக) நிமிர்கின்றது போன்றது என்று பொருள் கூறி நுழைமமையும். கிரியருவியாறு தலைகீழாயோட விருத்தலுண்மையின் இப்பொருள் சிறந்த தெனினுமிகுக்காது. இப்பொருளில் ஆல் ஆசைமொழி. உய்த்துணர்க இச் செய்யுஞக்குப் பொருள் சிறிது பொருத்தமும் பொருத்த மின்மையுமாக பலவாறு கூறுவர். அவற்றையெல்லாம் எடுத்தீண்டுரைப்பிற் பெருகும். இவ்விரு பொருட்கும் கவி தானே திருமால் ஆசையால் காண்பனன்று நிமிருகின்றது போன்றதென்றும் நிகழ்ந்ததும் நிகழ்கின்றதுமாகக் கூறி உவமையாகினமையின் தற்குறிப்பேற் றவுவமையன்றி.

(6)

கள்ளிறைத்திடுபூந்தண்டார்க்கடம்பணிகாளை பன்னாட்ட பிள்ளைமைத்தொழின்மேற்கொண்டுபெட்டுளொழுகும்வண்ணம் வள்ளியைத்தன்பால்வைத்துவள்ளிவெற்பென்னுநாம முள்ளவக்கிரியின்மேன்மையுரைத்திடுமௌலிந்றாமோ.

இ-ஸ. கள் இறைத்திடு கடம்பு தூ தன் தார் அணி காளை மது வையிறைக் கின்ற கடப்பமலராகிய குளிர்ந் தமாலையணிகின்ற குமாரராகிய கப்பிரமணியப்பெருமான், பல் நாள்

பிள்ளைகளை தொழில் மேற்கொண்டு பெட்டு உடன் ஒழுகும் வண்ணம் - பலநாள்களில் பிள்ளைகளைத் தொழிலாகிய களவொழுக்கத்தை மேற்கொண்டு மேற்கொண்டு (அவ் வொழுக்கத்துக்குரிய) ஆசையோடு (அவ்வொழுக்கத்) தொழுகும் வண்ணம் வள்ளியைத் தன்பால் வைத்து வள்ளி வெற்பு என்னுநாமம் உள்ள அக்கிரியின் மேன்மை உரைத்தீடும் அளவிற்று ஆமோ-வள்ளிநாயகியாரைத் தன்கண் வைத்து (அதனாலே) வள்ளிக்கிரியென்னும் பெயர்பெற்றுள்ள அக்கிரியினது மேன்மை (எம்மாற்) சொல்லப்படுமளவினை யுடைத்தாமோ. எ-று.

காளை - பருவங்குறித்துவந்த ஆகுபெயர். களவொழுக்கத்துக் குரிய பருவம், பதினெட்டாண்டும் பத்துத் திங்களூந்தொட்டுப் பதினொறாட்டைப் பிராயத்துக்கு நாள்கு நாள் அல்லது ஜந்து நாளைக்கு முன்னாளவுமேயென்று. தொல்லாசிரியர் காறுதலின் களவொழுக்கத்தைப் பிள்ளை மைத்தொழிலென்றார். மேற்கொண்டு என் ற தனாலே சுப் பிரமணியப் பெரு மான் விருப்பு வெறுப்பற்றவரென்பதும் உலகத்தின் பொருட்டே அக் களவொழுக்கத்தை நடித்தருளினவரென்பதுந் தொனித்தலுணர்க. எம்மால் என்பது அவாய்நிலையால் வருவிக்கப்பட்டது. வள்ளிநாயகியாரைத் தன்கண்வைத்ததனாலே வள்ளி வெற்பென்னு நாமம்பெற்றுள்ள கிரியெனப்பட்டமையிற் பொருட்காரகவேதுவணி.

(7)

செய்யவெண்குன்றிவித்துஞ்சீர்திகழ்கழைவீழ் முத்தும் பையரவினங்களீற்றுப்பருமணித்தொகையுமீண்டிச் சையமதெங்குஞ்சேர்த்தநாராகாகணங்களோல்லாம் வெய்யவனழந்காற்றாதுவீழ்ந் தெனவிளங்குகின்ற.

இ-ள். செய்ய (குன்றிவித்தும்) வெண் குன்றிவித்தும் சீர் திகழ் கழை வீழ் முத்தும்பை யரவு இனங்கள் ஈன்ற பருமணிதொகையும் ஈண்டிசையது எங்கும் சேர்தல் - செம்மை யுடைய குன்றிவித்துக்களும் வெண்மையாகிய குன்றி

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

வித்துக்களும் அழகு விளங்குகின்ற வேய்களினின்றுதிர்ந்த முத்துக்களும் படத்தினைக்கொண்ட அராவினங்கள் கக்கிய பருமையாகிய அரதனக்கூட்டமும் நெருங்கி அக்கிரியின் மேலிடமெங்குஞ் சேந்திருத்தல், தாரகா கணங்கள் எல்லாம் வெய்யவன் அழற்கு ஆற்றாது வீழ்ந்து என - விண்மீன் கூட்டமெல்லாம் ஆதித்தனுடைய வெய்யிலினமூலுக்கு ஆற்றாது (தந்நிலைகளினின்றும்) வீழ்ந்திருத்தல்போல, விளங்குகின்ற (ஆண்டு) விளங்குகின்றன. எ-று.

குன்றிவித்து செய்ய என்பதனோடுங் கூட்டப்பட்டது. செய்வென் குன்றிவித்தும் என்றதற்குப் பறத்தே செம்மையையும் அகத்தே வென்மையையுமுடைய குன்றிவித்தெனினுமையையும். சையம்-ஆகுபெயர். வெய்யவனமூற்காற்றாது என்றது வெய்யவனது வெய்யிலின் அழலைப் பொறுக்கமாட்டாமல் என்றவாறு. வீழ்ந்திருத்தல்- வீழ்ந்தெனக்குறைந்து நின்றது. சையமதெங்குஞ் சேர்தலாகிய செய்யவென்குந்றி வித்தாஞ் சீர்திகழ்கழைவீழ் முத்தும் பையரவினங்களின்ற பருமணித் தொகையுமீண்டி தாரகாகணங்களெல்லாம் வெய்யவனமூற் காற்றாது வீழ்ந்திருந்தாற் போல விளங்குகின்றன என்று கொண்டு பொருள் கூறினுமையையும். இப்பொருட்கு வீழ்ந்திருந்தாலென்ற பாலது வீழ்ந்தெனக்குறைந்து நின்றதென்க. கிரியிலுள்ள குன்றிவித்து ஆதியவற்றுக்கும் விண்மீன்களுக்கும் ஒளியினாலும் நிறுத்தினாலும் வடிவினாலுமொப்புமை கூறலாற் பண்புவமை யணி. வெய்யவனமூற் காற்றாதுவீழ்ந்து என்றது தற்குறிப்பேற்றவனி.

(8)

கானுறுதளவம்பூத்தகாட்சியாற்கழைகளெல்லாந் தூநகைமுத்தமீன்றதோற்றத்தாற் பொதும் பர் தன் னிற் ரேனம் தொடையறுங்குஞ் செய்கையாற்சிலம்பின் சாரன் மீனமுமதியும்பூத்தவின் ஜெனவிளங்கிற்றம் மா.

இ-ள். கான் உ-று தளவம் பூத்த காட்சியால் - நறுமணம் பிருந்த மூல்லைகள் மஸர்ந்திருக்கின்ற காட்சியாலும், கழைகள் எல்லாம் தூநகை முத்தம் சன்றிருக்கின்ற தோற்றத்தால் -

## முஸ்ரும் உரையும்

வேங்களெல்லாம் தூய்மையாகிய ஒளியினையுடைய முத்துக்களை ஈன்றிருக்கின்ற தோற்றுத்தாலும், பொதும்பர் தன்னில் தேன் அமர்தொடையல் தூங்கும் செய்கையால் - சோலையில் தேன்பொருந்திய கூண்டு தூங்குஞ் செய்கையாலும், சிலம்பின் சாரல் மீனமும் மதியும் பூத்த விண்ணென விளங்கிற்று - அக்கிரியினது சாரல் உடுக்கஞும் உடுவின் வேந்தும் பூத்த ஆகாயத்தைப்போல் விளங்குகின்றது. எனும்.

இச்செய்யுளிலுள்ள பெயரெச்சக்கிளவிகளில் முன்னைய பிறபெயரும் பின்னையது இடப்பெயருங்கொண்டன. காட்சி தோற்றும் செய்கை இம்முன்றும் ஈண்டுத்தன்மைப் பொருள். பொதும்பர் ஆகுபெயர். தொடையல் ஈண்டுத்தேன் கூடு, தேனியாற்றோடுக்கப்பட்டதென்பது பொருள். தொடு பகுதி ஐ செய்ப்படுபொருள்விகுதி அல்ஸாரியை. விளங்கிற்று - இயல்பின் வந்த காலவழுவமைதி. மேல்வரும் காலவழுவமைதி சொற்களையும்யத்துணர்க. தளவும்பூத்த காட்சியாதியவற்றால் மீனமும் மதியும் பூத்த விண்ணென விளங்கிற்றென்றமையின் இது எதுவுவமையனி.

(9)

கூட்டளிமுரலுநீலக்குண்டுநீர்ச்சனைகள்யாண்டுங்  
காட்டியபிறங்கல்யாருங்காணைனாவள்ளலீண்டே  
வேட்டுவேர்சிறுமிக்காகமேவுதல்காண்பனென்னா  
நாட்டமெய்ம்முழுதும்பெற்றுநண்ணியதுன்மை போலாம்.

இ-ள். கூட்டம் அளி முரலும்நீலக் குண்டு நீர்ச்சனைகள் யாண்டும் காட்டிய பிறங்கல் - கூட்டமாகிய வண்டுகளொலிக்கப் பெற்ற காவிப்போதுகளையுடைய ஆழமாகிய நீரினைக் கொண்டவாவிகளைத் (தன்மீது) எவ்விடத்துங் காட்டுகின்ற அக்கிரி, யாரும் காணைனா வள்ளல் வேட்டுவர் சிறுமிக்கு ஆக ஈண்டே மேவுதல் காண்பன் என்னா - யாவராலுங் காணக்கூடாத வள்ளலாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் குறவரது மகளாகிய வள்ளிநாயகியாருக்காக இவ்விடத்திலே சார்ந்திருத்தலைக்

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

காண்பேனன்று, மெய்ம்மழுதும் நாட்டம் பெற்று நண்ணிய தன்மை போல் ஆம் - (தனது) தேக முழுதும் விழிகளை பெற்றிருக்கின்ற தன்மைபோலாகும். எ-று.

கூட்டம் இறுதிகுறைந்துநின்றது. கூட்டளி என்றதற்கு இசையைக் கூட்டுகின்ற வண்டு எனினும்மையும். கூடு அளி கூட்டளி என விரிந்ததெனினும்மையும். யாரும் காணொணா வள்ளல் என்றது அன்பரல்லாத மற்றுமெல் வகைப்பட்டவர் களாலுங் காணக்கூடாத வள்ளல் என்றுபடி வேட்டுவேச் சிறுமிக்காக என்றது வள்ளிநாயகியாருக்கு அருள்செய்தற்காக என்றவாறு. அதாவது வள்ளிநாயகியார் முன்னைச்செய்த தவத்தாலே தாமியற் றியருஞுங் களவொழுக் கவின் பத்தை அவர் பெறுதற்கென்பது. ஈண்டு வேட்டுவேச் சிறுமிக்காக வென்றது மேல் சுப்பிரமணியப்பெருமான் களவொழுக்கத்தை யுலகமடைய நடித்தருளிய தென்றதோடு மாறாகாதோ வெனின், வள்ளிநாயகி யாருக்கு அவ்வின்பத்தையருள் புரியவே அவ்வாயிலாக உலகமதனை யடைதலினாகாதென்பது. நீலப்பூக்களையடைய களைகளை யாண்டுங் காட்டிய பிறங்கலெனவே நாட்டத்திற் கொப்பு நீலப்பூக்களோ களை களோவெனின், நாட்டத்திற்கு நீலப்பூக்களை யாண்டுமுவகை கூறுதலின் நீலப்பூக்களோ என்றால் சிறந்ததென்பது.

(10)

வின் னுயயர்பிறங்கன்மீதுவிரிகின்றகளைகண்மிக்குத் துண்ணெனவினாங்கும் பெற்றிகுரியன்முதலோர்கான மன்னென்னுமடந்தையாங்கோர்மதலையில்வரம்பிலாத கண்ணடிநிரைத்துவவத்தகாட்சிபோன்றிருந்தமாதோ.

இ-ள். வின் உயர் பிறங்கலமீது விரிகின்ற களைகள்மிக்கு துண்ணென விளங்கும் பெற்றி - ஆகாயமளவிலுயர்ந்த அக்கிரியின்மீது பரந்தகளைகள் யிகுந்து துண்ணென்று விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற தன்மை, மன் எனும் மடந்தை ஆங்கு ஓர் மதலையில் குரியன் முதலோர் காண வரம்பு இலாத கண்ணடி

மூலமும் உரையும்

நிரைத்து வைத்த காட்சிபோன்று இருந்த - பூமியாகிய பெண் அங்கனமோர் தூணிலே ஆதித்தன் முதலாகிய வாஸ்தவாசிகள் பார்ப்பதற்கு அளவையில்லாத கண்ணாடிகளை நிரைத்து வைத்ததன்மை போன்றிருக்கின்றன. என்று.

துண்ணெண் விரைவுக்குறிப்பு, அது ஈண்டுப்பார்ப்பவருற்று நோக்காதிருக்கவும் அவர்க்குப் புலப்பட விளங்கியிருத்தல். கண்டவர் பரப்பு ஆதியவற்றைநோக்கி நடுக்கமுற என்று பொருள்கூறி அச்சக் குறிப்பென்னும்மையும்.

(11)

ஒள்ளினார்க்கணியின்கொம்பருலவியேயசோ வில்வாலி  
வெள்ளிலிற்பாய்ந்துமந்திவியன்கடுவுறைப்பமீல்வ  
வள்ளியரிடத்துச்சென்றோர்மானவப்பண்பிலோர் பாற்  
பொள்ளளவிரப்பான்புக்குப்புலம்பொடுமீண்டவா.

இ-ள். வள்ளியர் இடத்துச் சென்றோர் - கொடையாளரிடத்து (யாசித்தற் பொருட்டுமுற்) சென்ற ஆலூலர், மான அப்பண்பு இலோர் பால் இருப்பான் பொள்ளனப் புக்குப் புலம்பொடு மீண்டவாபோல் - பெருமையையுடைய அக்கொடைக் குணம் இல்லாத கீழோரிடத்து (அவ்வாறு) யாசித்தற் பொருட்டு விரைவிற் சென்றுபுக்கு (அவர் கடிதலினாலே) மனவருத்தத்தோடு திரும்பும்வாறுபோல, மந்தி - குரங்குகள், ஒள் உணர்க்கணியின் கொம்பர் உலவி அசோகில் வாவி வெள்ளிலில் பாய்ந்து வியன் கடு உறைப்ப மீல்வ - (முன்னா) ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களை யுடைய வேங்கைமரங்களின் சினைகளிலுலாவி அசோக மரங்களிற்றாவிப் (பின்னார்) விளாம்ரங்களிற் பாய்ந்து அவற்றிலுள்ள பெரியமுட்களானவை தைத்தலுறைப்பத் திரும்புவன். என்று.

ஒள்ளினார்கணி, ஓரடையும் ஒருசினையும் ஒருமுதலும் ஒன்றையொன்று விசேஷிடத்துவந்த வழக்கியல். கொம்பு - கொம்பரௌளின்ற இறுதிப்போலி. உலாவி வாவிபாய்ந்து என்னும் செய்தென்வாய்ப்பாட்டுத் தெரிநிலைவினையெச்சங்கள் ஒன்றை யொன்றுகொள்ள ஈற்றது மீல்வ என்னு முற்றுவினையோடு

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

முழுந்தது. வாவுதல் பாய்தல் இரண்டும் ஒரு பொருளெனினும் ஈண்டுப்பாய்தல் விரைந்து தாவுதற்பொருட்டு. கடு ஆகுபெயர். உறைத்தல் வருத்தல். வள்ளியர் என்றது உத்தம மத்திமக் கொடையாளரே, வள் பகுதி, இ சாரியை, அர் விகுதி. மானவப்பண்பு என்றதற்கு மனிதர்க்குரிய பண்பு எனினும்மையும். பொள்ளென - விரிவுரைக் குறிப்புப் பொருளைத் தருவதோரிடைச் சொல். “பொள்ளெனவாங்கேபூறும்வேரார்” என்றதிற்போல. ஒடு - அடைமொழிப் பெயரில் வந்தது. ஏகாரம் இசைநிறை. உத்தம மத்திமக் கொடையாளரிடத்து இரத்தற்குச் சென்றவர். அவர்கள் தம்மைக் கண்டவுன் காட்டும் முகமலர்ச்சியையுஞ் சொல்லும் இன்சொல்லையும் முறையே குறிப்பறிந்தீதலும் கேட்டதை இல்லையென்னாது ஈதலுமாகிய செயல்களையும்பெற்று களிப்படைந்து அக்களிப்போடு கூடிய உள்ளக் கிளர்ச்சியினாலே விரைந்து அப்பணில்லாத கீழோரிடத்து அவ்வாறிரப்பான் சென்று அவர் கடியவருத்தத்தோடு திரும்பும்வாறுபோலக் குரங்குகள் உலாவத்தக்கவாகிய வேங்கைமரங்களின் சிறந்த கொம்பர் களிலுலாவி எளிதே வாவித் திரிதற்குத் தக்கவாகிய அசோக மரங்களில் வாலிக்களைப்படைந்து அக்களிப்போடு கூடிய உள்ளக் கிளர்ச்சியினாலே விளாமரங்களில் விரைந்து பாய்ந்து அவற்றிலுள்ள முட்கள் கைத்தலால் வருத்தமுற மீள்வன என்றபடி.

(12)

தொகையுறுகுலைச்செங்காந்தடுபெபுத்தமருங்குழ்விற்  
சிகையுறுதோகைமஞ்ஞஞுசெறித்துலாவுற்றதன்மை  
யகையுறுகழைகொன்றுணண்டவாரமல்சிதறவாங்கே  
புகையுறுகின்றதன்மைபேராலவேபொலிந்ததம் மா.

இ-ள். தொகை உறு குலைச் செங்காந்தள் தடுப்பு எடுத்து அமரும் குழ்வில் - கூட்டமுற்ற பூங்கொத்துக்களையுடைய செங்காந்தள்கள் பூக்களையெடுத்து பொருந்துஞ் குழலில், சிகை உறு தோகை மஞ்ஞஞு செறிந்து உலாவுற்ற தன்மை - கிரணம் பொருந்திய கலாபத்தையுடைய மயில்கள் செறிந்து உலாவுகின்ற தன்மை, அகை உறு கழை கெள்ளந்து உண்ட ஆர் அழல் சிதற

- (காற்றால்) ஒன்றோடொன்று அடிதலுற்ற மூங்கில்களை (அவற்றாற்றோன்றி) எரித்துண்ட நிறைந்த அக்கினி சிதை, ஆங்கே புகை உறுகின்றதன்மை போலவே பொலிந்தது - அங்ஙனமே புகைபொருந் துகின்ற தன்மை போலவே பொலிந்திருந்தது. எ-று.

தொகை ஈண்டு ஜவிகுதிபெற்ற தொழிற்பெயர் நெய்த் துடுப்போறவின் பூவைத்துடுப்பென்றார். இது உவமவாகு பெயர். அகை முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னையது பிரிநிலையும் பின்னையது தேற்றமுமாமென்க.

(13)

கண்டுதங்கேளிர்தம்மைக்கைகொடுபுலியில்லங்  
கொண்டுசெல்பான்மையுன் னிவிலக்குறுகொள்கைத்தென்ன  
விண்டொடர்செலவிற்றாகும் வெஞ்சுடர்க்கத்திரைவெற்பி  
நண்டலைகணியின்கொம்பாற்றழீஇக்கொடுதடுக்கலுற்ற

இ-ள். தம் கேளிர் தம்மைக் கலை கைகொடு புல்லி இல்லம் கொண்டு செல் பான்மை உண்ணி விலக்குறு கொள்கைத்து என்ன - (கிரகஸ்தர் வழியிற் செல்லும்) தமதுறவினரைக் கண்டு கையினாற்றமுவி (அவர்க்கு உண்டி முதலிய உபராஞ் செய்யவேண்டி) அவரைத் தங்கிரகத்துக்குக் கொண்டு செல்லுந் தன்மையைக் கருதி அவரது செல்லுகையைத் தடுக்கின்ற தன்மைத்தென்று சொல்ல, வெற்பின் தண்டலை - அக்கிரியின் கண்ணுள்ள சோலை, விண்தொடர் செலவிற்று ஆகும் வெம் சுடர்க்கத்திரை - வாளிற்செல்லுஞ் செலவினை உடைத்தாகிய வெம்மையாகிய சுடரினையுடைய சூரியனை, கணியின் கொம்பால் தழிலுக்கொண்டு தடுக்கல் செய்கின்றது. எ-று.

கேளிர் என்பதில் கேள் பகுதி, இ சாரியை, ர் விகுதி. கொடு - கொண்டு என்னும் மூந்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு இடைக்குறையாய் நின்றது. உற்றது என்பது உற்ற என ஈரு

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

கெட்டு நின்றது. ஒருமை பன்மை மயக்கமெனினும்மையும். தழீலிக்கொடுத்துக்கலுற்ற என்பது தற்குறிப்பேற்றவனி. கண்டு கொள்கைத்தென்ன என்றதிலுவமையனி தொனிக்கின்றது.

(14)

நிறையழிகடமால்யானை நெடுவரைச் சிகரம்பாய்ந்து விற்லொடுமூழங்கவாங்கோர்விடரளை மடங்கல்கேளாக் கறுவுகொள்சினத்தினார்க்குங்கம்பலைகனக்கென்றுந் தறியிடையிருந்தசீயத்தழங்குரலென்னலாமால்.

இ-எ. நிறை அழி கடம் மால் யானை நெடுவரைச் சிகரம் பாய்ந்து விற்லொடு முழங்க - நிறையழிந்த மதமயக்கங்களை யுடைய யானை அந்நெடியமலைச் சிகரத்திற் பாய்ந்து வலிமையோடு சந்திக்க, ஆங்கு ஓர் விடர் அளை மடங்கல் கேளாக் கலைகொள்சினத்தின் ஆர்க்கும் கம்பலை - அங்கேயோர் மலைப்பிளப்புப்போலுங் குகையினுள்ளிருக்குஞ் சிங்கம் அச்சத்தத்தைக் கேட்டுக் கறுவதல் கொண்ட சினத்தோடு கெற்சிக்குஞ்சத்தம், கனகன் ஏற்றும் தறியிடையிருந்த சீயம் தழங்கு குரல் என்னலாம் - (தன் மகன் பிரகலாதனது சொல்லலெல்லாம்து கோபத்தால்) இரணியன் ஏற்ற வெடித்த தூணினுட்டோன்றியிருந்த நாரசிங்கத்தினது முழங்கும் முழக் கம் என்று சொல்லலாம். எ-ஆ.

நிறையழிவு தான் ஒழுகுநெறி தவறுதல். நிறையழி யானை என இயையும். நிறையழிதல் மதமயக்கங்களா னென்பது. இரணியனிடிக்க வெடித்ததூண் உவமையாதலின் விடரளை என்றதற்குப் பிளைப்பையொத்த குகையென்றாம். பண்புத்தொகை யாகக் கொள்ளினுமாம். கறுவதல் சினக் குழிப்பினொன்று. தழங்கு குரலென்ற்பாலது தழங்குரலெனத் தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தது. இதிலுமுவமையனி தொனிக்கிறது.

(15)

பறையடிப்பதினாற் சேணிற்பயன்விரிப்பார்போன்மாறா யறையடிப்பாந்தளராப்பவகலிழுவிசம்பேறார்ப்பக்

மூலமும் உரையும்

கறையடித்தொகுதியார்ப்பக்கடுந்திறலரிமானார்ப்பக்  
சிறையடிக்கொண்டுசிம்புளார்த்திடத்திங்கள் செல்லும்.

இ-ள். பறை அடிப்பதினால் சேணில் பயன் விரிப்பார் போல் - பறையடிப்பதினாலே தூரத்திலே குறித்த பயனை விரிப்பார் போல, மாறாய் அடி அறை பாந்தள் (தொகுதி) ஆர்ப்ப - (உதயஞ் செய்கின்ற தன்னைக் கண் டு) மாறாகி அக் கிரியினது அழிமூழஞ்சின்கணுள்ள அராக்கூட்டமாம் ஆரவாரிக்க, (மாறாய்) அகல் இரு விசம்பு ஏறு (தொகுதி) ஆர்ப்ப - அவ்வொலியைக் கேட்டு மாறாகியகன்ற பெரிய மேகத் தீன் கணுள்ள இடிக்கூட்டமாரவாரிக்க, (மாறாய்) கறையடி தொகுதி ஆர்ப்ப - (அவ்வொலியைக்கேட்டு) மாறாகி யானைக்கூட்டம் ஆரவாரிக்க, (மாறாய்) கடுமேதிறல் அரிமான் (தொகுதி) ஆர்ப்ப - (அவ்வொலியைக் கேட்டு) மாறாகிக் கடுமையாகிய திறவினையுடைய சிங்கக்கூட்டம் ஆரவாரிக்க, (மாறாய்) சிம்புள் (தொகுதி) சிறை அடிகொண்டு ஆர்த்திட - (அவ்வொலியைக்கேட்டு) மாறாகிச் சிம்படி பறவைக் கூட்டஞ் சிறையடித்தல் கொண்டு ஆரவாரிக்க, திங்கள் செல்லும் - (எஞ்ஞான் நூம்) சந்திரன் ஆண்டுச் செல்லும். எ-று.

பறையடிப்பதலாலே தூரத்திலுள்ளார்க்குக் குறித்த பயனை விரிப்பாபோலச் சந்திரோதயத்தை அதன்மீது பகையற்ற அராக்களின் ஆரவாரமும், அராக்களின் அப்பகையொலியை இடிகளின் ஆரவாரமும் அவ்வாறு நிகழும்விடிகளினொலியை யானைகளினாரவாரமும், அவ்வாறு நிகழும் அவ்யானை களினொலியைச் சிங்கங்களினாரவாரமும், அவ்வாறு நிகழும் சிங் கங் களினொலியைச் சிம்புள்களின் ஆரவாரமும் தூரத்திலுள்ளாரும் அறியவிரிப்பதென்பது. தூரத்திலுள்ளார்க்குப் பறையால் விரிக்கும் பயன் கொட்ட வெற்றி காவல் முதலியன். பறையடிப்பதனாற் சேணிற்பயன் விரிப்பார் போல் என்றதற்கு தூரத்தே பறையடித்தலாலே குறிக்கும் விஞ்ஞாபனப் பயனை (ஒன்றையொன்று தொடர்ந்த வீடுகளையுடைய ஊரில் முறையே

## வள்ளியம்மை திருமணப்பாலம்

ஒருவர்க்கொருவராக) விரித்துரைப்பார்போல என்று பொருள்கூறி மேல், அடிமுழுமீதுள்ள அராக்களினாலியைக்கேட்டு அதற்கு மேலிடத்துள்ள இடிகளாலிக்க, அவ்வடிகளின் ஒலியைக்கேட்டு அதற்கு மேலிடத்துள்ள யானைகளாலிக்க, அவ்யானை களினாலியைக் கேட்டு அதற்கு மேலிடத்துள்ள சிங்கங்களாலிக்க அச்சிங்கங்களின் ஒலியைக்கேட்டு அதற்கு மேலிடத்துள்ள சிம்புள்கள் ஒலிக்க என்று இயைப்பினு மொருவாறுமையும்.

(16)

இன்னபல்வளமைசான்ற கிரிதனிலெயினரீன்டி  
மன்னியதாங் கோர்சீறார்வதனமாறுடையவள் எல்  
பின்னரேதன்பான்மேவப்பெருந்தவத்தன்னையாற்றிப்  
பொன்னகரிருந்தவாபோற்புன்மையற்றிருந்ததம்மா.

இ-ள். இன்ன பல் வளமை சான்ற கிரிதனில் - இத் தன்மைய பல வளங்கள் நிறைந்த அக்கிரியில், எயினர் ஈண்டி மன்னியது ஓர் சீறார் - குறவர்கள் நெருங்கிச் சேர்ந்திருப்ப தாகிய ஓர் சீற்றார், ஆறு வதனம் உடைய வள்ளல் பின்னரே தன்பால் மேவபெரும் தவந்தன்னை ஆற்றி போன் நகர் இருந்தவர்போல் புன்மை அற்று இருந்தது - ஆறுதிரு வதனங்களையுடைய சுப்பிரமணியப் பெருமான் பின்னரே தன் கட்சாரப் பெருமையாகிய தவத்தை இயற்றிக்கொண்டு (தேவர்களது) பொன்னகரமாகிய அமராவதியிருந்தவாறு போல எளிமை யற்றிருக்கின்றது. எ-று.

ஆங்கு - அசைநிலை. வள்ளல் என்றது சுப்பிரமணியப் பெருமான் அன்பர்க்கு வேண்டிய வேண்டியாங்கு அருளும் அருட்குணமுடையரென்பதைக் குறிக்கின்றது. தேவர்களதும் குறவர்களதும் தவத்தை அவர்களது உறைவிடங்களி லேற்றப்பட்டது. இருந்தவாறு என்பது இருந்தவர் எனக் குறைந்தது. அம்மா ஈண்டு வியப்புப்பொருளைத் தந்தது.

(17)

மூலமும் உரையும்

ஆயதோர்குறிச்சிதன் னிலமர்தருங்கிராதர்க்கெல்லா நாயகனுகம்பூண்டுள்ளோனாமவேனம்பியென்போன் மாயிருந்தவமுன்செய்தோன்மைந்தர்கள்சிலரத்தந்து சேயிழைமகட்பேறுன்னித் தெய்வதம்பராவியற்றான்.

இள். ஆயது குறிச்சிதன்னில் அமர்தரும் கிராதர்க்கு எல்லாம் நாயகன் - அச்சிற்றுயரிலிருக்கின்ற குறவர்களுக் கெல்லாம் தலைவன், நுகம்பூண்டுள்ளோன் - அரசென்னுஞ் சகடத்தினது நுகத்தைப் பூண்டிருப்பவன், நாமவேல்நம்பி என்போன் - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேலைத்தரித்த நம்பியென்னும் இயற் பெயருடையவன், மா இரும் தவம் முன் செய்தோன் - பெருமையாகிய தவத்தை முற்பிறப்பிற் செய்தவன், மைந்தர்கள் சிலரைத்தந்து சேயிழை மகள்பேறு உன்னி தெய்வதம் பராவி உற்றான் - அவன் புத்திரர்கள் சிலரைப் பெற்றுக் கொண்டு செம்மையாகிய ஆபரணத்தையடைய புத்திரிப் பேற்றைக் கருதிக் கடவுளைத் துதித்திருந்தான். எ-நு.

ஆயது அகரச்கட்டின் மருஉ, அங்ஙனமென்று ஒரு சொல் வருவித்து ஆகியதானவென்று போருள் கூறினும்மையும். ஓர் அசைமொழி. நுகம்பூண்டுள்ளோன் எனவே மிக்க பாரமாகிய அரசென்னும் சகடத்தைத்தானே செவ்வே நடத்தும் இறைமாட்சி யுடையனென்பது தொனித்தலுணர்க. மா இரும் -ஒரு பொருட்பன்மொழி. இச்செய்யுள் நம்பியுடைய தன்மையை மிகுத்துரைத்தலின் தன்மையனி.

(18)

அவ்வரைமருங்குதன் னிலைம்புலனொருங்குசெல்லச் செவ்விதினாடாத்துந் தொன்மைச் சிவழுனியென்னுமேலோ னெவ்வெவர்தமக்குமெய்தாவீசனையுளத்துட்கொண்டு கைவநல்விரதம்பூண்டுதவம் புரிந்திருத்தலுற்றான்.

இள். அ வரை மருங்குதன்னில் - அக்கிரியினது பக்கத்திலே, ஜம்புலன் ஒருங்கு செல்ல செவ்விதின் நடாத்தும் தொன்மை

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

சிவமுனி என்னும் மேலோன் - ஜம்புலன்களும் ஒருங்குசெல்லச் செல்வே நடாத்துகின்ற பழமையாகிய சிவமுனி யென்னும் மேலவர், எவர் தமக்கும் எய்து ஈசனை உள்ளத்துக் கொண்டு - எவ்வகைப்பட்ட எவர்க்கும் அடைதலில்லாத பரமசிவனை மனத்துட்கொண்டு, நல் சைவவிரதம் பூண்டு - நல்ல சைவ விரதத்தைப் பூண்டு, தவம்புரிந்து இருத்தலுற்றான் - தவம்புரிந்துகொண்டிருந்தார். எறு.

ஜம்புலன்களாலான : ஒசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றம் என்பன - ஜம்புலனொருங்குசெல்லச் செவ்விதின் நடத்தலாவது ஜம்புலன்களையுந் தத்தும் பொறிவழியே செல்லவிடாது தாழைல உள்ளம் பதிந்தபொருளிடத்தே அவ்வள்ளத்தோடு ஒருங்கு செல்ல நடத்தல். ஒருங்குசெல்ல நடாத்தல் என்பது யோகி களல்லாதாருடைய புலங்கள் அவர்கள் உள்ளத்தைத் தம்வசம் இருத்தல்போல தமதுளத்தை அது பதிந்த பொருளி நின்றுமிழுக்காது ஒடுக்கச்செய்தல், இது இலக்கணை. எவ்வெவர் தமக்கும் என்று அன்பரல்லாத எவ்வகை மேம்பாடுடையவர்க்கு மென்றவாறு.

(19)

சிறப்புறுப்பரியபைங்கட்சிறுதலைச் சிலைக்கும்புலவாய் நெறிப்பொடுநிமிர்வற்றான்ற நெடுஞ்செவிக்குறியதோகைப் பொறிப்படுபுனிதயாக்கைப்புன்மயிர்க்குளப்புமென்கான் மறிப்பிணையொன்றுகண் டோர்மருளவந்துலாவிற்றங்கன்.

இ-ள். அங்கன் - (அச் சிவமுனிவர் தவம்புரிந்து கொண்டிருக்கின்ற) அவ்விடத்து, சிறப்பு உறுப்பு பெரிய பைங்கண் - சிறப்புற் பெரிய பக்கமையாகிய கண்களையும், சிறுதலை - சிறுத்த தலையினையும், சிலைக்கும் புல்வாய் - ஒலிக்கின்ற புல்லியவாயினையும், நெறிப்பொடு நிமிர்வற்று ஆன்ற நெடும் செவி - நெறிப்புறத்தே நிமிர்ந்து அகன்ற நெடிய காதுகளையும், குறியதோகை - குறியவாலினையும், பொறிப்படு புனிதயாக்கை - புள்ளியற்ற தூய்மையையுடைய டலினையும், புல மயிர் குளப்பு மெல் கால் - புல்லியமயிர்களைத் தரித்த குளம்போடு கூடிய

## மூலமும் உரையும்

மென்மையாகிய கால்களையுழடைய, மறிப்பினை ஒன்று - மாஸ்பினைபொன்று, கண்டோர் மருள வந்து உலாவிற்று - கண்டோர் (தனது பேரழகால்) மயங்க வந்து உலாவியது. எ-று.

புல்வாய் என்றதிற் புன்மை சிறுமைப்பொருட்டு. நெறி புறுதல் - செவ்வேநிற்றல். புன்மயிரென்றதில் புன்மை மென்மை புன்மயிரக்காலென இயையும்.

(20)

போர்த்தொழில் கடந்தவைவெற்புங் கவனருளால் வந்த சீர்த்திடுநவ்விதன்னைச் சிவமுனியென்னுந்தாயோன் பார்த்தலுமினைமைச் செவ்விபடைத்திடும்பிறனிற்கண்ட தூர்த்தனின்மையெலைய்திக்காமத்தாற்கழலலுற்றான்.

இ-ள். சிவமுனியென்னும் தாயோன் - சிவமுனியென்னுந் தாயவர், போர்த்தொழில் கடந்தவை வேல் புங்கவன் அருளால் வந்த சீர்த்திடு நவ்விதன்னை பார்த்தலும் சமர்த்தொழில் கடந்த கூர்மையாகிய வேலாயுதத்தையுடைய சப்பிரமணியப்பெருமானது திருவருளால் வந்த சிறப்புற்ற மான் பினையைப் பார்த்தலும், இளமை செவ்வி படைந்திடும் பிறன் இல் கண்ட தூர்த்தனின் மையல் எய்தி காமத்தால் கழலலுற்றான் - இளமைப்பருவத்து அழகினைப் பெற்றபிறன் மனையாளைக் கண்ட காழுகன்போல மயக்கமெய்திக் காமாசையினால் (நெஞ்சஞ்) கழலலுற்றார். எ-று.

இளமைப் பருவத்தோடு கூடிய அழகினைப்பெற்ற பிறன் மனையாளைக் கண்ட தூர்த்தன் தனது ஆசையையவட்குக் கூறமுடியாது காமத்தால் நெஞ்சஞ்கழல்வதுபோலச் சிவமுனியும் அம்மான் பினையைக்கண்டு ஆசைகொண்டு தமதாசையை அதற்குக் கூறமுடியாது நெஞ்சஞ்கழலலுற்றா ரென்பது.

(21)

ஏமத்தின் வடிவஞ் சான்றவிலங் கெழிற்பினையின் மாட்டே காமத்தின் வேட்கைவைத்துக்கவலையாயவலமெய்தி

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

மாமத்தமனைபுக்கென்னமனக்கருத்துடைந்துவேநா  
யுமத்தம்பயன்றுய்ததார்போலுன்மத்தனாகியுற்றான்.

இ-ன் : ஏமத்தின் வடிவு சான்ற இலங்கு எழில் பிணையின்மாட்டே - இன்பத்தைத் தருகின்ற உறுப்பு நிறைந்த விளங்குகின்ற அழகினையுடைய அம்மான்பிணையிடத்தே, காமத்தின் வேட்கை வைத்து கவலையாய் அவலம் எய்தி-காமத்தினாசைவைத்து கவலையாகித் துன்பமடைந்து, மத் தம் மா அளை புக்கென மனக்கருத்து உடைந்துவேநாய் மத்தவாரணம் மலைக்குகையிற் புகுந்துடைத்தார்போல உள்ளக் கருத்துடைந்து வேறுபட்டு, ஊமத்தம் பயன்துய்த்தார் போல உன்மத்தன் ஆகி உற்றான் - ஊமத்தம் பழத்தை மிசைத் தார் போல மயக்கமுடையராகியிருந்தார் (அம்முனிவர்). எ-று.

ஏமத்தின் வடிவு நிறைதலாவது சிறுபருவத்தே அடையாளம் மாத்திரமுடைத்தாய் புணர்ச்சிக்குரிய பருவத்தேவளரும் உறுப்பு முற்றவளர்தல். ஏமத்தின் வடிவுசான்ற என்றதற்கு, இன்பமாகிய வடிவு நிறைந்த (காமஞ்சான்ற என்றபடி) என்று பொருள் கூறினும்மையும் இப்பொருளில் அந்தம் இன்னும் உல்லவிச்சாரியை என்க. ஏமம் என்பதன் இறுதி மகரங்கெட்டு விதி உயிர்ராகி அந்தச்சாரியையோடு புணர் “அத்தினகரமகர முனையில்லை” என்றபடி அச்சாரியையினகரங் கெட்டுப் புணர்ந்தது. மத்தவாரணம் மலைக்குகையிற்புக்குச் செல்வழி வருவழியியாது உள்ளே மலையில் முட்டிமுட்டி வருத்தத்தால் நெஞ்சுடைந்தாற்போல அம்மான்பிணையிடத்தே காம மயக்காலுள்ளஞ்சென்று அதனோடு மெய்யுற்றுப் புணரும் புணர்ச்சியையாவது அவ்வள்ளத்தைமீட்கும் வழியையாவது அறியாது மேன்மேலுங் காமமீறி வருத்தத்தால் மனக் கருத்துடைந்தாரென்பது.

(22)

படவரவனையவல்குற்பைந்தொடிநல்லார்தம்பாற்  
கடவுளர்புணர்ச்சியென்னக்காட்சியினின்பந்துய்த்து

விடலருமார்வநீங்கி மெய்யணர்வெய்தப்பெற்றுத்  
திடமொடுமூந்துபோலச்சிவமுனியிருந்துநோற்றான்

இ-ள். சிவமுனி - அச்சிவமுனிவர், அரவுட அனைய  
அல்குல் பைந்தூடி நல்லர் தம்பால் கடவுளர் புணர்ச்சி என்ன  
காட்சியின் இன்பம்துய்த்து - அராவின் படர்த்தை நிகர்த்த  
அல் குலையும் பக்ஞமயாகிய வளையலையுமடைய  
மகுடுக்களிடத்துக் கடவுளர் சேர்தல் போல (அம்மான்  
பிணையிடத்துப்) பார்வையாலின்பமனுபவித்து, விடல் அரும்  
ஆர்வம் நீங்கி மெய்தனார்வு எய்தப்பெற்று - விடுதற்கரிய அக்  
காமவேட்கை நீங்கி மெய்யறிவு எய்தப்பெற்று, திடமொடு  
முந்துபோல இருந்து நோற்றான் - மனவுறுதியோடு முன்போல  
இருந்து தவஞ்செய்தூர். எ-று.

ஆரியநால், அச்சிவமுனிவராய் உற்பவித்தது விட்டனு  
மூர்த்தியென்றும் அம்மானாயற்பவித்தது திருமகளென்றுங்  
கூறுகின்றது. தணிகைப்புராணத்திலும், “மானாகமலர்த்திரு  
மாதவனாகி மரயோனானாவொளிநாக முற வள்ளியையீன்ற  
வாற்றானாநானுமிவற்றணவேமனநன்னியாங் குத்தாநாஞ்  
மிருந்துழல்கின்ற தாவுமான்கள்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்ற  
தெண்பது.

(23)

நற்றவன்காட்சிதன் னானஸ் விபாற்கருப்பஞ்சேரத்  
தெற் றெனவறிதறேற்றிச் செங்கண் மாலுதவும்பாவை  
மற்றதனிடத் திற்புக்காள் வரைபகவெறிந்தவைவேந்  
கொற்றவன் முன்னஞ் சொற்றாகுறிவழிபடருநீராள்.

இ-ள். நல் தவன் காட்சிதன்னால் நல்விபால் கருப்பம்சேர-  
அந்நன்மையாகிய தவத்தினையுடைய சிவமுனிவரது காட்சிப்  
புணர்ச்சியினாலே அம்மான்பிணையிடத்துக் கருப்பமடைய, செம்  
கண் மால் உதவும் பாவை தெற்றென அறிதல் தேற்றி-  
செம்மையாகிய கண்ணையுடைய திருமால் பெற்றபாவைபோலுஞ்

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

சுந்தரிதெற்றெனவறிந்து வரை பசு எறிந்தவை வேல் கொற்றவன் முன்னம் சொற்ற குறி வழி படரும் நீராள் - கிரெளஞ்சகிரி பிளவுபட ஏறிந்த கூர்மையாகிய வேலாயுதத்தையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமான் முன்னர்க்கூறியிருளிய நெறிவழியே செல்லுந் தன்மையராகி, அதனிடத்தில் புக்காள் - அக் கருப்பத்தின்கட் புகுந்தார். எ-று.

காட்சி ஆகுபேயர். தெற்றென விரைவுக்குறிப்பு, தெளிவாக என்று பொருள் கூறினும்மையும். அறிதல் தேற்றி என்னுஞ் சொற்களொரு சொற்றுமையற்று அறிந்த என்னும் பொருள்தந்து நின்றன. மற்று அசைநிலை. கொற்றவன் என்றது எவ்வகைப்பட்ட தேவராதியராலும் வெல்லுதற்கரிய குரனாதி அவுணரையழித்த வெற்றியுடையவரென்பதைக் குறிக்கின்றது. குறி ஈண்டு நெறி. நீராள் என்னுங் குறிப்பு வினைமுற்று வினையெச்சமானது

(24)

### வேறு

மானிடத் தின்வருமைந் தன்முந் துநீ  
மானிடத் தின்வருகென்றவாய்மையான்  
மானிடத் தின்வயினடைத் தான் மரு  
மானிடத் தின்மானாகியமான்கள்.

இ-ள். மருமானிடத் தின் மான் ஆகிய மால் மகள்-சிவபெருமானிடத்துள்ள சக்தியுளொன்றாகிய விழ்ணுமூர்த்தி யுடைய மகளாகிய சந்தரியம்மையார், மானிடத்தின் வருமைந்தன் முந்து நீ மானிடத் தின் வருகென்ற வாய்மையால் - சிவபெருமானிடத்துத் தோற்றிய குமாரக்கடவுள் முன்னர் நீ மானிடப்பிழவியிற் பிறக்கக்கடவாயென்று திருவாய் மலர்ந்தகுளிய திருவாக் கினாலே, மானிடத் தின் வயின் அடைந் தாள் - அப்மானிடத்துச் (சீவுமுனிவராலஸ்டந்த) கருப்பத்தின்கட் சார்ந்தார். எ-று.

## மூலமும் உரையும்

மான் என்பது மான் என்னும் வடமொழித்திரிபு. மானுடம் மானிடமெனத்திரிந்தது. வருக என்றுதின் ஈற்றகரங் கெட்டது. வயின் வயிறு, ஈண்டு வயிற்றின்கட் கருப்பத்துக் காதலின் ஆகுபெயர். மருமான், கீர்சன் என்னும் ஆயிய மொழிப்பொருட்டா நின்றதோர்பெயர். விழ்ஞாவங்க் சிவபெருமானுக்கு ஓர் சத்தியா இருத்தலை :-

"என்றுமாயனிசைத்தலுமெம்பிரா  
னன்றுநீயுநமக்கொருசத்திகா  
ணன்றுதாருகத்தந்தனர்பாங்குறச்  
சென்றபோழ்தினுஞ்சேயிலையாயினாய்

முன்னவேதன்தன்முடிந்தனன்போதலு  
முன்னொடேவந்துவப்பொடுகூடினோம்  
பின்னரிந்தப்பிரமணையுந்தியா  
லன்னையாக்கியளித்தனையல்லையோ"

- மகாசாத்தாப்படலம்  
(25)

என்னும் செய்யுள்களானுணர்க.

அனையகாலையிலாயினடநீங்கியே  
புனிதநவ்விபுனமெங்கணுமுலாய்ச்  
சுனையின்ருண்டொர்குழலின்வைகியே  
யினியமால்வரையேறிநடந்ததே.

இ-ள். அனையகாலையில் புனித நவ்வி ஆயிடை நீங்கி - அச்சமயத்தில் அத்தாய்மையாகிய மான்பினை அவ்விடத்தை நீங்கி, புனம் எங்கணுமுலாய் - புனமெங்கும் உலாவி, சுனையின் நீர் உண்டு - சுனையின் நீர் குடித்து, ஓர் குழலின்வைகி - ஓர் மரங்களின் குழமையையடைய இடத்திற்றங்கி இனிய மால் வரை ஏறி நடந்தது - நல்ல பெருமையாகிய வள்ளிமலையிலேறி நடந்தது. எ-று.

வள்ளியம்மை திருமணப்பலம்

அனைய அகரச்கூட்டின் மருஉ. ஏகாரங்களின் முன்னைய  
இசை நிறை, பின்னையதூசு ஈற்றசை.

(26)

நடந்ததல்லிநலத்தகுவெற்பினி  
விடந்தொறுஞ்செறியேனற்புனமெலாங்  
கடந்துபோயதுகாவல்கொள்வேட்டுவர்  
மடந்தைமார்கள்வரிவிழியென்னவே.

இ-ள். நடந்த நவ்வி - அங்ஙனம் நடந்த அம்மான் பிணை,  
நலத்தகு வெற்பினில் இடந்தொறும் செறி எனல் புனம் எலாம்  
- நன்மையற்ற அக்கிரியிலுள்ள இடந்தொறும் பொருந்திய  
தினைப்புனமெல்லாவற்றையும், காவல்கொள் வேட்டுவர்  
மடந்தைமார்கள் வரி விழி என்ன - அப்புனம் காவல்கொள்ளும்  
வேட்டுவர் புத்திரிகளது செவ்வரி கணையுடைய விழிநோக்கம்  
போல, கடந்து போயது - கடந்து சென்றது. எ-று.

வேட்டுவப்பெண்கள் மங்கைப்பருவத்தே விவாகஞ்செய்ய  
முன்னாப் புனங்காப்பது வழக்கமாதலின் வேட்டுவர் மடந்தைமார்கள்  
என்றதற்கு வேட்டுவர் புத்திரிகளென்றாம். மடந்தை ஈண்டுப்பருவம்  
குறியாது பெண்ணென்றும் பொருட்டா நின்றது. புனங்காக்குமகளிர்  
விழிநோக்கம் புனத்திலுள்ள வளத்தைப் பறவை விலங்குகள்  
நஷ்டமிக்கின்றனவோவென்று புனமுழுதும் சென்று கடத்தல்போல  
நஷ்வி கடந்து போயதென்க. விழி ஆகுபெயர்.

(27)

பிள்ளையீற்றுப்பிணாவெயின்சேரியி  
ஞுள்ளமாதருளித்தலைக்கோல்கொடு  
வள்ளீகீழ்ப்புகுமாழுதல்வெளவியே  
பொள்ளல்செய்திடுபுன்புலம்புக்கதே.

இ-ள். பிள்ளை ஈற்றுப் பிணா- பிள்ளையையீலுதலை  
யுடைய அம்மான்பிணையானது, எயின் சேரியின் உள்ள மாதர்  
- வேட்டுவச்சேரியிலுள்ள மாதர்கள், உளி தலை கோல் கொடு

மூலமும் உரையும்

கீழ் புகுமா வள்ளி முதல் வெளவியே பொள்ளல் செய்திடு புல் புலம் புக்கது - உளியைத்தலையிற் கொண்ட கோலைக் கொண்டு (நிலத்தின்) கீள்புக்க பெரிய வள்ளிக் கிழங்கைக் கவர்ந்து துளைத்தல் செய்த புல்லிய புலத்திற்புக்கது. எனு.

பிள்ளை ஈண்டு மக்கட்பிள்ளை. எயின்வேட்டுவச்சாதி. ஊளித்தலைக் கோல் - பாரை, நுனி உளிபோறவின் உளி யெனப்பட்டது.

(28)

தோன்றலுக்குத்துணவியைத்தொல்பிணை  
தான்றுரித்துத்தளர்ந்துதளர்ந்துபோய்  
மான்றரற்றியுயிர்த்துவயிறுநொந்  
தீன்றுவள்ளியிருங்குழீயிட்டதால்.

இ-ள். தொல் பிணைதான் தோன்றலுக்கு துணைவியைத் தரித்து - அப்பெருமையாகிய மான்பிணையானது சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு மனைவியாராகுபவரை (வயிற்றிற்) றாங்கி, தளர்ந்து தளர்ந்து போய் - தளர்ந்துதளர்ந்து சென்று, வயிறு நொந்து - வயிறுநொந்து, மான்று அரற்றி உயிர்த்து ஈன்று-மயங்கியமுது (வெய்தாக) மூச்சவிட்டு ஈன்று, இரும் வள்ளி குழி இட்டது - பெருமையாகிய வள்ளிக் கிழங்கை யகழ்ந்த குழியின்கண் இட்டது. எனு.

தோன்றலுக்குத் துணைவியை என்றதில் நான்காவது முறைக்கியை பொருளாக வேற்றுமை செய்தது. தொல் பழமை ஈண்டுப்பெருமை, அது இலக்கணையின்பாற்படும். நொந்து என்ற செய்தென்வாய்ப்பாட்டு விணையெச்சம் ஒற்று மைபற்றி முதலுடன் முடிந்தது. வள்ளி ஆகு பெயர்.

(29)

குழைகுறுந்தொடிகோல்வளையேமுதற்  
பழையழைன்கள்பலவுடன்றாங்குறாத்

வள்ளியும்மை திருமணப்பாலம்  
தழைபுனைந்துதனதுணர்வின்றியே  
யழைவயின்வந்துதித்தனவளாப்பிலார்.

இ-ள். ஒப்பிலாள் - தமக்கொப்பிலாதவராகிய சுந்தரி யம்மையார், குழைக்குறும் தொடி கோல் வளையே முதல் பழைய பூண்கள் பல உடன்தாங்குறா - குண்டலமுஞ்சிறுத்த தொடியும் கோல்வளைமுதலாகிய பழைய அணிகள் பலவற்றை உடனேதிரித்து, தழை புனைந்து - தழையை ஆடையாகப் புனைந்து, தனது உணர்வு இன்றியே உழை வயின் வந்து உதித்தனன் - தனது அறிவில்லாமலே அம்மான் பிணையின் வயிற்றின்கணிருந்துவந்து உற்பவித்தார். எ-று.

குறுமை ஈண்டுச்சிறுமை. தொடி கைவளை. கோல் வளை கோலிய வளை, கோலுதல் ஈண்டு விளிம்புகள் வளைவற்ற வரிவரியாகத் தோன்ற வளைத்தியற்றல். கோலம் என்றதின் இறுதிகெட்டு நின்றதெனக்கொண்டு அழகியவளையென்று பொருள் கூறுவாருமுளர். பழைய பூண்கள் முன்னரே திருமாலுடைய மகளாக இருந்த ஞான்று தரித்திருந்த பூண்கள். உடன் அப்பொழுது. தழைபுனைந்தது இனி வேட்டுவர் மகளாகத் வளர்தல் பற்றியென்பது. தாம் உற்பவிக்கும் முன்னர் பழைய பூண்களைத் தரித்ததும் தழை புனைந்ததுந் தெய்வத் தன் மையாலென்க. உற் பவிக்கும் போது முன் ஞுணர்வு இன்மையானது சுப்பிரமணியப்பெருமான் களவொழுக்கத்தை அவர்வாயிலாக உலகமடைய நடித்தருளும் அருள் பற்றி யென்பது.

(30)

கோற்றோடுக்கைக்குழவியையோக்கியே  
யீற்றுமான்பிணையெம்மினத்தன்றிது  
வேற்றுருக்கொடுமேவியதீண்டெனா  
வாற்றவேமருண்டஞ்சியகன்றதே

இ-ன். ஈற்று மான் பினை - அவ்வீனுத்தள்ளிடைய மான்பினையானது, கோல்தொடி கை குழவியை நோக்கியே - கோல்வளையனிந்த கரத்தினையுடைய பிள்ளையைப் பார்த்து, இது எம்மினத்து அன்று - இதுஎம்மினத்ததன்று, ஈண்டு வேற்றுரகொடு மேவியது எனா - இங்ஙனம் வேற்றுக் கொண்டுவந்தது என்றெண்ணி, ஆற்றவே மருண்டு அஞ்சி அகன்றது - மிகமருண்டு வெருண்டு நீங்கியது. எ-று.

ஈற்று ஈன் பகுதி, து தொழிற்பெயர் விகுதி. பகுதி யீற்றுக்கரம் வலித்தலாய் முடிந்தது. இனத்தது எனச்சாரி யைபெற்றே முடிவது விகாரத்தால் அச்சாரியை தொக்கு இனத்து என்றின்றது.

(31)

வேறு

அன்னையெனவீன்றவரினமருண்டோடியபின்  
றன்னினையிலாததலைவிதனித்தனனாய்க்  
கின்னரநல்யாழூலியோகேடில்சீர்ப்பராதிக  
னின்னிசையோவென்றுயிர்க்களேங்கியமுத்தட்டனளோ.

இ-ன். அன்னை என ஈன்ற அரினம் மருண்டு ஓடிய பின் - தாயென ஈன்ற அம்மான்பினை மருண்டு ஓடியாவின்னர், தன் இனை இலாத தலைவி தனித்தனள் ஆய் - தமக்கு நிகரில்லாத தலைவியானவர் தனித்தனித்தவராகி, கின்னர நல்யாழ் ஒவியோ - கின்னரது நல்வீனையினது ஒசையோ, கேடு இல் சீர்பாரதி தன் இன் இசையோ என்று அயிர்க்க ஏங்கி அழுதிட்டனள் - கெடுத ஸில் லாத அழகையுடைய சரஸ் வதியினது இனியஇசையோவென்று ஜயமுற ஏங்கியமுதார். எ-று.

எனவென்னும் இடைச்சொல்லீன்டுப்பெயரோடியைந்து வந்தது. கின்னர் யாழ் என்பது "சிலவிகாரமாமுயர் தினை" என்றவிதிப்படி நிலைமொழியீற்றுமெய்கெட்டு முடிந்தது. கின்னரமாகிய நல்யாழூனிலும்மையும். கேடு, கெடு என்னும் பகுதியோடு

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

நல்லென்னுந்தொழிற் பெயர் விகுதிபுணர்ந்து அவ்விகுதிகெட்டு  
முதல்நீண்டு முடிந்தது.

(32)

அந்தவளவைதனிலாறிரண்டுமொய்ம்புடைய  
வெந்தையருளுய்ப்பவெயினர்குலக்கொற்றவனும்  
பைந்தொழிநல்லானும்பரிசனங்கள்பாங்கெய்தச்  
செந்தினையின்பைங்கூழ்செறிபுனத்துப்புக்கனரே.

இ-ன். அந்த அளவைதனில் - அப்பொழுது இரண்டு  
மெர்யம்பு உடைய எந்தை அருள் உய்ப்ப - பன்னிரண்டு  
திருப்புயங்களையுடைய எந்தையாகிய சுப்பிரமணியப்  
பெருமானுடைய திருவருள் செலுத்த, எயினர் குலக் கொற்றவனும்  
பைந்தொழிநல்லானும் - வேட்டுவர் குலத்துக்கு அரசனும்  
(அவனுடைய) பசிய வளையலையணிந்த மனையாளும்,  
பரிசனங்கள் பாங்கு எய்த செம் தினையின் பைங்கூழ் செறிபுனத்து  
புக்கனர் - ஏவலாளர் பக்கத்திற் சார்ந்து வரச் செம்மையாகிய  
தினைப்பயிர் செறிந்தபுனத்தின்கண் புக்கார். எ-று.

அந்த என்பது அகரச்சுட்டின் மருஉ. எந்தை எமது தந்தை  
எம் பகுதி, தை முறைப்பொருடரும்விகுதி. இது எனது  
தந்தையென்னும் பொருள் தருமிடத்து மருஉமொழி யென்க.

(33)

கொல்லைபுகுந்தகொடிச்சியோடுகானவர்கோ  
னல்லைநிகர்குழலாளம்மென்குரல்கேளா  
வெல்லையதனிலெழுமொலியாங்கேதென்னா  
வல்லைதனிலவ்வறும்புனத்திலவந்தனனே.

இ-ன். கொல்லை புகுந்த கொடிச்சியோடு கானவர் கோன்  
- (தினைப்புனமாகிய) கொல்லையில் (தன்னொடு) புக்க  
(தன்மனையாளாகிய) கொடிச்சியோடு வேட்டுவர்க்கரசனாகிய  
நம்பியென்பவன், அலை நிகர் குழலாள் அம்மென் குரல் கேளா  
- அந்தகாரத்தையொத்த குந்தளத்தையுடையராகிய சுந்தரி

யங்கையாரது அம்மென்மையாகிய அழுகைச்சத்தத்தைக் கேட்டு, எல்லையதனில் எழும் ஓலி எது என்னா - அப்பொழுதில் ஆண்டுத்தோன்றும் ஒசையாதென்று, வல்லைதனில் அவறும் புனத்தில் வந்தனன் - விரைவில் வெறுமையாகிய புனத்தின்கண் வந்தான். எ-று.

எல்லை அளவு, ஈண்டுப்பொழுதளவு, அது வேட்டுவ ராசன் புனத்திற் புக்கநேரம். எல்லையதனில் என்றதற்கு அவ்வறும்புனத் தெல்லையில் என்று பொருள்களு அங்கு என்பது ஆங்கு என்னும் அசைநிலை முதற் குறுகியதென்று கொள்ளினும்மையும்.

(34)

வந்தான்முதலெடுத்தவள்ளிக்குழியில்வைகு  
நந்தாவிளக்கனையநங்கைதனைநோக்கி  
யிந்தாவி:தோரிளங்குழவியென்றெடுத்துச்  
சிந்தாகுலந்தீத்தேவிகையிலிந்தனனே.

இ-ள். வந்தான் வள்ளி முதல் எடுத்த குழியில் வைகும் நந்தா விளக்கு அனைய நங்கைதனை நோக்கி - (அங்குளம்) வந்தவனாகிய நம்பியென்பவன் வள்ளிக்கிழங்கை (அகற்றுத்) எடுத்த குழியின்கணிருக்கின்ற (எஞ்ஞான்றும்) ஓளிகெடாத மணிவிளக்கை ஒத்த சுந்தரியம்மையாரைப் பார்த்து, இந்த இ:தே ஓர் இளம் குழவியென்று எடுத்து - இவ்விடத்து (வைகிய) இ:தோரிளாய பெண் பிள் ளையென் ஏற்றுத் து, தேவி சிந்தாகுலம்தீர் கையில் ஈந்தனன் - (தனது மனக்கவலை தீந்தது) தனது மனைவியினுடையமனக் கவலையுந்தீர் அவள் கையிற் கொடுத்தான். எ-று.

வந்தான் தெரிநிலை வினைமுற்றால்வனையும் பெயர். நெய்விளக்கெல்லாம் நெய்குறையுமிடத்து ஓளிகெடுமாதவின் ஒருகாலும் ஓளிகெடாத மணிவிளக்கை நந்தாவிளக்கென்று ரென்பது, இந்தா என்பது இங்கு என்னுமிடதச்சொற்பொருள்

## வள்ளிப்பம்மை திருமணப்படலம்

தருமோர் மொழியென்க, அது அங்கு என்னும் பொருள்தரும் அந்து என்னும் தெலுங்கபாடைநிலத்திற்குந்து வந்த திசை மொழி ஞோக்கி அ.:தொப்பத் தமிழ்நிலத்து வழங்குவ தென்பது. எச் வும்மை விகாரத்தாற்றோக்கது. சிந்தாகுலந்தீர் எடுத்து ஈந்தனென்று இயைத்துப்பொருள் கூறினும்மையும்.

(35)

அந்தான்சிலைநிலத்திலிட்டானெழுந்தோங்கிப்

பாய்ந்தான்றெழித்தாலுவகைப்படுகடலீற்

ஞோய்த்தான்முறுவலித்தான்ஞோன்புடைத்தான்றோல்பிறப்பி  
னாந்தாமியற்றுவதன்றாங்கோவென்றுரைத்தான்.

இ-ள். ஈந்தான் சிலைநிலத்தில இட்டான் - (அவ்விளங்கு மூலியைத் தன்தேவிகையிற்) கொடுத்தவனாகிய அவ் வேட்டுவராசனானவன் தனது வில்லைப் (பெருமகிழ்ச்சி யினாலே) நிலத்திலிட்டு, எழுந்து ஒங்கிப் பாய்ந்தான் - (நிலத்தினின்று) மேலெழுந்துயர்ந்து பாய்ந்து, தெழித்தான் - பேரொலிசெய்து, உவகை படுகடலில் தோய்ந்தான் - உள்ளக்களிப்பாகி ஒலிக்கின்ற கடலில் மூழ்கி, முறுவலித்தான் - சிரித்து, தோள்புடைத்தான் - தோளைத் தட்டி, தொல்பிறப்பில் நாந்தாம் இயற்று தவம் நன்று ஆழ் கொல் என்று உரைத்தான் - பழமையாகிய பிறவிகளில் நாமியற்றிய தவம் நன்மையுடைத்தாம் போலுமென்று கூறினான். எ-று.

அந்தானென்றதற்கும் வந்தானெற்றதற் குரைத்த துறைக்க. இச்செய்யுளின் இடையிலுள்ள இட்டானென்பது முதலிய உயர்தினை ஆண் பாற்படர்க்கை இறந்தகாலவுடன் பாட்டுத் தெரிந்தை வினைமுற் றெல்லாம் வினையெச்சங்களாயின. தோள்புடைத்தானென்றதற்குத் தோள்பூரித்து என்று பொருள் கூறினும்மையும். நாம் என்று தன்னையும் தன்மனையாளையுங் குறித்து பன்மையாகக் கூறினானென்பது. உவப்பில் வந்த

மூலமும் உரையும்

பால்வழுவமைதியெனினும் ஒக்கும், முற்றுவத்தை வியக்கின்றா னாதவின் உயர்வில்வந்த பால்வழுவமைதியெனினும் ஒக்கும்.

(36)

கொற்றக் கொடிச் சிக்குழவியைத் தள்ளகவாங்கி  
மற்றப் பொழுதில் வயாவும் வருத்தமுமாய்ப்  
பெற்றுக் கொள்வாள் போலப் பேணிப் பெரிதுமகிழ்  
வுற்றுக் கனதனத்திலுருமமிர்தாட்டினால்.

இ-ள். கொற்றக் கொடிச்சி குழவியைத் தன் கை வாங்கி -  
வேட்டு வராஸஜஸ்திரியாகிய கொடிசியென்பவர் அப்பிள்ளையைத்  
தனது கரத்தால் வாங்கி, அப்பொழுதில் வயாவும் வருத்தமும்  
ஆய் பெற்றுக்கொள்வாள் போல பேணி - அச்சமயத்தில்  
கருப்பநோவும் (அதனாலுண்டாகின்ற) வருத்தமுமுடையளாகிப்  
பெற்றுக்கொண்டவளைப் போலப் பேணி, பெரிது மகிழ்வு உற்று -  
மிகக்களிப்படைந்து, கன தனத்தில் ஊறும் அமிர்து ஊட்டினள்  
- தனது பாரித்த தனங்களிலுருகின்ற பாலை (அப்பிள்ளைக்கு)  
ஊட்டினாள். எ-று.

கொற்றும் - உலகத்திலுள்ள யாரையும் ஆணைக்குளடக்கும்  
வெற்றியையுடைய அரசு. மற்று - அசைநிலை. பெற்றுக்  
கொள்வாள் ஈண்டு ஒரு சொல்லன்று, கொள்வாள் இயல்பினின்  
வருடங்காலவழுவமைதிச் சொல். பேணல் - காத்தல்.

(37)

வென்றிச் சிலையெடுத்து மேலைப் புனமகன்று  
குன்றக்குறவன்குதலைவாய்க் கொம்பினுடன்  
மன்றற்றுணைவிதனைவல்லைகொடுசீரூரிற்  
சென்றக் கணத்திற்சிறுகுடிலிற்புக் கணனே.

இ-ள். குன்றக்குறவன் - மலைச்சாரலிலுள்ள சிற்றாரில்  
வாழுமால் வேட்டுவராசனானவன், வென்றி சிலை எடுத்து - (தான்  
முன்னிலத்திலிட்ட) வெற்றியையுடைய வில்லையெடுத்த, குதலை  
வாய் கொம்பின் உடன் மன்றல் துணை விதனை வல்லை

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

கொடு - மழலை மொழி பேசும் வாயினையுடைய பூங்கொம்புபோலமப் பெண்பிள்ளையோடு (தான்) கல்யாணஞ்சு (செய்துகொண்ட) மனைவியை விரைவிற்கொண்டு, மேலை புனம் அகன்று - அம்முதுபுனத்தை நீங்கி, அக்கணத்தில் சிற்றூரிலில் சென்று சிறுகுடிலில் புக்கனன் - அக்கணத்தில் தன்சிற்றூரின்கட்ட சென்று தன் சிறுகுடிலிற்புக்கான். எ-று.

குன்றம் ஈண்டு மலைச்சாரலுக்காகி அம்மலைச்சாரலிலுள்ள சிற்றூரையுணர்த்தலின் இருமடியாகுபெயர். குதலை வாய்க் கொட்டு உவமவாகுபெயர்.

(38)

அண்டரமுதமனையமகட்பெற்றிடலான்  
மண்டுபெருமகிழ்வாய்மாத்தாட்கொழுவிடையைக்  
கெண்டியொருத்தன்கியையோடினிதருந்தித்  
தொண்டகமதார்ப்பக்குரவைமுறைதூங்குவித்தான்.

இ-ள். அண்டர் அமுதம் அனைய மகள் பெற்றிடலால் மண்டு பெருமகிழ்வு ஆய் - தேவர்களது அமுதத்தை நிகர்த்தமகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதலால் (உள்ளத்தில்) மிக்க பெருங்களிப்பாய், மா தான் கொழுவிடையை கெண்டி ஒரு தன் கிளையோடு இனிது அருந்தி - பெரிய தாள்களை யுடைய கொழுமையாகிய கடாவைவெட்டிப் (பாகஞ்செய்து) ஓப்பற்ற தனது சுற்றுத்தாரோடு இனிது புசித்து, தொண்டக மது ஆர்ப்ப குரவை முறை தூங்குவித்தான் - (துமக்குரிய) குறிஞ்சிப்பறை ஆரவாரிக்கக் குரவைக்கூத்தை முறைமையாக ஆடுவித்தான். எ-று.

அமுதம் பெறுதற்கு அருமையையும் சுவையால் எவற்றினும் மிக்கதும் தன்னையுண்டார்க்கு மரணத்துன் பத்தை ஒழிப்பதுமாதிய பெருமையையும் உடையதாதலின் பெறுதற் கருமையு மூலகத்துள்ளார் யாவரினுமேலாகிய அழகுந் தன்னைச் சார்ந்தவர்க்குப் பேரின்பத்தைக் கொடுத்தலுமாதிய வற்றையுடைய அவ்வைம்மையாருக்கு உவமையானதென்க. திருமருகாற்றுப்

மூலமும் உரையும்

படையில் “மாத்தாட் கொழுவிடை” என்றுதில் விடை என்னுஞ் சொல்லுக்கு உரையாசிரியர்கள் கடாவென்று பொருளூரைத் திருத்தவின் ஈண்டும் விடை என்பதற்கு கடாவென்று பொருளூரைத்தாம். கடா என்பது ஏருமை ஆடு இவற்றின் ஆணுக்குரிய பெயராயிருத்தவின் இவற்றில் யாதோவெனின், ஈண்டு மாத்தாள் என்ற அடையினால் ஏருமையானேயென்பது. குரவைக்கூத்து கைகோத்தால், “குரவைக்கூத்தே கைகோத்தால்” என்னுந் திவாகரச் சூத்திரத் தானுணர்க.

(39)

காலையதற்பின் கடவுட்பலி செலுத்தி  
வாலரிசிமஞ்சன்மலர்சிந்திமறியறுத்துக்  
கோலநெடுவேற்குமரன்விழாக் கொண்டாடி  
வேலனைமுற்கொண்டு வெறியாட்டு நெர்வித்தான்.

இ-ள். காலை அதன்பின் கடவுள் பலி செலுத்தி - அக்காலையின் பின்னர்த் தெய்வத்துக்கு : பலியைச் செலுத்தி, வால் அரிசி மஞ்சள் மலர் சிந்தி மறி அறுத்து - வென்மையாகிய அரிசியையும் மஞ்சளையும் மலரையும் தூவி ஆட்டு மறியை வெட்டி, கோல நெடு வேல் குமரன் விழா கொண்டாடி - அழிய நெடிய வேலாயுதத்தைக் கொண்ட அச்சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்குத் திருவிழாக்கொண்டாடி, வேலனை முன் கொண்டு வெறியாட்டு நேர்வித்தான் - வெறியாட்டாளனை முற்கொண்டு வெறியாட்டைச் செய்வித்தான் (அவ்வேட்டுவராசன்.) எ-று.

கடவுள் ஈண்டு சுப்பிரமணியப்பெருமான், பலிகடாவினது இரத்தத்தோடு பிசைந்த அரிசியாதிய, “மாத்தாட்கொழு விடைக் குருதியோடு விரைவித் தூவெள்ளரிசி சில் பலிச் செய்து பல்பிரப்பிரிடி” என்பதனானுணர்க. முறி - ஆட்டுக் குட்டி, ஆடெனினுமொக்கும். வேலைக்கரத்திற் கொண்டு திரிதலால் வேலவன் என்று வெறியாட்டாளனுக்குப் பெயரானது என்றார் நச்சினார்க்கினியார்.

(40)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

இன்னபலவுமியற்றியிருங்குறவர்  
மன்னன்மனைவிவடமீன்றனனயனையாள்  
கன்னிமடமகட்குக்காப்பிட்டுக்கானமயிற்  
பொன்னஞ்சிறைபடுத்தயுந்தொட்டிலேற்றினளே.

இ-ள். இன்ன பலவும் இயற்றி - இவை போலவன பலவற்றையுஞ் செய்ய, இரும் குறவர் மன்னன் மனைவி வடமீன்றன அனையாள் - பெருமையாகிய அவ்வேட்டுவர்க்கரச ஒடுடைய மனையாளாகிய (கற்பில்) அருந்ததியை நிகர்த்த கொடிச்சியென்பவள், கன்னி மட மகட்குக் காப்பிட்டு கான மயில் பொன் அம் சிறை படுத்த பூ தொட்டில் ஏற்றினள் - கன்னியாகிய அம்மடமையையுடைய மகளுக்கு (குர் முதலிய தெய்வங்கள் பேய்களாதியவை தீண்டாதபடி தஞ்சாதி வழக்கப்படி காவல்செய்வதாகிய) காப்பையிட்டுக் கானகத்திலுள்ள மயில்களினது (இடையிடையே) பொன்னிறத்தைக் கொண்ட அழகிய சிறைகளை (அழகுண்டாக்க) செறிக்கப்பட்ட போலிவாகிய தொட்டிலிலேற்றினான். எ-று.

இயற்றி என்பது இயற்ற என்பதின் திரிபு. கன்னி மட மகள் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. அவ்வம் மையார் மான்வயிற்றிலிருந்து உற்பவிக்கும்போது குழந்தை கோல்வளையே முதற் பழையழுண்கள் பலவற்றைத் தரித்து வந்தமையின் காப்பிட்டு என்றதிற்காப்பு ஆபரணமன்றென்பது.

(41)

நாத்தளார்ந்து சோாந்து நடுக்கமுற்றுப்பற்கழன்று  
முத்துநரை முதிர்ந்ததமுதாளர்வந்தீண்டிப்  
பாத்திபடுவள் எப்படுகுழியில்வந்திடலால்  
வாய்த்தவிவணாமம்வள் எயெனக்கூறுனரே.

இ-ள். நா தளார்ந்து சோாந்து நடுக்கமுற்று பல் கழன்று முத்து நரை முதிர்ந்த முதாளர் அந்துஸண்டி - நாக்குத்தளார்ந்து சோாவற்று நடுக்கம் பொருந்திப் பற்கள் கழன்று (வயதால்)

## மூலமும் உரையும்

முத்துநரை நிறைந்த (அந்நிலத்து) முதியோர்கள் (அவ்வேட்டுவ ராஜங்குடைய இல்லின்கண்) வந்து சார்ந்து, பாத்திபடு வள்ளி படு குழியில் வந்திடலால் வாய்த்த இவள் நாமம் வள்ளி என கூறினார் - பாத்திப்பட்ட வள்ளியினது (கிழங்கு) உண்டாகிய குழியிலிருந்து (இப்பிள்ளை) வந்ததால் (இவ்வாறு) வாய்த்த இப்பெண்பிள்ளையின் பெயர் வள்ளியென்று கூறினார்கள். என்று.

நாத்தளர்தல் நாமுயற்சியால் பிறக்குமெழுத்துக்களாலாகிய சொற்களைச் சொல்லுதற்கு நன்றாக்கடாது சோருதல். முதிர்தல் சண்டுரியைதல். நாத்தளர்ந்து சோர்ந்து நடுக்கமுற்றுப் பற்கழன்று முத்து நரை முதிர்ந்த முதாளர் என்றதில் ஒற்றுமை பற்றிச் செய்தென்வாய்ப்பாட்டுச் சினைவினையும் முதல்வினையுஞ் சேர்ந்து முதலுடன் முழந்தன. முதுமை ஆளர் முதாளரென்றாயது, முதுமையின் இறுதி கெட்டு முதல் நீண்டுபேணர்ந்தது. பாத்தி - பாச்சுநீரொருபாலுஞ்செல்லாது நிற்கக்கட்டுஞ் சிறுவரம்புகளை யடையப்பளம். படுகுழி என்றதற்குக் கிழங்கை எடுத்த குழியெனினுமையும்.

(42)

தம்மரபிலுள்ளதமராகியமுதுவ  
ரிம்முறையாலாராய்ந்தியந்தபேர்புனைந்துரைப்பக  
கொம்மைமுலையாள்கொடிச்சியொடுகுன்றவர்கோ  
நம்மனையைநம்மகளென்றங்பால்வளர்த்தனனே.

இ-ள். கொம்மை முலையாள் கொடிச்சியொடு குற்றவர்கோன் - திரட்சியாகிய ஸ்தனங்களையுடையளான கொடிச்சியென்பவளோடு வேட்டுவேங்க்கரசனாகிய நம்பியென்பவன், தம் மரபில் உள்ள தமர் ஆகிய முதுவர் - தமது குலத்திலுள்ள சுற்றுத்தாராகிய முதியோர்கள், இம்முறையால் ஆராய்ந்து இயற்பேர் புனைந்து உரைப்ப - இம்முறைமையினாலே (கூடி) ஆராய்ந்து (தமக்கு வந்து வாய்த்தமகஞ்கு) இயற் பெயரையிட்டுக் கூற, அம்மனையை நம் மகள் என்று அன்பால் வளர்த்தனன் -

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

(யாவர்க்குந்) தாயான் அவ்வம்மையாரை நமது மகளென்று அன்பால் வளர்த்தான். எ-று.

தினைப்பெயர் நிலப்பெயர் சாதிப்பெயர் குடிப்பெயர் உடைமைப்பெயர் குணப்பெயர் தொழிற்பெயர் கல்விப்பெயர் இயற்பெயர் எனப்படும் பலவகைப்பெயர்களுள் இயற்பெயர் ஆதியிலே குரவரால் இடப்பட்ட பெயரென்பது, அது காரணம் பற்றியும் இகுறியாயும் இடப்படும், அவற்றுள் இப்பெயர் காரணம் பற்றியிடப்பட்டதென்க. கொடிச்சியோடு கூடிய கானவர்கோனென்று பொருள்படுதலால் வளர்த்தனன் என்று ஒருமையாகக்கூறினர், “சிறப்பொடு பூசனைசெல்லாது”என்றுது போலவென்பது.

(43)

முல்லைப்புறவழுதல்வன்றிருமடந்தை  
கொல்லைக்குறிஞ்சிக்குறவன்மகளாகிச்  
சில்லைப்புன்கூரைச்சிறுகுடிலிற்சேர்ந்தனளாற்  
நோல்லைத்தனித்தந்தைதோன்றியமர்வற்றதுபோல்.

இ-ன். புறவம் முல்லை முதல்வன் திரு மடந்தை - காடாகிய மூல்லை நிலத்துக்குத் தெய்வமாகிய விட்டுனை மூர்த்தியுடைய அழகியமகளான சுந்தரியம்மையார், கொல்லை குறிஞ்சி குறவன் மகள் ஆகி - தினைக்கொல்லையையுடைய குறிஞ்சி நிலத்து வேட்டுவராஜனுடைய மகளாகி, தொல்லை தனி தந்தை தோன்றி அமர்வற்றது போல் - பழைமையாகிய ஓய்ப்று தமது தந்தையாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி (அரசரில்லிற்) ரோன்றி (இடையரில்லிறிசார்ந்) திருந்ததுபோல, சில்லைபுல் கூரை சிறு குடிலில் சேர்ந்தனள் - இழிவானபுல் ஸாதியவற்றால் வேயப்பட்ட புல் லிய கூரையையுடைய சிறு குடிலிற் சேர்ந்திருந்தார், எ-று.

விட்டுனைமூர்த்தி மூல்லைநிலத்துக்குத் தெய்வமென்பதை “நெடுமால் குறும்பொறை நாடன்றோன்றுல் வடுவில் கற்பின் மனைவிகிழத்தி.... முழுதுடனாடல் மூல்லைக்கருப் பொருளே” என்னும் அகப்பொருட் குத்திரத்தானுணர்க. சில்லை - இழிவு,

மூலமும் உரையும்

எண்டு இழிவாகிய புல்லாதிய வற்றுக்காதலால் ஆகுபெயர் - விஷ்ணுமூர்த்தி கிருட்டிணாவதாரத்தில் வசதேவன் என்னும் அரசனுடைய மகனாகி அவனுடைய இல்லிற் நோன்றி நந்தகோபனென்னும் இடையனுடைய இல்லிற்சேர்ந்திருந்ததை பாகவதநூலிற் காண்க. கிருட்டிணாவதாரத்தை விஷ்ணுமூர்த்தி எடுத்திருந்தது இப்பொழுது நிகழுங் கலியுகத்துக்கு முந்திய துவாபரயுகத்தின் ஸ்ரீரிலன்றோ, அங்ஙனமாக, அதற்கு முன்னே பல்லாயிர வருஷங்களுக்கு முன்னிகழிந்த அவ்வள்ளி யம்மையாருடைய தோன்றல் சார்ந்திருத்தலாகிய செயல்களுக்கு உவமையானது எங்ஙனமெனின், இந்நாலைப் பாடியருளிய புலவர் பிற்காலத்திருந்தாராதலின் உவமையாக்கினாரென்பது. அல்லது உம் விஷ்ணுமூர்த்தி மேலெடுக்குங் கற்கி அவதார சரிதத்தையும் ஆதியிலே விஷ்ணு புராணங் களிலமைந்தது போல கிருட்டிணாவதார சரிதத்தையும் பாகவதநூலினாதியிலமைந்திருத் தலின் தெளிவு பற்றி இறந்த காலத் தாற் கூறினாரெனினுமொக்கும். அல்லது உம் பெராணிகருடைய கொள்கையெல்லாம் பெரும்பாலும் ஓர் யுகத்தில் நடந்த சரிதம் போல மற்றையுகங்களிலும் நடப்பதென்பது, இக்கந்தபூராணப் பாயிரப்படலத்துள்ள “முஞ்சொரு காலத்தில்” என்ற முதலை யுடைய செய்யுளில் அம்புஞ்சொருகாலம் ஆதிகந்தத்தில் துவாபரயுகமென்று அறுமுக நாவலரவர்களுங் கூறியிருக் கின்றார்கள். அவர்களுக்கும் அப்படலத்திற் கூறப்பட்ட வியாத முனிவருடைய உற்பத்தி முன்யுகத்தும் நிகழ்ந்ததென்பது கருத்துப்போலும். ஆதலினால் பாகவதநூல்களிற் கூறப்பட்ட கிருட்டிணாவதாரசரிதம் முன்யுகத்து நிகழ்ந்தமை பற்றி உவமையாக்கினாரெனினுமையுமென்க.

(44)

மூவாமுகுந்தன்முதனாட் பெறுமமுதைத்  
தேவாதிதேவன்றிருமைந்தன் நேவிதனை  
மாவாழ் சுரத்திறம்மாககளாப்போற்றுகையா  
ஸாவாகுறவர்தவமர்ளாக்கவல்லாரே.

## வள்ளியம்மை திருமணப்படல்

இ-ள். முவா முகுந்தன் முதல்நாள் பெறும் அழுதை - கெடுதலாகாத விட்னுமூர்த்தி முன்னாளிற் பெற்ற அமிர்தம் போல்வாரை, தேவ அதிதேவன் திருமைந்தன் தேவிதனை - தேவர்களுக்குள் அதிதேவராகிய சிவபெருமானுடைய திருக்குமராராகிய சப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு மனைவியாரை, மா வாழ் சுரத்தில் தம் மா மகள் ஆ போற்று கையால் - மிருகங்கள் வாழ்கின்ற காட்டிலே தம்முடைய பெருமையாகிய மகளாகக் காத்தலினால், ஆ ஆ குறவர் தவம் யார் அளக்க வல்லார் - ஆ ஆ அக்குறவர்களது முற்றுவத்தை யார்தாம் அளவை செய்யவல்லவர். எ-று.

முவா என்றது முவாதனன்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்து இறுதி கெட்டது, எதிர்மறை வினைத் தொகை என்று கூறுவாருமளர். அழுது உவமவாகுபெயர். அதி என்பது உயர்வுப் பொருளைத் தருமோருபசருக்கக்கம். தேவ ஆதி தேவன் என்று பிரித்துத் தேவர்களுக்குள் முதலாகிய தேவர் என்று பொருள் கூறினுமமையும். அழுதை தேவிதனையென்று ஒரு பொருண்மேல் வந்த பல பெயர்களுக்கு இறுதியில் போற்றுகையாலென்று ஒரு வினைகொடுத்தது. “ஒரு பொருண் மேற் பலபெயர்வரினிறுதி யொருவினைகொடுப்ப” என்னும் ஒத்துண்மையினென்பது. இக்காலத்து உரையாசிரியர்கள் ஒரு பொருண்மேல் வரும் பலபெயர்களைச் சார்ந்திருக்கும் வேற்றுமை யுருபுள்ளில் இறுதிப்பெயரைச் சார்ந்த ஏருவநிற்க மற்றவையை நீக்கிப் பெயர்தோறுமென்னும்மை கொடுத்து இறுதியிற் பண்புருடோடு இயந்பெயரை வருவித்துரைக்கறுப, அங்ஙனங் கூறுவது மாணாக்கரினிது விளங்கு தற் பொருட்டென்க. ஆக என்பது இறுதிகுறைந்து ஆ என நின்றது. ஆவா வியப்பின்கண் வந்த இடைச்சொல். ஆர் என்பது யாரென்னும் விளாக்குறிப்பின் முதல் யகரவொற்றுக்கெட்டது, இது மருஉ முடிபின்பாற்படும். சன்னடு அது விளாப்பொருளைத் தராது. இவர் என்னும் பொருளைத் தந்தது. “அறியவரை கீண்கூட்டுவார்யாரே பெரியவரை வயிரங் கொண்டு” என்றதிற் போல என்பது.

மூலமும் உரையும்

பொற்றெட்டில்விட்டுப்புவியின்மிசைதவழ  
கற்றுத்தளர்நடைபாங்காட்டிக்கணிநீணன்  
முற்றுத்திடைபுலவிமுற்றத்தின்மணிகொழித்துச்  
சிற்றில்புனைந்துசிறிசோற்டாடனானே.

இ-ள. பொன் தொட்டில்விட்டு புவியின்மிசை தவழ கற்று - அழகிய தொட்டிலிற் (கிடத்தலை) விட்டு நிலத்தின் கண்ணே தவழப்பழகி, தளர் நடையும் காட்டி கணி நீலல் முற்றுத்திடை உலவி-தளர்கின்ற நடையையும் காட்டி வேங்கைமர நீரைப்படைய முற்றுத்தின்கணுலாவி, முறுத்தின் மணிகொழித்து - முறுத்தினாலே முத்துக்களைக் கொழித்து, சிற்றில் புனைந்து சிறு சோறு அட்டு ஆயுஷனாள் - சிற்றிலைக் கட்டி சிறுசோற்றையட்டு விளையாடனார். (அவ்வள்ளியம்மையார்.) எ-று.

தளர்நடை - தள்ளாடி மெள்ளவடியெடுத்துவைக்கும் நடை.. கணி யென்பது வேங்கைமரத்துக்கோர் பெயராயது வேட்டுவார்கள் தினைப்பயிர்க் கதிர்களைக்கொய்யுங் காலத்தைக் கணிப்பது ஆதலின், அது பூக்குங்காலத் தினைக்கதிர் கொய்யுங் காலமாதலின் அக்காலத்தை அது கணிப்பதென்பது மரபு வழுவமைதி, கணியென்னும் பகுதியும் வினை முதற் பொருஞ்சைய்த்தும் இகரவிகுதியும் புணர்ந்து அவ்விகுதி கெட்டதென்பது. அந்திலத்தின் முத்துக்கள் யானைக் கோட்டிலும் மூங்கில்களிலுந்தோன்றிய முத்துக்கள். சிற்றில் இலை முதலியவற் றாற் கட்டுங் குடில். சிறுசோற்டாடுதல் வேய்க்குமிற்றுண்டங்களைக் குடுவையாகவும் முத்துக்களை அரிசியாகவும் செம்மணியை நெருப்பாகவும் இன்ன பிறவற்றை மற்றும் வேண்டுவனவாகவாங் கொண்டும் அவற்றையெல்லாமலை போலவன பிறகொண்டும் விளையாடுதல்.

(46)

முந்தைபணார்வமுழுதாயின்றியிம்முறையாற்  
புத்திமகிழ்வண்டல்புரிந்துவளர்செவ்விக்க

வள்ளியம்மை திருமணப்படலாம்

ணெந்தையுயம்புல்லுவதற்கிப்பருவமேற்குமெனப்  
பொந்தொடியினுக்கியாண்டுபன்னிரண்டுசென்றஙவே.

இ-ள். முந்தையுணர்வு முழுதும் இன்றி இம்முறையால்  
புத்தி மகிழ் வண்டல் புரிந்து வளர் செவிக்கண் - முன்னுணர்வு  
முழுதுயில்லாமல் இம் முறையால் மனங்களிக்கின்ற  
விளையாட்டைச்செய்து வளர்கின்ற காலத்தில், எந்தையும்  
புல்லுவதற்கு இப்பருவம் எதற்கும் என - எந்தையாகிய  
சுப்பிரமணியப்பெருமானது திருப்புயத்தைத் தழுவுவதற்கு  
இப்பருவம் இசையுமென, பொந்தொடியினுக்குயாண்டு பன்னிரண்டு  
சென்றன - பசுமையாகிய வளையலையுடைய அவ்  
வள்ளியம்மையாருக்கு வயது பன்னிரண்டு சென்றன. எ-று.

முந்தையுணர்வு திருமாலுடைய மகளாயிருந்துவந்து மான்  
வயிற்றிலிருந்து உதித்தவணர்வு. பொந்தொடியினுக்கி யாண்டு  
பன்னிரண்டு சென்றன என்றதனால் பன்னிரண்டாம் வயது  
முற்றும்சென்றுதென்று கொள்ளாஞ்க, அப்பின்னிரண்டாம் வயதிலே  
ஒன்பது திங்களுஞ்சென்று முடியப் பத்தாந் திங்கள்  
செல்கின்றதன்றே கொள்ளல் வேண்டும், அங்குனங்கொள்ளுவ  
தெற்றாலோவெனின் பொருளிலக்கணத்திற் கூறப்பட்டபடி  
மகினிருக்குப் பன்னிரண்டாம்வயது முற்றின் பூப்புண்டாம்.  
பூப்புண்டாகுமுன்னர் ஒருவனுக்கு மனம்புரிந்து கொடுத்தல்  
வேண்டும், கொடுக்காவிடின் ஒரு பூப்புக்கு ஒரு மறை  
யோனைக்கொன்று தோலைம் பெற்றாருக்குண்டாம் என்பதனாலும்  
பூப்புண்டாகும் நாளைக்குச் சின்னாளைக்கு முன்னருண்டாகும்  
முஸைப் பாரிப்பைக் காணின் இச்செறித்து வைத்தல்  
உண்மையாயினும் சுப்பிரமணியப்பெருமான் களவுகைகோளும்  
உலகத்திலே நிகழும் வண்ணம் அவ்வள்ளியம்மையாரோடு  
அக்களவொழுக்கம் புரிந்தருளியதாதலால் அக்கழ  
வொழுக்கத்துக்கு ஏற்ற காலம் பதினொருவயதும் பத்துத்  
திங்களும் புக்கபின்னர் பதினேராம் திங்களின் முதநாள் தொட்டு  
பன்னிரண்டாந்திங்கள் முடிய நாலு நாளைக்கு அல்லது ஜன்து

மூலமும் உரையும்

நாளைக்கு முன்னாளவுமே யாதலினானு மென்பது. அங்குனமாயின் பைந்தொடியினுக்கியாண்டு பன்னிரண்டு சென்றவென்று கூறுதலாவோமெனின், பன்னிரண்டா மாண்டல் சென்று முடிந்த ஒன்பது திங்கள்ளும்வாண்டைச் சேர்ந்தனவே யாதலிற் பெரும்பான்ஸமாப்பிற்க் கூறலாமென்க.

(47)

ஆனபருவங்கண்டம்மனையுமம்மனையிற்  
கோனுமொருதங்குலத்தின்முறைநோக்கி  
மானின்வயிற்றுதித்தவள்ளிதனைப்பைம்புனத்தி  
வேனல்விளையுளிதில்லிக்கவைத்தனரே.

இ-ள். ஆன பருவம் கண்டு - (தம்மகனுக்கு அங்கானம்) ஆகிய பருவத்தைக்கண்டு, அம்மனையும் அம்மனையில் கோனும் ஒரு தம்குலத்தின் முறை நோக்கி - தூயாகிய கொடிச்சியும் அவ்வில்லினுள்ள இறைவனாகிய நம்பியெப்பவனும் ஒப்பற்ற தங்குலத்தில் (நிகழும்) முறைமையை ஆராய்ந்து, மானின் வயிற்று உதித்த வள்ளிதனை பைம் புனத்தில் ஏனல் வினையுள் இனிது அளிக்க வைத்தனர் - மாண்பினையினது வயிற்றின்கணிருந் துதித்த அவ்வள்ளியம்மையாரைப் பசுமையாகிய தினைப்பயிர் விளைவை நன்று காவல்செய்ய வைத்தார்கள். எ-று.

அவ்வேட்டுவர்களது குலமுறையாவது மகளிருக்குப் பன்னிரண்டாம் வயதின் ஈற்றிலுள்ள இருதிங்கனுக்கு முன்னே அம்மகளிரைப் புனங்காவல்புரியவைத்துப் பன்னிரண்டாம் வயதினிறுதியிலே மகட்டே சிவருந் தக்கானுக்கு மணங்கெய்து கொடுத்தலென்க. ஏனல் ஆகு பெயர். விளையுள் தொழிற்பெயர், விளை பகுதி, உள் தொழிற்பெயர் விகுதி.

(48)

காட்டிலெனிதுற்றகடவுண்மணியைக்கொணர்ந்து  
சூட்டலிருளோட்டக்குருகுய்த்தவாறென்றோ  
தீட்டுகூடர்வேற்குமரன்றேவியாந்தெள்ளமுதைப்  
ழுட்டுசிலைக்கையார்ப்புனங்காப்பவைத்ததுவே.

## வள்ளியம்மை திருமணப்பாலம்

இ-ன். பூட்டு சிலை கையார் - (நாணைப்) பூட்டுகின்ற வில்லையேந்துங் கையினையுடையராகிய வேட்டுவர்கள், தீட்டுக்டர்வேல் குமரன்தேவி ஆம் தெள்ளுமதை புனம் காப்ப வைத்தது - தீட்டப்படுகின்ற சுடறையுடைய வேஸாபதுத்தைக் கொண்ட சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்குத் தேவியராகுந் தெளிந்த அமுதம் போல்வாரைத் தினைப்புனங்காவல் செய்யவைத்து, மருகு - பறவையானது, காட்டில் எளிது உற்ற கடவுள் மணியை கொணர்ந்து கூட்டில் இருள்ளட்ட உய்த்தவாறு அன்றோ - காட்டில் எளிதாகியுற்ற கடவுண்மா மணியை (எடுத்துக்) கொணர்ந்து (தன்) கூட்டிலுள்ள இருளையோட்ட வைத்தவாறு (போலும்) அன்றோ. எ-று.

கடவுண்மா மணி - தெய்வங்களுக்குரிய மணி, அது நவமணியின் வேறாயவற்றினும் பெருவிசேடமுடைத்து யிருப்பது. குருகு ஈண்டு தூக்கணங்குரீஇ முதலிய சிலபுட்கள். அன்றோ - பலருறிதேற்றுப்பொருள் தமிடைச்சொல். நீட்டுதல் சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருக்கரத்துவேலுக்கு இல்லையாகவும் தீட்டுக்டர்வேல் என்று வேற்சாதிப் பொதுமைபற்றிக் கூறினார். சிலபெருமானாலாதியில் உண்டாக்கப்பட்டபொழுது கூராக்கிய சுடர்வேலெல்லினுமமையும். நாணையென்றதுஅவாய் நிலையால் வருவிக்கப்பட்டது.

(49)

சுத்தமெழுகிட்டுச்சுடர்கொளுவிப்பன்மணியின்  
பத்திருயின்றிட்டபழுப்பேணியிற்பாதம்  
வைத்துமகிழ்ந்தேறிமகடுஒட்தினைப்புனத்தி  
லெத்திசையுங்காணுமிதணத்திருந்தனனோ.

இ-ன். சுத்த மெழுகு இட்டுச் சுடர் கொளுவி - சுத்தமாகிய மெழுகைவிட்டு (அதன்மீது) நெருப்பைக்கொழுத்தி, பல்மணியின் பத்தி குயின்றிட்ட - பலவாகிய வரதனங்களை வரிசையாகப் பதிக்கப்பட்ட, பழுப்புரணியில் பாதம் வைத்து மகிழ்ந்து ஏறி - பழுப்பையுடைய ஏணியிலே திருவடியை வைத்துக் களிப்புற்றோறி,

மகடுஉ தினைப்பனத்தில் எத்திசையும் காணும் இகணத்து இருந்தனள் - அவ்வள்ளியம்மையார் (அப்புனத்தில்) எத்திசையையும் காணத்தகும் பரணிலிருந்தார். எனு.

கடறைகொழுந்தல் மணிகளைப்பதிக் கத்தக் கதாக மெழுகுருகி நெகிழிவேண்டியவென்பது. மெழுகிலே அக்கினியை வைத்து எடுக்குமிடத்து அம்மெழுகுருகியதாற் கொழுவியது போலிழுக்குமாதலிற் கொழுவி என்றதற்கு கொளுவச்செய்து (வைத்து எடுத்து என்றபடி) என்றுரைப்பினும்மையும் பழுப்பு நெஞ்டு.

(50)

கிள்ளையொடுகேகயமேயன்றிப்பிறநிலத்தி  
லுள்ளபறவையொருசார்விலங்கினொடும்  
வள்ளிமலைப்புனத்தில்வந்துற்றனமாவும்  
புள்ளுமயங்கல்பொருணுாற்றுணின்பன்றோ.

இ-ள். கிள்ளையொடு கேகயமே அன்றி - (அந்திலத்துக் குரிய கருப்பொருளைச் சார்ந்த) கிளிக்கோடு மயில்களன்றி, பிறநிலத்தி உள்ள (ஒருசார்) பறவை ஒருசார் விலங்கினொடும் வள்ளி மலை புளத்தில் வந்துற்றன - பிறநிலங்களிலுள்ள ஒருசாரானபறவைகள் ஒருசாரான விலங்குக்கோடும் வள்ளி மலையைச் சார்ந்த தினைப்புனத்தில் வந்து சார்ந்தன, மாவும் புள்ளும் மயங்கல் பொருள் நூல் துணிபு அன்றோ - (ஒரு நிலத்திற் பிரதிலங்களுக்குரிய) விலங்குகளும் பறவைகளுக்கு (சார்ந்து) கலந்திருப்பது பொருணுவின் துணி பல்லவோ. எனு.

கிளியும் மயிலும் அக்குறிஞ்சி நிலத்துக்குரியவென்பதை “விற்ற சேய் பொருப்பன் வெற்பன் சிலம்பன் குறத்தி கொட்டி குறவர் காவைர்குறத்தியர் கிளிமயின் மறுப்புலி குடாவடி... கொருஞ்சனையாடல் குறிஞ்சிக்கருப்பொருளே”, “என்பதுவா லுணர்க. ஒருசார்பறவையும் ஒருசார்விலங்குகளும், தினையை இரையாக்கவரும் பறாக்களாதியவும் மான்களாதியவுமெனக் தினையை இரையாகக்கவராத் பறவைகளு மளவாதலின் ஒரு

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

சார் என்பதை பறவையோடும் சேர்த்தினாமென்க “முத்திற பொருளுந் தத்தந்தினையோடு மரபின் வரார்மயங்கலுமுரியி” என்னுமோத்துண்மையின் மாவும்புள்ளு மயங்கல் பொருணுற் றுணிபு என்றாரென்பது. அன்றோ என்பதற்கு முன்னுரைத்த துரைக்க.

(51)

கட்டுவருவிற்கருங்குறவர்தகைத்தொழிலா  
விட்டவிதணைத்திருந்தெம்பெருமாட்டி  
தட்டைகுணிறழலைத்தாங்கித்தினைப்புனத்தைக்  
கிட்டலுறாவண்ணங்கிலிமுதற்புள்ளோட்டினனோ.

இ-ள். எம்பெருமாட்டி- எம்பெருமாட்டியாகிய வள்ளி யம்மையார், கட்டு வரி வில் கரும் குறவர் கை தொழிலால் இட்ட இதணத்து இருந்து - கட்டாகியவரிதலையுடைய வில்லை யேந்தாங்கருமையாகிய வேட்டுவர்கள் (தங்) கைத் தொழிலாற் செய்திட்ட பரணினிடத்துந்தங்கி, தட்டை குணில் தழலைத்தாங்கி கிளி முதல் புள் தினைப் புனத்தை கிட்டலுறாவண்ணம் ஒட்டினன் - தட்டையையுங் கவனையற்க தழலையுங் தரித்துக் கிளி முதலாகிய பறவைகள் தினைப்புனத்தைச் சார்தலுறா வண்ணம் (அவற்றைத்) தூரத்தினார். எ-று.

கட்டு விறி வில் என்றநற்கு (வரிந்துகட்டுங்) கட்டையை நீண்ட வில்லைனினும்மையும். வரிந்துகட்டுதல் ஏற்றுக்கொண்டின் வில்லை வளைக்கும் பொழுது அது இனப்பிளையே பிளவுபடாதிருத்தற் கென்பது. வரி கட்டு என்று மொழியைமாற்றி வரிந்து கட்டிய என்று பொருளுறைப்பிலு மைமையும். ஈண்டு “வரிப்புணையந்தொடு பாவைதாங்க” என்ற திற்போலவரி என்பது, செய்தென்வாய்ப்பாட்டு வினையைச்சப் பொருளில் வந்ததென்க. தட்டைநய் தழலைங் கிளிகடிகருவி வீக்குப்பப் பொருள்கள், பிழப்புறைகளையுங் கடியுங் கருவி களாகவுங் கிளிகடிகருவிக் கொன்பது தினைக்கத்திரைக் கொய் துகவரும் புக்களிற் கிளியே

கடுமையுடையது ஆதலினானும் அது குறிஞ்சி நிலத்துப் புள்ளாதலின் ஆண்டு மற்றவையில் திகமாக விருத்தலினானும் பெரும்பான்னை மபற்றியிட்டபெய் ரென்க.

(52)

எய்யானவைபுமிரலைமரைமான்பிறவு  
கொய்யாதவேனற்குரல்கவர்ந்துகொள்ளாமன்  
மையார்விழியான்மணிக்கற்கவணிட்டுக்  
கையாலெலுத்துக்கடிதோச்சிவீசினனே.

இ-ள். டாஸ் ஆனவையும் இரலை மரை மான்பிறவும் - முட்பன்றிகளுங் கருமான்களும் மரைகளும் பிறவிலங்குகளும், கொய்யாத ஏனல் குரல் கவர்ந்து கொள்ளாமல் - கொய்யப்படாத தினைக்கதிர்களைக் கவர்ந்து கொள்ளாமல், மை ஆர் விழியாள் - (தீட்டும்) மைபொருந்தியகண்களையுடையராகிய அவ்வள்ளியம்மையார், கவண் மணிக்கல் இட்டு கையால் எடுத்து கடித்து கடிது வீசி ஒச்சினள் - கவணிலே அரதனைக் கல்லையிட்டுக் கரத்தினாற்றுக்கி விரைவில் வீசி எறிந்தார். எ-று.

கொய்யப்படாதவேனற்பாலது செய்ப்பாட்டு வினைப் பொருளுணர்த்தும் படுவிகுதிதொக்கு கொய்யாத என்று நின்றது. மையார் என்றதற்கு கருமைபொருந்திய வெனினும் மையும் ஒச்சினள் என்றதிலுள்ள விகுதியைப்பிரித்து வீசி என்றதிற்கு கூட்டிப் பொருளுறைத்ததும். வீசுதல் கவனை வேகமாவாட்டுதல்

(53)

பூவைகாள்செங்கட்பூரங்காளாலோலந்  
தூவிஶாமங்கூநுகாள்சொற்கிலிகாளாலோலங்  
சூவல்சேர்வற்றகுயிலினங்காளாலோலங்  
சேவல்காளாலோலமென்றாடிருந்திழையாள்.

இ-ள். பூவைதாள் செம் கண் புறவங்காள் ஆலோ லெ - நாகணவாய்களே செம்மையாகிய கண்களையுடைய புறாக்களே

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

ஆலோலம், தூவி மா மஞ்ஞங்நாள் சொல் கிளி காள் ஆலோலம் - தோகையை உடைய கரியமயில்களே சொற்களையுடைய கிளிகளே ஆலோலம், கவல் சேர்வு உற்ற குயிலினங்காள் ஆலோலம் - கவுதல் சேர்தலுற்ற குயிலினங்களே ஆலோலம், சேவல்காள் ஆலோலம் என்றாள் திருந்திமையாள்- கோழிகளே ஆலோலமென்று புட்களை யோச்சினார் திருத்தமுற்ற ஆயரணங்களையுடையராகிய அவ்வள்ளியம்மையார். எ-று.

அலோலம் என்பது புட்களையோச்சங்குறிப்புரை. சேவல் என்பது பறவையானுக்கேயென்றி கோழிப்பறவைக்கும் வழங்கும் ஓர்பெயரென்க கோழிப்பெடைக்கும் அப்பெயராகு மோவெனின், களிறு என்னும் யானையான்.பெயர் யானைச் சாதிக்கு வழங்கல் போலவும் காலாயதும் ஆண்தலைப்புளொன்னுங் கோழியானபெயர் கோழிக்கு வழங்கல் போலவும் சேவல் பெடை என்னும் வேற்றுமைகுறியாது அது கோழிச் சாதிக்கு வழங்குவதென்பது. ஈண்டு கோழி கானங்கோழி. சேவல்காளொன்னும் விளிப்பெயரை பொழித்த மற்றை விளிப்பெயரெல்லாம் அவ்வச்சாதியின் பெடைகளைக் குறித்த தென்றும் சேவல்காளொன்றுதே அப்பறவை ஆண் களைக் குறித் ததென் று கூறுவாருமாளர். பூவைகாளொன்றாதியவை அப்பொருள் தாராமையின் அரு பொருந்தாதென்க. அவ்வள்ளியம்மையார் பூவைகாளொன்பது முதலானபறவைச் சாதிகளை முறையே விழித்துத்துரத்த அப்பறவைகளுள் உள்ள பெடைகள் லெல்லம் உள்ளதிடங் குறைந்த பெண்பாலாதலிற் பாய்ந்து சென்றுவிட உள்ளத்திடமிருந்த ஆண்பாற் பறவைகளெல்லாந் தங்கவே அங்ஙனந்தங்கிய அவ்வாண்பாற் பறவைகளை மீண்டும் விளித்துத் தூரத்தினா ரெனினுமையூம். மயிலினானுக்குச் சேவலென்பது அமைய மோவெனின் “எழுந்துமுன்னுறு மஞ்ஞங்குச் சேவன்மேலேறி” என்று இப்பு ராணத்திலே முன்னி ருத்தலின்மையுமென்பது.

(54)

இந்தமுறையிலினளேனற்புனங்காப்ப  
வந்தவளவிலவஞ்ககருள்புரியக்

கந்தவரைநீங்கிக்கத்திரவேலவன்றனியே  
வந்துதணிகைமலையிடத்துவைகினேனே.

இ-ள். இந்த முறையில் இவள் ஏனல் புனம் காப்ப - இம்முறைமையினால் இவ்வள்ளியம்மையார் தினைப்புனத்தைக் காவல்செய்ய, கதிரவேலவன் - கிரணத்தையுடைய நேர்ப்படையைக் கொண்ட சுப்பிரமணியப்பெருமான், அந்த அளவில் அவனுக்கு அருள்புரிய கந்தவரை நீங்கி தனியே வந்து தணிகை மலையிடத்து வைகினான் - அப்போது அவ் வள்ளியம்மையாருக்கு அருள்புரியவேண்டித் (தமது) கந்த கிரியைவிட்டு தனியேவந்து திருத்தணிகை மலையின் கணிருந்தருளினார். எ-று.

இந்த அந்த என்பன இகர அகரச்சுட்டுக்களின் மருஉக்கள். தனியே வந்தது அவ்வள்ளியம்மையார் வாயிலாக களவுகோஞ்சுகத்தில் நிலைபெறுச்செய்தருள வேண்டியென்று தொனித்தலுணர்க.

(55)

### வேறு

குரல்பாப்பிபதணிகைமால்வரைதனிற்சுடரவேல்  
வீரன்வீற்றிருந்திடுதலும்வேலையங்கதனில்  
வாரியும்வடித்துந்தியும்வரிசையாலுறந்தும்  
சீரியாழ்வால்லநாரதன்புவிதனிற்சேர்ந்தான்.

இ-ள். குரல் பம்பிய மால் தணிகை வரையிடை சுடரவேல் வீரன் வீற்றிருந்திடுதலும் - பிரம்புகள் நிறைந்திருக்கின்ற பெருமையாகிய திருத்தணிகை மலையிடத்துச் சுடரையுடைய வேலாயுதத்தைத் துரிக்கும் வீரமுடையராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் வீற்றிருந்தருளவும், வேலையதனில் - அச்சமயத்திலே, வரிசையால் வாரியும் வடித்து உந்தியும் உறழ்ந்தும் சீர் யாழ் வல்ல நாரதன் புவிதனில் சேர்ந்தான் - (யாழிசை நூலிற் கூறப்பட்ட) முறைமையினால் வார்தலைச் செய்தும் வடித்தலைச் செய்தும் உந்தலைச் செய்தும் உறழ்தலைச் செய்துஞ் சீரிய

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

யாழ் வாசித்தலில் வல்ல நாரதமுனிவர் பூமியிற் சேர்ந்தார்.  
எ-று.

ஆங்கென்னும் அசைநிலை முதல் குறுகிநின்றது, வார்தலாதியவற்றினிலக்கணத்தை, “வழுவிலைத்தங் குல முதலா வெழுவாய்வுந் தொடல்வார்தல் எழுவாய்முதலா வீறளவு மெறிதல்வடித்தலிசையனைத்துந்தழுவு நரம்பு முழு தினையீந் தடவித்தளவுந் தல்லபைந்தேன் ஒழுகல்போலு நரம்பிரண்டை மாறிமாறித் தொடலுறந்தல்” கூர்மபுராணம் என்ற செய்யளானுணர்க. வார்தல் முதலான சிலவற்றைக் கூறவே உபலக்கணத்தானே உருட்டல் தெருட்டல் அள்ளல் பட்டையாதிய மற்றையவங்கொள்ளப்படும், அவற்றினிலக்கண மெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும், அக்கூர்மபுராணத்திற் காண்க. வடித்தும் என்றபாலது வடித்து எனக்குறைந்து நின்றது. சீரியாழ் என்று சிறப்பித்ததனாலே அந்நாரதமுனிவருடைய யாழ், விபஞ்சிகை சித்திரிகை சித்திரி கோஷா வணி லவுலாட்சி கூர்மிகை குச்சிகை பரிவர்தனி கிண்ணரி வல்லகி வீணை கீஸதி ராவணாஸ்வரம் சகளவல்லி ஆரு வாளி அநாவித கைசிபவீணை பிரமவீணை சாரங் கவீணை சரவீணா ஆகாசவீணை அந்தரவீணை உருத்திரவீணை என்னும் வீணோபதேங்களில் மேன்மை யுடைத்தாய் சிவபெருமானுடைய திருநடனத்துக் கிசைய வாசிக்கப்படுவதாய் அம்முனிவர் அந்நடனத்தைக்கண்டு அதற்கிசைய வாசிக்கும்போது ஆநந்தத்தாலே சித்தவிருத்தி யொடுங்கி அவ்யாழ் வாசித்தலை மறந்து வாளாநிற்பினும் தெய்வத்தன்மையாலே தானே வாசிப்பதாய் மகதியாழன்னும் பெயருடைத்தாயிருப்பதென்பது யாழ் ஆகுபெயர் அம்முனிவர் தேவமுனிவராதலிற் புவிதனிற் சார்ந்தானென்றதற்கு முன் விண்ணுலகத்திலிருந்து என்று கூறிக்கொள்க.

(56)

வளவிதாகியவள்ளிமால்வரைதனில்வந்து  
வினையுளாகியதினைப்புனம்போற்றிவீற்றிருந்த

புளினர்பாவையைக்கண்டுகைதொழுதுபுந்தியினி  
லளவிலாததோற்புத்துடனிவையறைவான்.

இ-ள். வளவிது ஆகிய மால் வள்ளி வரைதனில் வந்து - சீரிதாகிய பெரிய வள்ளிகிரியின்கண் வந்து, விளையுள் ஆகிய தினைப்புனம் போற்றி வீற்றிருந்த புளினர்பாவையை கண்டு - விளைதலாகிய தினைப்புனத்தைக் காவல்செய்து கொண்டு வீற்றிருக் கின்ற வேட்டுவர் மகளாகிய அவ்வள்ளியம்மையாரைக் கண்டு, கைதொழுது - கை (கூப்பி) வணங்கி, புந்தியினில் அளவு இலாதது அற்புதத்துடன் இவை அறைவான் - தமதுள்ளதில் அளவிலாததாகிய அற்புதங்கொள்ளுதலோடு இவற்றைச் சொல்லுவார் (அந்நாரத முனிவர்.) என்று.

வளவிது குறிப்பு வினைமுற்றால்வணையும் பெயர். ஆகிய என்பதிரண்டனுள் முன்னையது பண்புருபு இடைச் சொல், பின்னையது பெயரெச்சம். பாவை உவமவாகுபெயர். கை தொழுது என்றதற்குக் கையால் வணங்கியெனினும்மையும். ஓர் அசை. அற்புதம் ஆகுபெயர்.

(57)

அன்னையாகியின்கிருப்பவர்பேரழகனைத்து  
முன்னியான்புனைந்துரைக்கினுமூலவுமோவுலாவ  
வென்னையானுடையறுமுகக்ஞருணைவியாயிருப்ப  
முன்னர்மாதவம்புரந்தவரிவரெனமொழிந்தான்.

இ-ள். அன்னையாகி இங்கு இருப்பவர் பேரழகு அனைத்தும் யான் உன்னி புனைந்து உரைக்கினும் உலவுமோ உலவா - (யாவர்க்குந்) தாயாகி ஈண்டிருப்பவருடைய பேரழகுகள் யாவற்றையும் பான் கருதிப்புனைந்திருப்பினும் ஒழியுமோ ஒழியா, இவர் என்னை ஆள் உடை அறுமுகன் துணைவியாய் இருப்ப முன்னர் மாதவம் புரந்தவர் என மொழிந்தான் - இவ்வம்மையார் என்னையாடிமையாகவுடைய ஆறு திருவதனங்களையுடையராகி

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

குப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு மனைவியராகியிருப்ப முன்னரே  
பெருமையாகிய தவத்தைச் செய்தருளினவரென்று (தம்முள்ளே)  
கூறினார் (அந்நாரதமுனிவர்.) எ-று.

பேரழகனைத்துமென்றார் ஒவ்வொருறுப்புகளிலுமுள்ள  
பல்வகைப் பண்புகளாகிய பேரழகுகளைக் குறித்து, பல்வகைப்  
பண்புகளாவன கண்ணுக்குச் செம்மை கருமை வெண்மை நீட்சி  
அகற்சி பிறழ்ச்சி கூர்ப்பு ஆகிய பண்புகள், பிறவுமன்ன  
புனைந்துரைத்தல் ஈண்டு அப்பண்புகட்கு ஒத்த பண்புகளை  
யடைய உவமானங்களெடுத்து வருணித்துரைத்தல். ஒகாரம்  
வினாப்பொருளில் வந்தது ஆக என்றது எஞ்சியது. உடைய  
என்னும் குறிப்புப்பெயரெச்சத்திறுதி கெட்டது. ஆனாடை  
என்றதற்கு ஆனந்தலையுடையவெனினுமமையும். முன்னர் ஈண்டு  
முற்பிறப்பிலென்னும் பயத்தது. அந்நாரதமுனிவர் யோகக்  
காட்சியாற் கண்டு இங்ஙனங் கூறினாரென்பது.

(58)

வேறு

கார்த்தினைப்புனாங்காவற்கான்னியைப்  
பார்த்துமற்றிவைபகர்ந்துபோற்றிப்போய்  
மூர்த்தமொன்றினின்மூன்றுபூமலர்  
தீர்த்திகைச்சுலைச்சிகரநன்னினான்.

இ-ள். கார் தினை புனம் காவல் கன்னியை பார்த்து இவை  
பகர்ந்து போற்றி போய் - கருமையாகிய தினைப்புனத்தைக்  
காவல் கொள்ளுதலையுடைய அவ்வள்ளியம்மையானைப் பார்த்து  
இவற்றைத் (தம்முட்) கூறி வாழ்த்திச் சென்று, மூர்த்தம் ஒன்றில்  
மூன்று பூமலர் தீர்த்திகைக்களை சிகரம் நன்னினான் - முகூர்த்த  
காலமொன்றில் (வைக்கோறுமும் மூன்று (நீலை) பூ மலூப்பெறுந்  
தீர்த்தமாகிய சுலையையுடைய திருத்தணிகை வரையைச்  
சார்ந்தார் (அந்நாரதமுனிவர்.) எ-று

கருமையைத் தினைப்பயிரிலேற்றுக, தினையிலேற்றினும் மையும். காவல் ஆகுபெயர். மற்ற அசைநிலை.

(59)

தணிகையங்கிரிதன்னில்வைகிய  
வீணையில்கந்தனையெய்தியன்னவன்  
ருணைமென்சீறாடுதொழுதுபன்முறை  
பணிதல்செய்திவைபகர்தன்மேயினான்

இ-ள். தணிகையங்கிரிதன்னில் வைகிய இணை இல் குந்தனை எய்தி - திருத்தணிகை வையிலிருக்கின்ற ஒப்பில்லாத சுப்பிரமணியப்பெருமானையடைந்து, அன்னவன் துணை மெல் சீறாட பல் முறை தொழுது - அவருடைய உபயமாகிய மெல்லிய சீறிய திருவடிகளைப் பலமுறை நமஸ்கரித்து, பணிதல் செய்து இவை பகர்தால் மேயினான் - (அவருடைய திருமன்னிலையிலே) தாழ்தல் செய்து நின்று இவற்றைக் கூறலுற்றார் (அந்நாரதமுனிவர்) எ-று.

அம் அல்லவற்றிச்சாரியை. கந்தன் 'கூட்டமுற்றவர்' சரவணை தடாகத்தில் ஆறுாகிய திருவருவங்களையும் உடமாதோவியார் ஒரு சேரவெடுத்து - ஆறுதிருவதனங்களும் பன்னிரண் டு திருப்புயங்களுமுடையதோர் உருவமாக்க அவ்வாறு திருவருவங்களும் ஒன்றக்கக் கூடிய கூட்டமுற்றவர். பன்முறை தொழுதல் மூன்று ஐந்து ஏழு ஒன்பது பன்னிரண் டு தரமாகிய இவற்றுளொன்றென்க. பணிதல் செய்தல் இறுமாப்போடு நிமிர்ந்து நில்லாது வளைந்து நிற்றல்.

(60)

மோனநற்றவமுனிவன்றுன்மகண்  
மானினுற்றுளாள்வள்ளிவெந்பினிற்  
கானவக்குலக்கன்னியாகிய  
யேனலைப்புரந்திதணின்மேயினாள்.

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

இ-ள். மோன நல் தவமுனிவன்றன் மகள் மானின் உற்றுளாள் - மெளன் நிலையையுடைய நல்ல தவத்தினைப் புரிகின்ற சிவமுனிவனுக்கு மகளாகிய மான் வயிற்றிலும்பவித்த வம்மையார், வள்ளி வெந்பினில் கானவக் குலக் கன்னி ஆகி ஏனைல புரந்து இதனில் மேயினாள் - வள்ளி மலையிலே வேட்டுவக்குலக் கன்னியாகித் தினைப்புனத்தைக் காவல் செய்து (ஆண்டுள்ள) பரணின்கணிருக்கின்றார். எ-று.

மோனமென்பது சித்தாசன சிங்காசன வைஸ்திகாசன செளவியாசன குலாசன சுகாசன சர்வதோபத் தீராசன கோமுகாசன கருடாசன மழுரா சனாதி எண்பத்துளாள்கு அசன பேதங்களுள் ஒன்றிலே சுவாதம் நில்லட்டயிருத் தல் போகமோட்டமென்னு மிரண்டனுள் மோட்டத்தைக் குறித்தியற்றுந் தவத்தை நந்றவமென்றார். முனிவன் தன்மகள் மானி ஹுற்றுளாள் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, ஒரு பொருட் பல்பெய ரெனினும்மையும்.

(61)

ஜூயனேயவளாகநல்லெழில்  
செய்யபங்கயத்திருவிற்கும்மிலைப்  
பொய்யதன்றிதுபோந்துகாண்டிந்  
கையனேனிவண்வந்துகண்டனன்.

இ-ள். ஜூயனே ஆவள் ஆகம் நல் எழில் செய்ய பங்கயத் திருவிற்கும் இலை - சுவாமி! அவ்வம்மையாரது; தேகத்திலுள்ள நல்லறை செம்மையையுடைய தாமரைப் பூவிலிருக்கின்ற திருமகளுக்குமில்லை, இது பொய்யதன்று - இது பொய்ம்மை யுடைத்தன்று, கையனேன் கண்டு இவள் வந்தனன் - சிறியேன் (அவ்வம்மையாரை இப்பொழுதுதாண்டுக்) கண்டு ஈண்டுவந்தேன், நீ போந்து காண்டி - தேவரீர் சென்று காண்பீர். எ-று.

மூலமும் உரையும்

இல்லை என்பது இடைக்குறையானது. பொய்யதன் ரென்பது புனைந்துரையதன்ரென்றபடி காண்டி என்பதன் ஈற்றிகரம் எதிர்காலப்பொருட்டு.

(62)

தாயதாகுமத்தையன்முன்னரே  
மாயவள்ளுக்கன்மற்றுன்மொய்ம்பினைத்  
தோயநோற்றனள்சொற்றவெல்லையிற்  
போயவட்கருள்புரிதியாலென்றான்.

இ-ள். தாயது ஆகும் அத்தையல் முன்னரே மாயவள் மகள் - (யாவர்க்கும்) அன்னையாகிய அந்நங்கையார் மற்பிறப்பிலே திருமாலுடையமகள், உன்மொய்ம்பினைதோய நோற்றனள் - (அவர் அப்பிறப்பில்) தேவர்ருடைய திருப்புயங்களைச் சேர்த்தவஞ் செய்தனர், சொற்ற எல்லையில் போய் அவட்கு அருள்புரிதி என்றான் - யான் கூறிய அவ்விடத்தின்கட்சென்று அவ்வம்மை யாருக்குத் திருவருள் செய்வீரென்று சொன்னார் (அந்நாரதமுனிவர்.) எனு.

அது பகுதிப்பொருள்விகுதி, தாய் என்பது பொதுப் பெயராயினும் ஈன்டு உயர்தினைப்பெயராகி தையலென்னுந் தன்பாலேற்றமையின் அறினினைப்பொருடரும் அவ்விகுதி பெற்ற அப்பெயர்தினைவழுவமைதியென்பது. ஏழுமற்றுமாலுமசை மொழிகள். சொற்றவெல்லையில் என்றதற்குத் (தேவரீர் அவ்வம்மையார் மற்றவஞ் செய்த ஞான்று தோன்றிவரங் கொடுத்தவிடத்துக்) கூறியருளிய சமயத்திலென்று பொருள் கூறப்பினுமமையும், இன்னுமதற்கு யானிதனைக்கூறிய இப்பொழுதே யெனினுமமையும்.

(63)

என்றவேலையிலே : .கவேலினா-  
நன்றாந்றிதுநவையில்காட்சியோய்  
சென்றுந்தெனசெப்பித்தூண்டியே  
கன்றுகாமநோய்கவலையுள்வைத்தான்.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

இ-ன். என்ற வேலையில் எஃகு வேலினால் - என்று சொல்லிய காலையிற் கள்மையாகிய வேற்படையெடுதை குப்பிரமணியப்பெருமான், நவை இது காட்சியோய் இது நன்று நன்று - குற்றமில்லாத அறிவெடுதைய முனிவனே (நீ குறிய) இது நன்றுநன்று, நீ சென்றி என செப்பி தூண்டியே - நீ (செல்லுமிடத்துக்குச்) செல்லவாயென்று திருவாய் மலர்ந்து விடைகொடுத்துய்த்தருளி, கன்று காமநோய்கிய கவலையெத் திருவுள்ளத்து வைத்தருளினார். எ-று.

நன்றுநன்று உவகைப் பொருணிலையில் அடுக்குமொழி பாசஞானபசஞான பதிஞானங்களுள் பதிஞானத்தை நவையில் காட்சியென்றார். சென்றி என்பதில் இகரவிகுதி எதிர்காலங் காட்டியது, இவ்விகுதி ஈண்டு ஏவற்பொருளு முணர்த்தியது. முன்னர் புரிது என்பதிலுமநு ஆதலிற் சிறுபான்மை ஏவற்பொருளு முணர்த்துமென்பது, ஆய்விகுதி குன்றிய முன்னிலை ஏவல் முற்றின்முன்வரு முன்னிலையெச்யாகிய சு விகாரத்தாற் குறுகியதெனினுமையெயும்.

(64)

எய்யும்வார் சிலையெயினர்மாதரா  
ஞெய்யுமாறுதன்னுரவந்ததெழிலிக்  
செய்யபேரருள்செய்துசேவகன்  
மையனர்மானுடவடிவந்தாங்கினான்.

இ-ன். சேவகன் (எவ்வகைப்பட்ட தேவராதியராலும் வெல்லுதற்கிரிய குரபன்னனாதியவகரர்களை வென்று) யத்த வீரராகிய குப்பிரமணியப்பெருமான், செய்ய பேர் அருள்செய்து - செப்பமாகிய பேரருள்கொண்டு, எய்யும் வார்சிலை எயினர் மாதுராள் உய்யுமாறு - (பாணங்களைச்) செலுத்துகின்ற நெடிய வில்லையெடுதைய வேட்டுவர்க்கு மகளாகிய அள் வள்ளியம்மையார் உய்யுமாறு, தன்சுருவம் நீத்து எழிலு மையல் மானுடவடிவம்

மூலமும் உரையும்

தாங்கினான் - தமது திருவுருவத்தை நீத்து எழுந்து காம மயக்கத்தையுடைய மானுட வடிவங் கொண்டருளினார். எ-று.

பாணங்களை என்னுஞ் செய்ப்படுபொருள் அவாய் நிலையால் வருவிக்கப்பட்டது. உய்தல் ஈண்டு பெருவாழ் வண்டதல்.

(65)

காலிற்கட்டியகழலன்கச்சினன்  
மாலைத்தோளினன்வரிவில்வாளிய  
ஈலக்குஞ்சியெனடியன்வேட்டுவக்  
கோலத்தைக்கொடுகுமரன்றோன்றினான்.

இ-ள். குமரன் - அச்சுப்பிரமணியப்பெருமான், காலில் கட்டிய கழலன் - திருவடியிற்கட்டிய கழலையுடையராயும், கச்சினன் - (திருவரையிற்கட்டிய) கச்சினையுடையராயும், மாலை தோளினன் - மாலையையணிந்த திருத்தோளினை யுடையராயும், வரிவில்வாளியன் - (திருக்கரத்திலேந்திய) நெடிய வில்லையும் பகழியையழுமையுடையராயும், நீலக்குஞ்சியன் - (திருமுடியின் முடித்த) நீலநிறமாகிய குறிஞ்சியை உடையவராயும், நெடியன் - நெடியராயும், வேட்டுவக் கோலத்தைக் கொடு தோன்றினான் - வேட்டமாடுவோர் கோலத்தைக்கொண்டு தோன்றியருளினார். எ-று.

கழலனாதியக்குறிப்பு வினைமுற் றெல்லாம் வினை யெச்சங்களாய்க் கொண்டு என்னும் வினையெச்சத்தோடு முழந்தன. முற்செய்யுளில் மானுடவடிவந்தாங்கினான் என்று கூறி இச்செய்யுளில் வேட்டுவக் கோலத்தைக்கொடு தோன்றினான் என்றதனானும் பின்னா் தொல்லை மானுட நல்வடிவங் கொடு நின்றான் என்றும் தொல்லையினுருக்கொடு தோன்றி நின்றவேள் என்றும் கூறி இப்பொழுது கொண்டவருவாழும் மேலே வேங் கை மர மாயின் பின் னர்க் கொண்டவருவாழும் ஒன்றென்றுரைத்தனனானும் அவ்வருவத்தை நோக்கி அவ் வள்ளியம்மையார் முழுதுலகருள்புரி முதல்வர்நீர் என்றதனாலும்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

குப்பிரமணியப் பெருமான் கொண்ட இவ்வடிவம் மானுட  
அரசவடிவமும் கோலம் வேட்டஞ் செய்யுங் கோலமுமென்க.

(66)

கிள்ளையன்னதோர்கிளவிமங்கைமாட்

டுள்ளமோகந்தன்னுள்ளகந்தனைத்

தள்ளவெம்பிரான்றணிகைவெற்பொரீஇ

வள்ளியங்கிரிவயின்வந்தெய்தினான்.

இ-ள். எம்பிரான் - எமது இறைவராகிய சுப்பிரமணியப்  
பெருமான், கிள்ளை அன்னது கிளவி மங்கை மாட்டு உள்ளே  
மோகன் தன் உள் அகந்தனை தள்ள - கிளிமொழியை  
நிகர்த்ததாய மொழியினையுடைய அம்மங்கை மாட்டுக் கொண்ட  
ஆசையானது தமதகத்துள்ள மனத்தைத்தள்ள, தணிகை  
வெற்புறீஇ - திருத்தணிகாசலத்தைநீங்கி, வள்ளி யங்கிரிவயின்  
வந்து எய்தினான் - வள்ளிமலையிடத்து வந்தடைந்தருளினார்.  
எ-று.

கிள்ளை அதனது மொழிக்காதவின் ஆகுபெயர். அன்னது  
குறிப்பு வினைமுற்றால்லைணயும்பெயர். ஓர் - அசை மொழி.  
மங்கை ஈண்டு பருவங்குறித்துறின்றது. அவ்வள்ளியார்வாயிலாக  
உலகத்திலே அன்பினனாய ஜந்தினையிற் களவெனப்பட்ட  
ஒழுக்கம் நிகழவேண்டி முன்னர் கன்று காம ஞோய்க் கவலையுள்  
வைத்தாராதவின் ஈண்டு மங்கை மாட்டுள்ள மோகந் தம்முள்ள  
கந்தனைத்தள்ள வள்ளியங்கிரியின் வந்தெய்தினாரென்பது.  
சுப்பிரமணியப் பெருமான் அங்ஙனங் காமாசையை உள்ளத்து  
வையாது நடித்தருளினுலகத்து உள்ள மொத்த அவ்  
வொழுக்கம் நிகழுதென்க.

(67)

மண்டலம்புகழுந்தொல்சீர்வள்ளியஞ்சிலம்பின்மேல்போய்ப்  
பிண்டியந்தினையின்பைங்கூற்ப்பெரும்புனத்திறவிதன்னைக்  
கண்டனன்குமரனம்மாகருதியவெல்லைதன்னிற்  
பண்டொருபடிடயில்வைத்தபழம்பொருள்கிடைத்தவாபோல்.

மூலமும் உரையும்

இ-ள். குமரன் - அச்சுப்பிரமணியப்பெருமான், மண்டலம் புகழும் தொல் சீர் வள்ளியஞ்சிலம்பின் மேல் போய்ப்பூமண்டத்தாராற் புகழப்படுகின்ற பெரிய சிறப்பினையுடைய வள்ளிமலையின்மேற் சென்று, பிண்டியந்தினையின் பைங்கூழ் பெரும் புனத்து - (உள்ளே) மாவையுடைய தினையி னதுபயிரையுடைத்ததாகிய பெரியபுனத்தின்கண்ணே, பண்டு ஒரு புடையில் வைத்த பழம் பொருள் - பண்டைக்காலத்தே ஓரிடத்தில்வைத்த பழமையாகிய பொருள், கருதிய எல்லை தண்ணில் கிடைத்தவாயோல் - (அதுவேண்டுவதான் ஆயுதது வந்தபோழ்து வேண்டுமென்று அதனைக்) கருதியவிடத்தில் (அது) கிடைத்தவாறுபோல, இறைவிதன்னைக் கண்டனன் - (யாவர்க்குந்) தலைவியாராகிய அவ்வம்மையாரைக் கண்டருளினார். என்று.

தொல் பழமையெனினுமைமையும். அம்மா வியப்புப் பொருள் தரும் இடைச் சொல். பொருள் பொன். கிடைத்தவாயோலன்றதனாற் பண்டு ஓர்புடையில் வைத்து மறந்துவிட்டு பின்னர் அப்பொருள் வேண்டுக்காலத்துக் கண்டெடுத்தவாறு போலென்று தொனித்தலறிக. அங்குனமப் பொருளைக் கண் டெடுப்போன் களிப்பிற்சிறந்திருத்தல்போல முன்னர் அவ் வள்ளியம்மையார் தம்மைச்சேரக்கருதித் தவஞ்செய்தபோது அவ்வரங்கொடுத்துவைத்து இப்போது காமக்கவலையைத் திருவுள்ளத்து வைத்த சுப்பிரமணியப்பெருமானும் அவரைக் கண்டு களிப்பிற்சிறந்தாரென்பது.

(68)

பூமஞ்சார்மின்கொலென்னாப்பொருப்பினிலேனல்காக்குந் காமஞ்சாலினைமையாளைக்கடம்பணிகாளைநோக்கித் தூமஞ்சால்விரகச்செந்தீக்ட்டிடச்சோர்ந்துவெங்பி யேமஞ்சால்கின்றநெஞ்சனிதனினுக்கணியன்சென்றான்.

இ-ள். கடம்பு அணி காளை - கடப்பமலர் மாலையையணிகின்ற காளையாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான், டூ மஞ்சு ஆர் மின்கொல் என்ன பொருப்பினில் ஏனல் காக்கும் காமம்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

சால் இளைமையாளை நோக்கி - பொலிவாகிய மேகத்திற் பொருந்திய மின்னலோவென்ன அவ்வள்ளிமலையிலுள்ள தினைப்புனத்தைக் காவல்செய்யுங் காமஞ்சான்ற இளமையை யுடைய அவ்வள்ளியம்மையாறைப் பார்த்து, விரகம் தூமம் சால் செம் தீ கூட்டிட சோந்து வெம்பி ஏம் சால்கின்ற நெஞ்சன் - காம நோயாகிய புகை நிறைந்த செம்மையாகிய அக்கினிச் சுட்சோந்து வெம்பி மயக்க நிறைகின்ற நெஞ்சையுடையவராய், இதனினுக்கு அணியன் சென்றான் - (அவ்வள்ளியம்மை யாரிருக்கும்) பரனுக்கு அண்மையாகச் சென்றருளினார். எ-று.

பொருப்புங்கடம்புமேனலும் ஆகுபெயர்கள். காமஞ் சால் இளைமையாள் காமவின்பத்தை நூகர் தற்கேற்ற பருவ நிறைந்த இளைமையானென்பது. காளைப் பருவங் குறித் ததோர் உவமவாகுபெயர். நெஞ்சன் அணியன் என்னுங் குறிப்பு வினை முற்றுக்களில் முன்னையது வினையெச்சமாகப் பின்னையது பெயரேச்சமானது.

(69)

நாந்தகமனையவுண்கணங்கைகேண்ணாலந்தன்னி  
லேந்திழையார்கட்கெல்லாமிறைவியாயிருக்குதின்னைப்  
பூந்தினைகாக்கவைத்துப்போயினார்புள்ளினரானோர்  
காய்ந்திடுமுணர்ச்சிபொன்றுமயன்படைத்திலன்கொலென்றான்.

இ-ள. நாந்தகம் அனைய உண் கண் நங்கை கேள்-  
வாட்படையை நிகர்த்த (மை) உண்ணும் விழிகளையுடைய  
நங்கையே (யான்கறுவதைக்) கேளாய், ஞாலந்தனில் ஏந்து  
இழையார்கட்கு எல்லாம் இறைவியாய் இருக்கும் நின்னை பூ  
தினைகாக்கவைத்து போயினார் - இப்புமியிலே ஏந்துகின்ற  
ஆபரணங்களையுடைய மகடுஒக்களுக்கெல்லாந் தலைவியா  
யிருக்கின்ற நின்னைப்பொலிவாகிய தினையைக் காவல்  
செய்யும் படி வைத்துச் சென்றார் (வேட்டுவர்), அயன்  
புளினரானோர்க்கு ஆய்ந்திடும் உணர்ச்சி ஒன்றும் படைத்திலன்  
கொல் என்றான் - பிரம்மதேவன் அவ்வேட்டுவரானோர்க்கு

உணர்ச்சியொன்றும் படைத்திலன்போலுமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார் (சுப்பிரமணியப்பெருமான்). என்று.

நங்கை அண்மைவிளியாதவின் இயல்பானது. நங்கையென்பது பெண்ணைச் சிறப்பிக்கும்பெயர். இறைவியாயிருக்கு நின்னை என்றது பேரழகினாலே யாவர்க்குமேம்பாடுற்ற நின்னையென்றபடி ஆய்ந்திடும் உணர்ச்சியொன்றுமென்றது இது செயற்பாலது இது செய்யாதோழி தற்பாலது என்பதையறியறிவு சிறிதுமென்றவாறு. அவ்வேட்டுவர் தலைவியாய நின்னை இவ்வாறு வைத்தமையின் அறிவிலாரென்பது பட அயன் படைத்திலன் கொலென்றான்.

(70)

வாரிருங்கூத்தனல்லாய்மதிதளர்வேனுக்குன்றன  
பேரினையுரைத்திமற்றுன்பேரினையுரையாயென்னி  
ஹரினையுரைத்திழுருமுரைத்திடமுடியாதென்னிற  
சீரியநின்சீராக்குச்செல்வழியுரைத்தியென்றான்.

இ-எ. வார் இரும் கூந்தல் நல்லாய் - நீட்சியும் பெருமையுமாகிய அளகத்தையுடையநங்காய், மதி தளர்வேனுக்கு உன்றங்பேரினை உரைத்தி - உள்ளந்தளர்களின்றேனுக்கு நினை பெயரினையுரைப்பாய், உன் பேரினை உரையாய் என்னின் ஹரினை உரைத்தி - நினது பெயரை உரையாயாயின் (நினது) ஹரினையுரைப்பாய், ஹரும் உரைத்திட முடியாதென்னில் சீரிய நின் சீரார்க்கு செல்வழி உரைத்தி என்றான் - ஹரையுறுக்க முடியாதாயின் சிறப்பினையுடைய நினது சிற்றுயருக்குச் செல்லும்வழியையுரைப்பாயென்று திரு வாய்மலர்ந்தருளினார் (சுப்பிரமணியப்பெருமான்). என்று.

பெருமை மயிர்க்குழற்சியின்பொலிவு, மதி ஈண்டு காம் மற்று அசைந்திலை, குளவுகைகோளிலே “தெய்வாந் தன்னினைய்தவுங் கிழத்தியினைய்தவும்படு உமியற்கைப் புணை சீ”

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

என்று நூலோர் கூறிய இருதிறத் துட்பிற்றிறத் தமையுமாறு குப்பிரமணியப் பெருமான் வள்ளியம்மையாரை விளித்து மதிதளர்வேலுக்கு என்று தம்முள்ளக்கருத்தைச் சிறிது விளக்கி அவருடைய உள்ளக்குறிப்பறியுமாறு நின் பேரினையுரைத்தி யென்றுலாதியவற்றைக் கூறியருளினார். இயற்கைப்புணர்ச்சி தலைமகளாற் பெறும் காலத்து முயற்சியானே முடியுமாதலி னென்பது. தலைமகளால் பெறுமியற்கைப் புணர்ச்சிக்குரிய வேட்கையுணர்த்தல் மறுத்தல் உடம்படல் கூட்டம் என்னும் நால்வகையுள் இது வேட்கையுணர்த்தலின் பாற்படுமென்பது. மேல்வருஞ் செய்யுஞ் மன்னது.

(71)

மொழியொன்றுபுகலாயாயின்முறுவலும்புரியாயாயின்  
விழியொன்றுநோக்காயாயின்விருகமிக்குழல்வேலுய்யும்  
வழியொன்றுகாட்டாயாயின்மனமுஞ்சற்றுரகாயாயிற்  
பழியொன்றுநின்பாற்குழும்பாராமுகந்தவிர்தியென்றான்.

இ-ள். ஒன்று மொழி புகலாய் ஆயின் - ஒரு சொல்லேலுங் கூறாயாயின், முறுவலும் புரியாய் ஆயின் - (புன்) முறுவலுஞ் செய்யாயாயின், விழின்று நோக்காய் ஆயின் - கண்ணோக் கொன்று நோக்காயாயின், விருகமிக்கு உழல்வேன் உய்யும் வழி ஒன்று காட்டாய் ஆயின் - காமநோய் கைமிக்கு உருல்வேணயயாலுய்யும் வழியொன்றைக்காட்டாயாயின், சற்று மனமும் உருகாய் ஆயின் - சிறிதேனும் உள்ளமுருகாயாயின், (யானிக்காமஞோயற்ற கில்லாது இறந்தபடுதல் திண்ணமாதலின்) பழியொன்று நின்பாற்குழும் பரா முகந்தவிர்தி என்றான் - (கொலைப்) பாவமொன்று நின்கட் குழும் (ஆதலிற்) பாராமுகமாயிருத் தலைமொழிவாயென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். (குப்பிரமணியப்பெருமான்.) ஏ-று.

விழி ஆகுபெயர். உம்மையிரண்டும் எச்சவும்மைகள். பாராமுகமாயிருத்தல் குறையிரப்பார் கூற்றிலுள்ளத்தைச்

மூலமும் உரையும்

செலுத்தாது பிறவழியிற் செலுத்தல். முற்செய்யுளிலுள்ள வாரிஞங் கூந்தனல்லாயென்ற விளிப்பெயரை இச்செய்யுளுங் கூட்டிக்கொள்க.

(72)

உலைப்படுமெழுகதன்னவருகியேயொருத்திகாதல் வலைப்படுகின்றான்போலவருந்தியேயிரங்காநின்றான் நிலைப்படுமதியப்புத்தேள்கலங்கலம்புனவிற்றோன்றி யலைப்படுதன்மைத்தன்றோவறுமுகனாட்லெல்லாம்.

இள். உலை படு மெழுகது என்ன உருகியே ஒருத்தி காதல்வலை படுகின்றான்போல வருந்தியே இரங்கா நின்றான் - உலையிற்பட்ட அரக்கை நிகர்ப்ப (உள்ளம்) உருகி வள்ளிநாய்கியாகிய ஒருத்தியின் காதலாகிய வலை யினகப்பட்டார் போல வருந்தியிரங்கா நின்றார் (கப்பிரமணியப் பெருமான்), அறுமுகன் ஆடல் எல்லாம் - அச்சண்முகக் கடவுளது திருவிளையாடலெல்லாம், தலைப்படு மதியப்புத்தேள்கலங்கலம்புனவில் தோன்றி அலைப்படு தன்மைத்து அன்றோகலைகளோடுபொருந்திய திங்கட்கடவுள் கலங்கலையுடைய நீரின்கட்டோன்றி அலை தலைப்படு, தன்மையையுடைத் தானன்றோ, எனு.

உலை கொல்லுவலை. ஏகாரங்கள் தேற்றப்பொருள். காதல் ஆசை. வள்ளியம்மையார் காரணமாகவுண்டாகிய காதலை ஒருத்திகாதலென்றார். காமாசையிற்பட்டாராதெனின் நின்று மிடற் கருமையின் அக்காதல்வலையாக உருவகிக்கப் பட்டதென்பது. ஆகாயத்திலுள்ள திங்கட்கடவுள் அசைபா திருந்தும் கலங்கலநீரிற்றோன்றி அந்நீரசைவாற்றான சைங்கு போலிருத்தலை ஒப்ப அகண்டபரிபூரண சச் சிதாக்கத் துவருபராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் இயற்கையாகவே வீட்டு ஆதியவுயிர்குணங்களற்றவராயிருந்தும் அவ்வள்ளியம்மையார் முற்செய்த தவத்கேற்றப்பயனை நுகர்வித்துற் பொருட்டும் அவ்வாயிலாக உலகத்திற்களவொழுக்கம் நிகழ்வித்துற் பொருட்டும் தூமருளினாற்கொண்ட அம்மூர்த்தத்தின்கண்ணே கொண்ட எட்டு

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

ஆதியவுயிர்க் குணங்கள் தமக் குள்ளது போலாக  
நடித்தருளினாரென்பது.

(73)

செய்யவள்குமரிமுன்னாந்திருநெடுங்குமரனின்று  
கையலின்மிகுதிகாட்டிமற்றிவைபக்குமெல்லை  
யெய்யடனுளியம்வேழமிரிதரவிரலையுத  
வொய்யெனவெயினர்குழவொருதனித்தாதைவந்தான்.

இ-ள். செய்யவள் குமரி முன்னாம் திரு நெடும் குமரன்  
நின்று - முன் னே இலக் குமிக் குமகளாகிய அவ்  
வள்ளியம்மையாரது முன்னிலையில் அழகியநெடிய சுப்பிரமணியப்  
பெருமானின்று, கையலின்மிகுதி காட்டி இவைபக்கும் எல்லை -  
(தமது) ஆசைமிகுதியைக் காட்டியிவற்றைக் கூறும்போழ்து, எய்  
உடன் உளியம் வேழம் இரிதா இருலை ஊத ஓய்யென எயினர்  
குழ ஒஞ் தனி தாதை வந்தான்- பன்றிகளோடு கருடகளும்  
யானைகளும் ஓடவும் கொம்பு வாத்தியம்முதவும் ஓய்யென்று;  
வேட்டுவர் குழவும் (அவ் வள்ளியம்மையாருடைய) ஓப்பற்ற  
தந்தையாகிய நம்பியர்சன் வந்தான். எ-று.

இப்பொழுது நிகழும் ஒழுக்கத்துக்கேற்ற பொருளும் பட  
வள்ளியம்மையாரைக் குமரியென்றும் சுப்பிரமணியப் பெருமானைக்  
குமரன் என்றுங்கூறினாரென்கது, மற்று அசை நிலை.  
இருலையுதவென்று கருமத்தைக்கருத்தாவாக உரைத்தார்,  
“செய்ப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத் தொழிற்படக் கிளத்தலும்  
வழக்கினுள்ளுரித்தே” என்று ஒத்துண்மையின் ஓய்யென என்பது  
ஒலிக்குறிப்புப் பொருளைத்தருமிடைச் சொல். விரைவுக்குறிப்  
பெனினும்மையும், ஒருதனி ஒருபொருட் பன்மொழி.

(74)

ஆங்கதுகாலைதனினாடிமுதன்மறைகளாக  
வோங்கியநடுவெணைல்லாமுயர்சிவநூல்தாகப்  
பாங்கமர்கவடுமுற்றும்பல்கலையாகத்தானோர்  
வேங்கையினுருவமாகிவேற்படைவீரனின்றான்.

மூலமும் உரையும்

இ-ள். ஆங்கு அது காலைதன்னில் அடிமுதன் மறைகள் ஆக - அந்தனமச்சமயத்திலேயடியாகிய முதல் வேதங்களாக, ஒங்கிய நடுவண் எல்லாம் உயர் சிவ நாலது ஆக உயர்ச்சிப்பற இடையெல்லாமுயன்ற சிவாகமங்களாக, பாங்கு அமர் கவடு முற்றும் பல்கலை ஆக - பக்கத்திற்கு பொருந்திய கவடுகளெல்லாம் பலகலைகளாக, வேல் படை ஏரின் தூங் ஓர் வேங்கைபின் உருவமாகி நின்றான்-வேலாயுதத்தையுண்டப் போர்வீரராகிய சுப்பிரமணியப்பெரு மான் தாமோர் வேங்கை மரவுருவமாகி நின்றருளினார். எ-ஞு.

ஆங்கு அசைநிலை யெனினுமமையும். அடி முதல் இருபெயரோட்டு. மறை ஒதுதற்கு அதிகாரிகளெல்லா தார்க்கு மறைக்கப்படுவது, மறையென்னும் பகுதியோடு செய்ப்படு பொருண்மையுணர்த்தும் ஜகாரவிகுதிபுணர்ந்துகெட்டு முடிந்தது. இனி உலோகாயதமத முதலிய பொய் மதங்களை மறுப்பு என்னும் பொருட்கண் மறுவென்னும் பகுதியோடு வினைமுறை பொருண் மையுணர்த் தும் ஜகார விருதிபுணர்ந் து முடிந்ததெனினுமமையும். அங்மறைகளாவன இருக்கு யகர் சாமம் அதர்வணம் என நான்குவகைப்படும். சிவநாலது சாதியொருமை. சிவாகமங்களாவன :- காமிகம் முதல் வாதுள மீறாகிய இருபத்தெட்டு. ஈண்டுப்பல்கலை வேதசிவாகமங்களுக்கு அனுசூல சாஸ்திரங்களாகிய புராணங்கள் மிகுந்திகள் உபாகங்களாதிய நால்கள். வேதங்களாதியவை அடியாதியவையாகச் சுப்பிரமணியப்பெருமான் தாமோர் வேங்கைமரமாகி நின்றாரென்றதனாலே அவ் வேதங்களாதியவையடலாக தாமதற்குயிராகி நின்றாரென்று தொனித்தலுணர்க.

(75)

கானவர்முதல்வனாங்கேகதுமெனவந்துதங்கண்  
மானினிதன்னைக்கண்டுவள்ளியங்கிழங்குமாவந்  
தேனோடுகடமான்பாலுந்திற்றிகள்பிறவுநல்கி  
யேனலம்புனத்தினின்றயாணர்வேங்கையினைக்கண்டான்.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

இ-ன். கானவர் முதல்வன் ஆங்கே கதுமென வந்து-  
வேட்டுவர்க்கரசனாகிய நம்பியென்பவன் அங்கனம் விரைவில்  
வந்து, தங்கள் மாணினிதன்னை கண்டு - தங்களுடைய  
மகளாகிய வள்ளியம்மையாரைக் கண்டு, வள்ளியங்கிழங்கும்  
மாவும் தேன் ஒடு கடமான் பாலும் திற்றிகள் பிறவும் நல்கி -  
வள்ளிக்கிழங்கையும் தினைமாவையும் தேனோடு காட்டுப்  
பசுவின் பாலையும் தின்பவை பிறவற்றையுங் கொடுத்து, ஏனலம்  
புனத் தில் நின் நயானர் வேங்கையினை கண்டான் -  
அத்தினைப்புனத்தினிற்கின்ற அழகாகிய வேங்கை மரத்தைக்  
கண்டான். எ-று.

ஏகாரம் மொழியீற்றிசை. கதுமெனவென்பது விரைவுக்  
குறிப்புமொழி. தங்கள் என்று பன்மைபாலிற் சுறியது.  
அவ்வரசனையும் அவன் குலத்தாரையும் நோக்கி. தேனோடு  
கடமான்பால், தேனோடுகூடிய கடமான்பாலென்க. பாலோடு  
தேன்கலந்து பருகலுண்மையின். பருகுவனவாய தேனையும்  
பாலைபுமொடுக் கொடுத்துக் கூட்டினாரெனினுமையும் திற்றி  
கள் பிறவாவன தோரை ஜவனம் தினை இவற்றின் மூரலும்  
மாணிறைச் சியாதியவுமென்பது. திற்றிகள் என்பது ஈண்டு  
உண்பனதின்பனவாதிய மிசைபவையாவைக்கும் பொதுவாய்  
நின்றது. அவ்வரசன் மகன்மீதுமிக்க காதலையுடையனாதலின்  
மகளைக்கண்டு வேண்டிய கொடுத்தபின்னர் வேங்கை மரத்தைக்  
கண்டானென்பது.

(76)

ஆங்கவனயலாய்நின்றவடுதொழின்மறவரானோர்  
வேங்கையினிலைமைநோக்கிவிமிதத்தீராகி  
யிங்கிதமுன்னுற்றன்றாலித்துணைபுகுந்தவாற்றாற்  
றிங்குவந்திடுதறின்னமென்றனர் வெகுளித்தீயார்.

இ-ன். ஆங்கு அவன் அயல் ஆய் நின்ற அடு தொழில்  
மறவரானோர் - அங்கனம் அவ்வேட்டுவராசனுக்குப் பக்கத்தூராகி  
நின்ற கொல்லுந்தொழிலையுடைய வேட்டுவரானோர், வேங்கையின்

மூலமும் உரையும்

நிலைமை நோக்கி விம்மிதுங்கீர் ஆகி - (ஆண்டுப் புதிதாகத் தோன்றிய) வேங்கைமரத்தினது நிலைமையைப் பார்த்து அஷ்டத்தங்கைமயராகி, வெகுளி தீயார் - கோபமாகிய அக்கிளியைக் கொண்டவராய், சங்கு இது முன் உற்றன்று -இங்ஙனம் இம்மரமுன் னே பொருந்தியதன்று, இத்துணை புகுந்தவாற்றால் தீங்கு வந்திடுதல் திண்ணம் என்றனர் - இப்போழ்து சார்ந்தவாற்றினாற் ரிங்குவந்து சார்தல் நிச்சயமென்றார்கள். எறு.

அயல் ஆகுபெயர். அடுதொழில் முக்கால்வினைத் தொகை. நிலைமை ஈண்டுத்தன்மை. உற்றதெனற்பாலது உற்று எனத்தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தவாறு. ஆல் அசை மொழி. துணை ஈண்டுப் பொழுதளவு, நூதனமாகிய தோற்றங்கள் பெரும் பாலுந் தீமைவருதற்கு அறிகுறியென்பவாதலின் தீங்குவந்திடுதல் திண்ணமென்றார் வேட்டுவர். தீயார் என்னுங்குறிப்புவினைமுற்று வினை எச்சமானது.

(77)

எறித்தருகதிரைமாற்றுமிருநிழற்கணியையின்னே  
முறித்திடுவீர்களெனபார்முகலொடுவீஸ்குழுப்  
பறித்திடுவீர்களென்பார்ப்ராரையைக்கணிச்சிதன்னால்  
தறித்திடுவீர்களென்பார்தாழ்கலீர்சற்றுமென்பார்.

இ-எ. எறித்தரு கதிரை மாற்றும் இரு நிழல் கணியை - எறித்தலைச் செய்கின்ற (குரிய) கிரணத்தை நீக்குகின்ற பெருமையாகிய நீழலையுடைய இவ்வேங்கைமரத்தை, இன்னே முறித்திடுவீர்களென்பார் இப்பொழுதே முறித்திடுவீர்களென்று சொல்லுவார், முதல் ஒடு வீழ சூழ பறித்திடு வீர்களென்பார் - (அது) வேரோடு விழும்படி (அதனது அடியைச்) சூழப் பூமியைத் தோண்டுங்களென்று சொல்லுவார், பாரையைக் கணிச்சதன்னால் தறித்திடுவீர்கள் என்பார் - (அதனது) பருத்த அடியை மழுக்களினாலே தறித்திடுவீர்களென்று சொல்லுவார், சற்றும் தாழ்க்கலீர் என்பார் - (இவற்று ஜொன்னைச்செய்ய) சிறிதும்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

தூழ்த்தலைச் செய்யாதீர்களென்று சொல்லுவார் (அல்வேட்டுவர்). எ-று.

எறித்தல் ஒளிவீசல். இன்னே என்பது இப்பொழுதே என்னும்பொருளாத் தருமோரிடைச் சொல். பராரை, கோழரை முன்னரை பொரியரைபோல அரையின் பேதமன்று. யாதாயினுமாடி பருமையுறுமாயிற் பராரை யெனப்படுமென்பது.

(78)

இங்கிவையரைக்குந்தீயோர்யாரையும்விலக்கிமன்ன  
னங்கைதன்வதனம்பாராநறுமலர்வேங்கையொன்று  
செங்குருலேனற்பைங்கூழ் செறிதருபுனத்தின்மாடே  
தங்கியதென்னைகொல்லோசாற்றுதிசரதமென்றான்.

இ-ஸ. மன்னன் - வேட்டுவராசன், இங்கு இவை உரைக்கும் தீயோர் யாரையும் விலக்கி - இங்கேயிவற்றைச் சொல்லுகின்ற மறவரெல்லவரையும் (இதனையொன்றுஞ் செய்யன்மின் என்று அவர் முயல்வகையைத்)தடுத்து, கங்கைதன் வதனம் பாரா - வள்ளிநாயகியாருடைய திருமுகத்தைப் பார்த்து, நறு மலர் வேங்கை ஒன்று செம் குரல் ஏனல் பைங்கூழ் செறிதருபுனத்தின்மாடே தங்கியது என்னை - நறுமணம்பொருந்திய மலர்களையுடைய இவ்வேங்கைமரமொன்று சிவந்த கதிர்களைக் கொண்ட தினைப்பயிர் நெருங் கிபு இப்புனத்திலே (முன்னொரு போதுமில்லாதது இப்போது புதிதாக உண்டாயிற்று) இது உண்டாததற்குக் காரணமென்னை, சரதம் சாற்றுதி என்றான் - (மகளே) உண்மையை எமக்குக் கூறுவாய் என்றான். எ-று.

தங்கியது என்னை என்பதற்கு சார்ந்து நிற்கின்றது இ-து என்னை (சதோரற்புதமாயிருக்கின்றது) என்று - பொருளைப் பினுமையும். அப்பொருள் கூறுமிடத்து சரதம் சாற் றுதி என்றதற்கு இதன் வருகைக்காரணத்தைச் சரதமாக சாற்றுதி என்று பொருளைரக்க. தங்கியது ஆகுபெயர். கொல்லு மோவும் அசைமொழிகள் "கொல்லேயையும்" என்றும் "பிரிநிலை....

ஒகாரம்மே" என்றுமெழுந்த தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களால் அவை அசைநிலையாதல் பெறப்பாடின்றாலோ வெனின் அவ்வசீசால்லிற்கு என்னுஞ் சூத்திரத்தூற் பெறப்படுதலின் அதுகடாவன் நேண்க.

(79)

தந்தையாங்குரைத்தல்கேளாத்தையலும் வெருவியீது வந்தவாறுணர்கிலேன்யான்மாயம் போற்றோன்றிற்றையா முந்தைதநாளில்லாதொன்றுபதுவதாமுளைத்ததென்னாச் சிந்தைமேநடுக்கமெய்தியிருந்தனன்செயலிதென்றான்.

இ-ள். தந்தை ஆங்கு உரைத்தல் கேளா தையலும் வெருவி - (தமது) தந்தையாகிய நம்பியரசன் அங்ஙனங்கூறுவதைக்கேட்டு அவ்வள்ளிநாயகியாரும் அச்சமுற்று யான் ஈது வந்தவாறு உணர்கிலேன் - யானில்வேங்கைமரமுள்டா கிய காரணத்தையறிகிலேன், ஜூயா மாயம்போல் தோன்றிற்று - (என்) ஜூயனே! (இதுஓர்) மாயம் போலத்தோன்றியது, முந்தை நாள் இல்லாது ஒன்று புதுவதுஆ முளைத்தது என்னா சிந்தைமேல் நடுக்கம் எய்தி இருந்தனவ் செயல் இது என்றால் - நெருநலில்லாது ஈதொன்று இன்று புதியதாகத் தோன்றிற்று மனதில் நடுக்கமடைந்திருக்கின்றேன் (யானுறி) செயலிதுவேயென்று சொன்னார். எ-று.

உம்மை உயர்வுசிறப்பும்மை. தந்தையானவன் சுதா சாற்றுதியென்ன வள்ளியம்மையார் வெருவியதெற்றுக் கெளி என்முண்ணீண்டுநின்று தன்மையலையுறைத்த தலை வரை இவகண்டானோவென்னும் ஜூயத்தினாலென்பது அங்ஙனமையமுற்று சதுவந்தவாறுணர்கிலேன் யான் மாயம் போற்றோன்றிற்றை என்றுத் தரமுறைத் ததென்னையெனின் அவன் விட அயவுடனாராயாதையாங்கொண்டு வெருவிப் பின்னராய்ந்தின்கண்டானாயின் இவ்வதைந்திற் சினக்குறிப் புத்தோன்றும் அதின்றிப் பண்டுபோல மகிழ்ச்சிக்குறிப்பே தோன்றியிருத்த வினகண்டில னென்று தேறி அவ்வந்தரமுறைத்தார்ன்பது. அதும்

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

கண்டிலனென்று தேவிவழியும் உண்மைக்கறாது மறைத்துரைத்த வெள்ளனயெனின் அத்தலைவராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் மீது கொண்ட அன் பினானென்க. அங்குனமூயின் சுப்பிரமணியப்பெருமான் மையலால்வாடி இரங்கிக்கூறுங் கூற்றுக்கள்போல அங்குள்ளியம்மையார்மாட்டுத் தோன்றினெல்லவேயெனின், பெண் பாவர் எவ்வளவு காமநோயையுழப்பினும் ஆண் பாலார் போலத் தாங்ககில்லாது விரைவில் வெளிப்படுக்குந் தன்மையிலராய வன்மைக் குணமுடையராதலினவை தோன்றின வல்லவென்க. அங்கனங் காமநோயைத் தாங்கிநிற்கும் வன்மையையுடைய ரென்பது” கடலன்ன காமமுழந்துமட்லேராப் பெண்ணிற்பெருந் தக்கதில்” என்பதனானுணர்க. அவ்வள்ளியம்மையாருக்கு அன்பு தோன்றில்லையெனின் அகத் திணையின்பாற்படாது வழுவா மென்பது. மாயம் இல்பொரு ஞள்பொருளாயும் ஓர் பொருள் மற்ற ஹோர் பொருளாயுந் தோன்றலாதியவை. இல்லாது முளைத்தது எனவியையும். இல்லாததொன்று எனற் பாலது இல்லாதொன்று எனத் தொகுக்கும் வழித் தொகுத்தது எனக்கொண்டு பொருளுறைப்பினுமையும். செயல் ஈண்டுத் தன்மை.

(80)

என்றிவைசொற்றுபினேந்திழையஞ்சே  
வான்றிவண்வைகுதிநாண்மலர்வேங்கை  
யின்றுணையாயிவெண்டியதென்னாக்  
குன்றுவன்வேட்ர்குழாத்தொடுபோனான்

இ-ள். என்று இவை சொற்றுபின் - என்று இவற்றை (அவ்வள்ளியம்மையார்) உரைத்தபின்னா, குன்றுவன் - வேட்டு வராசனானவன், ஏந்து இழை அஞ்சேல் - ஏந்துகின்ற ஆபரணத்தையுடையாயஞ்சாதே, இவண் நன்று வைகுதி - இங்கனஞ்சகமாயிரு, இவன் நாள் மலர் வேங்கை இன் துணை ஆய் எப்தியது என்னா - இவ்விடத்தே புதுமலர்களை யுடைய இவ்வோங்கை மரமானது (நினக்கோர்) இனிய துணையாய்த்

தோன்றியதென்றுரைத்து, வேடர் குழாத்தொடு போனான் - வேட்டுவர் கூட்டத்தோடு சென்றான். எ-று.

ஏந்திமை வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன் மொழித்தொகை. நன்று வைகுதி என்றதற்கு அச்சத்தால் துக்கமுறுதலையொழித்து மகிழ்ச்சியுற்றிருப்பாயென்றவாறு. நாண்மலர் மலருங்காலத்திலே அன்று மலருமலர். இனிமை ஈண்டு நன்மை.

(81)

போனதுகண்டுபுனத்திடைவேங்கை  
யானதூர்தன்மையையெயன்று  
கானவர்தம்மகள்காண்வகைதொல்லை  
மானுடநல்வடிவங்கொடுநின்றான்.

இ-ள். போனது கண்டு - அவ்வேட்டுவராசன் சென்ற தைக் கண்டு, ஐயன் - சுப்பிரமணியப்பெருமான், புனத்திடை வேங்கை ஆனது ஓர் தன்மையை அகன்று - அத்தினைப் புனத்தின் கண்ணே வேங்கைமரமானதாய் ஒப்பற்ற தன் மையை நீங்கி, கானவர்தம் மகள் காண்வகை - வேட்டுவர் மகளாகிய அவ்வள்ளியம்மையார் கானும்படி, தொல்லை நல் மானுடவடிவம் கொடுநின்றான் - முன்னர்க்கொண்டு நின்ற அழகிய மாறாட வடிவத்தைக் கொண்டு நின்றருளினார். எ-று

போனது ஆனது என்பதை முதல்குறைந்த இன் னென்றும் இரந்தகால இடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர்கள். வேங்கையானதூர் தன்மையை ஐயனக்கண்று எவ்வதனானே அவ்வேங்கை மரவடிவமுற்றும் நீங்கியதென்று கொள்ளாற்க, முன்னர் வேதங்களாதியவை அவ்வேங்கைமரத்தின் அடியாறியவையாகச் சுரப்பிமணியப்பெருமான் அதற்குப்பிராகி நின்றா விற்று தொனித்தலினால் அவ்வேங்கைமரவடிவம் நிற்கத் தாம் மானுடவடிவங்கொண்டாரென்பது தொனித்தலினானென்டது. அங்கனமாயின் அவ்வேங்கை மரமாகியவுடலுக்கு உயரிய

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

குப்பிரமணியப்பெருமான் அதனினின்றும் நீங்கவே அது பட்டழிந்ததாயிற் தோவெனின், சுப்பிரமணியப்பெருமான் அதனிடத்துத் தமது கலையின் பன்மையுள் ஒன்றைவைத்து நீங்கினாரென்க. இங்ஙனம் பொருள் கொள்ளுவததெற்றா ஸெனின் முன்னர் வந்து அவ்வேங்கை மரத்தைக் கண்ட வேட்டுவர்கள் அற்றைப்பொழுது பின்னர் வந்த காலை அதனைக் காணா தொழியின் அவர்களிடத்து அதனைக்குறித்த வுரைகள் பற்பல ரிகழுமே அவ்வுரை நிகழாமையினென்பது.

(82)

### வேறு

தொல்லையினுருக்கொடுதோன்றிநின்றவே  
ளொல்லையின்மையலுற்றிரங்குவானென  
வல்லிவர்க்கூந்தலாளருகுநிற்புறிஇ  
நல்லாருளாலிவைநவிறந்மேயினான்.

இ-ள். தொல்லையின் உருகொடு தோன்றி நின்ற வேன் - முன்னர் வடிவத்தைக் கொண்டு தோன்றிநின்ற அச் சுப்பிரமணியப்பெருமான், எல்லையில் மையலூற்று இரங்குவான் என - அளவையில்லாதகா மாசையெய்தி (வருத்தத்தால்) இரங்குவான்போல, அல் இவர் கூந்தலாள் அருகுநிற் புறிஇ - இருளின் தன்மைதங்கிய அளகத்தையுடைய அவ் வள்ளியம்மையாருக்குப் பக்கத்தினின்று, நல் அருளால் இவை நவிற்கல் மேயினான் - நல்ல திருவருளினாலேயிவற் றைத் திருவாய் மலர்ந்தருளவுற்றார். எ-று.

அல் ஆகுபெயர். நல்லருளாலிவைநவிறந் மேயினா ஞென்ற தனானும் சுப்பிரமணியப்பெருமான் இயற்றைக்காயாகக் காமாலை முழுஸ்பூரிக் குணங்களாற்றுவரென்றும் அவ்வள்ளியம்மையாருக்கும் அவர்வாபிலாக உலகத்துக்கு அருள் செய்யவேண்டி அவற்றைத் தாங்கும். கொண்டருளினாரென்றுந் தொனித்தலுணர்க.

(83)

மூலமும் உரைபாற்

கோங்கெனவளர்முலைக்குறவர்பாவையே  
யீங்குணையடைந்தனனைக்குநின்னிரு  
பூங்கழலல்லதுபுகலொன்றில்லையா  
னீங்கலனீங்கலனின்னையென்றுமே..

இ-ள். கோங்கு என வளர்முலை குறவர்பாவையே -கோங்கரும்புபொல வளருமுலையையுடைய வேட்டுவர் பாவாய், ஈங்கு உளைஅடைந்தனன் எனக்கு - இங்ஙனம் நின்னையெய்தி னே  
னாய எனக்கு, நின் இரு பூ கழல் அல்லது பூசல் ஒன்று  
இல்லை - நின்னுடைய இரண்டாகிய பூவை நிகர்த்த அடிகளோ  
யன்றி வேறு தஞ்சமொன்றில்லை, நின்னை என்றும் நீங்கலன்  
நீங்கலன் - நின்னை எந்நானும் பிரியேன் பிரியேன். எ-று.

கோங்கு பொருளாகுபெயர். பாவை உவமவாகுபெயர்  
அடைந்தனன் தன்மையொருமைத் தெரிநிலை வினைமுற்றா  
லணையும்பெயர், அவ்வினைமுற்றாகக்கொண்டு அடைந்தே  
னென்று பொருள்கூறினுமையும். பூ தாமரைப்பூ, "பூவெனப்படு  
வது பொறிவாந்பூவே" என்பதனானுணர்க. ஆல் அசைமொழி.  
நீங்கலனீங்கல னென்றாக்கியது வற்புறுத்தற் பொருட்டு.

(84)

மாவியல்கருங்கணாய்மற்றுநின்றனைப்  
பாவியனீங்கியேப்படரவல்லனோ  
வாவியையகன்றுமெய்யறிவுகொண்டெழிடுப்  
போவதுகொல்லிதுபுகலவேண்டுமோ.

இ-ள். மா இயல் கரும் கணாப்-மான் ஜோக்கின் தன்  
மையின்று கருமையாகிய கண்ணினையடையாய், நின் றனை  
பாவியென் நீங்கியே படர வல்லனோ - உன் னைப்  
பாவியேனாகியயான் நீங்கிச் செல்ல வல்லமையடைப்பேனோ, மெய்  
ஆவியை அகன்று அறிவு கொண்டு எழிடு போவது கொல் -  
உடலானது உயிரை நீங்கி அறிவு பெற்றுக் கொண்டெழுந்து

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

போவது (ஆகுமோ), இது புகலவேண்டுமோ - ஈதுஞ்சொல்ல  
வேண்டுமோ. எ-று.

மா மான்நோக்கத்திற்காய் மீண்டநோக்கின் தன்மைக் காதலின் இருமடியாகு பெயர். மிருகமென்னும் விலங்கின் பொதுப்பெயர் மானுக்கும் பெயரானதுபோல ஈண்டு மா என்னும் விலங்கின் பொதுப்பெயரும் மானுக்கானதெனக் காவியல் கருங்கணாய் என்றதற்குகருமை பொருந்திய கருங்கண்ணா யென்றுரைப்பினும்மையும், ஈண்டுக் கருங்கணைன் பது விழிச்சாதியினியல்பைக்குறிக்க மா என்பதே மிக்க கருமையை யுணர்த்திற்கிறேன்பது. “மைத்தழையாநின்றுமாமி டற்றும்பலவன்” என்றதிற்போலவென்க, “கருங்கண்ணனையறியா” என்றதிற் போலக் கருங்கணைன்பது விழியெனும் பொருட்டா நின்ற தெனினும்மையும், மற்று அசைநிலை. பாவியன் என்பது விரும்பியதை எளிதிற்பெறாது வருந்தும் நல்லுழைல்லேன் என்றவாறு. வல்லனோ என்றதற்கு வல்லனல்லனென்றும் வேண்டுமோ என்றதற்கு வேண்டுவதில்லை என்றும் பொருள் போந்தமையின் ஒகாரங்களைதிர்மறைப் பொருள். ஆவியைய கன்று மெய்யறிவு கொண்டெழுப்பிப் போவது கொல்லிது புகலவேண்டுமோ எனவே நின்னைப் பிரிந்துயிர் வாழேனென்பது தொனித்தலுணர்க. போவது எதிர்கால இடைநிலைப்பெற்ற தொழிற்பெயர். போவதுகொல் என்றதற்கு போவதில்லை என்று பொருள்படுதலின் கொல் ஈண்டு எதிர்மறைப்பொருளில் வந்தது, கொல் எதிர்மறைப் பொருளையுந் தருதல் முன் னர் “இங்கிவையுரைக்குந்தீயோர்” என்ற (79) செய்யுளில் கொல் அசைநிலையுமாதலைத்தந் தவிதியான் அமையுமென்பது.

(85)

மைதிகழுகருங்கணின்வலைப்பட்டேற்கருள்  
செய்திடலன்றியேசிறைக்கணித்தனை  
யுய்திறும்வேறுனக்குளகொலைண்டுநின்  
கைதனிலிவ்வயிர்காத்துக்கோடியால்.

மூலமும் உரையும்

இ-ள். மை திகழ் கரும் கணின் வலை பட்டேற்கு நினது விளங்குகின்ற கருங்கண்ணாகிய வலையிலகப்பட் டேனுக்கு, அருள் செய்திடல் அன்றியே சிறைக் கணித் தனை - அருள்புரிந்திடுதலன்றிப் புறக்கணித்தனை, எனக்கு உய்திறும் வேறு உளகொல் - எனக்கு உய்யும்வகை வேறுமுளவோ, ஈண்டு இல்லவிர் நின்கைதனில் காத்துக்கோடி இங்ஙனம் (எனது) இல்லவிர் நின்கைதனில் (தந்தேன்) இரட்சித்துக்கொள்ளாய். எ-று.

மைதிகழ்கருங்கண் என்றதற்கு கருமை விளங்குகின்ற கருங்கண் ஜென்றுரைப்பினும்மையும், ஈண்டும் கருங்கண் ஜென்றுதற்கு முன்னுரைத்துரைக்க. "காச்சினவேலன் மின்னியல் கண்ணின் வலைகலந்து வீசினபோது" என்றதிற் போலக் கண்ணின் வலையென்று உருவகிக் கப்பட்டது. ஏகாரம் மொழியீற்றுசைமொழி. கொல் ஈண்டும் எதிர் மறைப் பொருள் தந்தது. பெரும்பாலும் ஒருவர்தல் ஒருவர் கரத்திலாதவின் கைதனிலில்லவிரென்றார். மைதிகழ்கருங்கணின் வலைப் பட்டேற்கு என்றதனானே அவ்வள்ளியம் மையார் அச்சுப்பிரமணியப் பெருமானை முன்னர் நோக்கியிருக்க வேண்டுமே அங்நோக்கியாரு நோக்கெனின் எதிலார்போல நோக்கும் பொதுநோக்கென்பது "எதிலார்போல் பொதுநோக்கு நோக்குதல் காதலார் கண்ணேயுள்" என்பதனானே அவரதன் புடைமையும் விளங்குமென்க.

(86)

கோடிவர் நெடுவெரைக்குறவர்மாதுந்  
யாடியகனையதாயணியுஞ்சாந்தமாய்ச்  
குடியமலர்களாய்த்தோயப்பெற்றிலேன்  
வாடினனினிச்செய்யும்வண்ணம்யாவதே.

இ-ள். கோடு இவர் நெடு வரை குறவர்மாது - கொடு முடிதுங்கிய நெடியமலையில்லாமும் வேட்டுவெருடைய மகளே, நீ ஆடிய சுனையது ஆய் - நீ(குடைந்து) ஆடுகின்ற சுனையாய் (ஆவது), அணியும் சாந்தம் ஆய் - (நீ) அணிகின்ற சாந்தமாய் (ஆவது), குடியமலர்கள் ஆல் - (நீ கூந்தலிற்) குடுகின்ற மலர்களால்

வார்ஸியம்மை திருமணப்படலம்

(ஆவது), தோய் பெற்றிலேன் - (நின்னைச்) சேரப்பெற்றிலேன், வாடினான் இனி செயும் வண்ணம் யாவது - (காமக்காற்ப்பால்) வாட்டமுறுகின் றேனாகிய யான் இனிச் செய்யும் வண்ணம் யாது. எ-று.

விக்ரப்பொருளைத் தரும் ஆவது என்னுமிடைச் சொற்கள் விகாரத்தாற்றெக்கன. ஆடியசுனையதாயனியுஞ் சாந்தமாய்ச் சூடிய மலர்களாய்த் தோயப்பெற்றிலேன் என்றது அங்கானம் நின்னைச் சேரும் அ.றினைப்பொருள்களும் நினது சார்வால் மேன் மையறுகின்றன, யான்.தடையாது வருத் தழறு கின்றேனாதலின் என்னிலும் ஆவையே சிறந்தன வென்றுபடி. இங்ஙனமுயிரில்லா அ.றினைப்பொருள்களை இன்பத்தை நுகர்வது போலக் கூறுவதும் பிறவும் அகத்தினையில் வழக் காகும், அது வழுவமைதியின் பாற் படுமென் பது தோயப்பெற்றி லேனென்றுதை வினைமுற்றாகக் கொள்ளாது வினை முற் று வினை யெச் சமான தனக் கொன் டு சேரப்பெற்றிலேனாய் என்று பொருளுறைப்பினுமமையும்.

(87)

புல்லிதுபுல்லிதுபுனத்தைக்காத்திடன்  
மெல்லியல்வருதிபால்வின்னின்பால்வரும்  
வல்லியர்யாவரும்வணங்கிவாழ்த்திடத்  
தொல்லியல்வழாவளத்துய்ப்பநல்குவேன்.

இ-ள். மெல் இயல் - மென்மையாகியசாயலினையுடையாய், புனத்தைக்காத்திடல் புல்லிது - (எவ்வகைப்பட்ட பெண்களிலுஞ் சிறந்துநி இத்தினைப்புனத்தைக்காத்தல் புன்மையுடைத்து புன்மையுடைத்து, வின்னின்பால்வரும் வல்லியர்யாவரும் வணங்கி வாழ்த்திட - தேவலோகத்தின் கண் தோன்றிய கொடியை நிகர்த்த பெண்கள்யாவரும் வணங்கித் துதிக்க தொல் இயல்வழா வளம் துய்ப்ப நல்குவேன் - பெருமையாகிய இயல் தவறாத செல்வத்தை அனுபவிக்கத் தருவேன், வருகி - (என்னோடு) வருவாய். எ-று.

புல்லிது புல்லிது என்று அடுக்கியது இழிவரலைவற் புறுத்தந் தொருட்டு. மெல்லியல் பண்புத்தொகைப் புறுத்து பிப்ரந்த அன்மொழித் தொகை. ஆல் அசைமொழி.

(88)

என்றிவைப்பலபலவிசைத்துநிற்றலுவங்  
குன்றுவர்மடக்கொடிகுமரன்சிந்தையி  
லொன்றியகருத்தினையுற்றுநோக்கியே  
நன்றிவர்த்திறமெனானிக்கூறுவாள்.

இ-ள். என்று இவை பல பல விசைத்து நிற்றலும்-என்று இவை பல பலவற்றைச் சுப்பிரமணியப்பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளி நிற்றலும், குன்றுவர் மடம் கொடி குமரன் சிந்தையில் ஒன்றிய கருத்தினை உற்று நோக்கி - வேட்டுவருடைய மகளாகிய வள்ளியம்மையார் ஆச்சுப்பிரமணியப் பெருமானது திருவுள்ளத்திற் பொருந்திய குறிப்பையுற்று நோக்கி (அறிந்து) இவர் திறம் நன்று என நானிக்கூறுவாள் - இவருடையதன்மை நன்று என்று நானிக் கூறுவார். ஏறு.

பல பல, பலத்திறமாகிய பலவார்த்தைகள். கொடி ஆகுபெயர். உற்று நோக்கலாவது உலகமுழுதுமானுமர சராய இவரிங்ஙனங்கூறுவது மெய்மையோ வம்புமாக்கள் கூறும் பெற்றியான பொய்மையோ என்று மிக ஆராய் தல் மைதிகம் கருக்கணின் வலைப்பட்டேற்கு என்றும், நீயாடிய சுனையதாயணியிழுஞ் சாந்தமாய்ச் சூடிய மலர்களாய்த் தோயப் பெற்றிலேன் என்றும் கூறியதாற் சுப்பிரமணியப்பெருமான் தன்மீது காமாசைகொண்ட கருத்தை வெளிப்படுத்தி யருளினாராதவின் இவருள்ள கருத்து தன்மீது காமாசையுற்ற கருத்தோ அன்றோவென்று மிகவாராய் தலவன்றென்பது. ஏ அசைமொழி. நன்று நன்றன்று என்னும் பொருள் தருதலிற் குறிப்புமொழி.

(89)

இழிகுலமாகியவெயினர்பாவைநான்  
முழுதுலகருள்புரிமுதல்வர்நீரெனைத்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

தமுவுதலுன்னியோதாழ்ச்சிசெப்புதல்  
பழியதுவேயலாற்பான்மைத்தாகுமோ.

இ-ன். நான் இழிகுலமாகிய எயினர் பாவை - யான் இழிந்தகுலத்தாராகிய வேட்டுவெரது மகள், நீர் முழுது உலகு அருள்புரி முதல்வர் - நீவிர் உலக முழுதையுங் காத்தருள்கின்ற அரசர், எனை தமுவுதல் உன்னியே தாழ்ச்சி செப்புதல் - (அங்குனம் உயர் குலத்தாராகிய நீவிர் இழி குலத்தோனாகிய) என்னைச் சேரக்கருதித் தாழ்ச்சியுரைத்தல், பழியது (ஆகும்) ஏ அலால் பான்மைத்து ஆகுமோ - பழியுடைத்தாகுமேயன்றிக் குணமுடைத்தாகுமோ. எ-று.

குலம் என்னும் பண்பு பண்பியினின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றூக்கது. பாவை என்பது தன்மையிலும் முதல்வர் என்பது முன்னிலையிலும் வந்தமையின் ஓரிடம் பிறவிடந்தழுவிய வழுவமைதியென்க மேல்வரும் செய்யுளிற் பேதை இறவைர் என்பவுமன்ன தாழ்ச்சி செப்புதல் கோங்கெனவளர் முலைக்குறவர் பாவையே யீங்குளையைடைந் தனினைக்கு நின்னிரு பூங்கழலஸ்லது புகலொன்றில்லை என்பதாகியவற்றைக் கூறித் தம்மைத் தாழ்த்துரைத்தல். ஆகும் என்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. ஏகாரந் தேற்றப் பொருட்டு பான்மைத்தாகுமோ என்பதற்கு குணமுடைத் தாகாது என்றுபொருள்படுதலின் ஒகாரமெதிர்மறைப் பொருட்டு.

(90)

இலைமுதிரேனால்காத்திருக்கும்பேதையா  
னுலகருளிறைவர்நீருளமயங்கியென  
கலவியைவிரும்புதலகடனதன்றோ  
புலியதுபசியுறிந்புலவுந்துய்க்குமோ.

இ-ன். யான் இலை முதிர் எனல் காத்திருக்கும் பேதை - யான் இலைகண் முதிர்ந்தினைப்பயிரைக் காத்திருக்கும் பேதை, நீர் உலகு அருள் இறவைர் - நீவிருலகத்தைக் காத்தருளுமிறைவர், உளம் மயங்கி எங்கலவியை விரும்புதல்

கடனது அன்று - (அங்ஙனமாகியநீவீர்) மனமயங்கி அங்ஙனமாகிய வென்னிற் புணர்ச்சியை விரும்புதல் முறைமையன்று, புலியது பசி உறில் புல்லும் துய்க்குமோ - புலியானது பசியற்றாற் புல்லையுமிசையுமோ. என்று.

முதிர்தல் முற்றல். எனல் ஆகுபெயர். பேதை என்றது ஈண்டு பருவங்குறியாது பெண்ணென்னும் பொருட்டாநின்றது. முற்செய்யுளில் இழிகுலமாகியவையினர் பாவைகாள் முழுதுல் கருள்புரிமுதல்வர்நீர் என்றுகூறி ஈண்டும் இலைமுதிரேனல் காத்திருக்கும் பேதையான் உலகருளிறைவர் நீரென்றது தமது எளிமையையும் அவரது உயர்வையும் வந்புறுத்திக்காட்டி அவரதாற்றாமையைச் சிறிதாற்றுவிக்கும் பொருட்டென்பது. அரோ அசைமொழி. புலியது பசியறிந்புபுல்லுந் துய்க்குமோ என்று புலிபசியற்றாற்றனக்கேற்ற விலங்கின் விடக்கை (ஹன்) உண்ணுமேயன்றி புல்லையுண்ணாது. ஹன்னின் அதன் பெருமைக்குத் தக்கதன்று, அதுபோல உலகருளிறைவராய் நீவீர் காமவேட்கையுற்றால் நுமக்கேற்ற உயர்குலஸ்திரியின் கலவையை விரும்புதலன்றி இழிகுலஸ்திரியாகிய என் கலவியை விரும்புதல் நும்பெருமைக்குத்தக்கதென்றபடி. உம்மை இழிவு சிறப்புப்பொருடந்து ஒகாரம் ஈண்டுமெதிர் மறைப்பொருட்டு.

(91)

### வேறு

ஏன்றிவைபலப்பலவும் ஏந்திமையியம்பா  
நின்றபொழுதத்திலவெண்ணஞ்சம்வெருக்கொள்ள  
வென்றிகெழுதொண்டகம்வியன்றுடியியம்பக்  
குன்றிறைவன்வேட்டுவர்குழாத்தினொடும்வந்தான்.

இள். என்று இவை பலப்பலவும் ஏந்து இழை இயம்பா நின்ற பொழுதத்தில் - என்று இவை பலப்பலவற்றையும் ஏந்துகின்ற ஆயரணத்தையுடையராகி அவவள்ளியம்மையார் கூறிநிற்கின்ற சமயத்தில், அவள் நெஞ்சம் வெருக்கொள்ள - அவரதுள்ளாமஞ்சுதல் கொள்ள, வென்றி கெழுதொண்டகம் வியன் துடி இயம்ப

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

குன்று இறைவன் வேட்டுவர் குழாத்தினொடும் வந்தான் - வென்றி பொருந்திய குறிஞ்சி நிலப்பறையும் பெரியதுடியுமோலிக்க மலையிலுள்ள வேட்டுவராசன் வேட்டுவர் கூட்டத்தோடும் (ஆண்டு) வந்தான். எ-று.

பலப்பல என்றதற்கு முன்னர் (89) பலப்பலவென்றதற் குரைத்த துரைக்க. ஏந்திமை வினைத்தொகைப்பறுத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. வெரு முதலீலைத் தொழிற்பெயர். குழாத்தினொடு என்றதில் அத்துச்சாரியையின் அகரங்கெட்டது. இது புறநடையாற்கொள்ளப்படும்.

(92)

வந்தபடிகண்டுமடமானநூநூங்கி  
சிந்தைவெருவிக்கடவுள்செய்யமுகநோக்கி  
வெந்திறல்கொள்வேடுவர்கள் வெய்யரிவணில்லா  
துய்ந்திடநினைந்துகடிதோடுமினியென்றாள்.

இ-ள். மடமான் வந்தபடி கண்டு நடுநூங்கி சிந்தை வெருவி கடவுள் செய்ய முகம்நோக்கி - மடமையையுடைய மான்போலும் வள்ளிநூயகியார் (வேட்டுவராசனாண்டு) வந்தவாறுகண்டு நடுநூங்கி நெஞ்சமஞ்சி அச்சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய செம்மையாகிய திருமுகத்தைப்பார்த்து, வெந்திறல்கொள் வேடுவர்கள் வெய்யர் - வெய்ய திறவினைக் கொண்ட இவ்வேட்டுவர்கள் கொடியர்கள், உய்ந்திடநினைந்து இவண் நில்லாது இனி கடிது ஓடும் என்றாள் - (நீவிர்) பிழைத்திட நினைந்து ஈண்டு நில்லாது இப்பொழுதே விரைவிலோடுவீரன்று கூறினார். எ-று.

வந்தபடிகண்டது சமீபமாக வந்ததைக் கண்ணாற் கண்டதன்று, அப்புனத்தே தூரத்தேவந்ததை துவர்களுடைய வாத்தியமுழக்காற் கண்டதென்பது. மான் உவம ஆகுபெயர். நடுநூங்கி இரட்டைக்கிளவி, இதில் முன்னையது பிரந்தசை யாமையின் இரட்டைக்கிளவியோமென்பது.

(93)

மூலமும் உரையும்

ஒடுமினியென்றவருள்ளரத்தமொழிகேளா  
நீடுமகிழ்வெய்தியவணின்றகுமரேச  
னாடுபுகற்சைவலநெறிநற்றவவிருத்த  
வேடமதுகொண்டுவரும்வேடரெதிர்சென்றான்.

இ-ள். அவன் நின்ற குமரேசன் - ஆண்டு நிற்கின்ற சுப்பிரமணியப் பெருமான், அவள் இனி ஒடும் என்று உரைத்த மொழிகேளா நீடு மகிழ்வு எய்தி - அவ்வள்ளியம்மையார் இப்பொழுதே (நீவிர்) ஒடுவீ ரென்றுக்கூறிய கூற்றைக்கேட்டு மிக்ககளிப்படைந்து, நாடு புகழ்சைவ நெறி நல்தவம் விருத்தவேடமது கொண்டு - பூமியிலுள்ளார் புகழுகின்ற சைவசமய நெறியிற் கூறப்பட்ட நல்ல தவத்தினையுடைய(ஔர்) விருத்தர் வழங்குகொண்டருளி, வரும் வேடர் எதிர் சென்றான் - ஆண்டு வருகின்ற அஷ்வேட்டுவர் கட்கு எதிரே சென்றார். எ-று.

ஒடுமினியென்றவருள்ளரத்த மொழிகேளா நீடுமகிழ் வெய்திய தென் னையெனின் அவ்வள் ஸியம் மையார் தம் மீது கொண்டிருக்கின்ற அன்புமிகுதியை அவ்வார்த்தை விளக்கியதா னென்பது. நாடு ஈண்டுபட்டுமி, அது ஆகுபெயர். சுப்பிரமணியப் பெருமான் ஆண்டு நின்றவிடத்தினின்று விருத்தர் வேடங்கொண்டு சென்றருளினாரோவெனின் அங்ஙனமாயின் அவ்வள்ளியம்மையாருங் காண்டல்வேண்டும். அங்ஙனம் காண்டல் செய்ததாக பின்றோன்றாமையானும் ஆண்டு நின்று அஷ்வேட்டுவர்க் கெதிர்ப்புகின் அவ்வள்ளியம்மையாருக்கு அச்சமதிகரிக்கும் அங்ஙனம் அச்சம் பெருகியதாத் தோன்றாமையாலும் அச் சுப்பிரமணியப்பெருமான் வள்ளியம்மையார் ஒடும் என்றவட்டன் அவர்சொற்படிசென்று அவர்காணா தபடி விருத்தவேடங்கொண்டு மற்றொரு வழிச்சென்று அவ்வேட்டுவர்க்கெதிரே சென்றருளினா ரென்பது

(94)

சென்றுகிழவோன்குறவர்செம்மலைதிர்நன்னி  
நின்றுபரிவோடுதிருநீறுதனைநல்கி

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்  
வன்றிறந்மிகுத்திடுகவாகைபெரிதாக  
வின்றியமையாதவளனெய்திடுகவென்றான்.

இ-ள். கிழவோன் சென்று குறவர் செம்மல் எதிர் கண்ணி நின்று - அச்சுப்பிரமணியப் பெருமான் சென்று அவ் வேட்டுவர்க்கரசனாகிய நம்பியென்பவனுக்கு எதிரே சார்ந்து நின்று, பரிவோடு திருந்றுதனை நல்கி - அன்போடு திரு(வெண்) நீற்றைக் கொடுத்து, வல்திறல் மிகுத்திடுகே (நினக்கு) வல்லமை அதிகரிக்க, பெரிது வாகை ஆக - மிக வெற்றியுண்டாக, இன்றியமையாத வளன் எய்திடுக என்றான் - இன்றியமையாத வளங்களடைக என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று.

கிழவோன் “பழழுதிர்சோலை மலைக்கிழவோனே” என்றதிற் போல அகரம் ஓகாரமானது. வன்றிறல் ஒருபொருட் பன்மொழி என்றிறல் வலிய திண்மையெனினும்மையும். இன்றியமையாமை இல்லாதுறிந்தையாமை. வளம் சாதி யொருமை.

(95)

பூதியினையன்பொடுபுரிந்தகுரவன்றன்  
பாதமலர்கைகொடுபணிந்துகுறமன்னன்  
மேதகுமிவ்வெற்பினில்விருத்தரெனவந்தீ  
ரோதிடுதிரவேண்டியதையொல்லைதனிலென்றான்.

இ-ள். குறமன்னன் - அவ்வேட்டுவராசனானவன், பூதியினை அன்பொடு புரிந்த குரவன்றன் பாதமலர் கைகொடு பணிந்து - திருவெண்ணீற்றை அன்போடு கொடுத்து வாழ்த்தியருளிய அக்குரவரது திருவடித்தாமரை மலரை கரத்திற் கொண்டு வணங்கி, மேதகும் இவ்வெற்பினில் விருத்தரென வந்தீர் - மேம்பாடுற்ற இம்மலையின் கண் விருத்தரென வந்தீர், வேண்டியதை ஓல்லைதனில் ஒதிடுதிர் என்றான் - (நுமக்கு) வேண்டியதை விரைவிற்குறியருள்வீர் என்றான். எ-று.

புரிதல் செய்தல், இப்பொதுவினை “அறநெறி செய்தற்குச் செய்க பெருநாலை” என்றதிற் செய்தலாகிய பொதுவினை கற்றலைச் செய்தற் சிறப்புவினைப் பொருளில்வந்தது போல ஈண்டு கொடுத்த வாழ்த்தற்சிறப்பு வினைப் பொருளில் வந்தது. குரவன் வழிபாட்தத்க்கவன். பாதமலர் கைகொடு பணிதல் பாதமலரிற் கைபடும்படி நமஸ்கரித்தல். கைகொடு என்றதற்குக் கையாலென்றுரைப்பினுமையும், இதில் கொண்டு என்ற சொல்லுகிறப் பிடைக்குறையாயிற் கிடைக்கிறது. என என்னும் இடைச்சொல் பெயரோடியைந்து வந்தது. “தோமிலாழுங்ரு நாலுந்து வமெனவுதித்ததன்றே” என்றதிற் போலவொன்பது. வந்திரி விளிப்பெயர்.

(96)

ஆண்டொழிலின்மேதகையவண்ணலிதுகேண்மோ  
நீண்டதனிமுப்பகலநெஞ்சமருணீங்க  
விண்டுநும்வரைக்குமரியெய்தியினிதாட  
வேண்டிவருகின்றனன்மெலிந்துகடிதென்றான்.

இ-ள். ஆண்தொழிலின் மேதகைய அண்ணல் இது கேள் - ஆண்மைத்தொழிலின் மேம்பாடுற்ற வேட்டுவராசனே இதனைக்கேளாய், தனி நீண்ட மூப்பு (அகல)நெஞ்சம் மருள் நீங்க - ஒப்பின்மையாக முதிர்ந்த எனது மூப்பு நீங்கவும் (அம்மூப்பினாலென்) உள்ளத்திற் சார்ந்தமயக்கம் நீங்கவும், நும்வரை ஈண்டு குமரி எய்தி இனிது ஆட வேண்டி - நுமது மலையிலே இங்ஙனமுள்ள குமரிதீர்த்தத்தையடைந்து இனிதாக ஸ்நானம்பண்ண விரும்பி, கழிது மெலிந்து வருகின்றனன் என்றான் - விரைவாகவாடி வருகின்றேனன்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார் (அவ்விருத்தராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான்). எ-று.

ஆண்மை இறுதி குறைந்தது. அண்ணல் அண்மை விளி. மோ அசை மொழி. ஈண்டு என்ற தற்கு பொருந்திய வென்றுரைப்பினுமையும். குமரியெய்தியினிதாடவேண்டி என்றது

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

குமரியாகிய வள்ளியம்மையாரைச் சார்ந்து அவரோடு இனிது  
லீலைபுரிய வேண்டி என்றும் ஒருபொருள் தோன்றியவாறு  
காண்க.

(97)

வேறு

நற்றவன்மொழியைக்கேளாந்றுநீர்நவின்றதீர்த்த  
நிற்றலுமாடியெங்கணேரிழைதமியளாகி  
யற்றனவனுக்கெந்தையொருதவித்துணையதாகி  
யற்றிவணிருத்திரென்னவழகிதாமன்னவென்றான்.

இ-ள. நல் தவன் மொழியை கேளா - நல்ல தவத்தினை  
யுடைய விருத்தரது உரையைக்கேட்டு, எந்தை - எந்தையே,  
நன்று நீர் நவின்ற தீர்த்தம் நிற்றலும் ஆடி - நன்று நீர் கூறிய  
தீர்த்தத்தில் எப்பொழுதும் ஸ்நானங் செய்து கொண்டு, எங்கள்  
நேர் இழைதமியள் ஆகி உற்றனன் அவனுக்கு ஒரு தனி  
துணையது ஆகி இவண் இருத்திரென்ன - எங்களுடைய  
நேர்மையாகிய ஆபரணத்தையுடையாள் (ஸண்டு) தமியாளாகி  
இப்புனங் காவல் கொண்டிருக்கின்றாள். அவனுக்கு நீவீர்  
ஷப்பில்லாதவோர் துணையாகி இங்குனம் இருந்தருள்வீரன்று  
(அவ்வேட்டுவராசன்) கூற, மன்ன அழகிது ஆம் என்றான் -  
அரசே. (நீ கூறியது நன்மையுடைத் தூகுமென்று திருவாய்  
மலர்ந்தருளினார் அவ்விருத்தராகிய கூப்பிரமணியப்பெருமான்)  
எ-று.

நேரிழை பண்புத்தொகைப்பூறுத்து பிறுந்த அன்மொழித்  
தொகை. எந்தை எமது தந்தையென்னும் பொருட்டு. துணையது  
என்பதில் அது பகுதிப்பொருள்விகுதி, இணைமொழியென்றுங்  
கூறுப. மற்று அசைநிலை. தமதுள்ளக்கருத்துக்கி சைய  
அவ்வேட்டுவராசன் வள்ளியம்மையாருக்குத் துணையாகி  
யிருப்பீருந்தனால் அழகிதாமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினா  
ரென்பது.

(98)

இளையதோர்பொழுதிற்றந்தையேந்திழைதன்பாலேகித்  
தினையொடுகிழங்குமாவந்தீங்கனிபிறவுநல்கி  
யனையவடுணையதாகவருந்தவன்றான்னைவத்து  
வனைகழுலையினரோடும்வல்லையின்மீண்டுபோனான்

இ-ள. தந்தை இளையது பொழுதில் எந்து இழை தண்பால்  
ஏகி - தந்தையாகிய நம்பியென்பவன் இத்தன்மைத்தாய்  
காலையில் (தனது மகளாகிய) ஏந்துகின்ற வாப்பணத்தை  
யுடையார் மாட்டுச்சென்று, தினையொடு கிழங்கும்மாவும் தீங்கனி  
பிறவும் நல்கி - தினை மூர்லோடு கிழங்கையும் மாவையும்  
இளிமையாகிய கனிகளையும் பிறவற்றையும் (அவருக்குக்)  
கொடுத்து, அனையவள் துணையது ஆக அரும் தவன்றன்னை  
வைத்து - அவ்வள்ளியம்மையாருக்குத் துணையாக அவ்வரிய  
தவத்தினையுடையராகிய சப்பிரமணியப்பெருமானையிருத்தி,  
வனை கழல் எயினரோடும் வல்லையில் மீண்டு போனான் -  
கட்டுகின்ற கழுலையுடைய வேட்டுவரோடுங் காடுதின் மீண்டு  
சென்றான். எ-று.

இத்தன்மைத்தாகிய காலை என்றது இவ்வார்த்தைகள்  
நிழந்த சமயம். ஓர் அசைமொழி. தினை ஆகு பெயர் மா  
தினைமா. கனியும் என்றதினும்மை விகாரத்தாற்றெராக்கது.  
பிறதேன் ஐவன் மாதியன.

(99)

போனதுமுதியோன்கண்டுபுனையிழைதன்னைநோக்கி  
நானினிச்செய்வதென்கொனவிவதுபசிநோயென்னத்  
தேனொடுகளியுமாவஞ்செங்கையிற்கொடுப்பக்கொண்டு  
வேனிலுமுடுகிற்றுன்னீர்விடாய்பெரிதுடையேனன்றான்

இ-ள. போனது முதியோன் கண்டு புனையிழை தன்னை  
நோக்கி - (அந்நம்பியரசன்) சென்றதை அவ்விருத்தராகிய  
சப்பிரமணியப்பெருமான் கண்டு அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆடரணத்தை  
யுடையராகிய அவ்வள்ளியம்மையாரைப் பார்த்து, பசி

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

நோய் நலிவது நான் இனி செய்வது என் என்ன - பசி நோய் (என்னை) வருத்துகின்றது யானினிச் செய்வதென்னை யென்றுங்கூறியருள், தேனொடு கனியும் மாவும் செம்கையில் கொடுப்பக்கொண்டு - (அவர்) தேனொடுகளியையுந் தினை மாவையுஞ் செம்மையாகிய திருக்கரத்திற் கொடுக்க (வாங்கித்) திருவழது செய்தருளி, வேனிலும் மூடுகிற்று உன் நீர் விடாய் பெரிது உடையேன் என்றான். வெயிலும் வந்தது (யான்) பானஞ்செய்யும் நீர் விடாய் மிகவுடையேன்னேறு திருவாய் மலர்ந்தருளினார். எ-று.

போனது தெரிநிலை வினையாலஜனையும் பெயர், இதில் இறந்த காலங்காட்டும் இன்னிடைநிலை முதல் குறைந்து நின்றது. ஈண்டுபுனையிழை என்றும் முன்னும் பின்னும் பலவிடங்களிலும் எந்திழை நேரிழை சேயிழை என்று இழையைச் சிறப்பித்தல் வள்ளியம்மையார் மான் வயிற்றிலிருந்து உற்பவிக்கும் போது குழைகுறுந்தொடி கோல்வளையே முதற் பழைய பூண்கள் பலவற்றைத்தரித்துக்கொண்டு உற்பவித்த மையாளைங்பது. கொல் ஆசைமொழி. கொள்ளல் உட்கொள்ளல். நானினிச் செய்வதென்கொல் நலிவது பசி நோயென்ன என்றதற்கு நானினிச் செய்வதென்னை என்னை இப்போது வருத்துவது பசிநோயென்றுசொல்ல என்றுகரைப் பினுமையும்.

(100)

செப்புறுமனையாமாற்றஞ்சேயிழைக்கிழுத்திகேளா  
விப்புறவரைக்கும்ப்பாலெழுவரைகடந்ததற்பி  
ஞப்புறமிருந்ததெந்தாயொருக்களையங்கணேகி  
வெப்புறவின்றிததென்னீர்மிசைந்துபின்வருதிரென்றாள்.

இ-ள். சேயிழை கிழுத்தி செப்புறும் அனைய் மாற்றும் கேளா - செம்மையாகிய ஆயரணத்துக்குரியராகிய வள்ளி யம்மையார், (அவ்விருத்தராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான்) திருவாய் மலர்ந்தருளிய அவ்வாரத்தையைக்கேட்டு, எந்தாய் இப்புறும்

வரைக்கும் அப்பால் எழுவரைகடந்ததன்பின் உட்பறம் ஒரு சனை இருந்தது அங்கன் ஏகி - எந்தையே இங்ஙனமுள்ள மலையையும் அப்பாலுள்ள ஏழுமலையுங் கடந்ததன்பின் அங்ஙனமோர் சுனையிருக்கின்றது ஆண்டுச் சென்று, தெள்ளீர் மிசைந்து பின் வெப்பறுல் இன்றி வருதிர் என்றாள் - தெளிந்த நீரைக் குடித்துப்பின்னர் (தாகத்தால்) வெப்பமடைதலின்றி வருவீரன்றார். எ-று.

சேயினழக்கிழத்தி என்பதற்கு செம்மையாகிய ஆயரணத்தை யுடைய தலைவி என்றுரைப்பினும்மையும். நான் காவது இரண்டாவதுகத் தீரிக்கப்பட்டது. இப்பறவரைக்கு ம்பாலெழுவரை என் றதற் கு இங்ஙனமுள்ள மலைக் கப் பாலுள்ள ஏழுமலையெனினும்மையும், இப்பொருட்கு உம்மையை அசை நிலையென்க, உம்மையைப்பிரித்து எழுவரையோடு கூட்டி முற்றும்மையெனக்கொண்டு பொருள்கூறினும்மையும். இப்பறவரைக்கும் அப்பால் எழுவரைக்கும் உட்பறம் ஒரு சனை இருந்தது கடந்ததற்பின் அங்கனேகி என்றியைத்து, இங்ஙனமுள்ள மலைக்கும் இதற்கப்பாலுள்ள ஏழுமலைக்கும் அப்பாலொரு சனை இருக் கின் றது. அம் மலைகளைக் கடந் த பின்னர் அச்சுக்கணக்கென்று என்று பொருள் கூறினும்மையும், இதில் நான்காவதையும் உம்மையையும் பின்னுங் கூட்டப்பட்டதென்க.

(101)

பூட்டுவார்சிலைக்கைவேடர்பூவையேபுள்ந்துதெண்ணீர் வேட்டன்னவிருத்தன்வெற்பில்வியென்றிசிறிதுந்தேரேன் றாட்டுணைவருந்துமென்றுதாழ்த்திடாதொல்லையேகிக் காட்டுதிசுகணநீரென்றான்றுமுகங்கரந்தகள்வன்.

இ. ஸ். பூட்டுவார் சிலர் கை வேடர் பூகையே - (நாணைப்) பூட்டுகின்ற நெடிய விற்பனையைத் தரித்த குருத்தினையுடைய வேட்டுவர் மகனே! புலர்ந்து தெள்ளீர் வேட்டனன் - (நாப்) புலர்ந்து தெள்ளிய நீர்வேட்கையுடையனாயினேன், விருத்தன் - (யான்) முதுமைதுன்னேன், வியன் நெறி சிறிதும் தேறேன் - (அன்றியும்)

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

இம்மலையிற் பெரிய வழியைச் சிறிதுமறியேன், தாள்துணை வருந்தும் என்று தாழ்த்திடாது ஒல்லை ஏதி கணனீர் காட்டுத் தீ என்றான் அறுமுகம் கரந்த கள்வன் - (நினது) அடியிரண்டும் வருந்துமென்று தாழ்த்திடாது கடிதிற் சென்று அச்சுணை நீரைக் காட்டுவாயென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார் (தமது) அது திருவதனங் களையுங் கரந்த கள் வராகி யகப்பிரமணியப்பெருமான். எ-று.

நாணை என்னுஞ் செய்ப்படுபொருள் அவாய் நிலையால் வருவிக்கப்பட்டது. பூவை உவமவாகுபெயர். தாக முறின் நாப்புலர்தலுண்மையாதவின் நா வருவிக்கப்பட்டது. புள்ளித்து என்னுஞ் சினைவினை ஒற்றுமை பற்றி முதலோடு முடிந்தது. "பழிப்பது போலப்பான்மையின் மேன்மை புலப்படமொழிவது புகழாப் புகழாப்சி" என்பதோத்தாகவின் அறுமுகங் கரந்த கள்வனென்றது புகழாப்புகழாப்சி யணி.

(102)

முருகனாதுரையையந்தமொய்குழல்வினவியெந்தாய் வருகவெனவழைத்துமுன்போய்வரையெலாங்கடந்துசென்று விரைகமாங்கணைநீர்காட்டவேனிலால்வெதும்பினான்போற் பருகினன்பருகிப்பின்னரி.:தொன்றுபகர்தலுற்றான்.

இ-ள். அந்தமொய்குழல் முருகனது உரையை வினவி - அச்செறிந்த அளகத்தினையுடையராகிய வள்ளியம்மையார் விருத்தராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய மொழியைக் கேட்டு, எந்தாய் வருக என அழைத்து முன்போய் வரை வல்லை கடந்து சென்று விரை கமந் சுணை நீர் காட்ட - ஸமது துந்தையே வரக்கடவிரன்று சொல்லியமழுத்துக் கொண்டு (அவருக்கு) முன்னர் கடந்து அம்மலைக்களைல்லாவற்றையுங் கடந்து சென்று நறுமணங்குமழுகின்ற சுணை நீரைக்காட்ட, வேனிலால் வெதும்பினான்போல பருகினன் - வெய்யிலிலால் வெப்பமுற்றார் போல (அந்தைப் பருகினார், பருகின்னர் இது ஒன்று பகர்தலுற்றான் - (அங்கானம்)

மூலமும் உரையும்

பருகிப் பின்னர் ஈதொன்று கூறியருளவுற்றார். (அச்சுப்பிரமணியப்பெருமான்.) என்று.

மொய்குழல் வினைத்தொகை பூத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகை. வருக என்பதின் அகரமும் எல்லாமென்பதின் வகரமுந்தொக்கன. விரைகமாக்கல் தாமரைமலர் முதலிய மலர்களின் சார்பினாலென்பது.

(103)

ஆகத்தைவருத்துகின்றவரும்பசியவித்தாய்தெண்ணீர்த் தாகத்தையவிதாயின்னுந்தவிர்ந்திலதளர்ச்சிமன்னோ மேகத்தையனையகுந்தன்மெல்லியல்வினையேன்கொண்ட மோகத்தைத்தனித்தியாயின்முடிந்ததென்குறையதென்றான்.

இ-ன். மேகத்தை அனைய கூந்தல் மெல் இயல் - முகிலை நிக்கத்த அளகத்தையுடைய மெல்லியால், ஆகத்தை வருத்துகின்ற அரும் பசி அவித்தாய் - (எனது) தேகத்தை வருத்துகின்ற அரிய பசியைத்தனித்தாய் தெள் நீர் தாகத்தை அவித்தாய் - தெளிந்த நீர் வேட்கையையுந் தனித்தாய், (நீ இங்ஙனஞ் செய்தும்) தளர்ச்சி தவிர்ந்தில-(எனது) வாட்டற் தனிந்திலது, வினையேன் கொண்ட மோகத்தை தனித்தி ஆயின் என் குறையது முடிந்தது என்றான் - வினையினேன் கொண்ட மோகத்தையந் தனிப்பாயாயின் (எனது) குறை நீங்கியது என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார் (அச்சுப்பிரமணியப்பெருமான்.) என்று.

பசிபோலமற்றோன்று வருந்துதலின்மையின் ஆகத்தை உருத்து கின்ற அரும்பசியென்றார். பசியின்கொடுமையை

“மானங்குலங்கல்விவண்மையறிவுடைமை தானந்தவமுயற்சிதாளாண்மை-தேனின் கசிவந்தசொல்லியர்மேற்காமறுதல்பத்தும் பசிவந்திடப்பறந்துபோம்.”

- நல்வழி

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

என்ற செய்யுளானுணர்க. தவிர்ந்தில என்றது “இரண்டனுட் கூர்ங் கோட்டக்கூட்டுவேல்” என்றதுபோலத் தவிர்த்திலது என ஒருமையாகற்பாலது பன்மையாகநின்றது. மன்னுமோவு மசைநிலைகள். வினையினிங்கிய விளங்கியவறிவராகிய அச் சுப்பிரமணியப் பெருமான் வினையேன்று தாங்கொண்ட மானுட வடிவப் பொதுமைபற்றி கூறியருளினாரென்பதுமோகம் காமாசை.

(104)

ஸஹிமுதியோனிரங்கியிரந்துகுறை  
கூறிமதிமயங்கிக்கும்பிட்டுநின்றாவி  
நாறுமலர்க்கூந்தனங்கைநகைத்துயிர்த்துச்  
சீரிந்நுநுநுங்கியிவ்வாறுசெப்புகின்றாள்.

இ-ள. ஈறு இல் முதியோன் இரங்கி குறைகூறி இரந்து மதிமயங்கி கும்பிட்டு நின்ற அளவில் - இறுதியில்லாத அவ்விருத்தராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானிரங்கித் (தமது) குறையைக்கூறி (அக்குறைமுடிக்கும்படி) இரந்து புத்தி மயங்கிக் கும்பிட்டு நின்ற காலையில், நாறுமலர் கூந்தல் நங்கை நகைத்து உயிர்த்து சீரி நடுநடுங்கி இவ்வாறு செப்புகின்றாள் - (நறுமணங்) கமமுகின்ற மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய அவ்வள்ளி யம்மையார் முறுவலித்து (வெய்தாக)வுயிர்த்து வெகுண்டு நடுநடுங்கி இவ்வாறு கூறுகின்றார். எ-று.

சுப்பிரமணியப் பெருமான் இரங்கல் மதிமயங்கலாகிய வுயிர்க் குணங்களையுடைத்தனராகியும் குறைகூறல் குறையிரத்தல் கும்பிடலாகிய உயிர்த்தொழில்களை இயந்றினராகியும் நடித்தருளியதும் களவொழுக்கமும் உலகத்தினுண்மையாக நிகழ்வித்தற் பொருட்டேயாதலின் அருளேயாமென்பது. உலகத்திற் களவொழுக்கமும் நிகழ்வித்தல் வேண்டின் அவர் அங்களம் இரங்கலாதியவற்றையடைந்து குறைகூறலாதிய வற்றை இயற்றவேண்டுமோவெனின் சிவபெருமான் தமது சக்தியாகிய உயிர்களும் இணைவிழைச் சுற்றும் கூடாக காலையில்

மூலமும் உரையும்

அவ் வினைவிழைச் சுற்றுமிருத் தலினாலே பதி  
பதார்த்தத்தினாலேயே பசுபதார்த்தத்தின் எத்தொழிலும்  
நிகழ்விதன்பது உண்மையாதலின் வேண்டுமென்க. சுதாரி யார்  
சுப்பிரமணியப்பெருமான் கும்பிட்டு நின்றது அவருடைய  
பெருமைக்குக் குறைவாமென்றும் அதற்குக் குறிப்புப்பொருள்  
வேறுண்டென்றுங் கூறுப, அவருக்கு இருங்கல் மதிமயங்கலாதிய  
குறைவிலவாம்போலும்! நின்ற என்றதன் அகரம் விகாரத்தாற்  
றெக்கது. வள்ளியம்மையார் நகைத்தது. அவ்விருத்தராகிய  
சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய தவவேடத்திற்கேற்ற ஒழுக்க  
மின்மையைக் குறித்ததென்பது. உயிர்த்துச்சீரியது தம்மோடு  
கூறுத்தகாத வார்த்தையை அவர் கூறினாரென்றென்னி யென்பது.  
நடுஞ்சியது தாந்தமியராவருக்குச் சமிபத்தில் நிற்பதனானென்பது.

(105)

மேலாகியதவத்தோர்வேடந்தனைப்பூண்டிங்  
கேலாதனவேயியற்றினீர்யார்விழிக்கும்  
பாலாகித்தோன்றிப்பருகினாராவிகொள்ளு  
மாலாலநீர்மைத்தோவையரியற்கையதே.

இ-ள். மேலாகிய தவத்தோர் வேடந்தனை பூண்டு  
ஏலாதனவே இங்கு இயற்றினீர் - மேன்மையாகிய தவத்தரா  
வேடத்தை(நீவிர்) பூண்டு (அவ்வேடத்துக்குப்) பொருந்தாதன  
வற்றையே ஈண்டுச் செய்தீர், ஜயர் இயற்கையது - ஜயராகிய  
நுமதியற்கை, யார் விழிக்கும் பால் ஆகி தோன்றி பருகினார்  
ஆவிகொள்ளும் ஆஸாலம் நீர் மைத்தோ - யாவர் விழிக்கும்பால்  
(போல) ஆகித்தோன்றித் (தன்னை)வுட் கொண்டவருடைய  
வயிரை மாய்க்கும் நஞ்சின் தன்மையதோ? எ-று.

ஏலாதனை யாவையெனின் மோகத்தைத் தணித்து யென்றலும்  
இரத்தலும் குறைக்கலும் குறையிரத்தலும் கும்பிடலுமென்க.  
ஏகாரம் பொருந் துவன பொருந் தாதன என் பவற் றுட்  
பொருந்தாதனவற்றைப் பிரித்துநிற்றலாலும், ஒகர்ம் அழுதின்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

தன்மை நஞ்சின் தன்மை என்பவற்றுள் நஞ்சின் தன்மையை பிரித்து நிற்றலாலும் பிரிநிலைப் பொருள். ஐயர் ஈண்டு முன்னிலைக்கண் வந்தது, அது “ஒரிடம்பிற விடந்தழு வலுமுளவே” என்னும் ஒத்தினமைவது.

(106)

கொய்தினைகள்காப்பேளைக்கோதிலாமாதுவத்தீர்

மெய்தழுவவுன்னிவிளாம்பாதனவிளாம்பிக்

கைதொழுதுநிற்றல்கடனன்றுகானவரிச்

செய்கைதனையறியிற்றாய்முடிந்திடுமே.

இ-ள். கோது இலா மாதுவத்தீர் - குற்றமில்லாத பெரிய தவவேடத்தையுடையீர்!, மெய் தழுவஉன்னி விளாம்பதான விளாம்பி - (எனது) மெய்யைத் தழுவக்கருதிக் கூறுத்தகாத வார்த்தைகளைக் கூறி, கொய் தினைகள் காப்பேளைக் கைதொழுது நிற்றல் கடன் அன்று - கொய்யப்படுந் தினைப் பயிரைக் காவல் செய்வேனைக் கும்பிட்டு நிற்றல் முறையன்று, இச்செய்கைதனை கானவர் அறியில் தீது ஆய் முடிந்திடும் - (நும்முடைய) இச்செயலை வேட்டுவரறியில் (நுமக்குத்) தீமையாய் முடிபும். எ-று.

கொய்தினை முக்காலவினைத்தொகை. இல்லா என்னு மிறுதிகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் இடைக்குறையானது. தவம் ஆகுபெயர். விளாம்பாதன விளாம்பிக்கை தொழுது நிற்றல்கடனன்று எனவே நுமது வேடாம் கூடா வொழுக்கத்தின் பாற்படுமென்று கூறியவாறு. தீதாய் முடிந்திடும் என்றது நுமதுயிர்க்கு அவராற் கேடுவருமென்றபடி.

(107)

நத்துப்புரை முடியீர்நல்லுணர்வுசற்றுமிலீ  
ரெத்துக்குருத்தீரிழிகுலத்தேன்றனனவோ.கிப்  
பித்துக்கொண்டார் போற்பிதற்றுவீரிவேடர்  
கொத்துக்கெலாமோர்கொடும்பழியைச்செய்தீரே.

இன். நத்து புரை முடியீர் நல்லுணர்வு சற்றும் இலீர் - (நீவிர்) வலம்புரிச்சங்கை நிகர்த்த சடைமுடியினையுடையீர் (இங்ஙனம் பெருமையாகிய தவவேடத்தை யுடையீராயிருந்தும்) நல்லறிவுசிறிது மில்லீர், எத்துக்கும் முத்தீர் இழிகுலத் தோன்றன்னை வெகி பித்துக்கொண்டார் போல் பிதற்றுவீர் - எத்திறத்தாலுமுத்தீர் (இங்ஙனம் முத்தீராயிருந்தும்) இழிகுலத்தேனாகிய என்னை விரும்பிப் பித்துக்கொண்டார் போலப் பிதற்றுகின்றீராகி, இ வேடர் கொத்துக்கு எலாம் ஓர் கொடும் பழியை செய்தீரே - இவ்வேடமுடையார் கூட்டத்துக் கெல்லாமோர் கொடுமையாகிய பழியைச் செய்துவிட்டீர். எனு.

வலம்புரிச்சங்கு தன் வடிவம் போலாகச் சடைமுடிமுடிக்கப்படுதலினான் வடிவப் பண்புவமையும் தன்னிறம் போல நரையுடைத்தாதலின் வண்ணப் பண்புவமையானதென்பது “வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினார்” என்றார் பிறருமென்க. எதுக்குமென்றாலது எதுக்குமெனவிரிக்கும் வழி விரிக்கப்பட்டது. எத்திறத்தாலு முத்தீரென்றது வயதுகுலமாதிய வற்றானென்பது. எத் துக்கு முத்தீரென்றதற்கு அணாப்பதற்குமுத்திருக்கின்றிரெளினுமையும். பித்து பைத்தியம் இவ்வேடர் என்றது நுமது வேடத்தையொத்த வேடமுடையாரென்றவாறு, கொடும்பழியைச் செய்தீரே என்றது இவ்வேடத்தையுடைய நற்றவர் வரினும் அவர்களையும் நும்போலக்கூடா வொழுக்க முடையரென்று இகழும் ஒரு கொடியபழியைச் செய்தீரென்றவாறு. “நேயமலி மெய்யடியார் நேர்ந்துழியுறின்போன் மாயமென வெள்ளுமொரு வான்பழியும்வைத்தாய்” என்று தணிகைப் புராணத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஈற்றிலுள்ள ஏகாரந் தேற்றுப்பொருட்டு.

(108)

சேவலாய்வைகுந்தினைப்புனத்திற்புள்ளினுடன்  
மாவெலாங்கூடிவளர்பைங்குரல்கவரு  
நாவலோய் நீருநடந்தருளானான்முந்திப்  
போவனாலென்றுபுனையிழையாள்போந்தனளே.

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

இ-ன். சேவல் ஆய் வைகும் தினைபுனத்தில் புள்ளி மானுடன் மா எல்லாம் கூடிவளர் பைங்குரல் கவரும் - (யான்) காவலாகியிருக்கின்ற தினைப்புனத்தின் கண்ணே பறவைகளோடு மிருகமெல்லாம் கூடி வளருகின்ற செவ்விக் கதிர்களைக் கவரும், (ஆதலால்) யான் முந்தி போவன் - யான் முன்னர் (ஆண்டுசெல்வேன்), நாவலோய் நீரும் நடந்தருளும் என்று - நாவிஸ்வல்லவரே நீருஞ் (செல்லுமிடத்துக்கு) சென்று அருளுமென்று சொல்லி, புனை இழையான் போந்தனள் - அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய வள்ளியம்மையார் நடந்தார். எ-று.

பக்ஷமை இப்பொருள்படுதலை “திருவளர்தாமரை சீர் வளர் காவிகளீசர் தில்லைக் குரவளர் பூங்குமிழ் கோங்கு பைங்காந்தன்” என்றுதிற் காண்க. உம்மை எச்சவும்மை, ஆல் அசைமொழி.

(109)

பொன்னேயனையான்முன்போகுந்திறனோக்கி  
யென்னேயினிச்செய்வதென்றிரங்கியெம்பெருமான்  
றன்னேரிலாதமருந்தந்தீமுகத்தெந்தததனை  
முன்னேவருவாய்முதல்வாவெனநினைந்தான்

இ-ன். எம் பெருமான் - எமதிறைவராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான், பொன்னே அன்னையாள் முன்போகும் திறன் நோக்கி இனி செய்வது என்னே என்று இரங்கி - திருமகளை நிகர்த்த வள்ளியம்மையார் முன்னே செல்லுந்தன்மையைப் பார்த்து(யாம்) இனிச் செய்வதென்னையென்றிரங்கி, தன்னேர் இலாது அமரும் தந்திமுகத்து எந்தைத்தனை முதல்வா முன்னேவருவாய் என நினைத்தான் - தமக்கொப் பில்லாதிருக்கின்ற யானைமுகத்தை யுடைய எந்தையாகிய விக்னேசவரக்கடவுளை முதல்வரே (அவ்வள்ளிக்கு) முன்னே (ஒர் யானையாக) வந்தருளவீரன்று நினைத்தருளினார். எ-று

மூலமும் உரையும்

ஏகாரங்களில் முன்னெயது பிரிநிலையும் இடையது எதிர் மறையும் பின்னெயது அசைநிலையுமாம். விக்னேகவரக் கடவுளுடைய திருமுகம் யானையினது முகத்தினின்றுஞ் சிறிதும் வேறுபாடின்மை பற்றித் தந்திமுகம் போலுமுகமென்னாது தந்திமுகமென்று நூல்கள் கூறுவதென்க. எல்லாம் வல்ல சுப்பிரமணியப்பெருமான் இனியாஞ் செய்வதென்னெயன்று இரங்கி விக்னேகவரக்கடவுளை அவ்வள்ளியம்மையாருக்கு முன்னேயோர் யானையாகவரும்படி வேண்டிய தென்னெயெனின், விருப்புவெறுப்பாதியவுயிர் குணங்களற்ற சுப்பிரமணியப்பெருமான் அவ்வுயிர்க்குணங்கள் தமக்குள்ளன போல நடித்தருளிய தெல்லாம் அவ்வள்ளியம்மையார் முன்செய்த தவப்பயனை அவருக்கு ஊட்டவேண்டியும் அவ்வாயிலாக உலகத்திற் களவொழுக்கம் நிகழ வேண்டும் என்று முன்னுரைத்தாம். அவ்வாறே ஈண்டும் இரங்கி, எவ்வகைப்பட்ட செயல்களையுங் செய்யும்போது விக்னேகவரக்கடவுளை முன்னி வழிபட்டும் செயல்வேண்டுமென்பதை குறிப்பால் விளக்கும் பொருட்டு அக்கடவுளை முன்னேவரும்படி வேண்டியருளினார் போலு மென்பது, சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருவிளையாடலை பிரமவிட்டுனு முதலிய தேவர்களுமுனிவர்களுமறிதல் கூடாது மயங்குவாராயின்யாம் அவருடைய திருவிளையாடல்களின் பயனைச் சிறிதாயினும் ஜயமின்றியறிந்தேமென்றால் பெரும் பேதையாமென்பது.

(110)

அந்தப்பொழுதிலறுமாழுகற்கிரங்கி  
முந்திப்படர்கின்றமொய்குறலான்முன்னாகத்  
தந்திக்கடவுட்டனிவராணப்பொருப்பு  
வந்துந்றதம்மாமறிகடலேபோன்முழங்கி.

இ-ஸ. அந்த பொழுதில் - அச்சமயத்தில், மா அறு முகற்கு இரங்கி - பெருமையாகிய ஆற்றிருவதனங்களையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கிரங்கி, முந்திப்படர்கின்ற மொய்குறலான்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

முன்னாக - முந்திச் செல்லுகின்ற செறிந்த கூந்தலினை  
யுடையராகிய வள்ளியம்மையாருக்கு முன்னாக, தந்திக்கடவுள்  
தனி பொருப்பு வாரணம் - யானைமுகக் கடவுளாகிய ஒப்பற்ற  
மலைபோன்ற யானையானது, மறி கடலே போல் முழங்கி  
ஏந்துற்றது - (திரை) மறிகின்ற கடலையொப்ப முழங்கிக்கொண்டு  
வந்தது. எ-று.

தந்தி ஆகு பெயர். பொருப்பை உவமையாக்காது  
ஒருவகமாக்கினு மமையும். அம்மா வியப்பின் கண்வந்தது.  
ஏகாந்தம் பிரிநிலைப் பொருட்டு.

(111)

அவ்வேலையில்வள்ளியச்சமொடுமீண்டுதலப்  
பொய்வேடங்கொண்டுநின்றபுங்கவன்றன்பாலனுகி  
யில்வேழங்காத்தருள்கவெந்ததீர் சொற்படி  
செய்வேனெனவொருபாற்சேர்ந்துதழீக்கொண்டனனே.

இ-ள். வள்ளி - அவ்வள்ளியம்மையார், அவ்வேலையில்  
அங்கமொடு மீண்டு பொய் தவம்வேடம் கொண்டு நின்ற புங்கவன்றுன்  
பால் அனுகி - அந்தப் பொழுதிலச்சக்தோடு திரும்பிப் பொய்யாகிய  
தலவேடத்தைக் கொண்டு நின்ற சுப்பிரமணியப்பெருமானிடத்துக்  
கிட்டி, எந்தை இவ்வேழும் காத்தருள்க - எந்தையே இவ்யானையால்  
வரும் இடையுற்றை (நீக்கி) என்னைக் காத்தருள்க, நீர் சொற்படி  
செய்வேன் என ஒரு பால் சேர்ந்துதழீ கொண்டனார் - நீர்  
கூறியவாறு செய்வேனென்று அவரதோர்பாலஸ் சேர்ந்து  
தழுவிக்கொண்டார். எ-று.

தவப் பொய் வேடம் என்றது தவதெழியினில்லாது தவத்தார்  
வேடம் போலக் கொண்ட வேடம். வேழும் ஆகு பெயர்.  
நீக்கியென்பது அவாய்நிலையால் வருவிக்கப்பட்டது. என்னை  
யென்பதுமது. ஒருபாலென்றது பிற்பக்கத்தை.

(112)

அன்னதொருகாலையறுமாமுகக்கடவுண்  
முன்னொருசார்வந்துமதுகளிற்றின்கோடொற்றப்  
பின்னொருசார்வந்துபிடியின்மருப்பூன்ற  
விந்நடுவேநின்றானெனுழவயிரத்துணேபோல்.

இ-ள. அன்னது காலை - அவ்வேளையில், மா அறு  
முகக்கடவுள் - பெருமையாகிய ஆறு திருவதனங்களையுடைய  
சுப்பிரமணியப்பெருமான், முன் ஒருசார்வந்து முது களிற்றின்  
கோடு ஓற்ற - முன்னாகிய ஓர் பாலில்வந்து பெருமையாகிய  
அவ்யானையின் கோடுபட, பின் ஒரு சார்வந்து பிடியின் மருப்பு  
ஊன்ற - பின்னாகிய ஓபாலில் வந்து பிடியானை போலும்  
வள்ளியம்மையாருடைய தனமாகிய மருப்பு ஊன்ற, எழுந்  
வயிரம் தூணே போல் இவ் நடுவே நின்றான் - வலிமையை  
யுடைய வச்சிரத்தூணையே போக இவைக்கு நடுவே  
நின்றருளினார். எ-று.

ஒரும் என்ற அசைமொழி ஒரு என விகாரத்தானின்றது.  
முன்னொருசார் பின்னொருசாராரென்பன இருபெயரொட்டுப்  
பண்புத்தொகை. பிடியும் மருப்பும் ஆகுபெயர்கள். ஏகாரங்களில்  
முன்னயது தேற்றத்தும் பின்னையது பிரிநிலையிலும் நின்றன.

(113)

கந்தமுருகன்கடவுட்களிறுத்தன  
வந்தனைகள்செய்துவழுத்திநீவந்திடலாற்  
புத்திமயற்றந்தேன்புனையிழையுஞ்சேர்ந்தனளா  
வெந்தைபெருமானெழுந்தருள்கமீண்டென்றான்.

இ-ள. கந்த முருகன் - சுப்பிரமணியப்பெருமான், கடவுள்  
களிறுத்தனை வந்தனைகள் செய்து வழுத்தி - விக்கினேகவரக்  
கடவுளாகிய அவ்யானையை வழிபாடுசெய்து துதித்து, நீ  
வந்திடலால் புத்திமயல் தீர்ந்தேன் - தேவரீ ஈண்டு வந்திடுதலால்  
உள்ள மயக்கொழிந்தேன், புனை இழையும் சேர்ந்தனள் -  
அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆபரணத்தையுடையானும் (என்னைச்) -

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

சேர்ந்தனள், எந்தை பெருமான் மீண்டு எழுந்தருள்க என்றான் - எந்தையாகிய பெருமானே! மீண்டு எழுந்தருள்க என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். எ-று.

கந்தமுருகன் இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை, கந்தனாகிய முருகனென்க. கடவுக்களிறைங்பதும் எந்தை பெருமானெங்பதும் அன்ன. ஆல் அசைமொழி. எழுந்தருள்க என்றது வேண்டிக்கோட்டற் பொருளில்வந்த வியங்கோள் வினைமுற்று.

(114)

என்னுமளவிலினிதென்றியானைமுக  
முன்னிலாவலேகமுகமாறுடையபிரான்  
கன்னிதனையோர்கடிகாவினிற்கலந்து  
துன்னுகருணைசெய்துதொல்லுருவங்காட்டினனே.

இ-ள். என்னும் அளவில் யானைமுக முன்னிலாவல் இனிது என்று ஏக - என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிய வச்சமயத்தில் யானைமுகந்தையடைய முத்தோராகிய விக்கினேசுவரக்கடவுள் நன்றென்று சென்றருளா, ஆறுமுகம் உடைய பிரான் - ஆறு திருவதனங்களையடையவச் சுப்பிரமணியப் பெருமான், கன்னிதனை ஓர் கடி காவினிற் கலந்து துன்னு கருணைசெய்து தொல் உருவங் காட்டினன் - அவ்வள்ளியம்மையாரையோர் சிறந்த சோலையிற் புணர்ந்து நெருங்கிய கிருபை செய்து (தமது) பறைய திருவுருவத்தைக் காட்டியருளினார். எ-று.

முன்னிலால் முன் பிறந்தவிளாவலென்க. கடி உரிச் சொல் லாதவின் கடி காவென இயல் பாப் புணர்ந் தது. தொல்லுருவென்றது தாம் திருவவதாரங் செய்தபொழுதுள்ள திருவருவென்பது.

(115)

முந்நான்குதோனுமுகங்களோர்மூவிரண்டுங்  
கொன்னார்வைவேலுங்குலிசமுமேனைப்படையும்

பொன்னார்மணிமயிலுமாகப்புனக்குறவர்  
மின்னாள்கண்காணவெளிநின்றனன்விறலோன்

இ-ள். முந்நான்கு தோனும் - பன்னிரண்டு திருந்தோள்களும், ஓர் மூவிரண்டு முகங்களும் - ஆறு திருவதனங்களும், கொன் ஆர் வை வேலும் குலிசமும் ஏனை படையும் - பெருமை பொருந்திய கூர்மையாகிய வேலாயுதமும் குலி சாயுதமும் மற்றைய ஆயதங்களும், பொன் ஆர் மணி மயிலும் ஆக - (தோகையிற்) பொன்றிறம் பொருந்திய அழகாகிய மயில் வாகனமும் ஆகிய (இவற்றையுடைய) ராக, விறலோன் புனம் குறவர் மின்னாள்கண்காணவெளிநின்றனன் - வீரராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் தினைப்புனங் காவல்கொள்ளும் வேட்டுவெருடைய மகளாகிய வள்ளியம்மையார் காணத்தோன்றி நின்றஞ்சுளினார். எ-று.

முந்நான்கு, ஓர் மூவிரண்டு ஆகுபெயர்கள். மூவிரண்டும் என்றதிலுள்ள உம் மையைப் பிரித்து முகங்களோடு கூட்டப்பட்டது. ஏனைப் படைகள்: தோமரம் கொடி வாள் பகழி அங்குசம் மணி பங்கயமல்ல தண்டம் வில் மழு இவை பத்துமென்க. பொன்னார் மணி மயில் என்றதற்கு அழகு பொருந்திய கருமையாகிய மயிலெனினுமையும். ஆக வெளிநின்றனனென்றியைக்க. வெளிநிற்றல் தோன்றி நிற்றல்.

(116)

கூராந்நெடுவேற்குமரன்றிருவருவைப்  
பாராவணங்காப்பரவலுறாவிம்மிதழுஞ்  
சேராந்நெடுங்காச்செங்கைகுவியாவியரா  
வாராதகாதலுறாவம்மையிதுவோதுகின்றாள்.

இ-ள். அம்மை - அவ்வள்ளியம்மையார், ஈர் ஆர் நெடு வேல் குமரன் திரு உருவை பாரா - கூர்மை பொருந்திய நெடிய வேற்படைக் கலத்தையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானது திருவுங்குதைப் பார்த்து, வணங்கா - வணங்கி, பரவலுறா - துதித்தலுற்ற, விம்மிதழும் சேரா அற்புதங் கொண்டு, நடுநடுங்கா

வள்ளியம்மை திருமணப்பாடலாம்

நடுநடுங்கி, செம்கை குவியா - செம்மையாகிய கரத்தைக் கூப்பி, வியரா - மெய்வியர்த்து, அரூத காதல் உறா - முடிவு பெறாதவாசையற்று, இது ஒதுகின்றாள் - இதனைக் கூறலுற்றாள். எ-று.

பராவென்பதாதிய செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு இறந்த காலத் தெரிந்தை வினையைச்சும். வேறு. பலவடுக்கித் தம்மெச்சமாகிய ஒதுகின்றா ஸென்னும் ஒருவினை ஈற்றிலும் அதனோடு அனைத்து முடிந்தன. உம்மை அசைநிலை, எச்சவும்மையெனக் கொண்டு ஏற்கப் பொருஞ்சூரப்பினுமழையும். நடுநடுங்கியது இச் சுப்பிரமணியப் பெருமானை நல்லறிவற்றீ ரென்பதாகிய முன்னர்க்கூறியிக்கற்றதேனேயென்பது பற்றி யென்க. அரூாமை நிறையாமை ஈண்டு முடிவில்லாமை.

(117)

மின்னேயனையசுடர்வேலவரேயிவ்வருவ  
முன்னேநீர்காட்டிமுயங்காமலித்துணையுங்  
கொன்னேகழித்தீர்கொடியேன்செய்குற்றமெலா  
மின்னேதனித்தேயெனையாண்டுகொள்ளுமென்றால்.

இ-ள். மின்னே அனைய சுடர் வேலவரே - மின்னையே நிகர்த்த சுடரினையுடைய வேற்படைக் கலத்தைக் கொண்டவரே, நீர் இவ்வருவம் முன்னே காட்டி முயங்காமல் இத்துணையும் கொன்னே கழித்தீர் - தேவரீ இத்திருவருவத்தை முன்னரே காட்டி (என்னைச்) சேராமல் இவ்வளவும் பயனின்மையாகவே கழித்தீர், கொடியேன் செய் குற்றமெல்லாம் இன்னே தனித்து எனை ஆண்டுகொள்ளும் என்றாள் - கொடியேனாகிய யான் செய்த குற்றமெல்லாவற்றையும் இப்பொழுதே பொறுத்து என்னை ஆண்டு கொண்டருள்வீர் என்று கூறினார் (அவ்வள்ளியம்மையார்). எ-று.

ஏகாரங்களில் முன்னைய பிரிநிலையும் பின்னைப்பது அசைநிலையுமாமென்க. சுப்பிரமணியப்பெருமான் முன்னாலே மிக்க காமவேட்டகையுற்றது போலவும் அதனைத் தரித்தற் கரிதாய் வாடியது போலவும் நடித்தருளியதை அவ்வள்ளியம்மையாரி யற்கையாகவே யடைந்தனரென்று கருதிப்போலும். இவ்வருவ முன்னே நீர் காட்டி முயங்காமலித்துணையுங் கொன்னே கழித்தீர்ண்றதென்பது. தணித்தல் அவித்தல், ஈண்டுப் பொறுத்தல்.

(118)

உம்மையதனிலுலகமுண்டோன்றன்மகணை  
நம்மையணையும்வகைகநற்றவஞ்செய்தாயதனா  
விம்மைதனிலுள்ளனயெய்தினோமென்றெங்க  
ஓம்மைதனைத்தழுவியைனருள்புரிந்தான்.

இ-ள். நீ உம்மையதனில் உலகம் உண்டோன்றன் மகள் - நீ முற்பிறப்பிற் பூவுலகையான்ட விழ்ஞாவுடைய மகள், நம்மை அணையும் வகை நல்தவம் செய்தாய் - எம்மைச் சேரும் பொருட்டு நல்லதவத்தை (அப்பிறப்பிற்) செய்து வைத்தாய், அதனால் இம்மைதனில் உண்ணை எய்தினோம் என்று - அதனாலே இப்பிறப்பில் நின்னைச் சேர்ந்தே மென்றுரைத்து, எங்கள் அம்மைதனை தழுவி அருள்புரிந்தான் ஜென் - எங்களாம்மையாராகிய வள்ளிநாயகியாரைத் தழுவியிருள்புரிந்தார் சுப்பிரமணியப்பெருமான். எ-று.

புணர்தல் இருவர் வினையினாலும் நிகழ்வதாதலின் இம்மைதனி லுன்னை யெய்தினோமென்றது நம்மையணையும் நற்றவஞ்செய்தா யென்றதற்கு மாறாகாமை காண்க. என்று அருள் புரிந்தானென்றியைத்து என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி னாரென்று பொருள் கூறினுமமையும்.

(119)

எங்கண்முதலவனிறைவிதனைநோக்கி  
யுங்கள்புனாந்தனிலுறைந்திடமுன்னேகுதியான்

வள்ளியம்மை திருமணப்பாலம்

மங்கைநல்லாயாமும்வருவோமெனவுரைப்ப  
வங்கண்விடைகொண்டடிபணிந்துபொயினனே.

இ-ள். எங்கள் முதல்வன் இறைவிதனை நோக்கி - எங்கள் முதல் வராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் (எங் கள்) தலைவியாராகிய வள்ளியம்மையாரைப் பார்த்து, மங்கை நல்லாய் - மங்கையாகிய நங்காய், உங்கள் புனந்தனில் உறைந்திடமுன் ஏதி யாழும் வருவோம் என உரைப்ப - உங்கள் தினைப்புனந்தனில் உறைந்திடமுன் ஏதி யாழும் வருவோம் என உரைப்ப - உங்கள் தினைப்புனந்தின்கண் (அதனைக் காவல்செய்து கொண்டு) இருக்க முன்னர்ச் செல்லாய் யாழும் (ஆங்குப் பின்னர்) வருவோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, அடி பணிந்து விடைகொண்டு அங்கண்போயினள் - (அவ்வம்மையார் அப்பெருமானுடைய) திருவடிகளை வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு ஆங்குச் சென்றார். எ-று.

தம்மையுமற்ற அன்பர்களையுஞ் சேர்த்து எங்கள் என்றார், தம் மையுமற்ற ற ஆன் மாக் கணாயுஞ் சேர்த் துரைத் தாரெனினும்மையும். ஆல் அசைமொழி. மங்கை ஈண்டுப் பரு வங்குறித்து நின்றது. மங்கை நல்லாய் என்றதற்கு மங்கை யார்க்குள் நல்லவளே என்று பொருளை ரைப்பினும்மையும். ஈண்டு மங்கையரென்பது “சிலவிகாரமா முயர் தினை” என் னும் ஒத்தின்பாடி அர் விகுதி கெட்டுப்புணர்ந்ததென்பது.. உம்மை எச்சவும்மை. அங்கண் என்பதை போயினர் என் பதனோடு இயைக்காதுவிட்டுப் பொருளைப்பினும்மையும்.

(120)

வேறு

வாங்கியசீலைநுதல்வள்ளியென்பவள்  
பூங்குரலேனலம்புனந்துளொகியே  
யாங்கணமிருத்தலுமயற்புனந்தமர்  
பாங்கிவந்தடிருறைபணிந்துநன்னினாள்..

இ-ள். வாங்கிய சிலை நுதல் வள்ளி என்பவள் பூ குரல் ஏனலம் புனத்துள் ஏகி ஆங்கனம் இருத்தலும் - வளைத்த தனுவை நிகர்த்த நெற்றியையுடைய அவ்வள்ளியம்மையார் பொலிவாகிய கதிர்களையுடைய தினைப்புனத்துட் சென்று அவ்விடத்திருக்கவும், அயல் புனத்து அமர் பாங்கி வந்து முறை அடிபணிந்து நன்னினாள் - அயற் புனத்தின் கண்ணே (அப்புனங்காவல் கொன்டு) இருக்கும் பாங்கி வந்து முறையே (அவ்வள்ளியம்மையாருடைய) திருவடிகளை வணங்கிச் சார்ந்தாள். எறு.

வாங்கிய என்பது ஈண்டு செயப்படுபொருட் பெயரெஞ்சிய பெயரேச்சம். பூங்குரல் என்பது “பூவெனாருபெயராயியல் பின்றே” என்னும் ஒத்தின்படியே வல்லெழுத்துப்பெறாது மெல்லெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது. ஆங்கனம் என்பது சந்த நோக்கி ஆங்கனமெனவலித்தது. பாங்கி தோழி. “தோழி செவிலிமகளாய்ச் சூழலோடு சாத்துணையாகிய சாத்தனி வித்தற் குரியகாதனமருவிய துணையே” என்னும் ஒத்தினாற் றோழியிலக்கணமும் உணர்ந்துகொள்க.

(121)

நாற்றமுந்தோற்றமுநவிலொழுக்கமு  
மாற்றமுஞ்செய்கையுமனமுமந்ததும்  
வேற்றுமையாதலும்விளைவுநோக்கியே  
தேற்றமொடிகுளையங்கினையச்செப்புவாள்.

இ-ள். நாற்றமும் தோற்றமும் நவில் ஒழுக்கமும் - (அவ்வள்ளியம்மையார் மாட்டுப் பண்டல்லாததோர்) பரிமளத்தையந்த் தோற்றத்தையஞ் சொல்லப்படுகின்ற ஒழுக்கத்தையும், மாற்றமும் செய்கையும் மனமும் அற்றதும் வேற்றுமை ஆதலும் விளைவும் - (அவருடைய) வாக்குஞ் செயலுமனமும் இல்லையானதையும் வேற்றுமையாதலையும் (முன் விளையாதோன்று) விளையப்பட்டதையும், இருளை நோக்கி - பாங்கி நோக்கி

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

(ஜூற்றோர்ந்து), தேற்றமோடு அங்கு இனைய செப்புவாள் - தெளிவோடங்கணமிவற்றைக் கூறுவாள். எ-று.

தோற்றம் முலைப்பாரிப்பு, விழிச்சிவப்பு, இதற் வெனுப்பு ஆழியனவைய தோற்றம். ஒழுக்கம் விளையாட்டு சிறிதுமின்றி வாளாவிருக்குமொழுக்கம். நாற்றம் தோற்றம் ஒழுக்கம் இம்முன்றும் அகத்தினையில் பாங்கிமதியுடன்பாட்டிற் கூறப்பட்ட ஜூயக்குறிகளென்பதையுணர்த்த ஈற்றிலுள்ள ஒழுக்கத்தைச் சாராவில் என்னுமடைகொடுத்தாரென்பது. அந்நாற்றமாதிய முன்றோடு உண்டி செய்வினை மறைப்பு செலவு பயில்வு இந்நான்கும் கூடி ஏழெஜைக் குறிகளென்பவாயினும் பின்னைய நான்கும் நெடும் பொழுது கூடிநின்றாலன்றி யுணர்தல் கூடாமையின் அயற்புனத்திருந்தபொழுது வந்த பாங்கிக்கு ஜூயக் குறிகளாயினவல்ல ஆதலின் அவற்றையொழித்து அம்முன்றோடு அப்பொழுது நிகழும் வாக்கின்மையாதலாதிய முன்றுங்கூடி அவ்வாறுமையைக் குறிகளாயினவென்பது. அகத் தினையிற் பாங்கி மதியுடம்பாட்டிலே ஜூயக்குறிகள் நாற்ற முதற்பயில் வீராகிய ஏழு என்று கூறப்பட்டிருக்க அவற்றுள் ஈண்டு நாற்ற முதன்முறை எடுத்துக் கொண்டதும் வேறும் மாற்றமற்றலாதிய முன்றைச் சேர்த்துக் கொண்டதும் அகப் பொருளிலக்கணத்துக்கு மாறன்றோவெனின் அவ்வகப் பொருளிலக்கணத்துக் கூறப்பட்ட வொழுக்கம் புனைந்துறையுலகியலென்னுந்திற மிரண்டினாலும் புலவரால் நாட்டப்பட்ட தோரொழுக் கமாம். ஆகவே உலகியலுக்கு அவ்விலக்கணத் திற் கூறப்பட்டன எல்லாம்மைய வேண்டுமென்பதும் கூறப்படா தனவருதல் கூடாவென்பதும் நியதி யென்றாதலின் மாறன்றென்க. மாற்றமும் செய்கையும் மனமும் இம்முன்றையும் இவைகொள்ளும் பயனிலைகளாகிய அற்றதும் வேற்றுமையாதலும் விளைவும் இம்முன்றையும் வேறுநிரனிறீ இயவாற்றான் அதுமுறைநிரனிறையென்க. மாற்றமும் அற்றதும் செய்கையும் வேற்றுமையாதலும் மனமும் விளைவும் என்றியைத் தூரைக்க. வாக்கற்றதுஎன்பது தோழி தம்மிடத்து வரும் போதெல்லாம் வள்ளியம்மையார் பண்டுகூறும் உபசாரவாக்கு

முதலியன அப்பொழுதில்லையாதல். செயல் வேற்றுமையாதல் புள்ளோப்பலாத்தியவை பண்டுபொலன்றிவேறுபடல் நாற்றும் தோற்றும் ஒழுக்கம் வாக்கின்மையாதல் செயல் வேறுபால் இவை காட்சியானுணரப்படுவன. மனம் விளையப்படுதல் முகச் சூரியானுணர்தலின் அனுமானத்தாலுணரப்படுவதென்பது, மனவிளைவுமுகக்குறியாலுணரப்படுமென்பதை “அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போனெஞ் சங்கடுத்தது காட்டு முகம்” என்பதனாலுணர்க. இச்செய்யுளுக்கும் பொருளிலக் கணத்திலே “நாற்றமுந்தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுங் செய்வினை மறைப்புங் செலவும் பயில்வுமென்றிவ்வகை யேற்றுமைய முற்றோர்தலும் என்று கூறப்பட்டவாறு பொருள் கூறுத்தொடங்கி இடர்ப்படுவார் பலர், அவர் மாற்றமுங் செய்கையும் மனமும் மற்றதும் எனச் சொல்வகுத்து உண்ட மாற்றமும் செய்வினை மறைப்பும் செலவும் பயில்வுமென் றியையாப் பொருள் கூறி, வேற்றுமையாதலும் என்றதற்கு அந்நாற்றமற்றமாதிய வெல்லாம் வேற்றுமையாதலுமென்று ரைத்து விளைவுமென்றதற்கு அவ் வேற்றுமையாதல் பெருகு தலு மென் றுரைப் பர். அம்மாற்றமாதிய சொற்களுக்கு அவை பொருளால்லாதவினாலும் அவர் கூறுமுண்டிமாற்றமாதிய நான்கிற்கும் வேற்றுமையாதல் பொருந்துவதின்றாதவினானும் வேற்றுமையாதவின் மேல் விளைவுக்கு வேண்டுவதின்றாதவினானும் அப்பொழுது வந்து கண் பாங்கிக்கு அவை ஜூயக்குறிகளாதவில்லை யாதவினானும் உலகியலுக்கு அவ் வையக்குறிகளெல்லாம் வேண்டுவமென்றும் நியதியின்றாதவி னானும் அவருடை உரையன்றுபது

(122)

இப்புனமழிதரவெங்ககனேகினை  
செப்புதிநீயெனத்தெரிவைநானுறா  
வப்புறுமென்கணையாடப்போந்தனன்  
வொப்புறும் வேனிலான்மெலிந்தியானென்றான்.

இ-ஸ. நீ இப்புனம் அழிதர னாங்கன் ஏகினை செப்பதி ன- நீ இத்தினைப்புனம் (காப்பவறின்மையான விலங்குகளானும்

வள்ளியாம்மை திருமணப்படலம்

புத்களானும்) அழிய யாண்டுச் சென்றன உரை யாயென்று (அப்பாங்கி) கூற, தெரிவை நானுறோ - அவ்வள்ளியம்மையார் நானி, யான்வெப்பு உறும் வேணிலால் மெலிந்து அப்பறம் மெல்கணை ஆட்போந்தனன் என்றாள் - யான் வெப்பம் பொருந்திய வெய்யிலினால் மெலிதலுற்று அப்பறத்திலுள்ள மென்மையாகிய சுனைநீரின் முழுக்கச் சென்றேனென்றார். எ-று.

எங்கனம் என்பது எங்கன் எனக்கடைக் குறையாயிற்று தெரிவை ஈண் டுப்பருவங் குறியாது. பெண் கெண் னும் பொருட்டாகின்றது. சுனை ஆகுபெயர்.

(123)

மைவிழிசிவப்பவும்வாய்வெழுப்பவும்  
மெய்வியர்வடையவந்கிலம்விம்மவுங்  
கைவளைநெகிழ்வுங்காட்டுந்தண்சுனை  
யெவ்விடையிருந்துளதியம்புவாயென்றாள்.

இ-ள். மை விழி சிவப்பவும் (தீட்டும்) மையையுடைய கண்கள் சிவப்பவும், வாய் வெழுப்பவும் - இதழ்கள் வெளுப்பவும், மெய்வியர்வு அடையவும் - மேஸி வியர்த்தலுறவும், நகிலம் விம்மவும் - முலைகள் பூரிக்கவும், கைவளை நெகிழுவும் - கரங்களிலுள்ளவளையல் நெகிழுவும், காட்டும் தண் சுனை - செய்கின்ற குளிர்மையாகியசுனை, எவ்விடை இருந்துளது இயம்புவாய் என்றாள் - எங்கனமிருந்துளது கூறுவாய் (யானும் நின்போலக் காரிகைபெற அச்சுனையைக் குடைவேன்) என்று கூறினாள் (பாங்கி). எ-று.

வாய் ஆகுபெயர் புணர்ந்த மகளிருக்குறுவது நுதற் குறு வியர்வு என்பவாகவின், மெய்வியர்வடையவும் என்றுதற்கு நுதல் குறுவியர்வு றவுமென்று உரைப்பினும்மையும், ஈண்டு மெய்ஆகு பெய்ரென்ப. வளை ஈண் டுப்பொன்னாலாகிய வளையல் நெகிழ்ச்சியறுவது அது வேயாதவின். இது சுனையாடல்கூறித் தோழி நகுதல்.

(124)

சொற்றிடுமிகுளையைச்சுழித்துநோக்கியே  
யுற்றிடுதுணையதாவுனையுட்கொண்டியான்  
மற்றிவணிருந்தனன்வந்தெனக்குமோர்  
குற்றமதுரைத்தனைகொடியைநீயென்றாள்.

இ-ள். சொற்றிடும் இகுளையை சுளித்து நோக்கி -  
(அங்ஙனங்) சுகறிய பாங்கியை (அவ்வள்ளியம் மையார்)  
வெகுண்டு நோக்கி, உனை உற்றிடு துணையது ஆஸ்  
உள்கொண்டு யான் இவண் இருந்தனன் - நின்னை (எனக்கு)  
உற்ற துணையாகவுள்ளத்துட் கொண்டுயான் ஈண்டிருந்தேன்,  
கொடியை நீ வந்து எனக்கும் ஓர் குற்றமற்றது உரைத்தனை  
என்றாள் - கொடுமையையுடையை யாகிய நீ வந்து எனக்கும்  
ஓர் குற்றங்கூறினாயென்று சொன்னார். எ-று.

ஏயும் மற்றும் அசைநிலைகள். ஆக என்பது ஆவென  
இறுதி குறைந்து நின்றது. எனக்குமோர் குற்றம் துரைத்தனை  
என்றதற்கு (குற்றமுடையார்க்குக் குற்றங் சுறுவதேயன்றிக்)  
குற்ற முடையேனல்லேனாய் எனக்குமோர் குற்றங்கூறினையென்று  
பொருள்படுதலின் உம்மை எதிர்மறைப்பயத்தது.

(125)

பாங்கியுந்தலைவியும்பகர்ந்துமற்றிவை  
யாங்களனமிருத்தலுமதனைநோக்கியே  
யீங்கிதுசெவ்வியென்றெய்தச்சென்றனன்  
வேங்கையதாகிமுன்னின்றுமேலையோன்.

இ-ள். பாங்கியும் தலைவியும் இவை பகர்ந்து ஆங்ஙனம்  
இருத்தலும் - தோழியும் தலைவியாரும் இவற்றையுரைத்துக்  
கொண்டு அவ்விடத்திருக்கவும், முன்வேங்கையறு ஆகி நின்ற  
மேலையோன் - முன்னே வேங்கைமரமாகி (அப் புதுத்தில்)  
நின்ற தலைவராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான், அதனை நோக்கி  
ய்த ஈங்கிது செவ்வி என்று சென்றனன் - (அவ்விருவரும்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

கூடியிருத்தலாகிய) அதனைப்பார்த்து (அவர்களிருக்கும் புன்த்தைச்) சார இதுவேசமயமென்று சென்றருளினார். எ-று.

மற்றும் ஏயும் அசைநிலைகள். ஈங்கிது என்பது “ஒள்வன் படைக் கண்ணி சீரடியிங்கிலை” என்றதில் இங்கிலை ஒரு சொல்லாய் இவையென்னும் பொருட்டத்து போல இது என்னும் பொருட்டத்து. பிரிநிலை ஏகாரம் விகாரத்தாற்றோக்கது.

(126)

கோட்டியசிலையினன்குறிக்கொள் வாளியன்  
நீட்டியகுறியவாள்செறித்தகச்சினன்  
வேட்டமதழுங்கியவினைவலோனெனத்  
தாட்டுணைசிவந்திடத்தமியனேகினான்.

இ-ள். கோட்டிய சிலையினன்- (ஒருகரத்தில் வளைத்த வில்லைப்படையராகியும் குறிக்கொள் வாளியன்) (ஒருகரத்தில்) குறிக்கொள்ளும் பகழியையடையராகியும், நீட்டிய குறியளைள் செறித்த கச்சினன் - நீட்டிய குற்றாடைவாளைச் செறித்த (அரைக்) கச்சையுடையராகியும், வேட்டமது அழுங்கிய வினைவலோன் என - வேட்டயாட்டத்தான் வாட்டழுற்ற தொழில் வல்லோன்போல, தமிழன்தாள் துணை சிவந்திட ஏகினான் - தமியராகவே திருவடிகளிரண்டுஞ் சிலாப்புறச் சென்றருளினார் (அச்சுப்பிரமணியப்பெருமான்.) எ-று.

கோட்டிய நீட்டிய என்பவற்றிற்கும் முன்னர் வாஸ்கிய என்பதற்குரைத்துரைக்க. குறிக்கொள்ளல் இலக்கியிற்றைத்தல். வல்லோன் வலோனைச் செய்யுளின்ப நோக் கித் தொகுக்கப்பட்டது. வேட்டமதழுங்கிய வினைவலோனெனத் தாட்டுணை சிவந்திடத்தமியனேகினான் என்றதனானே சேனைகுழந்தையெயாழித்துத் தன்னாற் பாணஞ்செலுத்தப்பட்ட மாலைத்தேடு. ஓடிவருமாறுபோலத்தகி யராகவே விரைந்து வந்தருளினாரென்று தொனித்தலுணர்க.

(127)

வேறு

காந்தள்போலியகரத்தினிர்யானெய்தகணையாற்  
பாய்ந்தசோரியும்பெருமுழக்குறபகுவாயு  
மோய்ந்தபுண்படுமேனியுமாகி யோரொருத்தல்  
போந்ததோவிவண்புகலுதிர்புகலுதிரென்றான்.

இ-ள. காந்தள் போலிய கரத்தினீ - செங்காந்தள் மலர்களை நிகர்த்த கைகளையுடையீர், யான் எம்த கணையால் - யான் செலுத்திய பகழியால், பாய்ந்த சோரியும் - பாய்கின்ற வதிரமும், பெரு முழக்கு உறு பகுவாயும் - பெரிய முழக்க முற்றபிளந்தவாயும், ஒய்ந்த புண்படு மேனியும் ஆகிமுன்னுனுகாது நுனுகிய புண்பட்டமெய்யுமடைத்தாகி. ஓர் ஒருத்தல் இவண்போந்ததோ- ஓராண்யானையீண்டு வந்ததோ, புகலுதிர் புகலுதிர்என்றான் - உரையீருரையீரென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார் (அச்சுப்பிரமணியப்பெருமான்.) எறு.

காந்தள் ஆகுபெயர். போலிய என்பது இடைச்சொல் ஷயாகப் பிறந்தபெயரேச்சம், போல் பகுதி இன் இடை நிலைகடை குறைந்து நின்றது. அ விகுதி ஓய்ந்தமேனி என இயையும் ஓய்தல் நுனுக்கம், (வாட்டமென்றும்). அது அப்பொருள்படுதலைச் “ஓய்தலங்குதிலைத் தல்சா அயாவரி னாஞ்குமுள்ளதனுனுக்கம்” என்பதனானுணர்க. புகலுதிர் புகலுதிரென்றது விரைவுப்பொருண்ணிலையிலடுக்கென்பது. இது வேழ்மலினாதற்கிளவி.

(128)

வேழமேமுதலுள்ளனகெடுதிகள்வினவி  
யூழிநாயகனிற்றலுமுமக்குநேரோத்து  
வாழுநீருக்குரைப்பதேயன்றிநும்வன்மை  
யேழையேங்களுக்கிசைப்பதென்னென்றனளிகுளை.

இ-ள. ஊழி நாயகன் - (எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும்) நித்திய தலைவராகிய ஈப்பிரமணியப்பெருமான், வேழமே முதல் உள்ளன

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

கெடுதிகள் வினவிநிற்றலும் - யானையே முதல் (ஆக) உள்ளவனாகிய கெடுதிகளை வினாவி நிற்கவும், இருளா - பாங்கியானவள், நூம் வன்மை - நுமது வலிமையை, உமக்குநேர் ஒத்துவாழும் நீருக்கு உரைப்பதே அன்றி - உமக்கு நிகரோத்து வாழுந்தன்மையருக்குக் கூறுவதேயன்றி, ஏழையேங்களுக்கு இசைப்பது என் என்றனள் - ஏழைமையுடை யோங்களுக்குக் கூறுவதென்னையென்றாள். எ-று.

கெடுதிலினாதற்கண் வேழத்தையே முதல்வினாதல் வழக்காதலின் வேழமே என்றதில் ஏகாரம் பிரிநிலைப் பொருட்டு. உரைப்பதேன்றதில் ஏகாரமும் அது. ஊழியர்க்கு நித்தியம். இது எதிர்மொழி கொடுத்தற்கிளாவிக்கினம்

(129)

ஐயர்வேட்டடைவந்திடுவதுந்தினைப்புனத்தமர்ந்து  
தையல்காத்திடுகின்றதுஞ்சரதமோபறவை  
யெய்யும்வேட்டுவர்கோலமேபோன்றனவிருவர்  
மையறன்னையுமரத்திடும்விழியெனமதித்தாள்.

இ-ள். விழி - இவ்விருவருடை கண்களும், பறவை எய்யும் வேட்டுவர் கோலமே போன்றன - புட்களை எய்கின்ற வேட்டுவரது (விழியின்) தன்மையே போன்றனவாய், இருவர் மையறன்னையும் உரைத்திடும் - இருவருடைய ஆசையையுங் கூறுகின்றன (ஆதலின்), ஐயர் வேட்டடை வந்திடுவதும் தையல் தினைபுனத்து அமர்ந்து காத்திடுகின்றதும் சரதமோ - இத்தலைவர் வேட்டையாட்டத்தில் வந்ததும் இத்தலைவி தினைப்புனத்தின் கணிருந்து காவல் செய்வது மெய்மையோ. எ-று.

சுதமோ என்றதற்கு மெய்மையன்று என்னும் பொருளாதலின் ஏகாரம் வதிர்மறைப் பொருட்டு. ஏகாரம் பிரிநிலை. பறவை எய்யும் வேட்டுவர் பறவையை நேரே நோக்காது மற்றொன்றினுளைதைச் செலுத்தாது அதனையே நோக்காதது போல நோக்குதல் அவ் விருவரும் மற்ற ஹான் றி னுளைதைச் செலுத் தாது

மூஸமும் உரையும்

ஒருவரையொருவர் நோக்காதது போல் நோக்கி னாரென்பது.  
இது பாங்கிமதியின் அவரவர் மனக் கருத்துணர்தற் கிளவி.

(130)

மனத்திலிங்கிவையுன்னியேதுணைவியுமற்றைப்  
புனத்திலேகிவீற்றிருந்தனளன்னதோர்பொழுதிற்  
சினத்திடுங்கரியெய்தனமென்றசேவகன்போய்க்  
கனத்தைநேர்தருகூந்தலாய்கேளனக்கழறும்.

இ-ள். துணைவியும் மனத்தில் இங்கிவை உன்னி -  
அத்தோழியுந் (தன்) மனத்திலிவற்றை நினைத்து, மற்றை புனத்தில்  
ஏகி வீற்றிருந்தனள் - அயற்புனத்தின்கட் சென்று வீற்றிருந்தாள்,  
அன்னது - பொழுதில் - அச்சமயத்தில், சினத்திடும் கரி எய்தனம்  
என்ற சேவகன் போய் - வெகுண்டிடு கின்ற வேழத்தை  
எய்தேமென்று (முன்னர்க்) கூறியருளிய வீராகிய கப்பிரமணியப்  
பெருமான் (ஆண்டுச்) சென்று, கனத்தை நேர்தரும் கூந்தலாய்  
கேளளனக்கழறும் - மேகத்தை நிகர்த்த அளகத்தையுடையாய்  
(யான் கூறுவதைக்) கேளாயென்று கூறியருளுவார். எ-று.

இங்கிவை என்றதற்கு முன் ஈங்கிசு என்றதற்குரைத்தது  
உரைக்க. உம்மை எதிரது தழிஇய எச்சவும்மை. ஏயும் ஒரும்  
அசைநிலைகள்.

(131)

உற்றகேளிருநீங்களே தமியேனுக்குமக்குப்  
பற்றதாயுளபொருளௌலாந்தருவனும்பணிகண்  
முற்றுநாட்யேபுரிகுவன்முனிவுகொள்ளாது  
சற்றுநிருள்செய்திடுமென்றனன்றலைவன்.

இ-ள். தமியனுக்கு உற்ற கேளிரும் நீங்களே - தமியேனுக்  
குறு உறவினரும் நீங்களே, உமக்கு பற்றது ஆய் உள பொருள்  
எல்லாம் தருவன் - உங்களுக்கு விருப்பமதாயுள்ள பொருள்கள்  
யாவற்றையும் தருவேன், நும்பணிகள் முற்றும் நாட்யே புரிகுவன்  
- உங்கள் பணிகள் யாவற்றையுந் தேடிச்செய்வேன், நீர் முனிவ

## வள்ளிபார்ஷம் திருமணப்படலம்

கொள்ளாது சற்று அருள் செய்திடும் என்றனன். தலைவன் - (நீங்கள்) என் மேற் கோபங்கொள்ளாது சிறிதருள் புரிவீரன்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். தலைவராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான். எ-று.

உற்றுகேளிர் உரியவறவினர். ஏகாரங்களில் முன்னையது பிரிவிலையும் பின்னையது அசைநிலையுமாம். தமியனுக்கு என்றதனானே காமத்தின் பாற்பட்டு நூம்மையன்றிப் பிறிதொரு பற்றுக்கோடில்லைலேனாயினேன் என்று தொனித்தலுணர்க. தம் மால் இயலாததொன்றுயில் லையென்று குறித்தற்கு நூழக்குப்பற்றதாயுள் பொருளெலாந்தருவன் என்றும் அப்பாங்கி இத்துணைப்பெரியோர் சிறியேங்கண்மாட்டு இடையறாது இங்கானம் அஸ்புடையராயிருப்பாரோ இருக்காரோ என்றையுறும் ஜபாத்தை நீக்குவதற்கு நூம்பணிகண் முற்று நாடியே புரிகுவன் என்றுங் கூறியருளினாரென்பது. நாடிப்புரி குதல் இப்பணியைச் செய்யென்று ஏவாதிருக்கத் தாமாகவே இது செய்யவேண்டுவு தென்று கருதிச் செய்தல். இது தலைவனுட்கோள்சாற்றற்கிளவி.

(132)

அண்ணல்கூறியதிருளைதேர்ந்திடுதலுமைய  
ரெண்ணமீதுகொலம்பெருங்கிளைக்கிதோரிமுக்கை  
மண்ணினாட்டவோவந்ததுமறவர்தம்பேதைப்  
பெண்ணையாதுரித்திடுவேரோபெரியவரென்றாள்.

இ-ள். இகுளை அண்ணல் கூறியது தேர்ந்திடுதலும் - பாங்கியானவள் சுப்பிரமணியப்பெருமான் கூறியருளியதைத் தெளிந்திடுதலும், ஜயர் எண்ணம் ஸதுகொல் - இவ்வரசருடைய வுள்ளக் கருத்தித்தோ, எம் பெரும்கிளைக்கு இது ஓர் இழுக்கை மண்ணின் நாட்டவோ வந்தது - எமது பெருமையாகிய சுற்றுத்துக்கு இவ்வொரு குற்றத்தை இப்பூமியினிறுத்தவோ (இவர்) வந்தது (என்று தன்னுட் கருதிக்கொண்டு), பெரியவர் மறவர்தம் பேதை விண்ணையாழுவித்திடுவேரோ என்றாள் - பெரியராயினோர் வேட்டுவர்

மூலமும் உரையும்

குலத்துப் பேதமையையுடைய பெண்ணை விரும்புதல் செய்வாரோ என்று கூறினாள். எ-று.

கூறியது கூறிய கருத்து. தேர்ந்திடுதலும் என்றது இறந்தகால வினையெச்சம் அது “அன்ன மரபிற் காலங் கண்ணிய வென்னகிளவியும் வற்றியல்லினவே”என்னும் விதியான மைக்க எண்ணமீதுகொல் என்றதற்கு எண்ணமிதுகொல் இது தக்கதன்று என்று ஒழிந்த சொற்களைத்தருதலால் ஒழியிசைப் பொருளில் வந்தது. கொல் ஈண்டு ஒழியிசைப் பொருளில் வந்ததையும் “அவ்வச்சொல்லிற்கிவையவை பொருளென மெய்ப்பெறக் கிளந்தவியலவாயினும் வினையோடும் பெயரோடும் நினையத் தோன்றித் திரிந்து வேறுபடினும் தெரிந்தன் கொள்ளே” என்னுஞ் குத்திரித்தானமைக்க. நாட்டவோவந்தது என்றதற்கு நாட்டதற்கோ வந்தது. இது எமக்குக் குடிப்பழியாவதற்றியும் இவருடைய பெருமைக்குத் தக்கதன்று என்று ஒழிந்த சொற்களைத் தருததால் ஒழியிசை ஆதரித்திடுவரோ என்றதின் ஒகாரம் வினாப்பொருட்டு. இச்செய்யுளில் பெரியவர் மறவர்தம் பெண்ணை ஆதரித்திடுவரோ என்றதனால் பாங்கிகுலமுறை கிளத்தற்கிளவியும், பேதைப்பெண்ணை என்றதனால் பாங்கி பேதமையூட்டற்கிளவியுந் தொனித்தலு ணர்க.

(133)

சீதரன்றருமாவிர்தினையெயினார்கள் செய்த  
மாதவந்தனைப்பெண்ணினுக்கரசை மற்றேனக்குக்  
காதனல்கியேநல்லருள்புரிந்தகாரிகையைப்  
பேதையென்பதே பேதமையென்றனன்பெரியோன்.

இ-ள். சீதரன் தரும் அமிர்தினை - விழுனுமூர்த்தி நட்சத அமிழ்தம் போல்வாரை, எயினர்கள் செய்த மாதவந்தனை - வேட்டுவர்கள் (முன்செய்த) பெரியதவத்தின் பயனானவளை, பெண்ணினுக்கு அரசை - பெண்களுக்குட்டலை மையுடையாளை, எனக்கு காதல் நல்கியே நல்லருள் புரிந்தகாரிகையை - எனக்கு

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

(முன்னர்) ஆசை நோயைத் தந்து (பின்னர் அது தீர்) நல்லருள் செய்த அழகினையுடையானா, பேதை என்பதே பேதமை என்றனன் பெரியோன் - பேதையென்று சொல்லுவதே பேதமையென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார் பெரியோராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான். என்று.

இவளை வேட்டுவருடைய மகளென்கிறாய் இவள் விஷ்ணு மூர்த்தியுடைய மகளென்றும் ஒரு பொருள்பட சீதரன் தருமீர்த்தினையென்றார். விஷ்ணுமூர்த்தியே கருத்தாவாக நின்று திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து அமிர்தத்தை எடுத்தமையால் சீதரன்தருமீர் தென்பட்டது. அமிர்து உவமாகு பெயர் இவள் வேட்டுவெங்கு மகளாகத்தக்கவன்று. வேட்டுவெர் முந்தனனத்திற் செய்த பெரிய தவத்தினாலே அவரால் வளர்க்கப்பட்டாளென்று தொனிக்க எயினர்கள் செய்த மாதவந்தனை என்றார். மற்று அசைநிலை. தவத்தினது பயணனவளை தவமென்று காரியத்தைக் காரணமாவுச்சரிக்கப்பட்டது. அரக அரசியென்று பொருளாதலின் குணவாகு பெயர். ஏகாரங்களில் முன்னது அசைநிலையும் பின்னையது தேற்றமுமாம். இச்செய்யுளில் சீதரன்தருமீர்த்தினை எயினர்கள் செய்த மாதவந்தனைப் பெண்ணினுக்கரசை என்றதனால், தலைவன்றாலைவி தன்னை யுயர்த்தற்கிளவியும், எனக்குக் காதல் நல்கியே நல்லருள் புரிந்த காரிகையைப் பேதையென்பதே பேதமை என்றதனால் காதலன் தலைவி முதறிவுடமை மொழிதற் கிளவியுந் தொனித்தலுணர்க.

(134)

என்றெநங்கோனுரை செய்தலுமாடகளின்கஙன்  
குன்றங்காவலர்வருகுவரவர்மிக்கக்கொடியோ  
ரொன்றுந்தேர்கிலர்காண்பரேலெம்முயிரொறுப்பார்  
நின்றிங்காவதென்போமென்நெறிப்படுத்துரைத்தான்.

இ-ள். என்று எம் கோன் உரை செய்தலும் - என்று எமதிறைவராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் கவுரியருளவும், மடமகள்

முஸழும் உரையும்

- (இயல்பாகவே) பேதைமையையுடைய அப்பாங்கியானவள், இங்ஙன் குன்றும் காவலர் வருகுவர் - (இனி) இவ்விடத்து (எழுது சுற்றுமாகிய) வெட்டுவர்கள் வருவார்கள், அவர் மிகக்கொடுயோர்
- அவர்களிற்புக் கொடியவர்கள், ஒன்றும் தேகிள் - (அன்றிப்பும்) ஒன்றையும் ஆராய்தலில்லா தவர்கள், காணப்ரேல் எம் உயிர் ஒறுப்பார் - (அவர்கள் யாம் நும் மோடுரையாடுவதைக்) காண்பார்களாயின் எதுயிரைய ழிப்பார்கள், இங்கு நின்று ஆவது என் - (இங்ஙனம் இடையூறு நிகழுவதற்கு நீவிர் ஈண்டு நிற்றால் ஏதுவாதல்) ஈண்டு நின்று அடையும் பயனென்னை, போம்னை நெறிப்படுத்து உரைத்தாள் - (இப்புனத்தில் நில்லாது) செல்லுவிரன்று முறைப்படுத்துக் கூறினாள். எ-று.

மடம் மகடுஉக்குண்நான்கினொன்று. எவன் என்டு என்னென்றாய் இல்லையென்னும் பொருள் தந்தது. நெறிப்படுத்துரைத்தல் முறைமையைப் பொருத்தியுரைத்தல். இது பாங்கியஞ்சி அச்சுறுத்தற்கிளவியின்பாற்படும்.

(135)

தோட்டின்மீதுசெல்விழியினாய்தோகையோடென்னைக்  
கூட்டிடாயெனிற்கிழிதனிலாங்கவள்கோலந்  
தீட்டிமாமடலேறிநூம்மூர்த்தெருவதனி  
லோட்டுவெனிதுநாளையான்செய்வதென்றுரைத்தான்.

இ-ள். தோட்டின்மீது செல் விழியினாய் - குழையின் மேற்செல்லும் விழியினையுடையாய், தோகையோடு என்னை கூட்டிடாயெனில் - (நினது துணைவியாகிய) அம்மயிலை நிகர்த்தவளோடு என்னைச் சேர்க்காதொழிலையாயின், யான் அவர் கோலம் கிழிதனில் தீட்டி - யான் அவளுடைய வடிவைப் படத்தில் எழுதிக்கொண்டு, மடல் மா ஏறி நும் ஊர் தெருவதனில் ஓட்டுவேன் - பனை மடலாலயதூரகத்திலி வர்ந்து - நூம்ஊர்த் தெருவிற் செலுத்துவேன், இது செய்வது நாளை என்றுவரத்துான் - இத் தொழிலை (யான்) செய்வது நாளைக் கேடேன் று

வள்ளியம்மை திருமணப்பாடலம்

திருவாய்மலர்ந்தருளினார் (அச்சுப்பிர மணியப்பெருமான்) எ-று.

தோகை உவம ஆகுபெயர். மடன்மாழுர்தலாவது தலைமகளோடு முன் புணர் தலுற்ற தலைமகன் அத்தலைமகளது பாங்கியாற் கூடுஞ்சுட்டத்தை விரும்பி அப்பாங்கியைக் குறையற அவளக்குறை முடிக்க இசையாதவழி ஒருக்கிழியில் அத்தலைவியின் வடிவத்தையெழுதித் தன் பெயரையுமெழு திக்கரத்திற் பிடித்துக்கொண்டு வெண்டிறு, வெண்டுளை, வெள்ளெருக்கு, வெள்ளெலும்பு இவற்றையனிந்து பனை மடலாற்செய்யப்பட்ட குதிரைதிவளர்ந்து அத்தலைவியூரிற் நெருவிலுர்தல். நாளையே என்றதிற் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற்நொக்காது. இது மடலூர்தலைத் தன்மேல்வைத் துரைத்தற்கிளவி.

(136)

ஆதிதன்மொழிதுணைவிகேட்டஞ்சியையர்க்கு  
நீதியன்றுதன்பனைமடலேறுதனீரிம்  
மாதவித்தருச்சுழலின்மறைந்திருமற்றென்  
காதன்மங்கையைத்தருவனென்றேகினள்கடிதின்

இ-ஸ். துணைவி ஆதிதன் மொழி கேட்டு அங்கி - அப்பாங்கியானவள் தலைவராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய (மடற்கூற்று) வார்த்தையைக் கேட்டுப் பயந்து, தன் பனை மடல் ஏறுதல் ஜயர்க்கு நீதியன்று - தன்னிய பனை மடலாற் செய்யப்பட்ட பாய்மாவின்மீ தேறுதல் (உலகமுழுவதையுங் காத்தருஞ்கின்ற) அரசுராகிய நூமக்கு நீதியன்று, நீர் இ மாதவி தரு சூழலில் மறைந்திரும் - நீவீர் இக்குருக் கத்தி விருக்ஷங்குழலிடத்து ஒளிந்திரும், என் காதல் மங்கையை தருவன் என்று கடிதின் ஏகினள் - எனது காதலியைக் (கொணர்ந்து) தருவேனென்று சொல்லி விரைவிற் சென்றாள். எ-று.

ஜூயர்க்கு ஈண்டு முன்னிலைக்கண்வந்தது. மடல் ஆகுபெயர். மற்று அசை மொழி. இச்செய்யுளில் மடல்விலக் கலுங்குறை நேர்தலுந் தொனித்தலுணர்க.

(137)

வேறு

அங்கவெல்லையிலகமகிழ்ச்சியா  
யெங்கடம்பிரானினிதினேகியே  
மங்குல்வந்துகண்வளருமாதவிப்  
பொங்கர்தன்னிடைப்புக்குவைகினான்.

இ-ள். எங்கள் தம்பிரான் அ எல்லையில் அகம்மகிழ்ச்சி ஆய் இனிதின் ஏகி - எமதிநைவராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் அச்சமயத்திலுள்ள மகிழ்ச்சிகொண்டு இனிது சென்று, மங்குல் வந்து கண்வளரும் மாதவி பொங்கர்தன்னிடை புக்கு வைகினான் - மேகங்கள் வந்து கண்டுயில் செய்கின்ற குருக்கத்தி மரச்சோலையட்டுக்கிருந்தருளினார். எ-று.

ஆங்கு என்னும் அசைமொழி முதற்குறுகி நின்றது. அவ்வெல்லை என்ற்பாலது அ வெல்லையெனச் செய்யுளின்ப நோக்கி வகரந்தொக்கது.

(138)

பொள்ளெனத்தினைப்புனத்திற்பாங்கிபோய்  
வள்ளிதன்பதம் வணங்கிமானவேற்  
பிள்ளைகாதலும்பிறவுஞ்செப்பியே  
யுள்ளந்தேற்றியேயொருப்படுத்தினாள்.

இ-ள். பாங்கி தினைபுனத்திற் பொள்ளென போய் - அப்பாங்கியானவள் (அம்மையார் ஸ்ரீருக்கின்ற) தினைபுனத்தின் கண் விரைவிற் சென்று, வள்ளிதன் பதம் வணங்கி - அவ்வள்ளியம்மையாருடைய திருவுடுகளை வணங்கி, மான வேல் பிள்ளை காதலும் பிறவும் செப்பி உள்ளம் தேற்றி ஒருப்படுத்தினாள் - பெருமையாகிய வேற்படைக்கலத்தையுடைய

வள்ளியாம்மை திருமணப்படலம்

குமாரக் கடவுளது ஆசையையும் பிறவற்றையுஞ் சொல்லி  
(அவருடைய) மனத்தைத்தேற்றித் (தன்னாலாகுஷ் கூட்டத்துக்குச்)  
சாம்மத்ப்படுத்தினாள். எ-று.

பொள்ளென விரைவுக்குறிப்பு. பிற அவரதாற்றாமையும்  
அதனாலவர் மடலூரத்துணிதலும். ஏகாரங்கள் அசை நிலை  
(139)

இளையமங்கையையிருஷையேனலின்  
விளைதநும்புனமெல்லநீங்கியே  
யளவின்மஞ்ஞஞூகளகவுமாதவிக்  
குளிர்பொதும்பரிற்கொண்டுபொயினாள்.

இ-ள. இருளை - அப்பாங்கியானவள், இளையமங்கையை  
- இளையமங்கைப் பருவத்தையுடைய வள்ளியம்மையாரை,  
விளைதநும் ஏனலின் புனம் மெல்லநீங்கி அளவு இல் மஞ்ஞஞூகள்  
அகவும் குளிர் மாதவி பொதும்பரிற் கொண்டு போயினாள் - விளையந்தினைப் புனத்தை மெள்ளக் கடந்த அளவையில்லாத  
மயில்கள் கூத்தாடுகின்ற குளிர்ந்த குருக்கத்தி மரங்கள் செறிந்த  
சோலையுட்கொண்டு சென்றாள். மங்கையைக் கொண்டு  
போயினாளென இயையும். போதும்பர் மரஞ்செறிந்த இடம்.

(140)

பற்றின்மிக்கதோர்பாவையில்வரை  
சுற்றியேகியேகுடுங்கோட்டல்கள்  
குற்றுவந்துநின்குழந்துநல்குவ  
விற்றியீன்டெண்டிறுவிப்போயினாள்.

இ-ள. பற்றின் மிக்கது ஒர் பாஜவ - அன்பின் மிக்கதாகிய  
தேர் பாவையே, ஈண்டு நிற்றி இவ்வரை சுற்றி ஏதி நீ குடும்  
கோல்கள் குற்று வந்து நின்குழந்து நல்குவன் என - (மின்னுடைய  
வாடகள் பாஸ் செறிந்தவீடத்துச் செல்வம் பொறுக்காவாதுவின்)  
இங்ஙனம் நிற்பாய் (யானே) இக்கிரியைச் சூழ்ந்து சென்று நீ

குட்டத்தக்க காந்தன்மலர்களைக் கொய்து வந்து நின்காந்தலுக்குச் சூட்டுவேன் என்று சொல்லி, நிறுவி போயினாள் - (அவ்வள்ளியம்மையாரை) நிறுத்தி (அப்பறத்தே) சென்றாள் (அப்பாங்கி). எ-று.

அன்பின் மிக்கதைப்பாவையிலேற்றுக் கொடுத்து வாகுபெயர். நல்குதல் கொடுத்தல், ஈண்டுச்சுட்டுதல். இது பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்தும்தது நீங்காங்கிளவி. "கருதியது கிளவாதப் பொருட்டோன்றப் பிறிதொன்று கிளப்பது பரியாயம்மே" என்பவாகவின் இச்செய்யுள் பரியாயவணி.

(141)

### வேறு

கொற்றடியிகுளைதன்குறிப்பினால்வகை  
சாற்றினாகன்றிடத்தையனிற்றலு  
மாற்றவுமகிழ்ச்சிறந்தாறுமாழுகன்  
நோற்றினனெதிர்த்தனன்றொன்மைபோலவே.

இ-ள். கோல் தொடி இகுளை தன் குறிப்பினால் வகை சாற்றினன் அகன்றி - கோலியவளையலையுடைய பாங்கியானவள் தனது குறிப்பினாலே இவ்வகைசொல்லி நீங்க, தையல் நிற்றலும் - அவ்வள்ளியம்மையார் (ஆண்டு) நிற்றலும், மா ஆறுழுகன் ஆற்றவும் மகிழ்ச்சிறந்து தொன்மை போல் தோற்றினன் எதிர்ந்தனன் - பெருமையாகிய ஆறுதிரு வதனங்களையுடைய சுப்பிரமணியப் பெருமான் இறப்ப மகிழ்ச்சிமிக்கு முன்போலத் தோன்றி எதிர் வந்தருளினார். எ-று.

சாற்றினன் தோன்றினன் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினையைச்சங்களாயின. தோற்றல் ஈண்டுமறைந் திருத்தலை விட்டு வெளிவரல். தொன்மைபோல என்றதனானே முன்னே வந்த அரசவடித்தோடு எதிர்வந்தருளினாரென்பது. தொன்மை போல ஆற்றவுமகிழ்ச்சிறந்து என்றியைத்து முன் கூட்டத்திற் போல இறப்பமகிழ்ச்சிமிக்கு என்று பொருஞ்சுரப்பினுமையும்.

(142)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

வடுத்துணைநிகர்விழிவள்ளியெம்பிரா  
ஞடித்துணைவணங்கலுமருளையெங்கையா  
லெடுத்தனன்புல்லினளின்பமெய்தினான்  
சுடர்ந்தொடிகேட்டியன்றிதனச்சொல்லினான்.

இ-ள். வடுதுணை நிகர்விழி வள்ளி - மாப்பிஞ் சிரண்டை  
நிகர்த்த கண்களைப்படைய வள்ளியம்மையார், எம் பிரான்  
அடிதுணை வணங்கலும் - எமதிறைவராகிய சுப்பிரமணியப்  
பெருமானுடைய திருவடிகளிரண்டையும் வணங்குதலும்,  
அவளை அம் கையால் எடுத்தனன் புல்லினன் இன்பம்  
எய்தினான் - (அச்சுப்பிரமணியப்பெருமான்) அவ்வள்ளியம்மை  
யாரைத் (தமது) திருக்கரத்தாலெடுத்துத் தழுவிப் (புனர்ச்சி)  
இன்பத்தைப்பெற்று, சுடர்தொடி கேட்டு என்று இதனை  
சொல்லினான் - ஒளி செய்தலையுடைய வளையலையுடையாய்  
கேளாயென்று இதனைக்கூறியருஞ்வார். எ-று.

எடுத்தனன் புல்லின் எய்தினான் என்னும் வினைமுற்றுக்கள்  
வினை யெச்சங்களாயின. இதனை என்றது மேற் செய்யுளிற்  
சுறுவதை.

(143)

உந்தையும் பிறரும்வந்துன்னைநாடுவர்  
செந்தினைவிளைபுனஞ்சேவல்போற்றிடப்  
பைந்தொடியணங்கொடுப்படர்த்திநாளையாம்  
வந்திடுவோமென்மறைந்துபோயினான்.

இ-ள். உந்தையும் பிறரும் வந்து உன்னை நாடுவர் -  
உனதுமுற்றதையும் பிறரும் (ஆண்டு) வந்து நின்னைத் தேடுவோர்கள்,  
(ஆதலிளி) செம்தினை விளைபுனம் சேவல் போற்றிட பைந்தொடி  
அணங்கொடு படர்த்தி - செம்மையாகிய தினை விளைகின்ற  
புனத்தைக் காவல்செய்யப் பக்மையாகிய வளையலையுடைய  
பாங்கியோடு செல்வாய், யாம் நாளை வந்திடுவோம் என மறைந்து

மூலமும் உரையும்

போயினான் - யாம் நாளைக்கு வருவோமென்று திருவாய்மலர்ந்து மறைந்து சென்றருளினார் (கப்பிரமணியப்பெருமான்). எ-று.

உனது தந்தை உந்தை என்று மீஇயது. பிறர் சுற்றுமும் பரிசனமும். அணங்கு அழகு, ஈண்டு அழகையுடைய பாங்கிக்கு ஆதலின் ஆகுபெயர்.

(144)

போந்தபினிரங்கியப்பொதும்பர்நீங்கியே  
யேந்திமூவருதலுமிகுளைநேர்கொடு  
காந்தளின்மலர்சிலகாட்டியன்னவள்  
கூந்தலிற்குடியேகொடுசென்றேகினாள்.

இ-ள். போந்தபின் ஏந்து இழை இரங்கி அப்பொதும்பர் நீங்கி வருதலும் - (கப்பிரமணியப்பெருமான்) சென்றருளிய பின்னர் ஏந்துகின்ற வாபரணங்களையுடைய வள்ளியம்மையார் (பிரிவாற்றாமையால்) இரங்கி அம்ரஞ் செறிந்த சோலையை நீங்கிவருதலும், இருளை நேர் கொடு - பாங்கியானவளைதீர் கொண்டு (வந்து), காந்தளின்மலர் சிலகாட்டி - காந்தண்மலர் சிலவற்றைக்காட்டி, அன்னவள் கூந்தலிற் குடி - அவ்வம்மையாரதுஅளகத்திலணிந்து, கொடுசென்று ஏகினாள் - (அவரை) அழைத்துக்கொண்டு சென்றான். எ-று.

கப்பிரமணியப்பெருமானைப் புணர்ந்து நீங்கிவந்த வள்ளியம்மையார் பெருநாணமுடையவராதலின் அந்நாணினால் வருத்தமுறாதபடி பாங்கியானவள் தானதையறியா தாள்போலக் காந்தண்மலரைக்காட்டி அவருடைய அளகத்திற் குட்டிக்கொண்டு சென்றாளென்பது. சென்றேகினாள் என்பவை ஒரு சொற்றுன்மைப் பட்டுச் சென்றாளென்னும் பொருள்தந்து நின்றன, நடந்து சென்றாளென்று பொருள் கூறி னுமையும். இது பாங்கி தலைவியைச்சார்ந்து கையுறை காட்டற் கிளவி.

(145)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்  
 இவ்வகைவழிபடுமிகுள்ளதன்னொடு  
 நெங்வளமேயெனாநவிலுந்தீஞ்சொலாள்  
 கொய்வருதினைப்புனாங்குறுகிப்போற்றியே  
 யவ்விடையிருந்தனளகம்புலர்ந்துளாள்.

இ-ள். நெங்வளமே என நவிலும் தீம் சொல்லாள் - குறிஞ்சி யாழிசையே போலுமென்று சொல்லப்படுகின்ற இனிமையாகிய சொற்களையடிடைய வள்ளியம்மையார், இவ்வகை வழிபடும் இகுள்ள தன்னொடு கொய்வருதினை புனாம் குறுகி போற்றி - இவ்வாறு (தன்னை) வழிபடுகின்ற பாங்கியோடு செய்யப்படும் தினைப் புனத்தைச்சார்ந்து காவல் செய்து கொண்டு, அகம் புலர்ந்துளாள் அவ்விடை இருந்தனள் - மன வாட்டமுள்ளவரா யவ்விடமிருந்தார். எ-று.

நெங்வளம் ஆகுபெயர். ஏகாரங்களில் முன்னையது பிரிநிலையும் பின்னையது அசைநிலையுமாம். அகம்புலர்ந் தது பிரிவாற்றுாமையானென்பது.

(146)

வளந்தருபுனந்தனில்வள்ளிநாயகி  
 தளந்தனளிருத்தலுந்தலையளித்திடு  
 மிளந்தனையின்குரலீன்றுமுற்றியே  
 விளைந்தனகுறவர்கள்விரைந்துகூடினார்.

இ-ள். வள்ளிநாயகி வளம்தழும் புனந்தனில் தளர்ந்தனள் இருத்தலும் - வள்ளியம்மையார் வளத்தைத் தருகின்ற தினைப்புனத்தின் கண்ணேவாட்ட முற்றவளாயிருத்தலும், தலை அளித்திடும் இளம்தினைஇன் குரல்ளன்று முற்றியினைந்தன - (அவரால்) முதன்மையாகக்காக்கப்பட்ட இளைய தினைப் பயிர்கள் நல்ல கதிர்களைப்பீர்ந்து முற்றிவினைந்தன, குறவர்கள் விரைந்து கூடினார்கள் - (அப்பொழுது) வேட்டுவர்கள் விரைந்து (வந்து) கூடினார்கள். எ-று,

மூலமும் உரையும்

தளர்ந்தனள் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்ச மானது தினை ஆகுபெயர். ஈனுதல் முதல்வினை முற்றல் வினைதல் சினைவினை ஆயினும் முதலோடு சினைக்கு ஒற்றுமையுண்மையின் முதலோடு முடிந்தது. ஏகாரம் அசை நிலை.

(147)

வேறு

குன்றவாணர்கள்யாவருங்கொடிச்சியைநோக்கித்  
துன்றுமேனல்கள்விளைந்தனகணிகளுஞ்சொற்ற  
வின்றுகாறிதுபோற்றியேவருந்தினையினிற்  
சென்றிடம்மவுன்சிறுகுடிக்கெனவரைசெய்தார்.

இ-ள். குன்றவாணர்கள் யாவரும் கொடிச்சியை நோக்கி - அவ்வேட்டுவர்கள் யாவரும் வள்ளியம்மையாரைப் பார்த்து, துன்னும் ஏனல்கள் விளைந்தன கணிகளும் சொற்ற - (இப்புனத்துள்) நெருங்கிய தினைப்பயிர்கள் விளைந்தன (அதனை வேங்கை மரங்களாகிய) கணிகளுங்களின, இன்று காறு இது போற்றி வருந்தினை - இன்றலுமிதனைக் காத்து வருந்தினாய், உன் சிறுகுடிக்கு இனி நீ சென்றிடு என உரை செய்தார் - உனது சிற்றாருக்கு இப்பொழுதே நீ சென்றிடு வாயென்று சொன்னார்கள். எ-று.

வேங்கைமரத்துக்குக் கணியென்னும் பெயர் வந்த காரணம் முன்னுரைத்தாம். ஏகாரம் அசைநிலை. அம்ம என்றது ஒன்று சொல்வேங்கேள் என்னும் பொருளில் வந்தது.

(148)

குறவரிவ்வகை சொற்றனசெவிப்புலங்கொண்டாங்  
கெறியும்வேல்படும்புண்ணிடையெரிநுழைத்தென்ன  
மறுகுமுள்ளத்தளாகியேமுற்றவணீங்கிச்  
சிறுகுடிக்குநல்லிகுளையுந்தானுமாய்ச்சென்றாள்.

இ-ள். குறவர்கள் இவ்வகை சொற்றன செவி புலம் கொண்டு - வேட்டுவர்களில்வாறுரைத்தனவற்றைச் செவிப் பொறியாலுட-

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

கொண்டு (கேட்டு என்றபடி), ஏறியும் வேல்படு புண்ணிடை எரி நுழைந் தென் மறுகும் உள் எத்தள் ஆகி - ஏறியும் வேல்பட்டபுண்ணிடத்து அக்கினி உட்புகுந்தாற் போலச் (சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய) பிரிவாற்றாமையால் வாட்ட முற்றதன் மேலும் வருத்தமுற்ற மனத்தினையுமுடையவராய், அவன் நீங்கி - அப்புனத்தை நீங்கி, நல் இருளையும் தானும் ஆய் சிறுகுடிக்கு சென்றாள் - நல்ல பாங்கியும் தாழுமாய்ச் சிற்றாருக்குச் செல்லலுற்றார். எ-று.

பொறியைப் புலமென்று காரியத்தை காரணமாகபசரித்தார். ஆங்கும் ஏயும் மற்றுமசை நிலைகள். நுழைந்தாலென்ன எனற்பாலது நுழைந்தென்னவெனக் குறைந்து நின்றது, நுழைந்தென்ன வெனற்பாலது குறைந்தது என்று கொண்டு பொருள் கூறினுமமையும். உள்ளமறுகியது இனிச் சுப்பிரமணியப் பெருமானைக் கூடுவதும் அருமையே என்று கருதியதென்க. தோறியும் தானும் வந்தாள் என்றதபோல இருளையுந் தானுமாய்ச் சென்றாள் என்று ஒருபாற்குரிய இரு சொற்கள்கலந்து ஒருமை முடிபேற்றவென்பது இது அதிகாரப்பூர்ணடையாற் கொள்ளப்படும்.

(149)

மானினங்களைக்மயில்களைகிளியைமாண்புறவை  
யேனையுள்ளவைதங்களைநோக்கியேயாங்கள்  
போனசெய்கையைப்புகலுதிர்புங்கவர்க்கென்னாத்  
தானிரங்கியேபோயினளாருதனித்தலைவி

இ-ள். ஒருதனிதலைவி - ஒப்பின்மையாகிய அவ்வள்ளியம்மையார் மானினங்களை மயில்களை கிளியை மாண் புறவை ஏனை உள்ளவை தங்களை நோக்கி - மானினங்களையும் மஞ்சூகளையும் கிளிகளையும் பெருமையாகிய பூராக்களையும் மற்றுமுள்ளவர்களையும் பார்த்து, யாங்கள் போன செய்கையை - நாங்கள் (இப்புனத்தைவிட்டுச் சிற்றாருக்குப்) போன செயலை, புங்கவர்க்கு புகலுதிர் என்னா - (எமது) தலைவராகிய

முஸ்ரும் உரையும்

பெருமானுக்குக் கூறுங்களென்று, தான் இரங்கியே போயினள்-  
தானிரங்கிச் கொண்டே சென்றார். எ-று.

ஏனையுள்ளவை மற்றைய பட்சிகளும் விலங்குகளும்  
பிறவுமென்பது ஏகாரம் பிரிநிலைப்பொருட்டு. ஒருதனி ஒரு  
பொருட்பன்மொழி.

(150)

பூவையன்னதோர்மொழியினாள்சிறுகுடிப்புகுந்து  
கோவில்வைப்பினுட்குறுகியேகொள்கைவேறாகிப்  
பாவையொன்கழங்காடலள்பண்டுபோன்மடவா  
ரேவர்தம்மொடும்பேசலள்புலம்பிவீற்றிருந்தாள்.

இ-ள். பூவை அன்னது மொழியினாள் சிறுகுடிபுகுந்து  
கோவில்வைப்பினுள் குறுகி - நாகணவாயின்மொழியை  
நிகர்த்ததாகிய மொழியினையுடைய வள்ளியம்மையார்  
சிற்றுாருக்குப்போய்த் (தமது) இல்லிடத்தின்கட் சார்ந்து,  
கொள்கை வேறு ஆகி - (தந்) தன்மை வேறுபட்டு, பாவை  
ஒள்களங்கு ஆடலள் பண்டு போல் மடவார் ஏவர் தம்மொடும்  
பேசலள் புலம்பி வீற்றிருந்தாள் - பாவையோடும் விளையாட்டையும்  
ஒள்ளியகழங்கெறிந்தாடும் விளையாட்டையுமாதாதவராகியும் முன்  
போல மடமையுடையராய மகளிர் யாவறோடும் பேசாதவராகியும்  
வருந்தி வீற்றிருந்தார். எ-று.

பூவை பாவை கழங்கு ஆகுபெயர்கள். ஹெட்டுவர்க்  
குரசனுடைய இல்லமாதலிற் கோவிலெனப்பட்டது. ஏகாரம் அலை  
நிலை. கொள்கை ஈண்டுத் தன்மை. ஆடலள் பேசலள்  
என்னுமெதிர்மறை வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சங்களாயின.  
வீற்றிருத்தல் தனிமையாயிருத்தல்.

(151)

மற்றுவெல்லையிழ்செவிலியுமன்னையுமகளை  
யற்றுநோக்கியேமேனிவேறாகிப்பதுநாக்குக்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

குற்றம் வந்தவாறெனவற்புறக்கூறி  
சேற்றமெய்தியேயனவடன்னையிற்செறித்தார்.

இ-ள். ஆ எல்லையில் - அப்பொழுதில், செவிலியும் அன்னையும் மகளை உற்று நோக்கி - செவிலித்தாயும் நற்றாயும் தம்மகளாகிய வள்ளியம்மையாரையுற்றுப்பார்த்து, உனக்கு மேனிவேறாகியது - நினக்குமேனிவேறுபட்டது, குற்றம் வந்தவாறு என் எனவற்புறக் கூறி - (இங்ஙனம்) குற்றம் வந்தவாறென்ன யென்று கடுமையறக்கூறி, செற்றம் எய்தி அன்னவடன்னன இல் செறித்தார் - கோபமடைந்து அவ்வம்மையாரை இல்லின்கட் செறித்தார். எ-று.

மற்றும் ஏகாரங்களும் அசைநிலைகள். செவிலியுமன்னையும் அவ்வள்ளியம்மையாரை உற்றுநோக்கி இவஞ்ஞடைய மேனி வேறுபட்டது விரகநோயினாலென்றுணர்ந்து கடித்து வெகுண்டு இல்லின்கட் செறிந்தாரென்க. இச்செறிதல் இனிப் பறத்தே செல்ல வேண்டாமென்று வீட்டிலிருத்தல்.

(152)

### வேறு

ஒவியமனையநீராளுடம்பிடித்தடக்கையோனை  
மேவினாள்பிரிதலாலே மெய்ப்பிந்துள்ளம் வெம்பி  
யாவியதில்லாளௌன்னவுசமாயங்கண்வீழப்  
பாலையரெடுத்துப்புல்லிப்பருவரலுற்றுச்சூழ்ந்தார்.

இ-ள். ஒவியம் அனைய நீராள் உடம்பிடி தடகை கோனை பிரிதலாலே - சித்திரப்பாலையை நிகர்த்ததன்மையினையடைய வள்ளியம்மையார் வேலாயுதத்தையேந்திய பெருமையாகிய திருக்கரத் தினையுடைய சுப்பிரமணியப் பெருமானைக் கூடிப்பிரிதலாலே, மெய்ப்பிந்து உள்ளம்வெம்பி ஆழியது இல்லாள் என்ன அவசம் ஆய் அங்கணவீழ - மெய்வருந்தி மனம் வெம்பி உயிரில்லாதவர் போலத்தும்வசமின்மையாகிய அவ்விடத்துவீழ, பாணவயர் பருவரல் உற்று எடுத்து புல்லி குழந்தார் -

மூலமும் உரையும்

(அங்ஙனமுள்ள) வேட்டுவப்பெண்கள் (அதனைக் கண்டு) துண்பமற்று (அவரை) எடுத்துத்தழவிச் சூழ்ந்தார்கள். எனு.

ஓவியம் ஆகுபெயர். மேவினள் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. ஏகாரம் பிரிநிலைப்பொருட்டு. பரிந்து வெம்பி என்னுஞ்சினைவினைகள் வீழ்வென்னும் முதல்வினையோடு முடிந்தன. பிரிவாற்றாமையால் வந்த வருத்தமதிகிரித்ததனால் மயங்கி வீழ்ந்தாரென்பது.

(153)

ஏர்கொண்மெய்நுடாங்குமாறுமிறைவனைகழலுமாறுங்  
கூர்கொள்கண்பனிக்குமாறுங்குணங்கள் வேறாயவாறும்  
பீர்கொள்ளுமாறுநோக்கிப்பெண்ணினைப்பிறங்கற்சாரற்  
குர்கொலாந்தீண்டிற்றென்றார்குர்ப்பகைதொட்டதேரர்.

இ-ள். ஏர் கொள் மெய் நுடங்கும் ஆறும் - அழகினைக் கொண்ட தேகந்துளைவந்தன்மையினையும், இறை வளை கழலும் ஆறும் - கைவளைகழலுந் தன்மையினையும், கூர் கொள் கண்பனிக்கும் ஆறும் - கூர்மையைக் கொண்ட கண்கள் நீர் துளிக்கும் தன்மையினையும், குணங்கள் வேறு ஆய ஆறும் - குணங்கள் (பண்டையினின் நூம்) வேறாகிய தன்மையினையும், பீர் கொஞும் ஆறும் நோக்கி - அச்சங்கொள்ளுந் தன்மையினையும் பார்த்து, குர்ப்பகைதொட்டது ஒரார் - சுப்பிரமணியப் பெருமான் தொட்டதையறியாதவராய், பெண்ணினைபிறங்கல் சாரல் குர் தீண்டிற்று கொலாம் என்றார் - (எமது) பெண்ணை மலைச்சார்பிலுள்ள தெய்வந்தீண்டியதுபோலுமென்றார். எனு.

இறை ஆகுபெயர். குர்கோட்டபட்டார்க்கும் இவையெல்லா நிகழ்வதுண்மையின் குர்கொலாந் தீண்டிற்றென்றாரென்பது. குர் தெய் வப் பெண். குரரென் னும் பெயரையுடையதோர் தெய்வமென்றுங்கூறுப. கொல் கொலாம் என ஈறுதிரிந்தது.

(154)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

தந்தையுங்குறவர்தாழுந்தமர்களும்பிறருமீண்டிச்  
சிந்தையுள்ளூயர்வுகொண்டுதெரிவைதன்செயலைநோக்கி  
முந்தையின்முதியாளோடுமுருகனைமுறையிற்கூவி  
வெந்திறல்வேலினாற்குவெறியயர்வித்தாரன்றே

இ. தந்தையும் குறவர்தாழும் தமர்களும் பிறரும் ஈண்டிபிதாவாகிய நம்பியென்பவனும் (அவனுடையபரிசனர்களாகிய) வேட்டுவர்களும் உறவினரும் பிறரும் நெருங்கி, தெரிவைதன் செயலைநோக்கி சிந்தைஉள் அயர்வுகொண்டு - அவ்வள்ளியம்மையாருடைய தன்மையைப் பார்த்து மனதினுள்ளூயர்க்கி கொண்டு, முந்தையின் முதியாளோடு முருகனை முறையில் கூவி - பண்டு போலவே முதிய தேவராட்டியோடு வெறியாட்டாளனை முறைமையாகவழைத்து, வெம்திறல் வேலினாற்கு வெறியயர்வித்தார் - வெய்யவலியினையுடைய வேலாயுதத்தைக் கொண்ட சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு வெறியாட்டு விழாவைச் செய்வித்தார். எ-று.

பிறர் உறவினரல்லாத அவ்வழிலுள்ள வேட்டுவர். தெருவை பருவங்குறியாது பெண்ணென்னும் பொருட்டா நின் றது. செயல் ஈண்டுத்தன்மை. முந்தையிற் கூவியென இயையும். தங்குலக்கன் வியர்க்கு வேறுபாடு தோன்றியக்கால் அவரைச்சூர் தீண்டிற்றோ அன்றோ வென்றையற்றவழி வெறியயர்த்து அறிய வேண்டித் தேவராட்டியையுந் தேவராளனையு மழைப்பது தொன்மை முறையாதவின் முந்தையிற் கூவியென்பதென்க. பெருநானுடைய இளம்பெண்கள் ஆண் குழுவும் பெண்குழுவும் கூடியவிடத்து நின் று வெறியயர்தல் கூடாததாதவிற் ரேவராட்டியை முதியாளென்றார். வெறி ஆகு பெயர்.

(155)

வெறியயர்களின்றகாலைவேலாள்மோல்வந்துதோன்றிப்  
பிறிதொருதிரமுமன்றாற்பெய்வனைதமியளாகி  
யுறைதருபுனத்திற்றொட்டாமுளமகிழ்சிறுப்புநேரிற்  
குறையிதுநீங்குமென்றேகுமரவேள்குறிப்பிற்சொற்றான்.

மூலமும் உரையும்

இ-ள். வெறி அயர்கின்ற காலை - வெறியாடலைச் செய்யும் காலையில், குமரவேள் வேலன் மேல்வந்து தோன்றி - சுப்பிரமணியப்பெருமான் அவ்வெறியாட்டாளன் மேல்வந்து தோன்றி, பெய்வளைதமியள் ஆகி உறைதரு புனத்தில் தொட்டாம் பிறிது ஒரு திறமும் அன்று - இவ்விடப்பட்ட வளையலையுடையள் தமியளாயிருந்த புனத்தின் கண்ணே (இவளையாமே) தொட்டேம் (ஆதலின் இவளில் வேறுபாடு தோன்றியது) பிறிதோர் காரணத்தானுமன்று, உளம் மகிழ் சிறப்பு நேரின் இது குறை நீங்கும் என்று குறிப்பின் சொற்றான் - (எமது) நெஞ்சமகிழுஞ்சிறப்புநேரின் இக்குறை நீங்குமென்று குறிப்பினாற் கூறியிருள்ளனர். என்று.

குமரவேள் வேலன் மேல்வந்து தோன்றல் சுப்பிரமணியப் பெருமான் வெறியாட்டாளன்மேல் அரூபமாயிவர்ந்து அவனுடைய மெய்வாக்குக்காயங்களின் தன்மைகளையடக்கிக் கண்டோர் குறிப்பினாலே தாமேயென்றுணரத் தோன்றலென்பது. பிறிதொருநிறமுமன்று என்பதற்குத் தாங்குதாட்ட காரணத் துனன்றிப் பிறிதோர் காரணத்தானன்று என்று பொருள்படுதலின் உடல்மை எச்சவும்மை. ஆல் அசைமொழி. தொட்டாமென்றதற்கு தீண்டனாமென்னுஞ் சொப்பொருளையொழித்து மெய்யுற்றுப் புணர்ந்தாமென்று பொருள்கொள்ளக் கூறியதனானும் சிறப்பு நேரின் என்றதற்கு எமக்குச் சிறப்பைச் செய்யின் என்னுஞ் செம்பொருளையொழித்து எமக்குச் சிறப்பாக இவளை நேர்ந்தாலென்று அவாய்நிலையாற் செய்யப்படுபொருளை வருவித்துப் பொருள்கொள்ளக் கூறுதலினானும் குறிப்பிற் சொற்றானென்று ரெங்பது. குமரவேல் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(156)

குறிப்பொடுநெடுவேலண்ணல்கூறியகன்னமூல  
நேரிப்படவருதலோடுநேரிமையவசநீங்கி  
முறைப்படவெழுந்துவைக்கமுருகனமுன்னியாங்கே  
சிறப்பினைநேர்ந்துமென்றுசெவிலித்தாய்ப்பராவல்செய்தாள்

இ-ன். நெடுவேல் அண்ணல் குறிப்பொடு கூறிய கண்ணமூலம் நெறிப்பட வருதலோடும் - நெடிய வேற்படையையுடைய கப்பிரமணியப்பெருமான் குறிப்பாற் கூறியருளிய வார்த்தைகள் செவிவழியாக (உளத்துச்) செல்லுதலும், நேர் இழை அவசம் நீங் கி முறைப்பட எழுந்து வைக - நேர் மையாக ஆபரணத்தையுடைய வள்ளியம்மையார் (முன்னடைந்த) தம்வசமின்மையொழிந்து முறைமையாகவெழுந்து இருக்க, செவிலித்தாய் ஆங்கே முருகனை முன்னி சிறப்பினை நேர் தும் என்று பராவல் செய்தாள் - (அவருடைய) செவிலித் தாயானவள் அப்பொழுதே சுப்பிரமணியப்பெருமானை பெண்ணித் (தேவாரீர் கூறியருளியபடி) சிறப்பினைச் செய்வேமென்று சொல்லித் துதித்தாள். எ-று.

குறிப்பொடு என்றதில் ஒடுவருபு தன்னையேற்ற பெயர்ப் பொருளைக் கருவிப்பொருளா வேற்றுமை செய்தது. கூறிய தெரிநிலை வினையால்வனையும் பெயர். ஒடு ஒடு வென்னும் இசை நிறையின்விகாரம். ஆங்கு ‘பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரா’ என்றுதிற்போல அப்பொழுதென்னும் பொருள் தந்து நின்றது. சிறப்பு விசேஷஷுசனையாதிய.

(157)

மனையிடையம்மைவைகவனசரர் முதிர்ந்தசெவ்வித் தினையினையரிந்துகொண்டுசிறுகுடியதனிற்சென்றா ரினையதுநோக்கிச்செவ்வேளிருவியாம்புனத்திற்புக்குப் புனையிடமூதன்னைக்காணான்புலம்பியேதிரிதலுற்றான்.

இ-ன். அம்மைமனையிடை வைகை - வள்ளியம்மையாரில்லத்தின்கண்ணே (அங்ஙனம்) இருக்க, வனசரர் முதிர்ந்த செவ்வி தினையினை அரிந்து கொண்டு சிறுகுடியதனில் சென்றார் - வேட்டுவர்கள் முற்றிய பருவத்தையுடைய தினையையரிந்துகொண்டு (தஞ்சை) சிற்றுரைன்கட்ட சென்றார்கள், செவ்வேள் இருவியம் புனத்தில் புக்கு இனையது நோக்கி - சுப்பிரமணியப் பெருமான் தினைத்தாளையுடைய அப்புநத்திற் சென்று இதனைப்

மூலமும் உரையும்

பார்த்து, புனை இழை தன்னை காணான் புலம்பி திரிதலுற்றான் - அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆபரணத்தையுடைய அவ்வள்ளியம்மை யாரைக் காணாது வருந்தித் திரிதலுற்றான். எ-று.

அறிந்துகொண்டு என்றதனாலே ஈண்டுத்தினை அடியொழிந்த தினைப்பயிரென்க, கொய்துகொண்டென்னாமையாற் கதிரன்றென்பது. இருவிகொய்யப்பட்டதினையிண்ட. காணான் வினையெச்சமானது.

(158)

கனந்தனைவினவுமஞ்சலைக்கணந்தனைவினவுமேனற்  
புனந்தனைவினவுமம் மென்ஷுவையைவினவுங்கிள்ளை  
யினந்தனைவினவும்யானையிரலையைவினவுந்தன்கா  
வனந்தனைவினவுமற்றைவரைகளைவினவுமாதோ

இ-ள். கனந்தனை வினவும் - (�ண்டுப்புனங் காவல் கொண்டிருந்தாள் யாண்டுசெசன்றாள் கூறுகவென்று) முகிலையும் வினவுவார், மஞ்சலை கணந்தனை வினவும் - மயிற் கூட்டத்தையும் வினாவுவார், ஏனல் புனந்தனை வினவும் - தினைப் புனத்தையும் வினாவுவார், அம்மென்ஷுவையை வினவும் - அழகிய மென்மையாகிய நாகணவாய்களையும் வினாவுவார், கிள்ளை இனந்தனை வினவும் - கிளியினத்தையும் வினாவுவார், யானை இரலையை வினவும் - யானைகளையும் மரன்களையும் வினாவுவார், தன்கா வனந்தனை வினவும் - குளிர்ந்த சோலையையும் வினாவுவார், வரைகளை வினவும் - மலைகளையும் வினாவுவார் (கப்பிரமணியப்பெருமான்). எ-று.

ஆகாயத்திலுலவித்திரியு மேகத்திற்குப் பூமியில் நிகழுங் காரியங் காணப்படாதிராது. ஆதலின் முன்னர் முகிலை வினாவினா ரென்பது. இரலை சாதிகுறியாது ஈண்டுமானென்னும் பொதுமை யினின்றது. கா வனம்: ஒரு பொருட்பல பெயர். மற்று என்னும் அசைமொழி ஈறுதிரிந்தது.

(159)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

வாடி னான்றளர்ந்தானெஞ்சம்வருந்தினான்மையற்கெல்லை  
கூடினான்வெய்துயிர்த்தான்குற்றுடிச்கவடுதன்னை  
நாடினான்றிகைத்தானின்றநடுங்கினானங்கைதன்னைத்  
தேடினான்குமரற்கீதுதிருவிளையாடல்போலாம்.

இ-ள். வாடினான் - (சுப்பிரமணியப்பெருமான் வள்ளியம்மை  
யாரை அப்புனத்திற்காணாமையினாலே)வாடி, தளர்ந்தான் -  
சோர்ந்து, நெஞ்சம் வருந்தினான் - உள்ளம்வருந்தி, மையற்கு  
எல்லை கூடினான் - மயக்கத்திற்கு (ஓர்) எல்லையாகக் கூடி,  
வெய்து உயிர்த்தான் - வெய்தாக மூச்செறிந்து, குற்றுடி சுவடு  
தன்னை நாடினான் - (அவருடைய) சிறிய அடிச் சுவட்டைப்  
பார்த்து, திகைத்தான் - திகைத்து, நின்று நடுங்கினான் -  
நின்று நடுநடுங்கி, நங்கை தன்னை தேடினான் - அந்நங்கையரைத்  
தேடினார், சுதுகுமரற்கு திருவிளையாடல் போலாம் - இச்செயல்  
அச்சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்குத் திருவிளையாடல்போலும்.  
எ-று.

தேடினான் என்ற தொழிந்த வினைமுற் றெல் லாம்  
வினையெச்சமாயின. வாடுதல் மேனித்தழைவுகெடுதல். தளர்தல்  
மெய்வலி குறைந்துசோர்தல். மையற்கெல்லை கூடியென்றது  
மயக்கமென்பதெவ்வளவோ அவ்வளவையுமடைந்து என்றபடி.  
இது அவலமென்னு மெய்ப்பாடு நிகழப்பெற்றமை யிற்கவையனி

(160)

வல்லியெநாடுவாண்போன்மாண்பகல்கழித்துவாடுக்  
கொல்லையம்புனத்திற்குற்றிக்குமரவேண் நூாள்மாயஞ்  
செல்லுறுமெல்லைவேடர்சிறுகுடுதன்னிற்புக்குப்  
புல்லியகுறவர்செம்மல்குரம்பையின்பூறும்போய்நின்றான்.

இ-ள். குமரவேள் - சுப்பிரமணியப்பெருமான், வல்லியை  
நாடுவாண்போல் கொல்லையம்புனத்தில் சுற்றி வாடி மாண்  
பகல்கழித்து - வள்ளியம்மையாரைத் தேடுவார் போலக்

மூலமும் உரையும்

கொல்லையாகிய தினைப்புனத்திற் சுற்றிவாடிப் பெருமையாகிய பகந்பொழுதைக் கழித்து, நடுநாள்யாமம் செல்லுறும் எல்லை - இடையிரவாகிய யாமம் நிகழுங்காலையில், வேடர் சிறுகுடி தன்னில் புக்குபுல்லிய குறவர் செம்மல் குரம்பையின் பூரும் போய் நின்றான் - வேட்டுவரது சிற்றாரின் கட் சார்ந்து (ஆண்டு வாழும்) புன்மையுடைய வேட்டுவர்க்கரசனாகிய நம் பி யென்பவனுடைய சிறுகுடிலின் பூத்தே சென்று நின்றருளினார். எ-று.

வல்லி நாள் ஆகுபெய்க்கள். கொல்லையம்புனம் குமரவேள் நடுநாள்யாமம் இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகைகள். தொகைச் சொற்றொடர் புண்டாகத் தொடுத்துரைக்கப்பட்டதனால் வைத்தநுப்ப நெறியில் வலியென்னுங் குணலங் காரமென்பது.

(161)

பாங்கி செவ்வேளைக்கண்டுபணிந்துநீர்கங்குற்போதி  
லீங்குவந்திடுவதொல்லாதிறைவியும்பிரியினுய்யா  
ணீங்களில்விடத்திற்கூடநேர்ந்ததோரிடமில்லை  
யாங்கவடன்னைக்கொண்டேயகலுத்திருஷ்களென்றாள்.

இ-ள். பாங்கி செவ்வேளை கண்டு பணிந்து - பாங்கி யானவள் (அங்ஙனம் நிற்கின்ற) செம்மையாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானைக் கண்டு வணங்கி, கங்குலபோதில் நீர் ஈங்கு வந்திடுவது ஒல்லாது (எற்றிழிவுடைத்தாய் இவ்வரையில் அரவும் உருமும் புலியும் என்கும் வெண்கோட்டி யானையுமென்று இவற்றதேகமுடைத்தாதலின்) இராக்காலத்திலே நீவிரிங்கனம் வருதல்கூடாது, பிரியின் இறைவியும் உய்யாள் - (நும்பைப்) பிரியிழ் (பிரிவாற்றாமையால்) தலைவியமுயிர்வாழாள், நீங்கள் இவ்விடத்திற் கூடநேர்ந்தது ஓர் இடமும் இல்லை - நீங்களிருவீரும் இவ்விடத்துக் கூடத்தக்கதோரிடமில்லை (ஆதலால்), அடிகள் - ஜயரே, அவடன்னை கொண்டு அகலுதிர் என்றாள் - அத்தலைவியை உடன்கொண்டு செல்லுவீரன்றாள். எ-று.

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

கங்குற்போது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. இறைவியும் பிரியினுய்யாளென்றதற்கு இறைவியும் பிரியினுயிர்வாழாள். இருதேகத்துளோருபிர் போல்வீராதலின் நீருமுய்யீரன்று பொருள் படுதலின் உம்மை எச்சவும்மை. ஆங்கும் ஏயும் அசைநிலைகள். அடிகள் அண்மை விளி. இச்செய்யுள் ஏதுக்கள் விரித்துரைக்கப் படுதலின் ஏதுவணியின்பாற்படுமென்பது.

(162)

என்றிவைக்கறிப்பாங்கியிறைவனைநிறுவியேகித்  
தன்றுணையாகிவைகுந்தையலையடைந்துகேள்வ  
ருன்றனவெளவிச் செல்வானுள் எத் திற் ருணியாவின் நுன்  
சென்றனர்வருதியென்னச்சீரிதென்றொருப்பாடுற்றாள்.

இ-ள். என்று இவை கறி பாங்கி இறைவனை நிறுவி ஏகி - என்று இவற்றையுரைத்துப் பாங்கியானவள் தலைவராகிய கூப்பிரமணியப்பெருமானை (ஆண்டு) நிறுத்திச்சென்று, தன்துணை ஆகி வைகும் தையலை அடைந் து - தனது துணைவியாராகியிருந்த வள்ளியம்மையாரைச் சார்ந்து, கேள்வர் உன்றனவெளவிச் செல்வான் உள்ளத்தில் துணியா இங்ஙன் சென்றனர் வருதி என்ன - தலைவருன்னைக் கவர்ந்து செல்லுதற்கு நெஞ்சுத்திற்றுணிந்து ஈண்டு வந்தனர் வருவாயென்று சொல்ல, சீரிது என்று ஒருப்பாடு உற்றாள் - (இது) நன்றென்று சம்மதமுற்றார் (அவ்வள்ளியம் மையார்). எ-று.

துணை ஆகுபெயர். மறைவாக வடன்கொண்டு செல்வான் என்பாள் வெளவிச் செல்வானென்றாள். தீயன்ன சிறுபாற்கானத்து நின்னாட செல்லுந்தனமைத்துள்ளாயினும் ஈண்டுகொப்பு மிகுதியான இரவுக்குறிக் கேற்றதோரிடமின்னமையானும் உடன் கொண்டு செல்லவென்னியென்பாருள்ளத்திற்றுணியா என்றாளென்பது. உடன்போக்கு மகளிருக்கு நாணையழிப்பதாதலின் அவர் கற்பை நோக்கியங்கி மற்றொன்றை நோக்கி அச்செயலைச் செய்துற் குட்பாராதலின் தானுங்னையுடன் கொண்டு போகும்படி சொன்னே

னென்னாது கேள் வருஞ்றனை வெளவிச் செல்வானுள்ளத் தீற்றுணியா இங்ஙன் சென்றனரென்றாளன்பது.

(163)

தாய்துயிலறிந்துதங்கடமர்துயிலறிந்துஞ்சா  
நாய்துயிலறிந்துமற்றநாகர்துயிலறிந்துவெய்ய  
பேய்துயில்கொள்ளும்யாமப்பெரும்பொழுததனிற்பாங்கி  
வாய்தலிற்கதவைநீக்கிவள்ளியைக்கொடுசென்றுய்த்தாள்.

இ-ள். பாங்கி - பாங்கியானவள், தாய் துயில் அறிந்து - தாயுடைய நித்திரையையுமறிந்து, தங்கள் தமர் துயில் அறிந்து - தங்களுறவினருடைய நித்திரையையுமறிந்து, தஞ்சா நாய் துயில் அறிந்து - (பெரும்பாலும்) நித்திரை செய்யாத நாயினுடைய நித்திரையை மறிந்து, அந்நகர் துயில் அறிந்து - அவ்வூரிலுள்ளாருடைய நித்திரையையுமறிந்து, வெய்யபேய் துயில்கொள்ளும் யாமப்பெரும் பொழுததனில் - கொடிய பேய் களும் நித்திரை செய்யும் இடையிரவாகிய பெருமையுடைய பொழுதிலே, வாய்தலின் கதவை நீக்கி வள்ளியை கொடு சென்று உய்த்தாள் - வாயிற் கதவை நீக்கி வள்ளியம்மையானை யழைத்துக் கொண்டு சென்று (அச்சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருமுனிலையில்) விட்டாள். ஏ-று.

தாய்துயிலறிவதெவ்வாறேனின் பாங்கி தலைவியை விளித்துச் சிறுகட்பெருவென்கோட்டியானையென்று நாக மரத்திற் கட்டிய குருமணியூசலைக் கோப்பறிக்கின்றது என்றேனும் இதுபோன்ற பிறிதொன்றேனுங்கூறுவாள். கூறுவே தாய்துயிலா திருப்பின் இச் சிறுமிகள் ஊசலினாசையினாலே ஆண்டுச் செல்லவும் கூடுமென்றுக்கொண்டு ஊசலழியினு மழிக நீவிராண்டுச் செல்லன்மினென்பாள், அங்ஙனமொன்றுமுரையாடாமையாற்றாய் துயிலறிந்தாளென்பது. தமர்துயிலதலெவ்வாறேனின் தாய்துயி லறிதற்குக் கூறியகூற்றுக்குத் தாயுறையாடாதிருத்தல்போல மற்றைத்தமருமுரையாடாமைபந்தி அவரது துயிலையுமறிந்தாள், தாய்துயிலத்தமர் துயிலாதிருப்பாராயின் அவருமங்களன்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

கறுவாராதலினென்பது. தமர் உறவினரென்னும் பொதுமையில் நின்றது. நாய் துயிலறிதலெவ்வாறெனின். துலைவராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானான்டு வந்து நிற்கவும் அதுகுறையாதிருத்தல் பற்றி அங்நாய்துயிலறிந்தாளென்பது. மற்று அசைநிலை. நகர் துயிலறிதலெவ்வாறெனின் அவ்விரா மதுரை ஆவணியவிட்டமே உறையூர் பங்குனியுத்திரமே கருவூர் உள்ளிவிழாவே என இவைபோல ஊர்கொண்ட பெருவிழா நாளன்மையினானும் அப்பொழுது யாவருந்துயிலறியும் பொழுதாகிய இடையிரவே யாதலினானும் அந்தக் குயிலறிந்தாளென்பது. சிறுபொழுதைப் பெரும் பொழுதென்னையெனின் ஈண்டுப் பெரியபொழுதென்ற தன்று, பெருமையையுடையபொழுதென்றவாறு, பெருமை தலைமை. சிறுபொழுதுகளுள் இவ்வியாமம் பெருமையை யுடைத்தாய தென்னையெனின் அளவையிலின்பத்தைந் திணைக்கஞ்சு சிறுந்த புணர்தலும் புணர்தனிமித்தமுமாகிய குறிஞ்சித் திணைக்குரிய பொழுதுதலினென்பது. தனிமையுற்றுக் காமத்தால் வருந்துபவர்க்கு நெடும் பொழுது போவிருத் தலிற் பெரும் பொழுதெனப்பட்டதென்பாருமூளர். அங்ஙனம் வருந்துபவர்க்கு மாலைவை கறையாகிய மற்றைப் பொழுதுகளும் நெடும் பொழுதபோறலின் அவருடையோலியுரையென்க. நீக்கல் கதவை முற்றத் திறவாதும் திறத்தலால் ஒலியுண்டாகாததும் மெள்ளத்தாஞ் செல்லுமளவுக்குத்தகத் திறத்தலென்றவாறு.

(164)

ஆழுமகவொருவன்றனையாயிழையெதிர்த்துதாழ்ந்து  
சிறுதொழிலெயினருரிமீயனேன்பொருட்டாலிந்த  
நறுமலஸ்ப்பாதங்கள்றநள்ளிருள்யாமந்தன்னி  
லிறைவநீர்நடப்பதேயென்றிரங்கியேதொழுதுநின்றாள்.

இ-ள். அறுமுக ஒருவன்றனை ஆயிழை எதிர்ந்து தாழ்ந்து ஆறு திருவதனங்களையுடைய ஒப்பில்லாத சுப்பிரமணியப் பெருமானை ஆராய்ப்பட்டதுயரணத்தையுடைய வள்ளியம்மையார் எதிர்சென்றுவணங்கி, இறைவ - எப் பொருட்கும் இறையவரே, தீயனேன்பொருட்டால் - தீமையையுடையேன் காரணமாக, இந்த

முஸ்லும் உரையும்

நள்ளிருள் யாமந் தன்னில் இவ்விடையிரவாகிய யாமத்தில், சிறுதொழில் எயினர் ஊரில் நறுமலர்பாதம் கன்ற நீர்நடப்பதே என்று - புல்லிய தொழிலையுடைய வேட்டுவெளுரில் நறியதாமரை மலர் போலுந்திருவடி கன்ற நீவிர் நடப்பதோவென்று சொல்லி, இரங்கித் தொழுது நின்றாள் - இரங்கிக்கொண்டு கும்பிட்டு நின்றார். என்று.

அறுமுகராகிய ஒருவரெனினுமமையும். ஈண்டுத்தாழ்தல் நிலத்தில் மெய்யறவீழ்ந்து வணங்கல். சிறுமை புன்னம். இருள் ஆகுபெயர். நடப்பதே என்றதற்கு நடக்கத்தக்கதன்று என்று பொருள்படுதலின் ஏகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு

(165)

மாத்தவமடந்தைநிற்பவள்ளாலையிகுளைநோக்கித்  
தீத்தொழிலையினர்காணிற்றீமையாய்விளையுமின்னே  
யேத்தருஞ்சிறப்பினும்மூர்க்கிளிவிடவைக்கொண்டேகிக்  
காத்தருள்புரியுமென்றேகையடையாகநேர்ந்தாள்

இ-ள். மா தவம் மடந்தை நிற்ப - பெருமையாகிய தவத்தினையுடைய வள்ளியம்மையார் நிற்க, இகுளை வள்ளாலை நோக்கி - பாங்கியானவள் அருள்வள்ளாலாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானைப் பார்த்து, தீதொழில் எயினர்காணில் தீமைலுய் விளையும் - (இச்செயலைத்) தீயதொழிலையுடைய வேட்டுவர் காணில் தீங்காய் விளையும் (ஆதலின்), இன்னே இங்கிவைடனை எத்து அரும்சிறப்பின் நூம் ஊர்க்கு கொண்டு ஏகி காத்தருள் புரியும் என்று கையடைஆக நேர்ந்தாள் - இப்பொழுதே இத்தலைவியை புகழ்தற்கரிய சிறப்பினையுடைய நூம்மூர்க்குக் கொண்டுசென்று காத்தருள்புரிவீர் என்றுசொல்லி (அவரை) அடைக்கலமாகக் கொடுத்தாள். என்று.

சுப்பிரமணியப்பெருமான் தாமாகவேவந்து ஆண்டருளப் பெற்றமையால் மாத்தவமடந்தையென்றார். மடந்தை பருவங்குறியாது பென் ஜென்னும் பொருளாநின்றது அன்பருக்கு

வள்ளியம்மை திருமணப்படல்

வேண்டியாங்கு கொடுத்தருள்புரிவாரதலின் வள்ள  
லென்றார். எத்தல் ஈண்டுப்புகழ்தல் இங்கிவள் ஒருசொல்.

(166)

முத்துறுமுறுவலாளைமுவிருமுகத்தினான்றன்  
கைத்தலந்தன்னிலீந்துகைதொழுதிகுளைநிற்ப  
மெய்த்தகுகருணைசெய்துவிளக்கிழாய்நீயெம்பாலின்  
வைத்திடுகருணைதன்னைமறக்கலங்கண்டாயென்றான்.

இ-ள். இக்களை முத்து உறு முறுவலாளை மூவிரு  
முகத்தினான்றன். கைத்தலந்தனில் ஈந்து கைதொழுதநிற்ப -  
பாங்கியானவள் முத்துப்போலு முறுவலையுடைய வள்ளி  
யம்மையாரை ஆழுதிருவதனங்களையுடைய சுப்பிரமணியப்  
பெருமானது திருக்கரத்தில் (அங்ஙான்) கொடுத்துக்கை (கூப்பி)  
வணங்கிநிற்ப, மெய்த்தகு கருணை செய்து - (அச்சுப்பிரமணியப்  
பெருமான் அப்பாங்கிக்கு) மெய்ம்மையாகிய கிருபைசெய்து,  
விளங்கிழாய் நீ எம்பாலில் வைத்திடு கருணை தன்னை  
மறக்கலாம் என்றான் - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தையுடையாய்  
நீ எம்மிடத்து வைத்தவன்பினை மறவே மென்று திருவாய்  
மலர்ந்தருளினார். எறு.

உறு ஈண்டு உவாவருபு. முத்துமுறுவலாளை மூவிரு  
முகத்தினான்றன் கைத்தலந்தன்னீதல் வள்ளியம்மையாருடைய  
திருக்கரத்தைப்பிடித்துச் சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருக்  
கரத்தின்மேல் வைத்து இவள் நுமதடைக்கலமென்று கொடுத்த  
லென்றவாறு. ஜவத்திடுகருணை என்றதில் கருணை அங்டி  
கண்டாய் முன்னிலையொருமையில் வருமோர் அசை மொழி.

(167)

மையுறுதடங்கணல்லாள்வள்ளியவணக்கஞ்செய்து  
மெய்யறப்புல்லியனாய்விரைந்தனைசேநிபென்னா  
வையனோடினிதுகூட்டியாங்கவர்விடுப்பயீன்டு  
கொய்யுறுகவரிமேய்ந்தகுரம்பையின்கரைபுக்காள்

## மூலமும் உரையும்

இ-ள். மையுறுதடங்கண் நல்லாள் வள்ளியை வணக்கஞ் செய்து மெய்தற புல்லி - (தீட்டும்) மைபொருந்தும் பெரிய விழியையுடைய பாங்கியானவள் வள்ளியம்மையாரை வணங்கித் (தனது) சரீத்திற் பொருந்தத்தழுவி, அன்னாய் விரைந்தனை சேறி என்ன ஜயனோடு இனிது கூட்டி - அன்னையே விரைந்து செல்லாயென்று குப்பிரமணியப்பெருமானோடு நன்று கூட்டி, ஆழங்கு அவர்விடுப்ப மீண்டும்சொய்யறு கவரிமேய்ந்த கூரை குரம்பையின் புக்காள் - அங்கனம் அவ்விருவரும் விடுப்பத் திரும்பிச் (சென்று) கொய்யப்பட்ட கவரிமாமயிரால் வேயப்பட்ட கூரையையுடைய சிறுகுடிலிற் புக்காள். எ-று.

மை கருநையுமாம். அன்னாய் மறுவழுவமைதி விரைந்தனை யென்னு முன்னிலையொருமை வினைமுற்று வினையெச்சமானது. கூட்டுதல் கையால்லணத்துச் செல்லச் செலுத்தல் கூட்டி மீண்டு என விஷயைம். கவரி ஆகுபெயர்.

(168)

விடைபெற்றேயிகுளையேகவேலுடைக்கடவுளன் நடைபெற்றமடந்தையோடுநள்ளிருளிடையேசென்று கடைபெற்றசீறுார்நீங்கிக்காப்பெலாங்கடந்துகாமன் படைபெற்றுக்குலவுமாங்கோர்பகமரக்காவுட்சேர்ந்தான்.

இ-ள். இகுளை விடைபெற்று ஏக - பாங்கியானவள் விடைபெற்றுக்கொண்டு செல்ல, வேல்உடை கடவுள் அன்னம் நடைபெற்ற மடந்தையோடு நள்ளிருள் இடையே சென்று - வேலாயுதத்தையுடைய குப்பிரமணியப்பெருமான் அன்னநடை போலும் நடையினைப் பெற்ற வள்ளியம்மையாரோடு அவ்விடையிரவின்கண்ணே சென்று, காப்பு எலாம் கடந்து கடை பெற்ற சீறுார்நீங்கி - காவலெல்லாவற்றையுங் கடந்து வாயிலைப்பெற்ற சிற்றுாறைநீங்கி, காமன்படைபெற்று குலவும் பசுமரம் ஓர் காவுள் சேர்ந்தான் - மன்மதனுடைய படைகளைப் பெற்றுவிளங்குகின்ற பக்மையாகிய மரங்களையுடைய ஒரு சோலையுட் சேர்ந்தார். எ-று.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

ஏகாரங்களில் முன்னையது அசைநிலையும் பின்னையது பிரிநிலையுமென்க. அன்னம் ஆகுபெயர். கடை யானைத் தந்தங்களானும் பிறவானும் அரணாகச்செய்த வேலியாகிய மதிலின்வாயில். கடைபெற்றசீரார் கீழ்மைபெற்ற சிற்றாருமாம், ஈண்டுக் கீழ்மை சிற்றாரென்னும் பொதுமையைச் சாந்ததென்பது. காமன்படை டி. ஆங்கு அசை நிலை.

(169)

செஞ்சுக்டர் நெடுவேலன்னல்செழுமலர்க்காவிற்புக்கு  
வஞ்சியொடிருந்தகாலைவைகறைவிடியல்செல்ல  
வெஞ்சலில்சீரார்தன்னிலிறையவன்றனதுதேவி -  
துஞ்சலையகன்றுவால்லேதுனுக்கமுந்தெழுந்தாளன்றே.

இ-ள். செம்சூர் நெடுவேல் அண்ணல் வஞ்சியொடு செழுமலர் காவில் புக்கு இருந்த காலை - செம்மையாகிய சுட்ரினாயிடைய நெடிய வேற்படைக்கலத்தைக் கொண்ட தலைவராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் வஞ்சிப் பூங்கொம்பு போலும் வள்ளியம்மை யாரோடு செழுமையாகிய மலர்களையுடைய சோலையுட்டுக்கு இருந்தகுளிய காலையில், வைகறை விடியல் செல்ல - வைகறை யாகிய புலரிக்காலம்வர, எஞ்சல் இல் சீரார் தன்னில் இறையவன்றனது தேவி துஞ்சலை அகன்று துனுக்கம் உற்று வல்லே ஏழுந்தாள் - (வளங்கள்) குறைதலில்லது அச்சிற்றாரிலுள்ள அரச்சாகிய நம்பியுடைய மனையாளாகிய கொடிச்சி நித்திரை செய்தலை யொழித்து நடுக்க முற்று விரைவிலெழுந்தாள். எ-று.

வஞ்சி உவமாகுபெயர். வைகறைவிடியல்திருபெய ரோட்டுப் பண்புத்தொகை. ஆவாய்நிலையால் வளங்களென்னும் வினை முதல் வருவிக்கப்பட்டது. இறைவன்தேவி துனுக்கமுந்தெழுந்தது சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருவருளாலென்க, மகளாகிய வள்ளியம்மையார் நெருநலில் மிக்க வருத்தமுற்றிருந்த நினைவு மனத்துள்ளடைய அவரைக் காண்டல் வேண்டித் துனுக்க முற்றெழுந்தாளனினுமனையெழும்.

(170)

சங்கலைகின்ற செங்கைத்தனி மகட்காணாளாகி  
யெங்கணுநாடுபின்னரிகுளையைவந்துகேட்பக்  
கங்குலினவஞ்சானுங்கண்படைகொண்டதுண்டா  
லங்கவளதற்பின் செய்ததறிகிலனனாயென்றாள்.

இ-ள். சங்கு அலைகின்ற செம் கை தனி மகள் காணாள் ஆகி எங்கணும் நாடு பின்னர்வந்து இகுளையை கேட்ப - (அந்நற்றாயாவள்) வளை அலைகின்ற செம்மையாகிய கையினையுடைய ஒப்பில்லாத (துன்) மகளைத் துயிலுமிடத்துக் காணாதவளாகி (இல்லிஸ்ட்ரம்) எங்குந்தேடிப் பின்னர் (அகத்தில்) வந்து (என்மகள்யாண்டையாள் கூறுவாயென்று) பாங்கியைக் கேட்க, அன்னாய்- தாயே, கங்குலில் அவனும் நானும் கண்படைகொண்டது உண்டு அதன் பின் அங்கவள் செய்தது அறிகிலன் என்றாள் - இவ்விரவிலே அவனும் யானுங்கண்டுயில் கொண்டதுண்டு, அதன் பின்னரவள் செய்தது (யாதென்று) அறிகிலேனென்றாள் (அப்பாங்கி.) எ-று.

ஆல் அசைமொழி. அங்கவள் ஒருசொல்.

(171)

தம்மக்கட்காணாவண்ணந்தாய்வந்துபுகலக்கேட்டுத்  
தெம்முனைக்குறவர்செம்மற்றுமந்துசெயிர்த்துப்பொங்கி  
நம்மனைக்காவனீங்கிநன்னுதற்பேதைத்தன்னை  
யிம்மெனக்கொண்டுபோந்தான்யாவனோவொருவனென்றாள்

இ-ள். தாய்வந்து தம்மகள் காணாவண்ணம் புகல கேட்டு தெவ் முனை குறவர் செம்மல் தெருமந்து செயிர்த்து பொங்கி - (அன்னம் பாங்கி கூறுத்) தாயானவள் (துன் தலைவனிருக்கு மிடத்திற்கு) வந்து தமது மகளைக் காணாததன்மையைச் சொல்லக் கேட்டுப் பகைவர் போரில் (அஞ்சாது சென்று பொரும்) வேட்டுவர்க்கரசனாகிய நம்பியென்பவன் குழன்று வெகுண்டு பொங்கி, யாவனோ ஒருவன் - யாவனோ ஒருவன், நம்மனை காவல்நீங்கி நல் நுதல் பேதை தன்னை இம்மென கொண்டு

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

போந்தான் என்றான் - நமது வீட்டிற்காவலைக் கடந்து நல்ல நெற்றியையுடைய மகளை விரைவிற்கொண்டு சென்றானென்று கூறினான். எ-று.

காணாத என்னுமெதிர்மறைப் பெயரெச்சத்திறுதிகெட்டது. காணாமை என்றது ஈண்டு இல்லின்கணில்லாமை. தெருமரல் உள்ளஞ்சுழலுதல். பொங்கல் சினக்குறிப்பு. மகளாகிய வள்ளியம்மையார் மங்கைப் பருவமுடையராதலினாலும் தனியே புனங் காவலிற் சென்றிருந் ததனானும் நெருநற் காம நோயற்றாருக்குள் வருத்தக்குறிகள் அவர்மீது காணப்பட்டமையானும் உய்த்துணர்ந்து யாவனோ கொண்டு போந்தானென்றா வென்பது.

(172)

மற்றிலவுடகன்றிவைதானைத்தவாட்படைமருங்கிற்கட்டிக் கொற்றவில்வாளியையேந்திக்குமரியைக்கவர்ந்தகள்வ னுற்றிடுநெறியைநாட்வொல்லையிற்போவானென்னாக் செற்றமொடெடுந்துசெல்லச்சிறுகுடியெயினர்தேர்ந்தார்.

இள். தாதை இவை புகன்று - தந்தையாகிய நம்பியென்பன் இவற்றைக்கறி, குமரியைக் கவர்ந்த கள்வன்நாட ஒல்லையில் உற்றிடு நெறியை போவான் என்ன செற்ற மொடு எழுந்து - எமது மகளைக் கவர்ந்துகொண்டகள்வனைத் தோடி (அறிய) விரைவில் (அவன்) சென்ற வழியைச் செல்வேனன்று கோபத்தோடெடுந்து, வாள் படை மருங்கில் கட்டி கொற்ற வில்வாளி ஏந்திசெல்ல - வாளாயத்ததை அரையிற் கட்டி வெற்றியையுடைய வில்லையும் அம்பையும் ஏந் திக் கொண்டுசெல்ல, சிறுகுடியினர் தேர்ந்தார் - அச்சிற்றுாரிலுள்ள வேட்டுவர்கள் (அதனை) அறிந்தார்கள். எ-று.

மற்று அசைநிலை. கள்வன் என்னுமயர்தினைப் பெயரேச் சார்ந்த இரண்டாவது விகாரத்தாற்றெராக்கது. கள்வனுற்றிடு நெறியை நாட வொல்லையிற்போவென்ன எந்தற்கு கள்வனை

மூலமும் உரையும்

(அறிதற்கு அவன்) சென்றவழியைநாட விரைவிற்செல்வேணன்று  
எனப் பொருளுரைப்பினும்மையும். நேறி யைப்போவன் என்றது  
'வழியைச் சென்றான்' என்றது போலநின்றது. ஏழாவதன்  
திரிபெனினுமாக்கும். அரசனில்வாறு போர்க்கோலங்கொண்டு  
போவதென்னையென்றோருவரையொருவர் வினாஅய் அறிந்தோர்  
சொல்ல எயினருணர்ந்தா ரென்பது.

(173)

எள்ளுதற்கரியசீறாரிடதனில்யாமத்தேகி  
வள்ளியைக்கவர்ந்துகொண்டுமாயையான்மீண்டுபோன  
கள்வனைத்தொடர்ந்துமென்றேகானவர்பலருங்கூடிப் (ர)  
பொள்ளெனசீலைகோல்பற்றிப்போர்த்தொழிற்கமைந்துபோனா

இ-ள். கானவர் பலரும் கூடி - அவுவேட்டுவர் பலருங் கூடி,  
எள்ளுதற்கு அரிய சீறார் இடைதனில் மாயையால் யாமத்து  
ஏகி - (எவராலும்) இகழ்தற்கரிய இச்சிற்றுாரின் நடுவே  
மாயத்தினால் இடை இரவில்வந்து, வள்ளியைக் கவர்ந்துகொண்டு  
மீண்டுபோன கள்வனை தொடர்தும் என்றே - (எமது)  
வள்ளியமையைக் கவர்ந்துகொண்டு திரும்பிச்சென்ற கள்வனைக்  
(காண யாழும்) தொடர்ந்து செல்வே மென்று, பொள்ளென  
சீலை கோல் பற்றி போர் தொழிற்கு அமைந்து போனார் -  
விரைவிலே வில்லையும் அம்பையும் (எடுத்துப்) பிடித்து யுத்தத்  
தொழிற்கு (ஏற்றுகோலம்) அமைந்து சென்றார். எ-று.

சிற்றுாரிலுள்ள பண்பைச் சிற்றுாரிலேற்றினார். பேயுந் துயில்  
கொள்ளும் இடைஇரவிலும் இக்காவலெல்லாங்கடந்து  
அச்சிற்றுாருக்கு நடுவேவந்து கவர்ந்து மீடற்கருமையின்  
மாயையால் என்றாரென்பது. தம்மையானுமரசனுக்கு மாறுான  
செயலை நம்முராருளொருவனுஞ் செய்யானென்று துணிந்து  
கவர்ந்து சென்றவன் பிறநிலத்தானென்பதுபட ஏகி மீண்டு  
போனவென்றார். அமைதல் நிரம்புதல்.

(174)

வேடுவர்யாருமீண்டிவிரைந்துபோயவேந்தனோடு  
கூடினரிரலைதன்னைக்குறித்தனர் நெறிக்கோறு

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

மோடினர் பொதும்பரெல்லாமுலாவினர்புலங்கள்புக்கு  
நாடினர்க்கவடுநோக்கிந்தன்றந்தனிரடங்களைங்கும்.

இ-ள். வேடுவர் யாரும் ஈண்டி விரைந்துபோய் வேந்தனோடு  
கூடினர் - அவ்வேட்டுவர்கள் யாவரும் விரைந்து சென்று  
அரசனாகிய நம்பியென்பவனோடுகூடி, இரலைதன்னை குறித்தனர்  
- கொம்பையூதி, நெறிகள்தோறும் ஒடினர் - வழிகடோறுமேடு,  
பொதும்பர் எல்லாம் உலாவினர் - மரஞ்செறிந்த இடங்களைல்லா  
முலாவி, புலங்கள்புக்கு நாடினர் - புலங்களிற் புகுந்தேடி,  
இடங்கள் எங்கும் கவடுநோக்கி நடந்தனர் - இடங்களைங்குமடிச்  
சுவட்டைப் பார்த்து நடந்தார்கள். எ-று.

மகளை நாடிச் செல் லுகின்ற அரசனைக் கூடியுடன்  
சென்றாராதலின் வேந்தனோடு கூடினரென்று உடனரிகழ்ச்சிப்  
பொருடரும் உருபுகொடுக்கப்பட்டது. இரலையூதுவது தமது  
வீரத்தைக்காட்டுதற் பொருட்டு. புலம் விளைநிலம், ஈண்டுத் தினை  
ஐவன் மிவை விளைநிலமென்க. நடந்தனவர்க்கு தொழிந்த  
வினைமுற்றுக்களைல்லாம் வினையெச்சங்களாயின.

(175)

சங்கெனமறவரோடுமினையவள்றேஷ்சிசெல்லப்  
பாங்கரிலொருதன்காவிற்பட்டிமைநெறியாலுற்றா  
ளாங்கனங்தெரியாவஞ்சியாறுமாமுகத்துவள்ளல்  
பூங்கழலடியில்வீந்துபொருமியேபுகலலுற்றாள்

இ-ள். ஈங்கனம் மறவரோடும் இறையவன் தேடி செல்ல -  
இவ்வாரே வேட்டுவரோடும் அரசன் தேடிச்செல்ல, பாங்கரில் ஒரு  
தன் காவில் பட்டிமை நெறியால் உற்றாள் - (ஓர்) சார்பிலுள்ள  
ஒரு குளிர்மையாகிய சோலையிற் களவொழுக்கத்துாற் (சப்பிர  
மணியப் பெருமானனோடு சென்று) இருப்பவராகிய  
வள்ளியம்மையார், அங்கனம் தெரியா அஞ்சி - அந்தன்மையைக்  
கண்டு பயந்து, மாறுமுகத்து வள்ளல் பூ கழல் அடியில்  
வீற்று பொருமி புகலலுற்றாள் - பெருமையாகிய ஆறுதிருவதனங்

மூலமும் உரையும்

களளடிடைய அச்சுப்பிரமணியப் பெருமானது பொலிவாகிய  
வீரக்கழலையணிந்த திருவடியில் வீழ்ந்து பொருமிக் கூறலுற்றார்.  
எ-று.

ஆங்கணந்தெரியா என்றதற்கு (அவர்கள் தேடி வருவதை)  
அவ்விடத்துக்கண்டு எனினுமைமையும். பூங்கழனடியை கழல் பூ  
அடி எனக்சொல்வகுத்துக் கழலையணிந்த தாமரை மலர் போலுந்  
திருவடியென்றுரைப்பினுமையும்.

(176)

கோலொடுசிலையும்வாஞ்சுந்தருமழுவும்பிண்டி  
பாலமும்பற்றிவேடர்பலருமாய்த்துருவிச்சென்று  
சோலையின்மருங்குவந்தார் தணுக்கழுந்றுளதென்கிந்தை  
மேலினிச்செய்வதென்கொலறிகிலேன்விளம்பாயென்றாள்.

இ-ள். வேடர் பலரும் ஆய் - வேட்டுவர் பலருமாகி,  
கோலொடு சிலையும் வாஞ்சும் குந்தமும் மழுவும் பிண்டி பாலமும்  
பற்றி - அம்பொடுவில்லும் வாஞ்சும் கை வேலும் மழுவும்  
பிண்டிபாலமு மாகிய இவற்றைப்பற்றிக்கொண்டு, துருவி சென்று  
சோலையின் மருங்குவந்தார் - எம்மைத்தேடி நடந்து  
இச்சோலையின் பாங்கரில் வந்தார், (ஆதலால்) என் சிந்தை  
துணுக்கம் உற்றுளது - எனதுள்ளம் நடுக்கழு கின்றது,  
மேல் இனி செய்வது என் அறிகிலேன் விளம்பாய் என்றாள் -  
(யாம்) இனிச்செய்வதென்னை (அதனையான்) அறியேன்  
(தேவரீர்) கூறியருள்வீரன்றார் (வள்ளியம்மையார்). எ-று.

கோலுஞ்சிலையும் இருபடைகளாயினும் தனியே தனியே  
தொழிற்குரியவாதலன்றி அவையிரண்டுக்கடியே ஒரு தொழிற்குரிய  
வாதலிற் கோலொடுசிலையென்றார். பிண்டி பாலம் ஓர் படை,  
எறியாடுதங்களனினுமையும். பலருமாய் என்றது பலருங்  
கூட்டியென்றவாறு. மேலினி ஒருபொருட்பன் மொழி. கொல்  
அசைந்திலை.

(177)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

வருந்தலைவாழிந்லலாய்மால்வரையோடுகுர  
னுரந்தனைமுன்புகீண்டவுடம்பிடியிருந்ததும்மோர்  
விரைந்தமர்புரியச்சூழின்வீட்டுதுமதனைநோக்கி  
யிருந்ததருணம்பினென்னாவிறைமகட்கெந்ததசொற்றான்.

இ-ள. நல்லாய் வருந்தலை - நங்கை வருந்துதொழி வாய்,  
முன்பு மால் வரையோடு குரன் உரந்தனை கீண்ட உடம்பிடி  
இருந்த - பண்டைக்காலத்திலே பெரியகிரெளஞ்ச கிரியையுஞ்  
குரனுடைய மார்பையுங் கிழித்த வேலாயுதமிருக்கின்றது, நூம்மோர்  
விரைந்து அமர் புரிய குழின் வீட்டுதும் - நூமர் விரைந்து போர்செய்ய  
(எம்மைச்) குழின் (அவரை) அழிப்போம், அதனை நோக்கி எம்  
பின் இருந்தருள் என்னா எந்தை இறைமகட்கு சொற்றான் - அதனைப்  
பார்த்துக் கொண்டு எமக்குப்பின் இருந்தருள்வாயென்று எந்தையாகிய  
சுப்பிரமணியப்பெருமான் தலைவியாராகிய வள்ளியம்மையாருக்குத்  
திருவாய் மஸ்ந்தருளினார். எ-று.

வாழி முன்னிலையசை. ஒடு எண்ணிடைச்சொல். இருந்தது  
என்றதில் துவ்விகுதி விகாரத்தாற்றோக்கது. ஒருமை பன்மை  
மயமாக்க மெனினுமமையும். நூம்மோர் கிழவோனன்றதிற்போல்  
நூமரென்பதில் ஈயற்றல் அகரம் ஒகாரமாகி மகரமெய்  
விகாரத்தால் விரியப் பெற்றது. நடுக்கமுமச் சமுநீங் கி  
இன்புறும் பொருட்டு இருந்தருள் என்று உயர்ந்தோரை  
ஏவுதல்போற் கூறினாரென்பது, இது மரபுவழு வமைதி.

(178)

குறத்திருமடந்தையின்கூற்றினைவினவிச்செவ்வேள்  
புறத்தினில்வருதலோடும்பொள்ளொக்குறுகியந்நத்  
திறத்தினையற்றுநோக்கிச்சீறிவெய்துயிர்த்துப்பொங்கி  
மறத்தொழிலையினர்காவைமருங்குறவளைந்துகொண்டார்.

இ-ள. திரு குற மடந்தை இன்ன கூற்றினை வினவி  
செவ்வேள் புறத்தினில் வருதலோடும் - அழகிய குறுமகளாகிய

மூலமும் உரையும்

வள்ளியம்மையார் இவ்வார்த்தையைக் கேட்டுச் சொல்ல வேண்டும், மற்றும் தொழில் எயினர் - கொலைத் தொழிலையுடைய வேட்டுவர், காவை பொள்ளென்குறுகி - அச்சோலையைவிரைவிற் கிட்டி, அந்த தீற்றத்தினை உற்றுப்பார்த்து, வெய்துயிர்த்து சீறி பொங்கி - வெய்தாக முச்சைவிட்டு வெகுண்டு பொங்கி, மருங்கு உற வளைந்து கொண்டார் - பக்கத்தே மிகச் சூழ்ந்து கொண்டார். என்று.

குறமடந்தை குறச் சாதிப் பெண். ஒடு இசைநிறை. வெய்துயிர்த்து தமக்கோரிழிவுவந்தடைந்ததைக்குறித்து.

(179)

தாதையங்கதனைக்கண்டுதன்டலைகுறுகிந்ந்தம் பேதையைக்கவர்ந்தகள் வன்பெயர்கிலெனமதுவன்மை யேதையுமதியானம்மாவிவன்விற்ஸெரிபாய்ந்துண்ணு முதையங்கானமென்னமுடிக்குதுமொல்லையென்றான்.

இ-ள். தாதை தண்டலை குறுகி அங்கு அதனை கண்டு - தந்தையாகிய நம்பியென்பவனும் அச்சோலையைக் கிட்டி அங்கனம் அதனைக்கண்டு, நந்தம்பேதையை கவர்ந்த கள்வன் பெயர்கிலன் - நமது பேதைமையையுடைய மக்களைக் கவர்ந்த இக் கள்வன் (யாம் வந்து குழ்ந்தைக்கண்டு சிறிதும்) புடைபெயர்கிள்ளிலன், ஆம்மா எமது வன்மை எதையும் மதியான் - ஆம்மா எமது வலிமையைச் சிறிதும் மதிக்கிள்ளிலன், இவன் விற்ஸ் ஏரி பாய்ந்து உண்ணும் முதையங்கானம் என்ன ஒல்லை முடிக்குதும் என்றான் - இவனுடைய வலியை அக்கினி பாய்ந்துண்ணப்படும் முதையாகிய கானகமழிதல்போல விரைவில் (அறிய) முடிப்போம் என்று கூறினான். என்று.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றோக்கது. அங்கு ஆங்கென்னும் அசைநிலை முதல் குறுகியதெனினும் ஒக்கும். மகள் மீது மிகுந்த அன்படையனாகவின் பேதை என்றானென்பது. அம்மா வியப்புப் பொருடரும் இடைச்சொல். எதையுமென்ற தில் ஜி சாரியை இரண்டாம் உருப்பெனக்கொண்டு வன்மையோடியைப் பினுமையும். உண்ணுதல் ஈண்டுளரித்தல், முதை வெட்டிச் சுடுங்காடு உள்தையங்கானமெனச் சொல்வகுத்து காற்றையுடைய கானமென்றுரைப்பாருமுள்ள. கானம் ஆகு பெயர்.

(180)

குறவர்கண்முதல்வன்றானுங்கொடுந்தொழிலெயினர்யாரு  
மறிகடலென்னவாரத்துவார்சிலைமுழுதும்வாங்கி  
யெறிசுடர்ப்பரிதித்தேவையெழிலிகண்மறைந்தாலென்ன  
முறைமுறையம்புவீசிமுருகனைனவளைந்துகொண்டார்.

இ-ள். குறவர்கள் முதல்வன்றானும் கொடும் தொழில் எயின் யாரும் மறி கடல் என்ன அப்ரத்து - வேட்டுவர்க்கரசனாகிய நம்பி யென்பவனும் கொடுமையாகிய தொழிலையுடைய வேட்டுவர் யாவரும் (திரை) மறிக்கின்ற கடலைப் போல அழவாரித்து, வார்சிலை முழுதும் வாங்கி ஏறிசுடர் பரிதி தேவை எழிலிகள் மறைத்தால் என்ன முறை முறை அம்பு வீசி முருகனை வளைந்து கொண்டார் - (தாங்கள் கரங்களிற்கொண்ட) நெடிய விற்களெல்லா வற்றையும் வளைத்து (வெய்யிலை) ஏறிக்கின்ற சூரியனாகிய தேவனை முகில்கள் (மறைத்துளிகளைச் சொரிந்து) மறைத்தாற் போல முறை முறையே பாணங்களைச் செலுத்திச் சுப்பிரமணியப் பெருமானைச் சூழ்ந்துகொண்டார். எ-று.

மறிதல் மடங்குதல். வெய்யிலென்னுஞ்செயப்படுபொருள் அவாய்நிலையால் வருவாயிக் கப்பட்டது. ஏறித்தல் ஒளி செய்தலுமாம். பொருளின் செயலுக்கேற்ப உல்லையில் செயல் வருவிக்கப்பட்டது. முகில்கள் மறையைச் சொரிந்து சூரியனை மறைத்தல் பயனில் செயலாயவர்க்கேயெழிலைத் தருமென்பதுபட அங்குவமை எடுத்துரைக்கப்பட்டதென்பது.

(181)

மூலமும் உரையும்

ஒட்டலராகிச்குழந்தாங்குடன்றுபோர்புரிந்துவெய்யோர்  
விட்டவெம்பகழியெல்லாமென்மலர்நீரவாகிக்  
கட்டழகுடையசெவ்வேற்கருணையாங்கடலின்மீது  
பட்டனபட்டலோடும்பைந்தொடிபதைத்துச்சொல்வாள்.

இ-ஞ. வெய்யோர் ஒட்டலராகி ஆங்கு குழந்து உடன்று  
போர்ப்பிந்துவிட்ட வெம் பகழி எல்லாம் - கொடியராகிய வேட்டுவேர்  
பகைவராகி அங்ஙனஞ் குழந்து வெகுண்டு போரினைச் செய்து  
செலுத்திய வெய்ய பாணமெல்லாம், கட்டழகு உடைய  
செவ்வேல் கருணையாங்கடலின் மீது மெல்மலர் நீர் ஆகிபட்டன  
- பேரழகை யுடைய செம்மையாகிய வேற்படைக்கலத்தைக்  
கொண்ட கிருபைக்குக் கடல் போன்ற சுப்பிரமணியப்பெருமான்  
மீது (சென்று) மென்மையாகிய மலர்களின்றன்மையன  
வாய்ப்பட்டன, பட்டலோடும் பைந்தொடி பதைத்து சொல்வாள்  
(அங்ஙனம்) படவும் பகைமையாகிய வளையலையுடைய  
வள்ளியம்மையார் பதைபதைத்துச் சொல்லுவார். எ-று.

சுப்பிரமணியப்பெருமான் குறிஞ்சிநிலத் தெய்வமாதலின்  
வேட்டுவரக் கடவுன்மீது எஞ்ஞான்றும் அன்புற்றிருந்தாரன்றே  
அவரிப்போது அறியாது பகையுற்றமையினால் ஒட்டலராகி  
என்றார். விஸ்வளைத்தல் பாணமெடுத்தல் நிலையில் நிற்றல்  
நானிற்றொடுத்தலெல்லாம் போர் புரிதலாதலிற் போர் புரிந்து  
என்பட்டது. வெய்யோர் சுப்பிரமணியப்பெருமான் மீது  
விருப்பமுடையவரனினுமைமையும், மென்மலர்நீர் என்றதந்கு  
மென்மையாகிய மலர்போலும் தன்மைய எனினுணாம். செவ்வேல்  
செம்மையின்மை விகுதிகெட்டு முன்னின்ற மகர மெய் வகர  
மெய்யாகத் தீரிந்து முடிந்தது. கட்டழகைக் கருணையாங்  
கடலோடியைக்க, கருளையாங்கடல் வேற்றுமைத் தொனைகப்  
புத்துப் பிறந்து அன்மொழித்தொகை. பதைபதைத்து என்னும்  
இரட்டைக்கிளவி முதல்விகாரத் தாந்றோக்கது. பதைத்து  
என்றுரைப்பினுமைமையும்.

(182)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

நெட்டிலைவாளிதன்னன்னெஞ்சேரேலனானும் மேற்செல்லத் தொட்டிடுகையர்தம்மைச்சுடருடைநெடுவேலேவி யட்டிடல்வேண்டுஞ்சீயமடுதொழில்குறியாதென்னிற் கிட்டுமேமரையுமானுங்கேழலும்வேழந்தானும்.

இ-ள், சீயம் அடு தொழில் குறியாது என்னில் மரையும் மானும் கேழலும் வேழந்தானும் கிட்டுமே - (எல்லாமிரு கங்களையும் கொல்லவோல்ல) சிங்கமானது கொல்லுந் தொழிலைச் (செய்யக்) கருதாதாயின் மரையும் மானும் பன்றியும் யானையும் (அதனைக்கொல்ல என்னி) கிட்டுமே (ஆதலால்), நெட்டிலை வாளிதன்னன நூம் மேல் ஞெரேலன செல்ல தொட்டிடு கையர் தம்மை கடர்ச்சிடை நெடுவேல் ஏவி அட்டிடல் வேண்டும் - நெடுமையாகிய இலை போன்ற பாணத்தை தேவரீர் மீது ஞெரேலன்று வந்துபடச் செலுத்திய கீழேரகிய இவ்வேட்டுவரை ஒளி செய்தலையுடைய நெடிய வேலாயுதத்தைச் செலுத்தி யழித்தருளால் வேண்டும். எ-று

ஞெரேலனல் ஒலிக்குறிப்பு, விரைவுக்குறிப்பெனினும் மையும். செல்லு தற்றொழிலாற்படுவதைச் செல்லவென்றார். உடைய என்பது ஈறு கெட்டது. சீயமடு தொழில்குறியா தென்னிற் கிட்டுமேமரையுமானுங்கேழலும்வேழந்தானும் என்றது எல்லாஞ் செய்யவைல்ல தேவரீர் போர்த்ததொழிலை இயற்றுவெண்ணாதிருப்பின் இப்புல்லியராகிய வேட்டுவரும் தேவரீரை எதிர்த்துப் போர் செய்வாரே என்னும் பொருள்பட நிற்றலாற் பிறிது மொழிதலனியென்பது. ஏகாரம் தேற்றப்பொருட்டு.

(183)

என்றிலைவகுமரிசெப்பவெம்பிரானருளாற்பாங்கர் நின்றதோர்கொழுமான்சேவனிமிர்ந்தெழுந்தார்ப்புக்கொள்ளக் குன்றவர்முதல்வன்றாலுங்குமரருந்தமரும்யாரும் பொன்றினராகிமாண்டுபொள்ளெனப்புவியில்வீழ்ந்தார்.

இ-ள். என்று இவை குழரி செப்ப - என்று இவற்றை வள்ளியம்மையார் கூற, எம்பிரான் அருளால்பாங்கள் நின்றது ஓர்மாண் கொடி சேவல் - எமதிறைவராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருவருளினாலே பக்கத்தினின்றதாகிய ஒப்பில்லாத பெருமையுடைய கொடிச்சேவல், நிமிர்ந்து எழுந்து ஆர்ப்புகொள்ள - நிமிர்ந்துதெழுந்து கூவுதல்செய்ய, குற்றவர் முதல்வன்றானும் குருரும் தருமம் யாரும் பொன்றினர் ஆகிமாண்டு பொள்ளென புவியில்லீழ்ந்தார் - வேட்டுவர்க்கரசனாகிய நம்பியென்பவனும் (அவனுடைய) புத்திரரும் உறவினரும் (மற்றை) யாவரும் (வலி) அழிந்தவராகி இறந்து விரைவிற் பூமியில் வீழ்ந்தார். எ-று.

நின்றது தொழிற்பெயர். ஒரை அசைறிலையாக்கினு மமையும், நிமிர்தல் தலையுயர்த்தல். பொள்ளென விரைவுக் குறிப்பு.

(184)

தந்தையுமன்னையோருந்தமரும்வீழ்ந்திறந்ததன்மை பைந்தொடிவள்ளிநோக்கிப்பதைபதைத்திரங்கிச்சோரக் கந்தனத்துணைவியல்புகானுவான்கடிகாநீங்கிச் சிந்தையிலருளோடேகவனையானுந்தொடர்ந்துசென்றாள்.

இ-ள். பைந்தொடி வள்ளி - பசுமையாகிய வளையலை யணிந்த வள்ளியம்மையார், தந்தையும் முன்னையோரும் தமரும் இறந்து வீழ்ந்த தன்மை நோக்கி - (தமது) பிதாவாகிய நம்பியென்பவனும் முன்னவர்களும் உறவினரும் இறந்து வீழ்ந்த தன்மையைப் பாத்து, பதைபதைத்து இரங்கி சோர - பதைபதைத்து இரங்கிச்சோர, கந்தன் அந்துணைவி அஞ்பு கானுவான் கடி நீங்கி சிந்தையில் அருளோடு ஏக - சுப்பிரமணியப் பெருமாள் அந்துணைவியாராகிய வள்ளியம்மை யாருடைய அஞ்பைக் கானுதற்குச் சிறந்த சோலையை நீங்கித் திருவுள்ளத்திலருளோடு செல்ல, அனையானும் தொடர்ந்து சென்றாள் - அவருந் தொடர்ந்து சென்றார். எ-று.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

வீழ்ந்திறந்த இறந்துவீழ்ந்த எனத்திரிக்க. கந்தனத் துணைவியன்பு காணுவானென்றது. அவ்வள்ளியம்மையார் தன்மீது கொண்டிருக்கின்ற அன்பை முன்னருறியாதவர் பின்னருறிதற்கன்று முன்னுமறிந் திருக்கின்றாராதவின் சிறுமகாருடைய செயலை அன்னை தந்தையர் முன்னரிந்திருப்பினும் பின்னரும் அதனை இயற்றுவித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைதல் போலவே அவ்வம்மையாருடைய அன்பைப் பின்னருங் கண்டு மிக இன்புறுதற்கென்பது.

(185)

செல்லநாரதப்பேர்பெற்றசீர்கெழுமுனிநேர்வந்து  
வல்லியோடிடிறவன்றனவணங்கிநின்செய்கையெல்லாஞ்  
சொல்லுதியெனவன்னான்றோகையைக்காண்ட நொட்டு  
மல்லல்வேட்டுவரையட்டுவந்திமூன்றுசொற்றான்.

இ-ன். செல்ல - (அங்ஙனம்) செல்ல, நாரதன் பேர் பெற்ற சீர் கெழு முனி நேர் வந்து வல்லியோடு இறைவன் றன்னை வணங்கி நின் செய்கை எல்லாம் சொல்லுதி என்ன லோடும் - நாரதரென்னும் பெயரினைப்பெற்ற கீர்த்தி பொருந் திய முனிவர் எதிரே வந்து வள்ளியம்மையாரோடு கூடிய குப்பிரமணியப் பெருமானை வணங்கித் தேவாரிருடைய செயலெல்லாவற்றையும் (எளியேனியக்) கூறியருள்ளென்று சொல்லவும், அன்னான் தோகையைக் காண்டல் தொட்டு மல்லல் வேட்டுவரை அட்டு வந்திடும் அளவும் சொற்றான் - அப்பெருமான் அவ்வம்மையாரைக் கண்டது தொட்டு வலியையுடைய வேட்டுவர்களைக் கொண்டு வந்த அளவும் (நிகழ்ந்தசெயலைக்) கூறியருள்ளார். எ-று.

சீர் அழகுமாம் ஓடு எண்ணிடைச் சொல்லெனக் கொண்டு பொருளுரைப்பினும்மையும் நின்செய்கையெல்லாம் என்றது முன்னாரே தாம் திருத்தணிகைவரைகட் சென்று வள்ளியம்மையாரைப் பற்றிக் கூறி அவரிருக்குமிடத்துக்குச் சென்று ஒருள்புரிய மென்று வேண்டிக் கொண்டபின் அதனைக்குறித்த நூம்முடைய செயலெல்லாவற்றையுமென்பது. தோகை உவமவாகுபெயர் மல்லல் வளமெனினும்மையும்.

(186)

பெற்றிடுதந்தைத்தன்னைப்பிறவுளக்கற்றத்தோரைக்  
செற்றமொட்டுநீக்கிசிரந்தநல்லருள்சொயாமற்  
பொற்றோடுதன்னைக்கொண்டுபோந்திடத்தகுமோவென்னா  
மற்றிவெழுனிவன்கூறவள்ளாலும். தாமென்றான்.

இ-ன். பெற்றிடு தந்தை தன்னை பிற உள சுற்றத்தோரை  
செற்றமொடு அட்டு நீக்கி - பெற்ற பிதாவையும் மற்றுமூள்ள  
சுற்றத்தாரையும் வெகுட்சியோடு கொன்றுவிட்டு, சிறந்த நல்லருள்  
செய்யாமல் பொற்றோடு தன்னை கொண்டுபோந்திட தகுமோ  
என்னா இவை முனிவன்கற (அவர் களை எழுப்புதலாகிய)  
மிகுந்த நல்லருளைச் செய்யாமல் இப்பொன்னாலாகிய  
வளையலையடைய அம்மையாரைக் கொண்டுசெல்லத்  
தகாதென்று இவற்றை அந்நாரதமுனிவர் கற, வள்ளலும் அ.  
து ஆம் என்றான் - சுப்பிரமணியப்பெருமானும் (நீ கூறிய) அ.  
து (ஏற்ற) தாகுமென்று திருவாய்மலர்ந்தகுளினார். எ-று.

பிற இடைச் சொல் மாத்திரையாநின்றது. ஒடுவுடுப்  
அடைமொழிப் பொருளில் வந்தது, ஒகாரம் ஏதிர்மறை, மற்று  
அசைந்திலை, உம்மை எச்சவும்னை. அ.தாம் என்றது அ.  
தொக்குமென்றுபடி.

(187)

விழுப்பமதுளதன்காவில்விசாகன்மெண்டருளித்தன்பால்  
முழுப்பரிவுடையநங்கைமுகத்தினைநோக்கிதழும்மேற்  
பறிப்படுவெம்போராற்றிப்பட்டநங்கினையையெல்லா  
மெழுதிப்புதியென்னவோடுமினிதெனவினைஞ்சிச்செல்வாள்

இ-ன். விசாகன் விழுப்பமது உள தன்காவில் மெண்டருளி -  
சுப்பிரமணியப்பெருமான் சிறப்புள்ள குளிர்மையாகிய சோலையின்  
கண் மெண்டுவந்தகுளி, தன்பால் முழு பரிவு உடைய நங்கை  
முகத்தினை நோக்கி - தம்பாலில் முழுவன்புடைய அவ்வாற்றை  
யாருது வதனத்தைப்பார்த்து, நம் மேல் பழி படு வெம்போர் ஆற்றி  
பட்ட நும் கிளையை எல்லாம் எழுப்புதி என்னவோடும் - நம்மீது

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

பழித்தலின்பாற்பட்ட வெய்யபோரைச்செய்து இறந்துபட்ட நினது கூற்றுமெல்லாவற்றையும் (எழுதிரென்றுசொல்லி) எழுப்புவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தருளவும், இனிது என இறைஞ்சி சொல்வாள் - நன்றென்று (அப்பெருமானை) வணங்கிக்கொண்டு கூறுவார் (வள்ளியம்மையார்). எ-று.

முழுப்பரிவு - சிறிதுங்குறைவில்லாதவன்பு. நம்மேற் போராற்றி எனவியையும். வள்ளியம்மையாரையும் அவ்யூரிலுள்ள பிறரையுங் கருதி நாங் கிளையென்றார். தமரல் லால் பிறகுமுளராகவிலென்பது, அங்குனமுரைப்பின் மேற்செய்யுளில் குழுவறுதமர்களோடுங் குறவர்கோணமுந்தான் என்றதனோடு மாறாகுமேயெனின் அரசனுக்குத் தன்னாரிலுள்ளார் யாவரும் தமரெனப்படுவராத லினாலும் அவனுக்குத் துணையாய்வந்து போரியற்றுவாருந் தமரெனப்படுவராதலினானும் ஆகாதென்க. தந்தெயும் முன்னையோருந்தமரும் வீழ்ந்திருந்த தன்மையென்ற செய்யுளானும் பிறவானும் இதுகாறும் வள்ளியம்மையாருக்குத் தெய் வத் தன் மை முழுதும் வந்து சார்ந்த தென் று தோன்றாமையால் எழுப்புதி என்றதற்கு (எழுதிரென்று சொல்லி) எழுப்புவாயென் றுரைத்தாமென்க.

(188)

விழுமியவுயிர்கள் சிந்திவீழ்ந்தநங்கேளிர்யாரு  
மெழுதிரென்றருளோலோடுமிருநிலத்துறங்குகின்ற  
பழையநல்லுணர்வுதோன்றப்பதைபதைத்தெழுதற்கொப்பக்  
குழுவறுதமர்களோடுங்குறவர்கோணமுந்தானன்றே.

இ-ள். விழுமிய உயிர்கள் சிந்தி வீழ்ந்த நம் கேளிர் யாரும் எழுதிர் என்று அஞ்சலோடும் - சிறந்தவுயிர்களுமின்து வீழ்ந்தநந்தமராயினார் யாவரும் எழுதிரென்று, கூறியருளவும், இருநிலத்து உறங்குகின்றோர் பழைய நல்லுணர்வு தோன்ற பதைபதைத்து எழுதற்கு ஒப்ப குழு உறு தமர்களோடும் குறவர்கோன் எழுந்தான் - பெருமையாகிய பூமியின் கண்ணே

மூஸமும் உரையும்

துயில்கின்றவர் பழைய நல்லறிவுவரப் பதைபதைத்து எழுதற் கொப்பாகக் கூட்டமாகப் பொருந்திய வேட்டுவர்களோடும் வேட்டுவர்க்கரசனாகிய நம்பியென்பவன் எழுந்தான். எனு.

உயிரினாஞ் சிறந்த பொருண் மற்றொன்றில்லையாதலின் விழுமியவுயிர்களென்றார். ஒப்பாகளன்றது ஒப்பவென நின்றது. அன்றும் எடும் அசைநிலைகள்.

(189)

எழுந்திடுகின்றகாலையெம்பிரான்கருணைவெள்ளம் பொழுந்திடுவதனமாறும்புயங்கள்பன்னிரண்டும்வேலு மொழிந்திடுபடையுமாகியிருவினையவர்க்குக்காட்ட விழுந்தனர்பணிந்துபோற்றிவிம்மிதராகிச்சொல்வார்.

இ-ள். எழுந்திடுகின்ற காலை - (அவர்கள்) எழுகின்ற காலையில், எம்பிரான் - எதிர்மறையாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான், கருணை வெள்ளம் பொழுந்திடு வதனம் ஆறும் புயங்கள் பன்னிரண்டும் வேலும் ஒழுந்திடு படையும் ஆகி உரு வினை அவர்க்கு காட்ட - கிருபையாகிய வெள்ளத்தையடைய திருமுகங்களோராறும் திருப்புயங்களிராறும் வேலாயுதமும் ஒழுந்த படைக்கலங்களும் (உடையார்) ஆகித்தமது திருவருவை அவ்வேட்டுவர்களுக்குக் காட்டியருள, விழுந்தனர் பணிந்து போற்றி விம்மிதர்வூகி சொல்வார் - (அவர்கள்) விழுந்துவணங்கித் துதித்து அற்புதமுடையவராகிக் கூறுவார்கள். எனு.

பேரருளாதலின் கருணை வெள்ளமென்றார். சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருவருவமுழுதும் அருள்வடிவமேயாயினும் அருள்விளங்கித் தோன்றுவது திருமுகங்களினிடத் தாதலின், கருணைவெள்ளம் பொழுந்திடு வதனமாறுமென் றார். விழுந்தனர் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது.

(190)

அடுத்திறலையினர்சேரியளித்திடுநீயேயெங்கண் மடந்தையைக்கரவில்வெளவிவரம்பினையழித்துத்தீரா

வளர்வியாம்மை திருமண்டபாலம்

நெடுந்தனிப்பறியதொன்றுநிறுவினைபுதல்வர்கொள்ள விடந்தனையானணைப்பூட்டின்விலக்கிடுகின்றாருண்டோ

இ-ள். தடும் திறல் எயினர் சேரி அளித்திடு நியே - அடுகின்ற வலியினையுடைய சிற்றாரைக் காத்தருள்கின்ற தேவரீரே, எங்கள் மடந்தையை கரவில் வெளவில் வரம்பினை அழித்து நீரா நெடும் தனி பழியது ஒன்று நிறுவினை - எங்கள் புத்திரியை கரவினாற் கரந்து (எமது குலத்தில்) வரம்பையழித்துத் தீராத பெரிய நிகரற்ற பழியென்றை நிறுத்தினீர், அன்னை புதல்வர் கொள்ள விடந்தனைப்பூட்டின் விலக்கிடுகின்றார் உண்டோ - தாயானவள் புத்திரருட் கொள்ள நஞ்சைப்பூட்டின் (அதனை) விலக்குவாரு முள்ளோ. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலை. குலத்தின் வரம்பு குடிப்பழியெதாமை. தனிப்பழியன்றது இது போன்றபழி மற்றொன்றில்லையென்றபடி. ஏகாரம் எதிர்மறை புதல்வர் கொள்ள விடந்தனை யன்னைப்பூட்டின் விலக்கிடுகின்றாருண்டோ என்ற பொதுப்பொருளால் நியே வெளவில் அழித்து பழியதொன்று நிறுவினையென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளை சாதித்ததனால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

(191)

நூங்கது நிற்க வொங்களரினவையைத்தசையால்வெளவி நாங்களுமுணராவன்னநம்பெருங்காவநீங்கி யீங்கிவட்கொணர்ந்தாயெந்தாயின்னினிச்சீரார்க்கேகித் தீங்கனல்சான்றாவேட்டுச் செல்லுதிநின்னார்க்கென்றான்.

இ-ள். நூங்கது நிற்க - அனு நிற்க, எந்தாய் எங்கள் அரிவையை தசையால் வெளவி நாங்களும் உணராவன்னம் நம் பெரும் காவல் நீங்கி ஈங்கிவண் கொணர்ந்தாய் - எந்தையே (தேவரீர்) எங்கள் புத்திரியை விருப்பத்தாற் கவர்ந்து யாங்களுமறியாதபடி எமது பெரிய காவலை நீங்கி இங்ஙனம் கொண்டு வந்தீர், இன்னினி சீரார்க்கு ஏகி தீங்கனல் சான்று ஆ

மூலமும் உரையும்

வேட்டு நின் ஊர்க்கு செல்லுதி என்றார் - இப்பொழுதே எவ்கள் சிற்றாருக்குப் போய் நல்ல ஓமாக்கினி சாட்சியாக (இவளை) மணந்து நுமதுபதிக்குச் செல்லுவீரென்றார்கள். (அவ் வேட்டுவர்கள்). எ-று.

அங்கது ஈங்கிலிவள் இன்னினி என்பன ஒரு சொல். உம்மை உயர்வு சிறப்பு. தீ, இனிமை, ஈண்டு நன்மை. தீ என்ற அடையால் களல் ஓமாக்கினியென்பது பெறப்பட்டது. ஆக என்பது இறுதி கெட்டு நின்றது.

(192)

மாதுலன்முதலோர் சொற்றுமனமொழிக்கிசைவுகொண்டு  
மேதகுகருணைசெய்துமெல்லியறனையுங்கொண்டு  
கோதிலாமுனிவனோடுங்குளிர்மலர்க்காவுநீங்கிப்  
பாதபங்கயங்கணோவப்பருப்பதச்சீரார்புக்கான்

இ-ள். மாதுலன் முதலோர் சொன்ன மணம் மொழிக்கு இசைவு கொண்டு - மாமனாகி நம்பியென்பவன் முதலாயினோர் கூறிய திருமண வார்த்தைக்கு இசைவு கொண்டு, மேதகு கருணை செய்து. மேன்மையுற்ற கிருபை செய்து, மெல்லியறனையுங்கொண்டு - மென்மையாகிய சாயவினையுடைய வள்ளியம்மை யாரையுங்கொண்டு, கோதுஇலா முனிவனோடும் குளிர் மலர் காவு நீங்கி - குற்றமில்லாத நாரத முனிவரோடுங் குளிர்ந்த மலர்ச் சோலையை நீங்கி, பாத பங்கயங்கள் நோவ பருப்பதம் சீரார்புக்கான் - திருவடித்தாமரைகள் நோவற வள்ளிகிரியின் கணுள்ள சிற்றாரைச்சார்ந்தருளினார் (சுப்பிரமணியப்பெருமான்). எ-று.

உம்மை சிறப்பு.

(193)

தந்தையுஞ் சுற்றத்தோருஞ்சண்முகன்பாங்கரேகிச்  
சிந்தையின்மகிழ்ச்சியோடுசிறுகுடியோரை நோக்கிக்

வள்ளியம்மை திருமணப்படல்

கந்தனேநமதுமாதைக்கவர்ந்தனனமதுசொல்லால்  
வந்நனன்மணமுஞ்செய்யமற்றிதுநிகழ்ச்சியென்றார்.

இ-ள். தந்தையும் கற்றத்தோரும் சண்முகன் பாங்கர் ஏகி - (வள்ளியம்மையாருடைய) தந்தையாகிய நம்பியுந்தமர்களும் சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்குப் பக்கத்தே சென்று சிந்தையின் மகிழ்ச்சியோடு சிறு குடியோரை நோக்கி - மனமகிழ்ச்சியோடு (தஞ்) சிற்றுாரிலுள்ளாரைப் பார்த்து, நமது மாதை கந்தனே கவர்ந்தனன் - நமது மகளை (எங்குலதெய்வமாகிய) கந்தஸ்வாமியே கவர்ந்தருளினார், (அன்றியும்) நமது சொல்லால் மணமும் செய்ய வந்தனன் - எமது சொல்லினாலே எம தில்லின் கண் விதிப்படி திருக்கல்யாணங் செய்யவும் வந்தருளினார், இது நிகழ்ச்சி என்றார் - இதுவே நிகழ்ச்சியென்றார்கள். எ-று.

ஏகாரம் பிரிநலை. மற்றொருவரெது காவலைக் கடந்து கவர்ந்துகொண்டு செல்லவல்லர்ல்லரென்பது என்பது தொளிக்க கந் தனே கவர்ந்தனனென் றாரென் க. கந் தஸ் வாயியே கவர்ந்தனராதலின் தமக்கேர் குறைபாடில்லையென்னுங் கருத்தினானும் தமதுசொல்லால் எவ்வகைப்பட்டவராலுங் காண்டற்கிய திருவுருவத்தோடு தமதில்லின்கண் வந்தருளினாரென்னுங் கருத்தினாலும் சிந்தையின் மகிழ்ச்சியோடு நிகழ்ச்சி இது என்றாரென்பது. உம்மை சிறப்பு, எச்சவும்மையுமாம். மற்று அசைநிலை.

(194)

சங்கரன்மதலைதானேதையலைக்கவர்ந்தானென்று  
மங்கலவதுவைசெய்யவதனனிங்கனென்றுந்  
தங்கள்கற்றத்தோர்க்கறுச்சிறுகுடிதன்னிலுற்றேர்  
பொங்குவெஞ்சினமுதானுமகிழ்ச்சியும் பெருப்பநின்றார்.

இ-ள். சங்கரன் மதலைதானே தையலை கவர்ந்தான் என்றும் மங்கல வதுவை செய்ய இங்கள் வந்தனன் என்றும் தங்கள் கற்றத்தோர் கூற - சிவபெருமானுடைய புத்திரராகிய

மூலமும் உரையும்

சுப்பிரமணியப்பெருமானே வள்ளியம்மையாரைக் கவர்ந்தாரென்றாம் மங்கலமாகிய திருமணஞ்செய்ய (அவர்) இங்ஙனம் வந்தருளினா ரென்றுந் தங்கள் தமர்கள் கூற, சிறுகுடிதன்னில் உற்றோர் பொங்கு வெம்சினமும் நாணும் மகிழ்ச்சியும் பொடிப்ப நின்றார் - அச்சிற்றுாரிலிருப்பவர்கள் மிகுந்த வெம்மையாகிய கோபமும் நாணமும் மகிழ்ச்சியும் தம்மிடத்து உண்டாக நின்றார்கள். எ-று.

மங்கல வதுவை இருபெயரோட்டு. தமது தெய்வமாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் கரவாகக் கவர்ந்து சென்றாரோ என்றதனாற் கோபமும் தங்காவல் பயனற்று பற்றி நாணமும், தமது புத்திரிக்கு அப்பெருமான் நாயகனாகது பற்றியும் தந்தந்தமருடைய சொல்லால் தம்மூரில் திருமணம் செய்ய வந்தது பற்றியும் மகிழ்ச்சியும் பொடிப்ப நின்றாரென்பது

(195)

குன்றவர்தமதுசெம்மல்குறிச்சியிற்றலைமைவத்தான்  
தன்றிருமனையினுடேசரவணமுதல்வன்றனை  
மன்றலங்குழலியோடுமரபுளியுப்த்துவேங்கைப்  
பொன்றிகழுதளின்மீதுபொலிவுறவிருத்தினானே.

இ-ள. குன்றவர் தமது செம்மல் - வேட்டுவர்க்கரசனாகிய நம்பியென்பவன், குறிச்சியில் தலைமைத்து ஆனதன் திருமணையின் ஊடே - அச்சிற்றுாரிள்கள் தலைமையையுடைத்தான் தனது அழகிய இல்லினுள்ளே, மன்றலம் குழலியோடு சரவணமுதல்வன் றன்னை மரபு உளி உய்த்து - நறுமணத்தைக் கொண்ட கூந்தலினைப்படைய வள்ளியம்மை யாரோடு சரவணதூகத்திலுதித் தருளிய முதல்வராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானை முறைமையிற் புகுத்தி, பொன் திகழ் வேங்கை அதளின் மீது பொலிவுற இருத்தினான் - அழகுவிளாக்குகின்ற புலித்தோலின் மேற்பொலிவு மிக இருத்தினான். எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலை. மரபுளி உய்த்தல் - மணமுரசம் மங்கலச் சங்கமாதிய இயம்பப் பூரண கும்பமாதிய மங்கலப்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

பொருள்களதிர்வரப் புகுத்தல். குறிஞ்சி நிலத்தாருக்குத் தவிசு தடுக்கும் மரைத் தோலாதிய தோல்களுமாதியவாதலின் உள்ளனவற்றிலுயர்ந்ததாயும் முனிவராதிய மேலோர்களுங்கைக்கொள்ளுவதாயுமுள்ள புலித்தோலாசனத்தில் இருத்தினானென்பது.

(196)

அன்னதோர்வேலைதன்னில்லறமுகமுடையவள்ள  
றன்னுழையிருந்தநங்கைதனையருளோடுநோக்கக்  
கொன்னவில்குறவர்மாதர்குயிற்றியகோலநீங்கி  
முன்னுறுதெய்வக்கோலமுழுதொருங்குற்றதன்றே.

இ-ள். அன்னது வேலை தன்னில் - அச்சமயத்தில், அறுமுகம் உடையவள்ளல் தன் உழை இருந்த நங்கைதனை அருளோடு நோக்க - அழுதிருவதனங்களையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமான் தமது பக்கத்திலிருந்த வள்ளியம்மையாரைத் திருவருளோடு நோக்கியாருள், கொல் நவில் குறவர் மாதர் குயிற்றிய கோலம் நீங்கி முன் உறு தெய்வக்கோலம் முழுது ஒருங்கு உற்றது - கொலைத் தொழில் பயின்ற வேட்டுவர் மகளீர் ஒப்பனை செய்த வடிவம் நீங்கமுன்னுள்ள தெய்வவடிவமுழுதும் ஒருங்கடைந்தது. எ-று.

ஓர் அசை. ஈண்டு சுப்பிரமணியப்பெருமான் வள்ளியம்மையாரை அருளோடு நோக்க முன்னுறுதெய்வக் கோலமுழு தொருங்குற்ற தென்றதனால் இதற்கு முன் னெல்லாம் அருளோடு நோக்கியதின்நோவெனின் அற்றன்று முன்னெல்லாம் களவுகை கோள் நிகழுதற்கு குறிஞ்சிநிலத்துத் தலைவியாயிருத்தலே சிற்பாதலின் அக்கோலம் நீங்காதிருக்கச் செய்து இப்பொழுது அக்களவொழுக்கம் நீங்கியதுபற்றி அத்தெய்வ, வடிவமுண்டாக நோக்கியருளினாரென்பது. கொலைத்தொழில் பயிற்சைக் குறவர் மேலேற்றுக. குறவர்மாதர் குயிற்றியகோலம் மானுடமகாரை வளர்க்குமுறைப்படி நெய்பெய்து உச்சியாதியவுறுப்புக்கள் செவ்வையா வளர்த் தங்கைகளாலுான்ற வேண்டுவனவற்றை

மூலமும் உரையும்

யூனியிம் பிடிக்க வேண்டுவனவற்றைப் பிடித்தும் ஒப்பனை செய்தலென்க. நீங்கி நீங்கவென்பதன் றிரிபு முன்னாறு தெய்வக் கோலம் விஸ்னுவுடைய மகளாக இருந்த ஞானரூற்ற தெய்வவடிவம். ஒருங்குறுதல் - சிறிது சிறிதாகவறாது ஒருமிக்கவறுதல். அன்றாம்ரூயும் அசை நிலைகள்.

(197)

கவலைதீர்த்தந்தைதானுங்கணிப்பிலாச்சுற்றுத்தாருஞ் செவிலியுமன்னைதானுமிகுளையாய்ந்தெரிவைமாருந் தவலருஞ்கற்பின்மிக்கதும்மகள்கோலநோக்கி யிவளொமதிடத்தில்வந்ததெழும்பெருந்தவமேயென்றார்.

இ-ள். கவலை தீர் தந்தை தானும் கணிப்பு இலா சுற்றுத்தாருஞ் செவிலியும் அன்னைதானும் இகுளையும் தெரிவைமாரும் - கவலை நீக்கிய தந்தையாகிய நம்பியும் அளவையில்லாத கற்றுத்தவர்களுஞ் செவிலித்தாயும் நற்றாயும் தோழியும் (மற்றை) மகளிரும், தவலரும் கற்பின்மிக்க தம் மகள் கோலம் நோக்கி - கெடுதலில்லாத கற்பில் மிகுந்த தமது மகளாகிய வள்ளியம்மையாருடைய தெய்வக்கோலத்தை நோக்கி இவள் எமது இடத்தில் வந்தது எம் பெரும் தவமே என்றார் - இத்தெய்வப் பெண் எங்களிடத்தில் வந்து சார்ந்தது எங்கள் தவப்பயனே யென்றார்கள். எ-று.

மகளையாவனோ கரவிற் கொண்டுசென்றானென்று முன்னுணர்ந்த பொழுது தோன்றிய கவலை அங்கானங் கவர்ந்தருளியவர் சுப்பிரமணியப்பெருமான் என்றறிந்தவுடன் நீங்கி யாடப்படையாற் கவலை தீர் தந்தையெனப்பட்டது. சுற்றுத்தார் ஆண்பாற் சுற்றுத்தார், தெரிவைமார் பெண்பாற் சுற்றுத்தார். அருமை ஈண்டு இன்மை. தவம் ஆகுபெயர்

(198)

அந்தநல்வேலைதன்னிலன்புடைக்குறவர்கோமான் கந்தவேள்பாணிதன் ஸிற்கண்ணிகைகரத்தைநல்கி

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

நந்தவமாகிவந்தநங்கையைநயப்பாலின்றி  
தந்தனன்கொள்கவென்றுதன்புனற்றாரையுய்த்தான்.

இ-ள். அந்த நல் வேலை தன்னில் அன்புடை குறவர் கோமான் - அந்த நல் முசுர்த்தத்தில் அன்பினையுடைய வேட்டுவர்க்கரசனாகிய நம்பியென்பவன், கந்தவேள் பாணி தன்னில் கண்ணிகை கரத்தை நல்கி - சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருக்கரத்திலே (தனது மகளாகிய) வள்ளியம்மையாருடைய திருக்கரத்தை வைத்து, நம் தவம் ஆகிவந்த நங்கையை நயப்பால் இன்று தந்தனன் கொள்க என்று தண்புனல் தாரை உய்த்தான் - நமது தவப்பயனாகி வந்த மகளை விருப்பத்தினாலே இன்றுத்தேன் (தேவரீர்) ஏற்றுக்கொள்ளுக. என்று குளிர்ந்த நிர்த்தாரையைவிட்டான். எ-று.

வேலை ஈண்டு முசுர்த்தம். கந்தவேள் இருபெயரூட்டுப் பண்புத்தொகை, கந்தன்சிறப்புப்பெயர். தவம் ஆகுபெயர். மான் வயிற்றுதித்து வள்ளிக்கிழங்கு அகழ் குழியிற் கிடக்கக் கண்டெடுத்தமையால், வந்த நங்கையென்றான். ஒருவற்கு ஒருத்தியைத்தாரமாகத் தத்தஞ் செய்யும்போழுது நீரோடு தத்தஞ் செய்வது வழக்காதலின் புனற்றாரை உய்த்தானென்பது.

(199)

நற்றவமியற்றுந்தொல்சீர்நாரதனையகாலைக்  
கொற்றமதுடையவேலோன்குறிப்பினாலங்கியோடு  
மற்றுளாகலனுந்தந்துவதுவையின்சடங்குநாடி  
யற்றமதடையவண்ணமருமறைவிதியாற்செய்தான்.

இ-ள். அனைய காலை நல் தவம் இயற்றும் தொல் சீர் நாரதன் - அச்சமயத்தில் நல்ல தவத்தினைச் செய்கின்ற பெருமையாகிய கீர்த்தியினையுடைய நாரதமுனிவர், கொற்றமது உடைய வேலோன் குறிப்பினால் அங்கியோடு மற்றுஉள் கலனும் தந்து - வெற்றியையுடைய வேற்படைக் கலத்தைக் கொண்ட

மூலமும் உரையும்

சுப்பிரமணியப்பெருமானது குறிப்பினாலே (ஓமத்துக் குரிய) அக்கினியோடு மற்றுமுள்ள உபகரணங்களையுந்தந்து, நாடு அற்றமது அடையாவண்ணம் அரும்மறை விதியால் செய்தான் - ஆராய்ந்து சோர்தவில்லா வண்ணம் அருமையாகிய வேதவிதிப்பாடு திருமணச்சடங்கைச் செய்தார். எ-று.

தொல் பழமையுமாம். மற்றுளகலன் - தருப்பை சமித்து ஆதியன். அது பகுதிப் பொருள்விகுதி. தருதல் ஈண்டு அவற்றையெல்லாம் தேடிவைத்தல்.

(200)

ஆவதோர்காலைதன்னிலரியுநான்முகனும்வானோர்  
கோவொடுபிறருஞ்குழக்குலவரைமடந்தையோடுந்  
தேவர்கடேவன்வந்துசேண்மிசைநின்றுசெவ்வேள்  
பாவையைவதுவைசெய்யும்பரிசினைமுழுதுங்கண்டான்.

இ-ள். ஆவது காலைதன்னில் - (அங்ஙனம் அத்திருமணம்) நிகழுங் காலையில், தரியும் நான்முகனும் கோவொடு வானோர் பிறரும் சூழ - விஸ்தூபர்த்தியும் பிரமதேவரும் இந்திரனோடு தேவர்களும் பிறருஞ்குழ, குலவரை மடந்தையோடும் தேவர்கள் தேவன் வந்து சேண்மிசை நின்று செவ்வேள் பாவையை வதுவை செய்யும் பரிசினை முழுதும் கண்டான் - நல்ல மலையரசன் புத்திரியாகிய உமாதேவியாரோடும் தேவர்களுக்குந் தேவராகிய சிவபெருமான் (விடையின் மேலிவர்ந்து) வந்தருளி ஆகாயத்தி னின்று செம்மையாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் சித்திரப்பாவை போலும் வள்ளியம்மையாரைத் திருமணஞ்செய்யுந் தன்மையை முழுதுங்கண்டருளினார். எ-று.

ஆவது அகரச்சுட்டின் மருத் வெளினுமமையும். ஓர் அசை வானோரும் என்றதனும்மை விகாரத்தாற் றோக்கது. பிறர் முனிவர்களும் வானோரொழிந்த பதினேழுகணங்களும் பூதகணங்களும் சிவகணங்களுமென்க. வரை ஆகுபெயர். மலைமகளுமாம். பாவை உவமவாகுபெயர். பாவை கொல்லியும்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

பாவையென்றார் நச்சினார்க்கினியார், அது சித்திரப்பாவைகளுட் சிறந்தது போலும்.

(201)

கண்ணுதலொருவன்றானுங்கவறியுங்கண்ணாற்கண்டு  
தண்ணளிப்பிந்துநிற்பத்தண்டுமாய்முடியோனாதிப்  
பண்ணவருகைகநீடிப்பணிமலர் மாரிவீசி  
யண்ணலைவழிபட்டேத்தியஞ்சலிப்பிந்திட்டார்த்தார்.

இ-ள். கண்ணுதல் ஒருவன்றானும் கவறியும் கண்ணால் கண்டு  
தண் ண எி புரிந்து நிற் ப - கண் ண யடைத் தாகிய  
நெற்றியினையடைய ஒப்பில்லாத சிவபெருமானும் உமாதேவி  
யாரும் (தங்கள்) திருக்கண்களாற் கண்டு திருவருள்செய்து நிற்ப,  
தண் துழாய் முடியோன் ஆதி பண்ணவர் உவகை நீடி  
பணிமலர்மாரி வீசி அண்ணலைவழிபட்டு ஏத்தி அஞ்சலி புரிந்திட்டு  
ஆர்த் தார்- கு எரிர்மையாகிய துழாய் மாலையணிந் த  
முடியினையடைய விஸ்னுவாதிய பண்ணவர்கள் மகிழ்ச்சிய  
திகிரித்துக் குளிர்ந்தமலர்களை மழைபோற்றுவி அச்சப்பிர  
மணியப்பெருமானை வாழ்த்திக்குழிட்டு அறவாரித்தார்கள். எ-று.

துழாய் ஆகுபெயர். பண்ணவர் கடவுளர்தேவர் முனிவர்  
இவர்களுக்குப் பெயராதலானும் அது குணமுடையவரென்னும்  
பொருளாதலின் மற்றையவறையுந்தழுதலானும் சிவபெருமானோடு  
வந் தார். யாருமென்றபடி. மலர் மாரியியனினுமையும்.  
ஒருவனென்றது இயைபின் மையணியின் தொனிப் பும்  
பண்ணுவரென்றது சிலேடையணியும், கண்ணாற்கண்டு தண்ணளியுமின்து  
என்றதும் உவகை நீடி வீசி ஏத்தி புரிந்திட்டு ஆர்த்தார்  
என்றதும் உவகைச் சுவையணியும், மாரி வீசி என்றது  
தூாறிலுவமையணியும், அண்ணலென்றது அவ்விஸ்னுவாதியவர்  
களுக்கெல்லாந் தலைவரின்னுங் கருத்துடைய, விசேஷியாதலிற்  
கருத் துடையடைகொளியணியும் ஆகிய பலவணிகள்  
கலந்திருத்தவீர் கலவையணி.

(202)

முலைம் உரையும்

அறுமுகமுடையவள்ளாலன்னதுநோகிகிச்சீரு  
ரிறையதுமணராவண்ணமிமையமேலணங்கினோடுங்  
கறையமர்கண்டன்றன்னைக்கைதொழுதேனையோர்க்கு  
முறைமுறையுவகையோடுமுழுதருள்புரிந்தானன்றே.

இ-ள். அறுமுகம் உடைய வள்ளல் அன்னது நோக்கி-  
இருதிருவதனங்களையுடைய சப்பிரமணியப்பெருமானதனைப்  
பார்த்து, சீரூர் இறையது முணராவண் னம் இமயமேல்  
அணங்கினோடும் கறை அமர் கண்டன்றன்னை கைதொழுது -  
அச் சிற்றாரிலுள்ளார் சிறிதுமறியாதபடி இமயமலையிற்  
நோன்றியருளிய உமாதேவியாரோடு ஆலாகலம் அமரப்பெற்ற  
திருமிடற்றினையுடையராகிய சிவபெருமானைக் கைசுப்பிவணங்கி,  
உவகையோடு ஏனையோர்க்கும் முறைமுறை முழுது அருள்  
புரித்தான் மகிழ்வோடு மற்றையோர்களுக்கும் முறைமுறையாகப்  
பூரணகிருபை செய்தருளினார். எ-று

சீரூர் ஆகுபெயர். அணங்கினோடுங் சூடியகறையமர்  
கண்டன்றன்னை யென்றபடி முறைமுறை என்றது அவர்களுட்  
பெரியார்க்கு முன்னரும் ஏனையோர்க்குப் பின்னரும் அருள்செய்தல்.

(203)

வேறு

அங்கவேலைனலரின்மேலவன்  
செங்கண்மாயவன்நேவர்கோமகன்  
சங்கைதீர்தருந்தவத்தர்தம்மோடு  
மங்கைபாதியான்மறைந்துபோயினான்.

இ-ள். அ வேலையில் - அச்சமயத்தில், அலரின் மேலவன்  
செம்கண் மாயவன்தேவர் கோமகன் சங்கை தீர்தரும் தவத்தார்  
தம்மொடும் மங்கைபாதியான் அங்கு மறைந்து போயினான் -  
தாமரைப்பூவின் மீதிருக்கின்ற பிரமதேவரும் செம்மையாகி  
கண் னையுடைய விஸ்னுமூர்த் தியும் தேவர்களும்  
அங்கேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரனும் (பொருளைணர்ச்சியில்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலாம்

ஜயம் நீங்கிய தவத்தினையுடைய முனிவராதியவர்களும் ஆகிய  
இவர்களோடும் பார்ப்பதி தேவியாரை ஓர் சுற்றிலேயுடையராகிய  
சிவபெருமான் அங்ஙனம்மறைந்து சென்றருளினார். எ-று.

அங்கு என்னும் அசைநிலை குறுகியதெனினும்மையும்  
மங்கையாகிய ஓர் சுற்றினையுடையரெனினும்மையும்.

(204)

போனவெல்லையிற்பொருவினாரதன்  
நானியற்றியசடங்குமுற்றலுங்  
கானவேடுவர்களிதன்னொடு  
மானவேலனைவணங்கிப்போற்றினான்.

இ-ள். போன எல்லையில் - சென்றருளிய சமயத்தில்,  
பொருவு இல் நாரதன் தான் இயற்றிய சடங்கு முற்றலும்,  
ஒப்பில்லாத நாரதமுனிவர் தாஞ்செய்த சடங்கு முற்றுப்பெறவும்,  
கானவேடுவர் கள்னி தன்னொடுமான வேலனை வணங்கி  
போற்றினான் - காட்டிலுள்ள வேட்டுவர் மகளாகிய வள்ளியம்மை  
யாரோடு பெருமையாகிய வேற்படையையுடைய சுப்பிரமணியப்  
பெருமானை வணங்கித் துதித்தார். எ-று

கன்னிதன்னொடு என்றதற்கும் முன் அணங்கினோடு  
மென்றதற் குரைத்ததுரைக்க

(205)

வேறு

மற்றதுகாலைதன்னில்மாதுலன்வள்ளிதன்னைக்  
கொற்றவேலுடையயந்மிவதுவைசெய்கோலநோக்கி  
யற்றவில்வழிகடம்மாலுறுப்பயனொருங்கேயின்று  
பெற்றவனென்றான்னானுவகையார்பேசற்பாலார்

இ-ள். அநுகாலைதன்னில் - அப்பொழுதில், மாதுலன் வள்ளி  
தன்னை கொற்றவேல் உடைய நம்பி வதுவை செய் கோலம்  
நோக்கி - மாமனாகிய நம்பியென்பவன் (தனது மகளாகிய)  
வள்ளியம்மையாரை வெற்றியைக்கொண்ட வேற்படைக்

கலத்தையடைய சுப்பிரமணியப்பெருமான் திருக் கலியாண்டு செய்தருளிய அழகைப்பார்த்து, உற்ற இவ்விழி கடம்மால் உறுபயன் இன்று ஒருங்கே பெற்றனன் என்றான் - என் தேகத்தில் உற்ற இக்கண்களாலடையும் பயனை இன்று ஒருசேரவே பெற்றுக்கொண்டேனென்று கூறினான். அன்னான் உவகை பேசல் பாலார் யார் - அவனுடைய மகிழ்ச்சியை இவ்வள வென்று சொல்லுதற்றன்மையர் யார். எ-று.

மற்று அசை நிலை.

(206)

மெல்லிடைகொம்பென்றுஞ்ணவிரமலர்தழழமேற்கொண்ட  
புல்லியகுறவர்மாதர்பொருவில்சீர்மருகன்றானும்  
வல்லியியின்னேபோலவைகலும்வாழ்கவென்று  
சோல்லியலாகிகூறித்துமாலரறுகுதார்த்தார்.

இ-ள். மெல்லிடைகொம்பு என்று உன்ன விரை மலர் தழழ மேல்கொண்ட புல்லிய குறவர் மாதர் - மென்மையா கிய விடை பூங்கொம்பென்றே கண்டோர் தருக நறுமணத்தையடைய மலர்களையந் தழழகளையும் மேலே தரித்துக் கொண்ட புல்லிய வேட்டுவப்பெண்கள், பொருவ இல் சீர்மரு கன்றானும் வல்லியும் இன்னே போல வைகலும் வாழ்க என்று - ஒப்பில்லாத மருக்காகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானும் மகளாகிய வள்ளியும்மையாரும் இப்பொழுதேபோல எந்நானும்வாழ்கவென்று, சொல்லியல் ஆசிகூறிதா மலர் அறுகு தார்த்தார் - சொல்லானியன்ற ஆசிர்வாதங்களித் தூய்மையாகிய மலரோடு கூடிய அறுகை (அவர்மீது) தூர்த்தார்கள். எ-று.

இடை பூங்கொம்போ அன் ரோ வென் றையுறாது பூங்கொம்பென்றே கருதவென்றுபடி, பிரிநிலையேகாரம் விகாரத் தாற்றெராக்கது. மேற்கொள்ளல் ஈண்டு இடைக்குக்கீழிடத் திற்கிழ்துவெலன்க, தலைவரை மண்நத அந்திலத்து மகளிர் ஆண்டு தரிப்பது வழக்காதலினென்பது. மருகன்றானும் வல்லியுமென்னும் பெயர்கள் முன்னிலைக்கண் வந்தெனினும்மையும். முங்கலமகளிர்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

வாழ்த்துவது மரபும் சிறப்புமாதவின் குறவர்மாதர் ஆசிகாறித் தூர்த்தாரென்பது. தூர்த்தல் - நிறைத்தல்.

(207)

செந்தினையிடியுந்தேனும் தீம்பலகனியுங்காயுங்  
கந்தமும்பிறவுமாகவிலைபொலிகலத்திலிட்டுப்  
பைந்தொடியணங்குநீயும்பரிவுடனுகர்திரென்ன  
வெந்திறலெயினர்கூறவியனருள்புரந்தான்மேலோன்

இ-ள. செந்தினை இடியும் தேனும் தீம் பல கனியும் காயும் கந்தமும் பிறவும் ஆக இலை பொலி கலத்தில் இட்டு - சென்னையாகிய தினைமாவங் தேனும் இனிமையாகிய பலவகைக் கணிகளுங் காய்களுங் கிழங்குகளும் பிறபதார்த்தங்களுமாக இலையானியற் பொலிந்த கலங்களிலிட்டு, வெம்திறல் எயினர் - வெம்மையாகிய வலியினையுடைய வேட்டுவர்கள், பைந்தொடி அணங்கும் நீயும் பரிவுடன் நூகர்த்தி என்ன கூற - பக்ஞமையாகிய வளையலையுடைய (எமது மகளாகிய) வள்ளியம்மையாருங் தேவரீரும் அன்போடு மிசைவீர்களென்று சொல்ல, மேலோன்வியன் அருள் புரிந்தான் - (யாவர்க்கும்) மேலவராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் அவர்களுடைய அன்பு நோக்கிப் பெருமையாகிய திருவருளைச் செய்தார். எ-று.

கனி - விளாங்கனி நாவற்கனி குரைக்கனி ஆதியன. காய் - வள்ளிக்காய் அத்திக்காய் ஆதியன. பிறபதார்த்தம் - தோன்றுவனம் இவற்றின் மா ஆதியன. இலை பொலிகலம் தேக்கிலையாற் செய்யப்பட்ட கலம். தினைமயக்குமுன்மையின் அக்கினியாதியன முக்கனியாதியன என்றுரைப்பினும் மையும்.

(208)

வேறு

கிராதர்மங்கையும்பராபரன்மதலையுங்கெழுமி  
விராவுசில்லுணாமிசைந்தனர்மிசைந்திடுதன்மை  
முராரியாதிந்தேவர்பான்முனிவர்பான்மற்றைச்  
சராசரங்கள் பாலெங்களுஞ்சார்ந்துளாதன்றே.

இ-ள். கிராதர் மங்கையும் பராபரன் மதலையும் கெழுமி விராவி சில் உணாமிசைந்தனர் - வேட்டுவர் மகளாகிய வள் என்றையாருஞ் சிவபெருமானுடைய புதுதிர்ராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானும் கூடிப்பலவகைப் பதார்த்தங்களையுங் கலந்த சிற்றுண்டியைத் திருவழுமதுசெய்தார்கள், மிசைந்திடுந் தன்மை - (அவர்களாங்குந்) திருவழுமது செய்தருளிய தன்மை, முராரி ஆதி ஆம் தேவர்பால் முனிவர் பால் மற்றை சுராசுரங்கள் பால் எங்கணும் சார்ந்துளது - வில்லுமுர்த்தியாதிய தேவர்கள்பாலினும் முனிவர்கள் பாலினும் மற்றைய சரம் அசுரமாகிய இருவகைச் சீவராசிகள் பாலினும் மற்றைய சரம் அசுரமாகிய இருவகைச் சீவராசிகளின் பாலினும் எவ்விடத்துஞ் சார்ந்தாள்ளது. எ-று.

உண்ணா உண்டி, என்பன உண்பனதின்ப நக்குவன பருகுவன யாவற்றுக்கும் பொதுவாக வழங்குவதுண்மையாதலின் சில்லுண்ண என்றார். பதி பதார்த்தத்துக்குப் பதினொரு மந்திரங்களும் எண்பத்தொரு பதுங்களும் ஐம்பத் தோரட்சரங்களும் இருநூற்றிருபத்தி நான் கு புவனங்களும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் பஞ்சகலைகளுமாகிய எல்லாம் உறுப்புக்களாதலின் முராரியாதியாந் தேவர்பான் முனிவர் பான்மற்றைச் சுராசுரங்கள் பால் சார்ந்துளது என்றொழியாது எங்கணுமென்றா ரெங்க.

(209)

அனையகாலையிலறுமுகனெழுந்துநின்றாங்கே  
குனியும் வில்லுடைக்குறவர்துங்குரிசிலைநோக்கி  
வனிதைததன்னுடன்சென்றியாஞ்செருத்தணிவரையி  
விலிதுவைகுதுமென்றறலுந்நன்நெறிவிசைத்தான்.

இ-ள். அனைய காலையில் அறுமுகன் ஆழங்கு எழுந்து நின்று - அவ்வேளையில் ஆறு திருவதனங்களையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமான் அங்கனமெழுந்து நின்று, குனியும் வில்லுடை குறவர்தம் குரி சிலை நோக்கி - வணையும் வில்லை யுடைய வேட்டுவர்க்குரசனாகிய நம்பியென்பவணப் பார்த்து, யார்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

வனிதை தன்னுடன் சென்று செருத்தனி வரையில் இனிது  
வைகுதும் என்றாலும் - யாம் நினது மகளாகிய இந்நங்கையோடு  
சென்று திருத் தணிகைவரையின் கண் ஜே இனிதாக  
இருப்பேமன்று திருவாய் மலர்ந்தருளும், நன்று என  
இசைத்தான் - நல்லதென்று சொன்னான் (அவ்வரசன்) எனு.

நன்று என்று ஈண்டு உடம்பாட்டுக் குறிப்புப் பொருளைத் தந்தது.  
(210)

தாயும்பாங்கியிடுஞ்செவிலியுந்தையலைநோக்கி  
நாயகன்பின்னர்நடத்தியோநன்றெனப்புல்லி  
நேயமோடுபல்லாசிகள்புகன்றிட நெடுவேற்  
சேயுடன்கடிதேகவேசிந்தையுட்கொண்டாள்.

இ-ள். தாயும் பாங்கியும் செவிலியும் தையலை நோக்கி -  
நந்றாயாகிய கொடுக்கியிடுஞ் தோயிடுஞ் செவிலித்தூயும் வள்ளியம்மை  
யாரைப் பார்த்து, நாயகன் பின்னர் நடத்தியோ நன்று என புல்லி  
நேயமோடு பல் ஆசிகள் புகன்றிட - தலைவராகிய சுப்பிரமணியப்  
பெருமானுக்கு பின்னர் நடக்கின்றவனையோ (அது நன்றென்று  
சொல்லி அன்போடு பல ஆசிகளைக் கற, நெடுவேல் சேய்  
உடன் கடிது ஏகவே சிந்தை உட்கொண்டாள் - நெடியவேற்  
படைக்கலத்தையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானோடு விரைவிற்  
செல்லவே உள்ளத்திற் கருதினார். எனு.

முந்செய்யிலில் சுப்பிரமணியப்பெருமான் வனிதை தன்னுடன்  
சென்று யாஞ் செருத்தனிவரையில் இனிது வைகுதுமென்ற  
படியால் நாயகன் பின்னர் நடத்தியோ வென்றாரென்க,  
வள்ளியம்மையார் சேயுடன் கடிதேகவே சிந்தையுட்கொண்டது  
அந்நந்றாயாதியவர்கள் நன்றெனப்புல்லி ஆசிகள் கூறிய  
பின்னர்ன்று, சுப்பிரமணியப்பெருமான் முன்னர் ஏற்கன நோக்கிக்  
கூறியருளியவுடனே ஆதலின் புகன்றிட உட்கொண்டாள் என்று  
“குரியனுதிக்கவந்தான்” என்று போல் நின்றதெனபது.

(211)

மூலமும் உரையும்

பாவைதன்னுடன்பன்னிருபுயமுடைப்பகவன்  
கோவினீங்கியேகுறவர்தங்குரிசிலைவிளித்துத்  
தேவருந்தொழச்சிறுகுடியரசில்செலுத்தி  
மேவுகென்றவணிறுவியேபோயினன்விரைவில்.

இ-ள. பாவை தன்னுடன் பன்னிருபுயம் உடைபகவன் கோவில் நீங்கியே - வள்ளியம்மையாரோடு பன்னிரண்டு திருப்புயங்களினையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமான் நம்பியரச னுடைய இல்லினை நீங்கி, குறவர்தம் குரிசிறை விளித்து - அவ்வேட்டுவர்க்கரசனையமூத்து, தேவரும் தொழ சிறுகுடி அரசியல் செலுத்தி மேவுக என்று அவண்நிறுவியே விரைவில் போயினன் - தேவர்களும் வணங்க இச்சிற்றாரிலே அரசியலை நடத்துக் கொண்டு வாழ்கவென்று (அவனை) அங்ஙனம் நிறுத்தி விரைவிற் சென்றருளினார். எ-று.

பகம் என்பது ஜகவரியம் வீரியம் புகழ் திருஞானம் வைராக்கியம் இவ்வாறுக்கும் பெயராதலின் பகவன் அவ்வாறு குணங்களையுமுடையனென்று சிலேடையாற் பொருள் கொள்க. குரிசில் ஈண்டு சுட்டுப் பெயர்ப்பொருளில் வந்தது. மேவுக என்னும் வியங்கோளின் இறுதி கெட்டது.

(212)

இன்னதன்மைசேரவள்ளியஞ்சிலம்பினையிகந்து  
பன்னிரண்டுமொய்ம்புடையவன்பாவையுந்தானு  
மின்னும்வெஞ்சுடர்ப்பரிதியும் போலவின்படர்ந்து  
தன்னையேறிகர்தணிகைமால்வரைதனைசார்ந்தான்.

இ-ள. பன்னிரண்டு மொய்ம்பு உடையவன் பாவையும் தானும் - பன்னிரண்டு திருப்புயங்களையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமான் வள்ளியம்மையாருந் தாழுமாக, இன்னதன்மை சேர் வள்ளியஞ்சிலம்பினை இகழ்ந்து - இத்தன்மை சேரப் பெற்ற வள்ளிக்கிரியை நீங்கி, மின்னும் வெம் சுடர் பரிதியும் போலவின் படர்ந்து - மின்னும் வெம்மையாகிய சுடரினையுடைய குரியனுமுடன்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

செல்லுமாறு போல ஆகாயமே (வழியாகச்) சென்று, தன்னையே நிகர் மால்தணிகை வரையினை சார்ந்தான் - (தானே) தன்னை நிகர்த்த பெருமையாகிய தணிகாசலத்தையடைந்தருளினார். என்று.

இன்ன தன்மையென்றது சுப்பிரமணியப் பெருமான் வள்ளியம்மையாறைத் திருக்கல்யாணஞ் செய்தருளிய தன்மையைச் சுட்டியாததாலின் அக்கிரியின் பெருமையுணர்த்தியவாறு. மொய்ம்புடையவன் பாலையுந்தானும் இகந்து பாடர்ந்து சார்ந்தானென்றது ஆண்பாலும் பெண்பாலும் விரவிச் சிறப்பினால் ஆண்பான் முடிபேற்றதென்பது. மின் துவட்சீயுடைத்தாதலும் ஒளியுடைத் தாதலும் ஆகாயத் திலியங்குதலும் பற்றி வள்ளியம்மையாருக்கும் பறிதி சிவந்த ஒளியுடைத்தாதலும் ஆகாயத்திலியங்குதலும் பற்றிச் சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கும் உவமையாயினமையின் அவை பண்டிந்தூறிலு மொத்த உவமை என்பது.

(213)

செச்சைமெளலியான் செருத்தணிவரை மிசைசத் தெய்வத் தச்சன்முன்னரேயியற்றியதனிநகர்ப்புகுந்து  
பச்சிளாங்கொங்கைவனசார்பாலையோடொன்றி  
யிச்சகத்துயிர்யாவையும்யூய்யவிற்றிருந்தான்.

இ-ஸ். செச்சை மெளலியான் செருத்தணி வரை மிசை தெய்வத்தச்சன் முன்னாலே இயற்றியதனிநகர் புரிந்து - வெட்சி மாலையை யணிந்திருந்த முடியினையுடையராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் திருத்தணிகைவரையின் கண்ணேவிச்சுவக்கம்மா முன்னே இயற்றிய ஒப்பற் திருக்கோயிலினுட் புகுந்து, பச்சி எம்கொங்கை வனசுரர்பாலையோடு ஓன்றி இச்சகத்து உயிர் யாவையும் உய்ய வீற்றிருந்தான் - பசுமையாகிய இளை யஸ்தனங்களைபுடைய வேட்டுவர் மகளாகிய வள்ளியம்மையாரோடு சேர்ந்து இவ்வுலகத் துள்ள சீவராசிகள் யாவும் உய்யமாறு வீற்றிருந்தருளினார். என்று.

மூலமும் உரையும்

சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு வள்ளியம்மையார் இச்சாசக்தி. இவ்விச்சாசக்தி “உயிர்க்கருணைசமாகும்” ஆதலின் இச்சாசத்தி யோடு கூடவே உயிர்கள் அருளையடைதலுண்மையே ஆகலின் இச்சக்கதுயிர்யாவையும்யை வீற்றிருந்தானென்றாரென்பது.

(214)

அந்தவேலையில்வள்ளிநாயகியயில்வேற்கைக்  
கந்தவேள்பதம்வணங்கியேகைதொழுதைய  
விந்தமால்வரையியற்கையையியம்புதியென்னச்  
சிந்தைநீடுபேரருளினாலின்னசெப்பும்.

இ-ள். அந்தவேலையில் வள்ளிநாயகி அயில்வேல் கை  
கந்தவேள் பதம் வணங்கி கைதொழுது - அச்சமயத்தில்  
வள்ளியம்மையார் கூர்மையாகிய வேற்படைக்கலத்தை ஏந்திய  
திருக் கரத் தினையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய  
திருவடிகளைத் தாழ்ந்து (கைகூப்பி) வணங்கி, ஜய - சுவாமி! இந்த மால்வரை இயற்கையை இயம்புதி என்ன - இப்பெருமை  
யாகிய கிரியின் தன்மையைத் திருவாய் மலர்ந்தருளவீரன்று  
கூற, சிந்தை நீடுபேர் அருளினால் இன்னன் செய்யும்-  
திருவள்ளத்தின் மிகுந்த பெருங்கருணையினாலே இவற்றைத்  
திருவாய் மலர்ந்தருஞ்சார் (சுப்பிரமணியப்பெருமான்). எ-று.

கந்தவேள் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, வணங்கி  
என்றதற்கு பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்தென்றும் கைதொழுது  
என்றதற்கு (பின்னர்க் கையைப்பித் தொழுது கொண்டு நின்று)  
என்றும் பொருஞ்சுரைப்பினும்மையும்.

(215)

செங்கண்வெய்யயகுர்ச்செருத்தொழிலினுஞ்சிலைவேடர்  
தங்களிற்செய்ஞ்செருத்தொழிலினுந்தணிந்திட்டே  
யிங்குவந்தியாமிருத்தலாற்செருத்தணியென்றோர்  
மங்கலந்தருபெயரினைப்பெற்றதில்வரையே.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

இ-ள. இவ்வரை - இம்மலை, செம் கண் வெய்யகுர் செருதொழிலினும் சிலை வேடர் தங்களில் செருதொழிலினும் தணிந்திட்டுயாம் இங்கு வந்து இருத்தலால் - செம்மையாகிய கண் களையுடைய கொடியகுரனது போர்த்தொழிலினின்றும் விற்பட்டையைக் கொண்ட வேட்டுவர்கள் தங்களிற் செய்த போர்த்தொழிலினின்று தணிந்து யாம் இங்ஙனம் வந்திருத்தலாலே, செருத்தணி என்று ஓர் மங்கலம் திரு பெயரினைப் பெற்றது - செருத்தணிவரையென்று ஓர் சுபத்தினை தருகின்ற நாமத்தைப் பெற்றது. எ-று.

சிலைவேடர் தங்களிற் செய்யுஞ் செருத்தொழிலெனவே அவர்களோடு சுப்பிரமணியப்பெருமான் போர்செய்திலர் என்பது தொனிக்கிறது. சுப்பிரமணியப்பெருமான் செருத்தணிந்து அருளோடிருந்தருளிய தன்மை அப்பெயரிற்றோன்றுதலான் அப்பெயரைச் சிந்திக்க உரைக்கச் சுபமுண்டாகுமாதலின் மங்கலந்தரு பெயரென்றாரென்பது.

(216)

முல்லைவாணகையுணமயவண்முலைவளையதனான்  
மல்லைன்மாநிழலிறைவரவுடுப்படுத்தமரு  
மெல்லைநீர்வயற்காஞ்சியினனுகநின்றிடலாற்  
சொல்லலாந்தகைத்தன்றிந்தமால்வரைத்தூய்மை

இ-ள. முல்லை வாள் நகை உமையவள் முலை வளையதனால் மல்லை மாநிழல் இறைவரை வடு படுத்து அமரும் - முல்லையரும்பு போன்ற ஒள்ளிய முறைவலினையுடைய உமாதேவியார் முலைகளாலும் வளைகளாலும் வளத்தையுடைய மாமரநீழலில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானைத் தழும்புபடுத்தி இருந்தருளப்பெற்ற, நீர் வயல் எல்லை காஞ்சியின் அணுக நின்றிடலால் - நீரையுடைய வயலை எல்லையாகவுடைய காங்சிபுரத்துக்குச்சமிபாக நிற்றலாலே, இந்த மால் வரை தூய்மை சொல்லல் ஆம் தகைத்து அன்று - இப்பெருமையாகிய கிரியினது பரிசுத்தஞ் சொல்லலாகுந் தன்மைத்தன்று. எ-று.

முல்லை ஆகுபெயர், உமையவள் முலைவளையத் னால் மல்லன் மாநிழலிறைவரை வடுப்படுத்திய சுரிதச்சுருக்கம் திருநகரப் படலத்துள்ள ‘கயிலையிலர்னையம்மை’ என்னுமுதலையுடைய செய்யளானுணர்க.

(217)

விரையிடங்கொனும்போதினுண்மிக்கபங்கயம்போற் றிரையிடங்கொனுநதிகளிற்சிறந்தகங்கையைப்போற் றரையிடங்கொனும்பதிகளிற்காஞ்சியந்தலம்போல் வரையிடங்களிற்சிறந்ததித்தணிகைமால்வரையே.

இ-ள். விரை இடம்கொனும் போதினுள் மிக்க பங்கயம் போல் - நறுமணத்தைத் தமிழிடத்துக்கொண்ட மலர்களுள் மேற்பட்ட தூமரமெலர் போலவும், திரை இடம்கொனும் நதிகளிற் சிறந்த கங்கையைப் போல் - திரையைத் தமிழிடத்துக் கொண்ட நதிகளிலே சிறந்த கங்காநிதியைப் போலவும், தரை இடம்கொனும் பதிகளில் காஞ்சியந்தலம் போல் - பூமியாகிய இடங்கொண்ட ஸ்தலங்களிலே காஞ்சிபுரமாகிய ஸ்தலத்தைப் போலவும், வரையிடங்களில் இத்தணிகை மால்வரை சிறந்தது - மலைகளாகிய இடங்களிலே இத்திருத்தணிகை வரை சிறந்தது. எ-று.

விரையிடங்கொனும் என்றதற்கு நறுமணந் தனக்கிடமாகக் கொண்ட என்றும், திரையிடங்கொனும் என்றதற்கும் அங்ஙனமும் பொருஞ்சுரைப்பினுமையையும் தரையிடம் வரையிடம் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகைகள்.

(218)

கோடியம்பியும் வேய்ங்குழாலுதியுங் குரலா  
ஸீடுதந்திரியியக்கியு மேறிசைநிறுத்துப்  
பாடியுஞ் சிறுபல்லியத் தின்னிசைபடுத்து  
மாடுதும் விளையாடுதுமில்வரையதன்கண்.

இ-ள். இவ்வரையதன்கண் - இச்செருத்தணிவரையின் கண்ணே, கோடு இயம்பியும் - கொம்பு வாச்சியத்தைக் குறித்தும்,

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

வேய் குழல் ஊதியும் - வேய்ங்குழலையூதியும், குரலால் நீடுதந்திரி இயக்கியும் - இசையான் மிகுந்த வீணையை (இசையுண்டாக), ஏழ் இசை நிறுத்து பாடியும் - ஏற்கையையும் (இசை நாலுக்கு) அமைய நிறுத்திப் பாடியும், சிறு பல்லியத்து இன் இசை படுத்தும் - சிறிய வாச்சியங்களின் இன்னிசையை ஒலித்தும், ஆடுதும் - ஆடுவேம், விளையாடுதும் - (அதுவேயன்றி) மற்றை லீலை களையும் விளையாடுவோம் (யாம்). எ-று

குரல் நூர்ம்பு எனினுமாம். தந்திரி ஆகுபெயர். தந்திரி இயக்கலாவது சாதி முகவை சரிகை என்னுமிவைமுந்தாது பிரமாணித்து அவ்வவ்விராகானு கலமாகக்கூட்டி நூர்ம்புகளை களையேறுவித்துச் சத்தகரமறிந்து செந்தி செந்தங்களையாராய்ந்து வாரித்தலென்பது. நிறுத்தல் அளவை செய்தல். அளவைசெய்து பாடுதலாவது சட்ஜு வாதிய சத்த சுரபேதங்களும் உதயமாதிய சத்த சுரோற்பத்தியா காலங்களும் மயூரமாதிய சத்தகரத் தொனிபேதமும் திருவாதிரையாதிய சத்த சுரநடவீதத்திரங்களும் அமாவாசையாதிய சத்தகரதிதிகளும் ஆங்கீரசன் ஆதிய சத்த சுரரிவிகளும் பிரமாவாதிய சத்தகர தேவதைகளும் மௌவல் ஆதிய சத்த சுரவாசனைகளும் பால் ஆதிய சத்தகரரசங்களும் அருணமாதிய சத்தகர வன்னங்களும் சிருங்காரமாதிய சத்தகர ரசங்களும் ஆவியியிர்த்தியாதிய சத்தகரபலன்களுமாகிய இவற்றை நிச்சயித்துச் சுவரிதுபிரமதங்களாதிய இருபத்திரண்டு சுருதிசுமங்களும் கம்பித சக்ரிதங்களாதிய எழுதேசிகக்மகங்களும் நிந்து சுர சுருதி கமகங்க ணன்னுமிவற்றிற் பிறந்த இராகங் களை அவற்றின் புருஷ எதிரிசாதிகளையும் வருணங்களையும் மறிந்து பாடுதலென்க.

(219)

மந்தரத்தினுமேரு மால்வரையினுமணி தோப் .  
கந்தரத்தவன் கயிலையேகாதலித்ததுபோற்  
கந்தரக்கிரி தொல்புவிதனிற் பலவெனினு  
மிந்தவெற்பினிலாற்றவு மகிழ்ச்சியுண்டெமக்கே

## மூலமும் உரையும்

இ-ன். மணி தோய் கந்தரத்தவன் மந்தரத்தினும் மால்மேரு வரையினும் கயிலையே காதலித்ததுபோல் - (நஞ் சாற்) கருமை படிந்த திருக்கண்டத்தினையுடையவராகி சிவபெருமான் மந்திரகிரியினும் பெரிய மேருகிரியினும் கைலாசகிரியைபேசி விரும்பியதுபோல, தொல்புவிதனில் சுந்தரக்கிரி பல எனினும் - (எமக்குரு கோயிலாக) பெரிய பூமியிலே அழுகீய பலவளை வெளினும், இந்த வெற்பினில் எமக்கு ஆற்றவாம் மகிழ்ச்சி உண்டு - இத்திருத்தணிகாசலத்தின் கண்ணே எமக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியுண்டு. எ-று

தலைமையைப்பற்றி மந்தரகிரி மேருகிரி இறைற்றினும் கைலையையே காதலித்தது போலெனவே மற்றைய கிரிகளினுங்கைலையையே காதலித்தது என்பது போதருமென்க. ஏகாரம் பிரிநிலை

(220)

வான்றிகழிந்திடுமிரு நிலல்ரைபலவற்று  
வான்றகாதலாலீங்கன மேவுதுமதற்குச்  
சான்றுவாசவன்வைகலுஞ் சாத்துதற்பொருட்டான்  
மூன்றுகாவியிச்களை தனிலெமக்குமுன் வைத்தான்

இ-ன். வான் திகழ்ந்திடும் இரு நில வரை பலவற்றுள் ஆன்ற காதலால் இங்கணை மேவுதும் - ஆகாயத்தில் (உயர்ந்து) விளங்குகின்ற பெருமையாகிய பூமியிலுள்ள கிரிகள் பலவற்றுள் மிகுந்த காதலினாலே இக்கிரியின்கள் வீற்றிருப்பேம், அதற்கு சான்று - அதற்குச் சாட்சி, வாசவன் வைகலும் எமக்கு சாத்துதல் பொருட்டு இச்சனைதனில் மூன்று காவி முன் வைத்தான் - இந்திரனானவன் எந்நானும் எமக்குச் சாத்துதற்பொருட்டு இச்சனையின் கண்ணே மூன்று காவிக்கொடுகளை மூன்னரே வைத்தான். எ-று

வான்றிகழ்ந்திடும் என்றகற்குப் பெருமையாக விளங்குகின்ற எனினுமாம். வரைபலவற்றுள் கண்டு சுப்பிரமணியப் பெருமான்

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

தாமெழுந் தருளியிருக்குங் கிரிகள் பலவற்றுளன்றவாறு  
முற்றும்மை விகாரத்தூற்றொக்கது. ஆனந் அகன்ற என்றதன்  
மருஉ, ஈண்டு மிகுதிப்பொருட்டாலின்றது. அதற்குச் சான்று என்றது  
தொட்டு மேல்வருமூன்றாஞ்செய்யுளில்தாழி ருங்க்கனை தன்னிடை  
மலர்ந்திடுந் தவிரா என்றதுவரைக்கு மொருதொராதவின்  
அதற்குச் சான்று அங்களையவற்புதுமே யென்பது. அற்புதத்தாற்  
றைய்வ அருள் விளக்கமறியப்படுவுண்மையின் அதற்குச் சான்று  
அவ்வற்புதுமேயென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினாரென்க. ஆல்  
அசைமொழி.

(221)

காலைப்போதினி லொருமலர்கதிர்முதிருச்சி  
வேலைப்போதினி லொருமலர்விண்ணெலாமிருள்குழ்  
மாலைப்போதினி லொருமலராகவிவ்வரைமே  
னீலப்போதுமூன்றொழி வின்றிநிற்றலுமலரும்

இ-ள். காலை போதினில் ஒருமலர் (குரியனுதிக்குங்) காலையாகிய பொழுதில் ஒருமலரும், கதிர் முதிர் உச்சி வேலைப்போதினில் ஒரு மலர் - அச்சுரியனது கிரணமுதிரும் உச்சிக்காலமாகிய பொழுதிலொருமலரும், விண் காலம் இருள்குழ் மாலை போதினில் ஒருமலர் ஆக - ஆகாயமுழுதும் அந்தகாரஞ் சூழ மாலையாகிய பொழுதிலொரு மலருமாக, நீலம் போது மூன்று நிற்றலும் ஒழிவு இன்றி இவ்வரை மேல் மலரும் - காவிமலர் மூன்றுவைகலும் ஏழிதலென்றி இத்தனிகைவரைமேல் மலரும். எ-று

காலைப்போது ஆகிய மூவகையும் இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகைகள். வேலைப்போது ஒருபொருட்பன்மொழியாயினு மொருமொழித் தன்மையுற்று உச்சியென்னாஞ் சிறப்புப் பெயரோடொட்டியோர் பண்புத்தொகையாயது. குரியனது கிரணத்தின்றன்மையை ஒற்றுமைபற்றி இளஞ்சுரியனென்று அச்சுரியனிலேற்றி வழங்கலுமூன்மையின், கதிர் முதிர் என்றதற்குச் சூரியன் முதிருமெனினுமையும் வரைக்கும்

மூலமும் உண்புறம்

அவ்வரைக்கணுள்ள சுனைக்கு மொற்றுமையுண்ணையின் சுனைமேலைவரை மேலென்றாரென்பது. முற்செப்புளில் முன்றுகாலி வைத்தானென்றிருத்தலின் வைகலும் முறையே ஒரு காவியிலொருபூ மலருமென்று தொனித்தலுணர்க.

(222)

ஆழிந்ரெசல் கெலாமுண்ணி னுமளிப்போ  
ருமிபேரினு மொருபகற் குற்பலமுன்றாய்த்  
தாழிருஞ்சனை தன்னிடைமலர்ந்திடுந்த விரா  
மாழையொண் கணாயிவ்வறைப் பெருமையார் வகுப்பார்

இ-ள். நீர் ஆழி அரசு உலகு எலாம் உண்ணினும் -  
நிரினையுடைய கடலாசராகிய பூற்வாழி உலகமெல்லாவற்றையும் -  
தன்னுள்ளடக்கினாலும், அளிப்போர் ஊழி பேரினும் - பிரமாக்  
கஞ்சடைய (இறுதிக்காலத்து வரும்) யகுமுடிவுகள் வரினும்,  
உற்பலம் ஒரு பகற்கு மூன்று ஆய் தூாம் இரும் சுனை தன்னினை  
மலர்ந்திடும் தவிரா - காவிப்புக்கள் ஒரு நாளைக்கு மூன்றாயாழ்ந்த  
பெருமையாகிய இச்சனையின் கண்ணே மலரும் (அங்கனாமல்துல்  
எந்தானும்) ஏழியா, (அங்கனாமய பேரற் புதமிருத்தலின்) மாழை  
ஒள்கணாய் இவ்வரைபெருமை வகுப்பார் யார் - மாப்பிஞ்சை  
நிகர்த்த ஒள்ளிய கண்ணினையுடையாய்! இத்திருத்தனிகை  
வரையின் பெருமையை வகுத்துறைப்பார் யார்? எ - று.

அளிப்போருடைய இறுதிக்காலவழி வேறுகூறுதலின்  
பூற்வாழி உலகங்களைல்லாவற்றையும் அடக்குமுழி பிரமாவின்  
கங்குற் பொழுதில் வகுமுழியென்க. அளிப்போர் பிரமா  
விளக்குஞ்சக ஜெனினுமையும் மாழை ஆகுபெயர். யார் என்னும்  
வினாவினைக்குறிப்பு கண்டு ஒருவருமில்லர் என்னும் போருட்டுத்  
நின்றது.

(223)

இந்தவெற்பினைத்தொழு துளார்பவளமெலாமேகுஞ்  
சிந்தயன்புடனில் வரையின்கண்ணேசென்று

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

முந்தறின்றவிச் சுனைதனில் விதிமுறைமூழ்கி  
வந்துநந்தமைத் தொழுதுளார்நம்பதம்வாழ்வார்.

இ-ள். இந்த வெற்பினை தொழுதுளார் பவம் எலாம் ஏகும் - இத் திருத் தணி கவரையினை (ஒரு காற் கண் டு) வணங்குபவருடைய பாவமெல்லாம் (அவரினின்று) நீங்கீவிடும், சிந்தை அங்புடன் இவ்வரையின்கண் சென்று முந்த நின்ற இச்சுனைதனில் விதிமுறை முழ்கிவந்து நந்தமை தொழுதுளார் நம்பதும்வாழ்வார் - மன அங்போடு இக்கிரியின் கண்ணே வந்து முன்னேயிருக்கின்ற இச்சுனையின் கண்ணே (ஸ்நானங்செய்யும்) விதிமுறையே முழுகி (இக்கோயிலில்) வந்து எம்மை வணங்குபவர் எமது லோகத்தின் கண்ணே (பேரின் பத்தோடு)வாழ்ந்திருப்பார். எ-று

மன அங்பின்றிச் செய்யுறைத்தார் பெரும்பயணின்றென்பார் சிந்தையஞ்சுடனென்றார் ஸ்நானவிதியாவது சங்கற்பஞ்செய்து சுனையிலிறங்கி ஆசமனாதிபுரிந்து பாவமெல்லா மொழிக புண்ணியமெல்லாம் வருக வென்று சொல்லி அகமரு ஷணாதியபரிந்து கொண்டு முழுகல் நம்பதும் என்றது குக லோகம், அது மூலப்பிரகிருதிதத்துவத்திலுள்ள பிரமலோக விட்டனு லோகங்களுக்கு மேலுள்ள லோகம்.

(224)

அஞ்சுவைகவில்வகன் கிரிநன்னியெம்மடிக  
டஞ்சமென்றுளத்துங்னியேவழிபடுந் தவத்தோர்  
நெஞ்சங்தனில்வோகிய போகங்கணிரப்பி  
யெஞ்சவில்லதோர்வீடுபே றடைந்தினிதிருப்பார்.

இ-ள். அகன் கிரி நன்னி எம் அடிகள் தஞ்சம் என்று உளத்து உன்னியே அஞ்சு வைகல் வழிபடும் தவத்தோர் - அகன்ற இக்கிரியைச்சார்ந்து எமது திருவாடகளை மனத்தில் நினைந்து ஜந்துநாள் வழிபாடுசெய்யந் தவத்தினையுடையோர், நெஞ்சகந்தனில் வேகிய போகங்கள் நிரப்பி - உள்ளத்தில்

விரும்பியபோகங்களை (அனுபவித்து) முடித்து, எஞ்சல் இல்லது வீடுபேறு அடைந்தது இனிது இருப்பார் - (ஒருகாலும் பேரின்பாக்) குறைவில்லாத பரமுத்தியையடைந்து இனிதாக வீற்றிருப்பார். என்று.

ஜந்து அஞ்ச எனத்திரிந்தது. அகன்ஸகரவீறு னகரவீறாத் திரிந்தது. இவை விதியின்றித் திரிதலின் இலக்கணப் போலியின் இனத்தின் பாற்படும். ஜந்துநாள் வழிபடுவோர் முற்றவ முடையராதலின் தவத்தோர் என்றாரென்க. நிரப்பல் ஈண்டு நிறைவேற்றல் ஏயும் ஒரும் அசைநிலைகள்.

(225)

தேவராயினுமு னிவராயினுஞ்சிறந்தோ  
தேவராயினும் பிறந்தபினிவ்வரைதொழாதார்  
தாவராதிகடம்மினுங் கடையரேதமது  
பாவராசிகளகலு மோபார்வலஞ்செயினும்.

இ-ள். தேவர் ஆயினும் முனிவரர் ஆயினும் சிறந்ததோர் ஏவர் ஆயினும் பிறந்தபின் இவ்வரை தொழாதார் - தேவராயினும் முனிவராயினும் (மற்றுமுள்ள) உயர்ந்தோர் யாவாராயினும் பிறந்த பின்னர் இக்கிரியை வணங்காதவர். தாவர ஆயிகள் தம்மினும் கடையரே - தாவர முதலாய கீழான பிறவிகளினுங் கீறானவரே, பார் வலம் செயினும் தமது பாவராசிகள் அகலுமோ - இப்பூமன்டலத்தை வலஞ் செய்யினும் அவர்களது பாவ வர்க்கங்கள் தொலையுமோ? என்று.

முன் மண்ணுலகத்திலே மக்களாகப் பிறந்தியற்றிய நல்வினையினாலே இன்பத்தையனுபவித்தந் பொருட்டு விண்ணுலகத்திற் சென்று பிறக்கும் விசேட பிறப்பினராதலிற் ரேவராயினுமென்றும் தவத்தாலுந் தியானத்தாலும் பாவத்தை பொறிக்கவல்ல விசேடமுடையராதலின் முனிவராயினுமென்று முன்னரெடுத்துக் கூறினாரென்பது. சிறந்தோர் வேதுசிவாகமங்களிற் கற்பப்பட்ட விதிவிலக்குகளையுணர்ந்து அங்கனமொழுகுவோர்.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

தாவராதிகள், தாவரம் ஊர்வன நீர்வாழ்வன பறவை விலங்கு ஆகிய ஜவகைப் பிறவிகள். ஏகாரம் தேற்றும் பூவுலஞ்செய்தல் மிகக் புண்ணியமாதலிற் பார்வலஞ்செயினு மெனப்பட்டது. ஒகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு.

(226)

பாதகம்பலசெய்த வராயினும்பவங்க  
ளேதும்வைகலும் புரிபவனாயினுமெம்பா  
லுாதரங்கொடுதணிகை வெற்படைவரேலவரே  
தேவன்மாலினும்விழுமிய ரெவற்றினுமிக்கார்

இ-ள். பாதகம் பல செய்தவர் ஆயினும் - பாதகங்கள் பலவற்றைச் செய்தவராயினும், பவங்கள் ஏதும் வைகலும் பிரிபவர் ஆயினும் - பாவங்கள் யாவற் றையும் தினந் தோறுஞ் செய்பவராயினும், எம் பால் ஆதரம் கொடு தணிகை வெற்பு அடைவரேல் - எம்பாலன்டிகொண்டு இத்திருத்தணிகைவரையினை யடைவராயின், அவரே வேதன் மாலினும் விழுமியர் எவற்றினும் மிக்கார் - அவரே பிரமவில்லைக்களினுஞ் சிறந்தவராய் (பக்கள்) யாவற்றினுமுயர்ந்தவர், எ-னு.

பாதங்களாவன: சிவநிந்தை செய்தலாகிய அதிபாதகங்களும் மறையோர்க்கோறலாதிய மாபாபாதகங்களும் அந்தணரது பொருளை வெளவளாதிய உபபாதகங்களுமென்பது ஒருவன் சிவத்திரவியங் கவர்த்தலையரிந்தும் அவனைக்கண்டியாது அவனிருக்குறுரில் ஒத்திருத்தலாதிய அதிபாதகசமங்களும் வெறுப்புமுதலியவற்றால் அந்தணரை யொறுத்துரைத் தலாதிய மாபாதகசமங்களும் அவற்றின்பாற்படுமென்க. பாவங்களாவன; மேற்கூறப்பட்ட பாதகங்களுக்குத் தண்ணிதாகிய தீமைகள், அவை பக்கள் மேய்தல் நீர் குடித்தலாதியகாரியங்களைச் செய்யுமிடத்து அக்காரியங்கட்கு இடையூறுசெய்தல் முதலான அனேகமாம். அவற்றையெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். சிவதுருமோத்தரமாதிய சிவாண்ணியங்களையுணர்ந்து நூல்களுட் காண்க. பவங்கள் ஏது ஒருமை பன்மைமயக்கம், ஏகாரம்பிரிநிலை, உம்மைகளில்

முன்னைய இரண்டும் இழிவசிறப்போடு எண்ணும்மைகள். பின்னையது முற்றும் மை. ஏனையது உயர்வு சிறப்பு விழுமியரென்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. எவற்றினும் மிக்கார் என்றதற்கு மெய்யுணர்த்தலாதிய எவற்றினுமிக்கவராவர் எனினும்மையும்.

(227)

உற்பலவரையின்வாழ் வோரோரொராருதருமஞ்செய்யிற்  
பற்பலவாகியோங்கும் பவங்களிற்பலசெய்தாலுஞ்  
சிற்பதமாகியொன்றாய்த் தேய்ந்திடுமீதுவேயன்றி  
அற்புதமாகவிங்கணநந்த கோடிகளுண்டன்றே.

இ. உற்பலவரையின் வாழ்வோர் ஓர் ஒரு தருமம் செய்யில் பற்பல ஆகி ஒங்கும் - நீலகிரியாகிய இத்திருத்தணிகை வரையின் கண்ணே வாழ்பவர்கள் ஒவ்வொர்புன்னியஞ் செய்தாலும் (அல்லவாவில்லோன்றும்) பலபலவாகிய உயரும், பவங்களில் பல செய்தாலும் சிற்பமாது ஆகி ஒன்றாய் தேய்ந்திடும் - பாவங்களிலே பலவற்றைச் செய்தாலும் (அவை யெல்லாம்) அற்புதமாகி ஒன்றாய்த் தேய்ந்துவிடும், இதுவே அன்றி இங்கள் அற்புதம் ஆக ஆங்கத் கோடிகள் உண்டு - இவ்வற்புதமேயன்றி இக்கிரியின்கள்னே அற்புதங்களாக அனந்தகோடிகளுண்டு. எ-று.

அற்புதமாகிய காவியையுடைய கிரியாதலின் உற்பல வரையன்றோர் பெயர் பெற்றதென்க. செய்தாலும் என்றுதிலும்மை செய்யாரென்பதைக் குறித்தலின் எதிர்மறை. ஏகாரம் பிரிநிலை. அற்புதமாகவனந்தகோடிகள் என்றது அனந்தகோடியற்புதங்க ஜென்றவாறு.. உண்டு இருதினை ஜம்பான் மூவிடங்கட்கும் பொதுவாய்வரும் வினைக்குறிப்புமற்றாதலின் ஈண்டு அதினைப் பலவின்பாற் படர்க்கை வினைக்குறிப்பு முற்றாய் நின்றது. அன்றும் ஏயும் அசைநிலை.

(228)

என்றிவைகுமரன்கூற வெயினர்தம்பாவைகேளா  
நன்றெனவுவகையெய் திநானிலவரைப்பினுள்ள

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

குன்றிடைச்சிறந்தவிந்தத் தணிகைமால்வரையின்கொள்கை  
யுன்றிருவருளாற்றேர்ந் தேயுய்ந்தனன்றமியனென்றாள்

இ-ள். என்று இவை குமரன் கூற எயின்றதம் பாலை கேளா – என்றிவற்றைச் சுப்பிரமணியப்பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருள வேட்டுவர் மகளாகிய வள்ளியம்மையார் கேட்டு, நன்று என உவகை எய்தி – நன்றென்று மகிழ்வடைந்து, நால் நில வரைப்பின் உள்ள குன்றிடை சிறந்த இந்த மால் தணிகை வரையின் கொள்கை உன் திருஅருளால் தேர்ந்து தமியன் உயர்ந்தனன் என்றாள் - நான்கு பகுப்பினதாகிய பூமியிலுள்ள மலைகளுட் சிறந்த இப்பெருமையாகிய திருத் தணிகைவரையின் துள்ளமையை தேவாரீருடைய திருவருளினாலேயுணர்ந்து தமியேனுய்ந்தேனன்று கூறினார். என்று.

மூல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என்னும் நான்கு பகுப்பினதாதலின் நானிலமெனப்பட்டது; பாலையென்னும் பகுப்புமுளதெனின் “மூல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமை யிற்றிரிந்து நல்லியல் பழிந்து நடுங்கு துயருத்துப் பாலையென்பதோர் படிவாங்கொள்ளும்” என்பதனாலே பாலைக்கு நிலம் வேறின்றெங்க வரைப்பு இடம். அது நிலத்தோடொட்டு ஒரு சொற்றனமையற்று நின்றது. நானிலமாகியவரைப் பெனினுமமையும்.

(229)

இவ்வரையொருசார்தன்னிலிராறு தோனுடையவெந்நை  
மைவிழியணங்குந் தானுமாலயனுணராவள்ள  
லைவகையுருவிலொன்றை யாகமவிதியாலுய்த்து  
மெய்வறிபாடுசெய்து வேண்டியாங்கருஞும் பெற்றான்.

இ-ள். இவைரை ஒருபார்தன்னில் இராறு தோள் உடைய எங்கை காலிவிழி அணங்குதலானும் - இத்திருந்தனிகை வரையினோர் பாலிலே பண்ணிரண்டு திருத்தோள்களையடைய எந்தையாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் கருமைபாகிய கண்ணினையுடைய

மூலமும் உரையும்

வள்ளியம்மையாருந்தாமுமாக, மால் அயன் உணராவள்ளல் ஜவகை உருவில் ஒன்றை ஆகம விதியால் உய்த்து - அரி அயன் இவர்களாலும் அறியப்படாத சிலபெருமானுடைய ஜவகையுருவங்களாய் பஞ்ச சதாக்கியங்களிலான்றாகிய கர்மசதாக்கியவடிவைச் சிவாகமவிதியினாற்றா பித்து, மெய்வழிபாடு செய்து வேண்டிய ஆங்கு அருளும் பெற்றான் - மெய்ம்மையாகிய பூசனைப்பிரிந்து வேண்டியவாறு (அச் சிலபெருமானுடைய) திருவருளையும் பெற்றார். எறு.

இராறு விகாரம். மாலயனுணராவள்ளல் என்றதனானே யாவரேனுமாறுபட்டார்க்கு அரியராயினும் வழிபட்டார்க்கு வேண்டிய வேண்டியாங் கருள் பவர் என்பது தொனித் தலுணர்க். மாலயன்றியாவள்ளல், பரமசிவம். அப்பரமசிவத்தினுடையவடிவங்களாகிய அரு அருவரு உரு என்னும் மூவகையில், அரு ஒன்று அருவரு ஜந்து உரு இருபத்தைந்து ஆக மூப் பத்தொன்றாகும். அருவருவாகிய பஞ்சாதாக்கிய வடிவங்களையே ஜவகையுருவென்றாரென்பது. பஞ்சசாதாக்கியங்களாவன: சிவசாதாக்கியம், அஸுரத்திசாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம், கர்மசாதாக்கியம் என்பன. இவற்றுள் சுப்பிரமணியப்பெருமான் தாபித்து விந்துமயமாகிய பீடமும் நாமமாகிய இலின்கமுமாயுள்ள கர்மசாதாக்கியவடிவையென்க. வேண்டியாங்கு விகாரம். உம்மை சிறப்பு. எந்தை அணங்குந்தானும் உய்த்து செய்து பெற்றானென்று ஆண்பாலும் பெண்பாலும் கலந்து சிறப்பினான் ஆண்பால் முடிபேற்றது.

(230)

கருத்திடைமகிழ்வுமன்புங் காதலுங்கடவழுக்க  
ணொருத்தனைவழிபட்டேத்தி யொப்பிலாநெடுவேலண்ணன்  
மருத்தொடைசெறிந்தகந்தல் வள்ளிநாயகிந்தானுஞ்  
செருத்தனிவரையில்வைகிச் சிலபகலமர்ந்தானன்றே.

இ-ள். கருத்திடை மகிழ்வும் அன்பும் காதலும் கடவ முக்கண் ஒருத்தனை வழிபட்டு எத்தி - உள்ளத்தின் மகிழ்ச்சியுமன்பு

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

மாசையுஞ் செலுத்தத் திரிநேத்திரங்களையுடைய ஓப்பில்லாத சிவபெருமானைப் பூசித்துத்துஹித்து, ஒப்பு இலா நெடு வேல் அண்ணல் மருதொடை செறிந்த கூந்தல் வள்ளி நாயகியும் தானும் செருத்தனி வரையில் சிலபகல்வைகி அமர்ந்தான் - உவமையற்றநெடியவேற் படைக்கலத்தையுடைய சுப்பிரமணியப் பெருமான் நறுநற்றத்தையுடையமாலை செறிந்த அளகத்தினை யுடைய வள்ளியம்மையாருந்தாமுந் திருத்தனிகைவரையின் கண்ணே சிலநாள் தங்கியிருந்தருளினார். எ-று.

மகிழ்வு: அரும்பொருள் காண்டலாதியவற்றால் உள்ளத்தில் நிகழுங் களிப்பு. அன்பு : தன் னால் வேண்டப் பட்ட பொருள்மாட்டுச்சேறும் உள்ள நிகழ்ச்சி. காதல்: அப்பொருளைப் பெறவேண்டுமென்னுமாசை. அண்ணல் வள்ளியுந்தானும் வைக்கியமர்ந்தானென்றது ஆண்பாலும் பெண்பலுங்கலன்து சிறப்பினான் ஆண்பால் முடிபேற்றுதென்பது, மேலும் இங்ஙனம் வருவதையுய்த்துனர்க.

(231)

தள்ளரும்விழவின்மிக்க தனிகையினின்றுமோர்நாள் வள்ளியுந்தானுமாக மானமொன்றதனிற்புக்கு வெள்ளியன்கிரியின் பாங்கர்மேவியகந்தவெற்பி லொள்ளினர்க்கடப்பந்தாரோனுல கெலாம்வணங்கப்போனான்

இ-ள். ஒள் இனர் கடப்பந்தாரோன் - ஒள்ளிய கொத்துக் களாயக் கடப்பமலர் மாலையையுடையராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான், தள்ளரும் விழவில் மிக்க தனிகையினின்றும் ஒர் நாள் - விடுதூற் கரியவிருப்பமிக்க திருத்தனிகை வரையினின்றுமோர் நாள், வள்ளியுந்தானும் ஆக - வள்ளியம்மையாருந்தாமுமாக, மானம் ஒன்று அதனில் புக்கு - விமானமொன்றிலேறியருளி, வெள்ளியாக்கிரியின் பாங்கர் மேவிய கந்த வெற்பில்லகு எலாம் வணங்க போனான் - கைலாச கிரியின் ஓர்பக்கத்திருக்கின்ற கந்தகிரியின் கண்ணே உலக மெல்லாம் வணங்கச் சென்றருளினார். எ-று.

மூலமும் உரையும்

இன் அல்வறிச்சாரியை. உலகு, ஈண்டு தேவர்முனிவராகிய வுயர்ந்தோர், இவர்கள் கடிட்டுடன்சென்றது கூறப்படாமையின் கண்டுவணக்கவென்றுரைக்க.

(232)

கந்தவெற்பதனிற் சென்று கடிகெழுமானநீங்கி  
யந்தமில்புதர் போற்றும் பொனாளாயத்தினேகி -  
யிந்திரன்மகடுவாகு மேந்தியிழையினிதுவாழு  
மந்திரமதனிற்புக்கான் வள்ளியந்தானும்வள்ளல்

இ-ள். கந்த வெற்பதனில் சென்று கடி கெழுமானம் நீங்கி - (அங்ஙனங்) கந்தகிரியிற் சென்று சிறப்புப் பொருந்திய விமானத்தினின்று நீங்கி; அந்தம் இல் பூதர் போற்றும் அம் பொன் ஆலைத்தின் ஏகி - அளவில்லாத பூதசேனைகள் காவல் செய்கின்ற அழகிய பொன்னாளாகிய திருக்கோயிலினுட்போய், வள்ளல் வள்ளியும் தானும் - சுப்பிரமணியப்பெருமான் வள்ளியம்மையாருந் தாமுமாக, இந்திரன் மகடு ஆகும் ஏந்து இழை இனிது வாழும் மந்திரமதனில் புக்கான் - இந்திரனுடைய மகளாகிய ஏந்துகின்ற ஆபரணத்தையுடைய தெய் வயானையும்மையார் இனிது வாழ்கின்ற கோயிலினுட் சென்றருளினார். எ-று.

ஆலைத்தினேகிமந்திரமதனிற் சென்றானெனவே, தம்முடைய திருக்கோயிலிற் சென்று அதனுளோர் பாவிலிருக்கின்ற தெய் வயானை யம் மையாருடைய கோயிலினுட் சென்றருளினாரென்று தொனித்தலுணர்க.

(233)

ஆரணாந் தெரிதறேற்றா வறுமுகன்வரவுநோக்கி  
வாரணமடந்தைவந்து வந்தனபுரியவன்னாள்  
பூரணமுலையுமார்பும் பொருந்துமாறெடுத்துப்புல்லி  
தாரணிதன்னிற்றீர்ந்த தனிமையின்றுயரந்தீர்த்தான்.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

இ-ள். அழனம் தெரிதல் தேற்றா அறுமுகன்வரவு வாரண மடந்தை நோக்கி வந்து வந்தனை புரிய - வேதங்க ளாலுமறியப்படாத ஆறுதிருவதனங்களையுடைய சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய வருகையை தெய்வயானையம்மையார் கண்டு (எழுந்து எதிரே) வந்து வணங்க, அன்னாள் பூரண முலையும் மார்பும் பொருந்தும் ஆழு - எடுத்து புல்லி - அவருடைய (மார்பிடமுழுதும்) நிறைந் திருக்கின்ற ஸ்தனங்களும் (தமது) திருமார்பும் பொருந்தும்படி (அவரை) எடுத்துத்தழுவி, தாரணிதன்னில் தீர்ந்த தனிமையின் துயரம் தீர்ந்தான் - பூமியிலே (தாம்) பிரிந்த தனிமையின் றுன் பத்தை, (அவருக்கு) நீக் கியருளினார் (சுப்பிரமணியப்பெருமான்) எ-று.

தெரிதறேற்றாவென்பன ஒருசொற்றன்மையற்று அறியாத என்னும் பொருடந்து நின்றன, காணுதலறியாதவெனினும்மையும். பூரணமுலை, பாரித்தலாதியவிலக்கணமெல்லாம் நிறைந்த முலையெனினுமாம். தீர்ந்ததனிமை பிறபெயரஞ்சிய பெயரெச்சம்.

(234)

ஆங்கதுகாலைவள்ளியமரர் கோனளித்தபாலை பூங்கமழ்வனக்கஞ்செய்யப் பொருக்கெனவெடுத்துப்புல்லி யீங்கொருதமியளாகி யிருந்திடுவேனுக்கின்றோர் பாங்கிவந்துற்றவாறுநன் றெனப்பரிவுகூர்ந்தாள்.

இ-ள். அது காலை வள்ளி அமர் கோன் அளித்த பாலை டி கழல் வணக்கம் செய்ய -அங்கமயத்தில் வள்ளியம்மையார் தேவர்கட்கரசனாகிய இந்திரன் பெற்றபாலை போலும் தெய்வயானை யம்மையாருடைய தாமரைப்புத்தோலுந் திருவாடகளை வணங்குதல் புரிய, பொருக்கென எடுத்து புல்லி ஈங்கு ஒரு தமியள் ஆகி இருந்திடுவேனுக்கு இன்று ஓர் பாங்கி வந்து உற்றவாறு நன்று என பரிவு கூற்றாள் - விரைவிலே அவ்வள்ளியம்மையாரை யெடுத்துத் தழுவி இங்ஙனந்தமியேனாகியிருப்பேனுக்கு இன்றோர் துணைவி வந்தவைந்தவாறு நன்றென்று கூறினார் அன்புமிக்கார் (அத்தெய்வயானையம்மையார்). எ-று.

ஆங்கு, அனைசாலிலே, பொருக்கென விரைவுக்குறிப்பு. ஒருவும் தமியள் என்பதன் முதனிலையும் ஒரு பொருட்பண்மொழியாய் ஒருசொற்றுண்மையற்று நின்றன. தமியளாகியிருந்திடுவேனுக்கு என்பது தன்மையிற்பட்டிர்க்கையிடந்தழுவியவழுவமைதி.

(235)

குர்க்கடல்பருகும் வேலோன் றுணைவியரிருவரோடும்  
போர்க்கடல்கொண்டசீயப் பொலன்மணியணைமேற்சேர்ந்தான்  
பாற்கடலமளிதன்னிற் பாவையுயர்புறத்துவைகக்  
கார்க்கடற்பவளாவண்ணன் கருணையோடமருமாபோல்.

இ-ள். கார் கடல் பவளாவண்ணன் பாவையர் புறத்து வைக பால் கடல் அமளிதன்னில் கருணையோடு அமருமா போல் - கரியகடலிற்றோன்றும் பவளம்போலுஞ் செல்வண்ணத்தையுடைய விவ்தனுமூர்த்தி திருமகள் பூமகளாகிய மனைவிகள் பக்கங்களிலிருக்கப் பாற்கடலிலுள்ள சயனத்தின் கண்ணே கிருபையோடு இருக்குமாறுபோல, குர் கடல் பருகும் வேலோன் துணைவியர் இருவரோடும் போர்க்கு அடல் கொண்ட சீயப் பொலன் மணி அணைமேல் சேர்ந்தான் - அச்சத்தைச் செய்கின்ற கடலைப்பருகிய வேலாயுதத்தையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமான் தெய்வயானையும்மையார் வள்ளியும்மையார் என்னும் மனைவி யரிருவரோடும் போர்செய் தற்கண்விமைகொண்ட சிங்கங் களாற்றாங்கப்பட்ட பொன்னே மணியே எனவிரண்டாலியன்ற இருசநத்திற்சேர்ந்தருளினார். எ-று.

பானுகோபன் மாணையப் படையினாலே வீக்கிவீரவாகுதே வராதிய யாவறையும் கடலிலிட்டபோதும் குருபண்மனது உடலைக் கிழித்தபோதும் வேலாயுதம் அக்கடலிற் செல்லவே கடல் வற்றியதாதலினானும், சுப்பிரமணியப்பெருமான் உக்கிரபாண்டிய ணாகத் திருவைதாந்திசெய்து மதுரையை அரசாண்ட காலத்துக் கடலின் மிகையையடக்க ஏறிந்தபோதும் வேலாயுதங் கடல் நீரைச்சவற்றியதாதலினானும் கடல்பருகும் வேலோன்றாரென்க. குவ்வருபு கண்ணுருபின் திரிபு. விவ்தனுமூர்த்தி காஞ்சிபுரத்தில்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

வீரட்டகாசேகரைப் பூசித்துக்கருநிறத்தையொழித்துப் பவள  
நிறத்தைப் பெற்றமையால் பவளாவன்னென்றாரென்பது.  
அமருமாறு அமருமா என இறுதி குறைந்துநின்றது.

(236)

செங்கனல்வடவைபோலத் தீரைக்கடல்பருகும்வேலோன்  
மங்கையரிருவரோடு மடங்கலம் பீடமிதி  
லங்கினிதிருந்தகாலை யரமககளவனைநோக்கி  
யிங்கிவள்வரவுதன்னை யியம்புதியெந்தையென்றாள்.

இ-ன். செம் வடவை கனல் போல தீரை கடல் பருகும்  
வேலோன் மங்கையர் இருவரோடு மடங்கலம் பீடம் மீதில் அங்கு  
இனிது இருந்த காலை - செம்மையாகிய வடவாழுகாக்கினி  
போலத் தீரையையுடைய கடலைப்பருகிய வேளாயுதத்தையுடைய  
சுப்பிரமணியப்பெருமான் மனைவிமாரி ருவரோடுஞ் சிங்காசனத்தின்  
மேலங்கானமினிதாகவிருந்தருளிய வேளையில், அரமகள் அவனை  
நோக்கி எந்தை இங்கிவள்வரவுதன்னை இயம்புதி என்றாள் -  
தெய்வயானையம்மையாரப்பெருமானைப் பார்த்து எமதிறைவரே  
இவளுடைய வருகையைத் திருவாய் மலர்ந்தருள்வீரன்றார்.  
எ-று.

வாழாகாக்கினி, வாணசமுத்திரத்திலே தென்பறுத்திலே  
யுள்ள சக்கரக்கிரிக்கும் மைநாகத்துக்கும் நடுவே குதிரைமுகம்  
போலிருக்கும் அக்கினி. குதிரைப்பெட்டையின் முகத்திலிருக்கும்  
அக்கினியென்றுங் கூறுப. அது தன்னாற் சங்கராநிகழுங் காலையின்  
உருத்திரமுற்றத்தியின் ஆணையினாலே மேலெழுந்து கடலைப்பருகி  
யுலகத்தைத் தகிப்ப தென்பது. இங்கிவள் ஒரு சொல்.

(237)

வேறு

கிள்ளையன்னசொற்கிணஞ் சு கச்செய்யவாய்  
வள்ளிதன்மையை வாரணத்தின்பினாப்  
பிள்ளைகேட்பப்பெருந் தகைமேலையோ  
னுள்ளமாமகிழ்வாலிவை சீயாதுவான்.

மூலமும் உரையும்

இ-ள். கிள்ளை அன்ன சொல் கிஞ்சகம் செய்யவாய் வள்ளி தன்மையை வாரணத்தின் பிள்ளை பினா கேட்ப -கிளிமொழி போலுமொழியினையும் முருக்கம் பூப்போன்ற செய்யவாயினையு முடைய வள்ளியம்மையாரது (உற்பவமாதியவற்றின்) தன்மையை ஜராவதயானையினுடைய மகளாகிய தெய்வானையம்மையார் கேட்க, பெருந்தகை மேலையோன் உள்ளாம் ஆம் மகிழ்வால் இவை ஒதுவான் - பெருந்தன்மையையுடையராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் திருவுள்ளத்தின் கணுண்டாகிய மகிழ்வினாலே இவற்றைத் திருவாய்மலர்ந்தருளுவார். எ-று.

கிள்ளை கிஞ்சகம் ஆகுபெயர்கள். ஜராவதயானை வளர்த்ததுபற்றி வாரணத்தின்பினாப்பிள்ளை என்றார். பினாப் பிள்ளை பெண்பிள்ளை. பெருந்தகை, தூயவுடம்பினணாதலாதிய பெருமையாகிய குணங்களையுடையார், அது அன்மொழித் தூகை.

(238)

நீண்டகோலத்து நேமியஞ்செல்வர்பா  
லீண்டைநீவிரு வருந்தோன்றினீ  
ராண்டுபன்னிரண் டாமளவெஞ்புயம்  
வேண்டுநின்றுவிமுத் தவமாற்றினீர்,

இ-ள். நீண்ட கோலத்து நேமியஞ்செல்வர் பால் ஈண்டை நீவிர இருவரும் தோன்றினீ - நெடிய விடிவினையுடைய சக்கராயுதத்தைக் கொண்ட விட்னுவினிடத்து இங்ஙனமுள்ள நீவிரிருவீர (முன்னர்) உற்பவித்து, ஆண்டு பன்னிரண்டு ஆம் அளவு எம் புயம் வேண்டி நின்று விமுத்தவம் ஆற்றினீர் - வயது பன்னிரண்டு ஆகுமளவில் எமது புயங்களைச்சேர விரும்பின நின்று சிறுந்த தவத்தைச் செய்தீர். எ-று

நெடிய கோலத்தைச் செல்வரிலேற்றுக. தோன்றினீ என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. விமுமம் ஈறு குறைந்தது.

(239)

வள்ளியம்மை திருமணப்பாலம்

நோற்றுநின்றிடு நுங்களையெய்தியா  
மாற்றவும்மகிழ்ந் தன்பொடுசேருதும்  
வீற்றுவீற்று விசம்பினும்பாரினுந்  
தோற்றுவீரன்றுசொற் றனந்தொல்லையில்.

இ-ள். நோற்று நின்றிடு நுங்களை யாம் அழற்றவும் மகிழ்ந்து  
எப்தி - (அங்கனாந்) தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த உங்களை  
(அச்சீரியதவ நோக்கி) யாம் மிகமகிழ்ந்தடைந்து, அன்பொடு  
சேருதும் - (நீவிர் வேண்டியவாறே நும்மை) அன்பொடு சேர்வேம்,  
விசம்பினும் பாரினும் வீற்று வீற்று தோற்று வீர் என்று  
தொல்லையில் சொற்றனம் - (நீவிர்) தேவலோகத்திலும்  
ழுமியிலுஞ் சென்று வேறு வேறு உற்பவஞ் செய்யுமின் என்று  
பண்டு கூறியருளினாம். எ-று.  
ஒருவரைவிசம்பிலும் ஒருவரைப் பூமியிலுமென்க

(240)

சொன்னதோர்முறை தூக்கியிருவருண்  
முன்னமேவிய நீமுகிலூர்தரு  
மன்னன்மாமக ளாகிவளர்ந்தனை  
யுன்னபோதுனையன் பொடுவேட்டனம்.

இ-ள். இருவருள் முன்னாம் மேவிய நீ சொன்னது முறை  
தூக்கி - இருவருள் முன்னருற்பவித்த நீ (யாம்) கூறியதாகிய  
முறைமையை அரூாய்ந்து, முகில் உயர்தரும் மன்னன் மாமகள்  
ஆகி வளர்ந்தனை - மேகத்தை வாகனமாக ஊருகின்ற  
இந்திரனுடைய பெருமையாகிய மகளாகி வளர்ந்தாய், அன்ன  
போது உனை அன்பொடு வேட்டனம் - அப்போது உன்னை  
யன்போடு திருக்கலியாணஞ் செய்தருளினாம் எ-று.

ஓர் அசைந்தை, மகளாகி வளர்ந்தனையென்று வளர்தலை  
விதந்தமையால் இந்திரனுக்கு மகளாகப் பிறவாது ஓர் சிறுமியாகச்  
சென்றிருந்து வளர்ந்தாய் என்பது பெறப்பட்டது.

(241)

பிளவுகொண்டபிறை நுதற்பேதைநின்  
னினையவளாய்வருமிங் கிவள்யாம்பகர்  
வினைவநாடிவியன் றழன்மூழ்கியே  
வளவிதாந்தொல் வடிவினைநீக்கினாள்.

இ-ள். பிளவு கொண்ட பிறை நுதல் பேதை நின் இனையள் ஆய் வரம் இங்கிவள் - பிளவின் தன்மையைக் கொண்ட பிறைபோலும் நெற்றியினையுடைய நங்காய் நினக்கு இனையாளாயுதித்த இவள், யாம்பகர் வினைவு நாடி வியன் தழன் மூழ்கி வளவிது ஆம் தொல் வடிவினை நீங்கினாள் - யாங்கூறிய முறைமையை அழாய்ந்து பெரியவக்கினியில் வீற்று சீரிதாகிய பழைய வடிவை நீங்கினாள். எ-று.

பிளவு வட்டமாகியதோர் பொருளின் துண்டம்.

(242)

பொள்ளெனத்தன் புறவுடல்பொன்றலு  
முள்ளினவுற்ற வருவத்துடனைழீதி  
வள்ளிவெற்பின்மரம் பயில்குழல்போய்த்  
தெள்ளிதிற்றவஞ்செய்திருந்தாளரோ.

இ-ள். பொள்ளென தன் புற உடல் பொன்றலும் உ\_ள்ளின் உ\_ற்ற உருவத்துடன் எழிதி - விரைவிலே (இவள்) தனது புறத் தேயுள்ள தூலவுடம்பு அழியவும் அகத் தேயுள்ள சூக்குமவுடம்போடெழுந்து, வள்ளி வெந்பின் மரம் பயில் குழல் போய் தெள்ளிதில் தவம் செய்திருந்தாள் - வள்ளி கிரியிலே மரங்கள் பொருந்திய குழலிடத்துச் சென்று சீரிதாகத் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தாள். எ-று.

பொள்ளென விரைவுக்குறிப்பு. சூக்குமதேகம், சத்தம் ஸ்பரிசம் சூபம் ரசம் கந்தம் என்னும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளஞ்சும் மனம் புத்தி அகங்காரங்களுங்கூட்டிய சூட்டமாயவுடல்.

(243)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்  
 அன்னசாரல தனிற்சிவமுனி  
 யென்னுமாதவ னெல்லையில்காலமாய்  
 மன்னிநோற்புழி மாயத்தினீரதாய்ப்  
 பொன்னின்றானென்று போந்துலவற்றதே.

இ-ள். அன்னசாரலதனில் - அக்கிரியின் சாரலிலே, சிவமுனி என்னும் மாதவன்னல்லையில் காலமாய் மன்னி நோற் புழி-சிவமுனியென்னும் பெரிய தவத்தினையுடையபோன் அளவையில் காலமாய் நிலைபெற்றிருந்துவஞ்செய்யுமிடத்து, மாயத்தின் நிரது ஆய் பொன்னின் மான் ஒன்று போந்து உலவற்றது - மாயத்தின் தன்மை போலாயமுகையுடைய பிணைமாணோன்று (ஆண்டுச்) சென்றுலவியது. எ-று.

மாயத்தின்றன்மை, முன்னள்ளதல்லாத தொன்றுமுதற் காரணமின்றித் தோன்றல், அம்மான்பிணைபோல முன்னள்ள தொன்றில்லையென்பார் மாயத்தினீரதாயென்றாரென்க.

(244)

வந்துலாவுமறி நனைமாதவன்  
 புந்திமாலொடு பொள்ளெனநோக்கலு  
 மந்துவேலையது கருப்பங்கொள  
 விந்தமாதக்கரு வினுளெய்தினாள்

இ-ள். வந்து உலாவும் மறிதனை மாதவன் புந்தி மீர லொடு பொள்ளென நோக்கலும் - (ஆண்டு) வந்துலாவு மான்பிணையை அச்சிவமுனிவன் மனமயக்கத்தோடு விரைவிலே நோக்கலும், அந்த வேலை அது கருப்பம்கொள இந்த மாது அக்கருவினுள் எய்தினாள் - அச்சமயத்திலே அம்மான்பிணை கருப்படைய இந்நங்கையானவளக் கருப்பத்திற் சார்ந்தாள். எ-று.

ஓடு அடைமொழிப் பொருளில் வந்தது பொள்ளென முன்னையது. நோக்கலும் என்ற உம்பீற்று வினையெச்சம், “பின்முன் கால்கடைவழியிடத்தென்னு மன்னமரபிற் காலங்

உலமும் உரையும்

கண்ணியவென்னகிளவியு மற்றியல்பெனவே” என்னுஞ்குத் திரத்தில் அன்னமரபிற் காலங்கண்ணிய வென்னகிளவியு மென்றதனால் கொள்ளப்பட்டதொன்றேன்க.

(245)

### வேறு

மானிவடன்னை வயிற்றிடதொங்கி  
யானதொர்வள்ளி யகழ்ந்தபயம்பிற்  
நானருள்செய்து தணந்திடவங்கட்  
கானவன்மாதொடு கண்டனன்றே.

இ-ள். மான் இவடன்னை வயிற்றிடத் தாங்கி ஆனது ஓர் வள்ளி அகழ்ந்தபயம்பில் தான் அருள் செய்து தணந்திட - அம்மான்பினையானது இந்நங்கையைத்தன் வயிற்றிற்றாங்கி (அங்ஙனம்) முன்னுண்டானதோர் வள்ளியினது கிழங்கையகழ்ந்த குழிபிலேதான் பெற்றுவிட்டுநீங்க, அங்கண் கானவன் மாதொடு கண்டனன் - அவ்விடத்து வேட்டுவராசனாகிய நும்பியென்பவன் தன் மனைவியோடு (சென்று) கண்டான். எ-று.

ஓர் விகாரம். வள்ளி ஆகுபெயர். அருள்செய்தல் ஓர் குறிப்புமாழி. வேட்டுவராசன் முன்னர்க்கண்டெடுத்துப் பின்னாற்ற தன் மனைவி கையிற் கொடுத்தனனென்றுமுன் கூறப்பட்டிருத்த லால் அவ்விருவருமுன்னும் பின்னாங்காண்டலுடனிகழுக்கி யற்றாதவிற் சென்று என்று ஓர் சொல் வருவிக்கப்பட்ட தென்பது. அன்று மேயுமசெநிலைகள்.

(246)

அவ்விருவோர்களு மாங்கிவடன்னைக்  
கைவகையிற்கொடு காதலொடேகி  
யெவ்வமில்வள்ளி யெனப்பெயர்ந்தல்கிச்  
செவ்விதுபோற்றினர் சீர்மகளாக.

இ-ள். அவ்விருவோர்களும் ஆங்கு இவள் தன்னை கை  
வகையில் கொடு காதலொடு ஏதி - அவ்விருவருமாங்கு நின்று

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

இந்நங்கையைக் கைவகையில் (ஏந்திக) கொண்டு அன்போடு சென்று, எவ்வொம் இல் வள்ளி என பெயர் நல்கி - குற்றமில்லாத வள்ளியென்கிற பெயரையிட்டு, சீர்மகளாக செவ்விது போற்றினர் (தமது) அழகிய மகளாகச் சிறப்போடுபோற்றினார்கள். எ-று.

அங்கு அசைநிலையெனினுமாம். காதலினாலே மாறிமாறி ஏந்திக்கொண்டு சென்றாரென்பதுபடக் கைவகையிற் கொடு என்றாரென்பது. ஒடு அடைமொழிப் பொருளில் வந்தது. வள்ளியென்னு நாமத்து அச்சிற்றாரிலுள்ள முதியோற்பாரனினும் அவர்களுடைய சம்மதப்படியேயிட்டவொற்றுமைபற்றி நல்கியெனப் பட்டது. நல்குவித்து எனினுமமையும்.

(247)

திருந்தியகானவர் சீர்மகளாகி  
யிருந்திடுமெல்லையில் யாமிவள்பாற்போய்ப்  
பொருந்தியும்வேட்கை புகன்றுமகன்றும்  
வருந்தியும்வாழ்த்தியு மாயைகள் செய்தேம்.

இ-எ. திருந்திய கானவர் சீர்மகள் ஆகி இருந்திடும் எல்லையில் யாம் இவள் பால் போய் - திருத்தமுற்ற வேட்டுவரது அழகியமகளாகி (ஆண்டு) இருந்த காலையில் யாமிந்நங்கையிடத்துச் சென்று, வேட்கைபுகன்றும் வாழ்த்தியும் பொருந்தியும் அகன்றும் வருந்தியும் மாயைகள் செய்தேம் - ஆசையைக்கூறியும் (அதனாலும் புணர்ச்சி கைக்கூடாமையினாற்) போற்றியும் புணர்த்தும் பிரிந்தும் (பிரிவாற்றாமையால்) வருந்தியும் (இவ்வாறே) மாயைகளைச் செய்தேம். எ-று.

இந்நங்கையை மகளாகப் பெற்றுக்கொண்ட பெருந்த வத்தினரென்பார் திருந்தியகானவர் என்றார் செய்யுளாதவின் எதுகைமோனைகட்கிசையுமாறு வேட்கைபுகல்தலாதியவற்றை முறையே கூறாது பிறழுவைத்தார்கள்.

(248)

அந்தமின்மாயை களாற்றியதற்பின்  
முந்தையுணர்ச்சியை முற்றுறந்தல்கித்

தந்தையுடன்றுமர் தந்திடினன் ன  
விந்தமடந்தையை யாமணன்ஞ்செய்தேம்.

இ-ள. அந்தம் இல் மாணிகள் ஆற்றியதற்பின் - அளவை யில்லாத மாணிகளை (யாமிவண்மொட்டுச்) செப்ததற் பின், முந்தை உணர்ச் சியை முற்று உற நல்கி - பழையவறிவை முழுதுமுறவருளி, நென்னல் தந்தையுடன் தமர் தந்திட இந்த மடந்தையை யாம் மணம் செய்தேம் - நெருநல் (இவளுடைய) தந்தையோடு (மற்றும் உறவினருந்து இங்ஙங் கையைத் திருமணன்ஞ் செய்தருளினாம்) எ-று.

முந்தை உணர்ச் சி, முன்னர் விரின்னுமர்த்தியுடைய மகளாயிருந்த காலத்துள்ள தெய்வவறிவு. முற்றும்மை விகாரத்தாற் போக்கது. முற்றுற முடியவெனினுமாம். தருதல் உதகற்றோடு தத்தும் செய்து கொடுத்தல். தமருடன் பாடாகத் தந்தை துந்தைத் தந்தையுடன் றமர்ந்திடவென்றா ரெப்பது.

(249)

அவ்விடைமா மணமாற்றியகன்றே  
யில்விவடன் னுடனிம்மீனவேகித்  
தெய்வவரைந்தனைர் சில்பகல்வைகி  
மைவிழியாயிவண் வந்தனமென்றான்.

இ-ள. அவ்விடை மா மணம் ஆற்றி அகன்று இவ்விடைன்னுடன் இம்மெனாகி - அச்சிற்றாரிலே பெருமையாகிய திருமணன்ஞ்செய்தருளி (அவ்விடத்தை) அவ்விடத்தை நீங்கி இந்நங்கையோடு விரைவிற்கென்று. தெய்வ வரைக்கண் சில பகல் மேவி-தெய்வத்தன்மையாகிய திருத்தனிகைவரையின் கண்ணே சில நாட்டங்கியிருந்து, மை விழியாய் இவன் வந்தனம் என்றான் - கருமையாகிய கண்ணினையுடையாயிங்ஙனம் வந்தேமென்று திருவௌய் மலர்ந்தருளினார். எ-று.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

இவ்விவள், ஒரு சொல் இத்தன்மையற்றவிவளனினுமாம். இம்மென விரைவுக்குறிப்பு. வரைகளுட் பெருவிசேடமுடைத் தென்பதுபட தனிகை வரையைத் தெய்வவரையென்றார்.

(250)

என்றிவைவள்ளியியற் கையனைத்தும்  
வென்றிடுவேற் படைவீரனியம்ப  
வங்றிறல்வாரண மங்கைவினாவி  
நன்றெனவொன்றுந் வின்டுகின்றான்.

இ-ன். என்று வள்ளி இயற்கை அனைத்தும் இவை வென்றிடுவேல் படை ஓரென் இயும்ப - என்று அவவள்ளியம்மையாருடைத் தன்மை எல்லாமாமாகிய இவற்றை (எவ்வகைப்பட்ட குருமுடையவராலும் வெல்லுதற்கிய குரணாதியரை) வென்றி கொண்ட வேற்படையையுடைய ஏர்ராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் றிருவாய் மலர்ந்தருள, வல் திறல் வாரண மங்கை வினாவிவலிய திறனையுடைய ஜராவத்யானையினது மகளாகிய தெய்வயானையம்மையார், வினாவி நன்று என ஒன்று நவின்றிடுகின்றாள் - நல்லதென்று ஒன்று கூறியருள்கின்றார். எ-று.

வலிமை, பகையைவெல்ல வல்ல வன்மை. திறல் உடலின் திண்மை. ஒருபொருட் பன்மொழியெனினுமாம். வன்றிறல் என்ற அடையினாலே வாரணமங்கை தெய்வயானையம்மை என்னும் பொருள் படாமையறிக.

(251)

வேறு

தொல்லையின்முராரிதன் பாற்றேநான்றியவிழஞம்யானு மெல்லையில்காலநீங்கி யிருந்தனமிருந்திட்டேமை யொல்லையிலிங்கனங் கூட்டியுடனுறுவித்தவஞ்சன் வல்லபந்தனக்கியாஞ் செய்மாறுமற்றில்லையென்றாள்.

இ-ள். தொல்லையில் முராரிதன் பால் தோண்டிய இவளும் யானும் எல்லையில் காலம் நீங்கி இருந்தனம் - பண்டைக்காலத்திற்கென்றாலும் விட்னுவினிடத்துற்பவித்த இவனும் யானும் அளவையில்லத காலம் பிரித்திருந்தேம், இருந்திட்டேமை - (அங்கனம்) இருந்த வெம்மை, ஒல்லையில் இங்கன் கூட்டி உடனுறுவித்த உன்றன் வல்லபந்தனுக்கு யாம் செய் மாறு மற்று இல்லை என்றாள் - விரைவிலே இங்கனங்கூட்டியுடனுறச் செய்ததேவர்ருடைய வல்லபத்துக்கு யாஞ்செய்யும் பிரதியுபகாரம் பிறிது (ஒன்று) இல்லையென்றார் (அத்தெய்வ யானையம்மையார்.) எ-று.

விட்னுமூர்த்தியடைய வலக்கன்னிலே தெய்வயானை யம்மையாரும் இடக்கண்ணிலே வள்ளியம்மையாரும் உற்பவித்தன ரென்ப. உடனுறச் செய்தல் - ஒருசேரவிருக்கச் செய்தல் மற்று பிறிதென்னும் பொருட்டந்து.

(252)

மேதகுமெயினர்பாவை விண்ணுலகுடையநங்கை  
யோதுசொல்லினவி மேனாலுனக்கியான்றங்கையாகு  
மீதாருதன்மையன்றியிம் மையுமினையளானே  
னாதலினுப்பந் தேனின்னையடைந்தனனித்தியென்றாள்.

இ-ள். மேதகும் எயினர்பாவை விண் உலகு உடைய நங்கை ஒது சொல் வினவி- மேன்மையற்ற வேட்டுவர் மகளாகிய வள்ளியம்மையார் தேவலோகத்தையுடைய தெய்வயானை யம்மையார் கூறியருளிய வார்த்தையைக்கேட்டு, மேல் நாள் உனக்கு யான் தங்கை ஆகும் ஈது ஒரு தன்மை அன்றி இம்மையும் இளையள் ஆனேன் ஆதலின் உய்ந்தேன் நின்னை அடைந்தனன் - முன்னாளிலேயுமக்கு யான் தங்கையேயாம் இவ் வொரு தன்மையே யன் நி இப்பிறப் பிலுந் தங்கைமுறையாயினேன் ஆதலிற் பெருவாழ்வடைந்தேனாகி உம்மைச் சார்ந்தேன், அளித்தி என்றாள் - (என்னைக்) காத்தருவீரன்று கூறியருளினார். எ-று

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

இந் திருநூக்கு மகளாதலி ன் அவனுடையவுடமை அவ்வம்மையாருக்கு ஏற்றப்பட்டதென்க. சுது சுட்டுமாத்திரையா நின்றது. இப்பெருமான் மணந்தருளிய காரணத்தாலிம்மையு மிளையானேனான்றவாறு. உய்ந்தேன் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது.

(253)

வள்ளிற்குறவர்பாவை மற்றிதுபுகள்றுதெளவை  
தன்றிருப்பதங்கடம்மைத் தாழ்தலுமெடுத்துப்புல்லி  
யின்றுனைந்துணையாப் பெற்றேனம்பிரானருஞும்பெற்றே  
ஜொன்றென்ககரியதுன் டோவுளாந்தனிற்சிறந்ததென்றாள்

இ-ள். வல் திரள் குறவர் பாவை இது புகன்று தெளவைதன் திரு பதங்கடம்மை தாழ்தலும் - வலியதிறலி ணையுடைய வேட்டுவர் மகளாகியவள்ளியம்மையார் இதனைக் கூறித் தெளவையாகிய தெய்வயானையம்மையாருடைய திருவடிகளை வணங்கலும், எடுத்துப்புலி இன்று உள்ள துணையா பெற்றேன் எம்பிரான் அரூனும் பெற்றேன் - (அவ்வம்மையாரை) எடுத்துத் தழுவிலி இந்நாளிலே புன் னைத் துணைவியாகவும் பெற்றேன் எமதிறைவருடைய திருவருளையும்பெற்றேன் (ஆதலின்), னனக்கு உள்ளந்தனில் சிறந்தது அரியது ஒன்று உண்டோ - னனக்கு உள்ளந்தனிச் சிறந்ததுகிய அரியதோர் போருள் (மற்று) ஒன்றுண்டோ. எ-று.

மற்று அலைநிலை. தெளவைமுத்தாள். சிறந்தது என்னும் குறிப்புவினை முற்றுப்பெயரெச்சமானது. அரியது குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர். ஒகாரம் எதிர்மறை.

(254)

இந்திரனருஞமாது மெயினர்தம்மாதுமில்வாவ  
நந்தரஞ்சிறிதுமின் றியன்படுனளவளரவிச்  
சிந்தையுமயிருஞ் செய்யஞ்செயற்கையுஞ்சிறப்புமொன்றாக்  
கந்தமுமலரும் போலக்கலந்துவேறின்றியுற்றார்.

மூலமும் உரையும்

இ-ள். இந்திரன் அருளும் மாதும் எயினர்தம் மாதும் இவ்வாறு அந்தரம் சிறிதும் இன்றி அண்புடன் அளவளாவி - இந்திரன்பெற்ற புத்திரியாகிய தெய்வயானையம்மையாரும் வேட்டுவருடைய புத்திரியாகிய வள்ளியம்மையாரும் இவ் வாறே பேதஞ்சிறிதுமின்றி அண்புடன் அளவளாய், சிந்தையும் உயிரும் செய்யும் செயற்கையும் சிறப்பும் ஒன்றா - உள்ளமும் உயிருஞ்செய்யுஞ் செயலும் சிறப்புமொன்றாக, கந்தமும் மலரும் போல கலந்து வேறு இன்றி உற்றார் - மணமும் பூவும் போலக் கலந்து விகிர்தமின்றி யிருந்தார்கள். எ-று.

அண்புடனளவளாவியென்றது தெய்வயானையம்மையார் வள்ளியம்மையார் மீதுகொண்ட அண்புபோலவே வள்ளி யம்மையாருந் தெய்வயானையம்மையார் மீது அண்புகொண்டு என்றபடி. சிந்தையொன்றாதல், ஒருவர் உள்ள மகிழ்ச்சியாதிய வறின் மற்றையரும் அவ்வாறுறுதல். உயிரொன்றாதல் ஒருவருற்றவின்பம் போலவே மற்றையரும் உற்றிருத்தல். செய்யுஞ்செயற்கையொன்றாதி சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்குச் செய்யும் வழிபாடு ஒருதன்மையாய் இருத்தல். சிறப்பொன்றாதல், சுப்பிரமணியப்பெருமானவர்களுக்குச் செய்யுஞ் சிறப்பொருதன்மையாய் இருத்தல்.

(255)

இங்கிவரிருவர் தாழுமியாக்கையுமிரும்போலத்  
தங்களில்வேறின்றிச் சரவணதடத்தில்வந்த  
புங்கவன்றன்னைச்சேர்ந்து போற்றியேயாழுகலுற்றார்  
கங்கையும்யமுனை தானுங்கனைகடலுடன்சேர்ந்தென்ன

இ-ள். இங்கு இவர் இருவர்தாழும் யாக்கையும் உயிரும் போல தங்களில் வேறு இன்று ஆகி - இங்ஙனமிவரிருவரும் உடலுமிரும் போலத் தங்களில் வேறுபால்லையாகி, கங்கையும் யமுனைதானும் கனை கடலுடன் சேர்ந்தென்ன - கங்காநதியும் யமுனாநதியும் ஒலிக்கின்ற கடலேடு சேர்ந்தாற்போல, சரவண தடத்தில் வந்த புங்கவன்றன்னை சேர்ந்து போற்றி ஒழுகலுற்றார்

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

- சரவணதாகத்திற் றிருவவதாரங் செய்தருளிய சுப்பிரமணியப் பெருமானைச் சேர்ந்து வழிபட்டொழுகினார்கள். எ-று.

கங்காநதியும் யழுனாநதியும் தம்முளொன்று பட்டுக் கடலோடு சேர்ந்தாற்போல அவ்விருவரும் தம்முள் வேறுபாடின்றி ஒன்றுபட்டுச் சுப்பிரமணியப் பெருமானைச் சேர்ந்தாரென்க. சேர்ந்தாலென்ன என்றபாலது சேர்ந்தென்னவெனவிகாரமாயிற்று.

(256)

கற்றையங்கத்திரவெண்டிங்ஸிருந் துழிக்கனவிப்புத்தே ஞற்றிடுதென்மைத் தென்னவும்பர்கோனுதவுமானு மற்றைவில்வேடர்மானும் வழிபடல்புரிந்துபோற்ற வெற்றியந்தனிவேலண்ணல் வீற்றிருந்தருளினானே.

இ-ள். கற்றையங்கத்திர் வெண்டிங்கள் இருந்துழி கன விப்புத்தேள் உற்றிடு தன்மைத்து என்ன - திரளாகிய கிரணங் களையுடைய குரியனும் வெண்மையாகிய சந்திரனுங் (கூடி) இருக்கின்ற இடத்திலே அக்கினியாகிய தெய்வமும் (அவற்றோடு) இருக்கின்றதன்மைத்தென்க, உம்பர் கோன் உதவும் மானும் மற்றைவில் வேடர் மானும் வழிபடல் புரிந்து போற்ற - தேவர்கட்கரசனாகிய இந்திரன் பெற்ற தெய்வயானையும்மையாரும் மற்றைவிற்படையை யேந்துகின்ற வேட்டுவருடைய மகளாகிய வள்ளியம்மையாரும் வழிபாடுசெய்துபோற்ற, வெற்றியந்தனிவேல் அண்ணல் வீற்றிருந்தருளினான் - வெற்றியையுடைய ஒப்பற்ற வேற்படைக்கலத்தைக் கொண்ட சுப்பிரமணியப் பெருமான் வீற்றிருந்தருளினார். எ-று.

ஆயிரங்கிரணங்களையுடையனாதல் பற்றிக் கற்றையங்கத்திர் எனப்பட்டது. கற்றையங்கத்திர் பண்புத்தொகைப்பழத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. உலகத்துக்காதாரமாக இருந்தலும் பழத்திருளையொழித்தலும் உலகப்பொருள்களுட் சிறப்புடையன வாயிருத்தல் பற்றி அம்முச்சுடரும் உயிர்களுக்காதாரமாய்

மூலமும் உரையும்

இருத்தலும் அகத்திருளை யோழித்தலும் எல்லாப் பொருள்களிலும் சிறப்பாதலுமுடைய சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கும் சத்திகளாகிய அவ்விருவருக்கும் உவமையாயினவென்க. அம்முச்சடருள் அக்கினியிலே அத்தன்மைகள் இயற்கையாயிருத்தல் பற்றி இயற்கையாகவே அத்தன்மைகளையுடைய சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு அதுவும் அக்கினியாலாதித்தனுக்கு அத்தன்மை களுண்டாதல் பற்றிச் சுப்பிரமணியப் பெருமானாலத் தன்மைகளுண்டாகப்பெற்ற ஞானசத்தியாகிய தெய்வானையும்மையாருக்கு அவ்வாதித்தனும். ஆதித்தனாற் சந் திரனுக்கு அத்தன்மைகளுண்டாதல் பற்றி அங்ஞானசத்தியினாலே அத்தன்மைகளுண்டாகப்பெற்ற கிரியாசத்தியாகிய வள்ளியம்மையாருக்கு அச்சந்திரனும் உவமையாயினவெங்பது, ஞானசத்தியாற் கிரியாசத்திகாரியப்படுதலை “சத்திதன் வடிவே தென்னில்” என்ற சிவஞானசித்தித் தீருவிருத்தத்தானுணர்க.

(257)

கல்லகங்குடைந்தசெவ்வேற் கந்தனோர்தருவதாகி வல்லியர்கிரியைஞான வல்லியின்கிளையாய்ச்சுழப் பல்லுயிர்க்கருளைப்பூத் தூப்பவநெறிகாய்த்திட்டனப் ரெல்லவர்தமக்குமுந்தி யிருங்கனியுதவுமென்றும்.

இ-ள். கல்லகம் குடைந்த செவ்வேல் கந்தன் ஓர் தருவது ஆகி கிரியைஞான வல்லியின் வல்லியர் கிளையாய் குழ - கிரெளஞ்சகிரியைக் குடைந்த செம்மையாகிய வேற்படையை யுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமான் ஓர் (பயன்) மரமாகிக் கிரியாசத்தி ஞானசத்திகளாதிய வள்ளியம்மையாரும் தெய்வானையும்மையாரும் கொம்பர்களாகிச் சூழ, பல உயிர்க்கு அருளை பூத்து பவநெறி காய்த்திட்டு அன்பர் எல்லவர் தமக்கும் முத்தி இரும் கனி என்று உதவும் - பலவாகியவுயிர்களுக்கும் திருவருளைப் பூத்து (அவ்வாஸ்மாக்களையநாதியே பந்தித்திருக்கின்ற மலங்களுமாறு அவற்றுக் குத்தனுகரணங்களாகிய) பிறவிநெறியைக்காய்த்து (அப்பிற விகளிற்பிறந்து) விரும்பிய

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

புவனபோகங்களையனுபலித்து முடித்து இருவினையொப்புமல  
பரிபாக முற்ற அன்பர்யாவர்க் கும்பரழத்தியாகிய பெருமையை  
டிடைய கனியை எந்நானுங் கொடுக்கும். எ-று.

சுப்பிரமணியப்பெருமானை ஒர் பயன்மரமாகவும் சத்திகளாகிய  
அவ்விருவரையும் கொம்பர்களாகவுமிருவகித்தற்கேற்ப  
ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்தற்கு அவ்வான்மாக்களிடத்து  
வைத்தகிருபையை அருளப்பட்டது என்றும் அவற்றுக்குத்  
தேகாதியைக் கொடுத்தருளலைக் காய்த்திட்டு என்றும்  
முந்தியருள்தலைக் கனியுதவுமென்றுமுபசரித்தாரென்க. இன்  
அல்லவிச் சாரியை. சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்குத் தெய்வயானை  
யம்மையார் ஞானாசத்தியும் வள்ளியம்மையார் கிரியாசத்தியமென்க  
சில நூல்களில் தெய்வயானையம்மையாரைக் கிரியாசத்தியென்றும்  
வள்ளியம்மையாரை இச்சாசத்தியென்றுங் கூறப்பட்டிருத்தலால்  
இதுமாறாகாதோவெனின், சத்தியென்றே காரியபேதத்தாற்  
பலவாதலினாலும் இச்சாசத்தி ஞானாசத்தி கிரியாசத்தி  
யென்னுமலுவகையாகக் கொள்ளுமிடத்து அந்நால்களிற் கூறப்பட்ட  
வாறு கொள்ளல்வேண்டும். (அவ்வசைபற்றியே இவ்விரையிலே  
வள்ளியம்மையாரை இச்சாத்தியென்று முன்னர் கூறினாம்)  
கிரியாசத்தி ஞானாசத்தியென்று மிருவகையாகக்கொள்ளுமிடத்து  
இம் முறையே கொள்ளல்வேண்டும் ஆதலின்மாறன்றென்க.

(258)

பெண்ணொருபாகங்கொண்ட பிஞ்ஞகன்வதனமொன்றிற்  
கண்ணொருமூன்றுவைகுங்காட்சி போலெயினர்மாதும்  
விண்ணுலகுடையமாதும் வியன்புடைததன்னின்மேவ  
வண்ணலங்குமரனன்னார்க் கருள்புரிந்திருந்தானங்கன்.

இ-ன். பெண் ஒரு பாகம் கொண்ட பிஞ்ஞகன் வதனம்  
ஒன்றில் கண் ஒரு மூன்று வைகும் காட்சி போல் பார்ப்பதி  
தேவியாரையோர் கூற்றிலேகொண்டருளிய சிவபெருமானுடைய  
திருமுகமொன்றிலே திருநேத்திரங்கள் மூன்று இருக்குந்

மூலமும் உரையும்

தன்மைபோல, எயின்ர்மாதும் விண் உலகு உடையமாதும் வியன் புடை தன்னில் மேவ அண்ணலங்குமரன் அன்னார்க்கு அருள் புரிந்து அங்கன் இருந்தான் - வேட்டுவர் மகளாகிய வள்ளியமையாரும் தேவலோகத்தையுடைய தெய்வானையம்மையாரும் பெருமையாகிய (இரு) பக்கத்துமிருக்க அண்ணலாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் அவ்விருவருக்குந் திருவருள் புரிந்து அங்கனம் வீற்றிருந்தருளினார். எ-று.

சிவபெருமானுடைய திருமுகமொன்றில் நெற்றிக்கண் னுயர்ந்து மற்றையகண்களிருபக்கத்துந் தாழ்ந்திருத்தல் போல இருந்தனரென்க.

(259)

சேவலுங்கொடிமான்றேருஞ் சிறைமணிமயிலுந்தொன்னான் மேவருந்தகரும்வேலும் வேறுபூபடைகள்யாவு மூவிருமுகத்துவள்ளன்மொழிந் திடுபணிகளாற்றிக் கோவிலின்மருங்குமுன்னுங் குறுகிவீற்றிருந்தமன்னோ

இ-ள். சேவலும் கொடி மான் தேரும் சிறை மணி மயிலும் தொல் நாள் மேவு அரும் தகரும் வேலும் வேறு உள் படைகள் யாவும் - (கொடியாகிய) கோழியுங்கொடியையுடைய குதிரை (பூண்ட) தேரும் சிறையையுடைய கருமயிலும் பண்டைக்காலத்து (வாகனமாக) மேவிய அரியதகரும் வேலாயுதமும் மற்றுமுள்ள படைகள்யாவும், மூவிரு முகத்து வள்ளல் மொழிந்திடு பணிகள் ஆற்றி - ஆழதிருவதனங்களையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமான் திருவாய் மலர்ந்தகருஞும் பணிகளை இயற்றிக்கொண்டு, கோவிலின் மருங்கும் முன்னும் குறுகி வீற்றிருந்த - அத்திருக்கோயிலின் பக்கங்களிலும் முன்னிடத்துஞ் சார்ந்து வீற்றிருந்தன. எ-று.

மேவரும், பிற்ராலடைதற்கரியனினுமாம். வேறுள் படை, மற்றைப் பதினொருபடைகளும் மற்றைய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அம்புகளுமென்க. மன்னும் ஓவும் அசைநிலைகள்

(260)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

ஆழிருதந்தோள்வாழ்க வறுமுகம்வாழ்கவெற்பைக்  
கூறுசெய்தனிலேவாழ்க குக்குடம்வாழ்கசெவலே  
ளேறியமஞ்ஞங்குவாழ்க யானைதன்னணங்குவாழ்க  
மாநிலாவள்ளிவாழ்க வாழ்கசீர்தியாரெல்லாம்

இ-ள். செவ்வேள் ஆழிரு தடம் தோள் வாழ்க - சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய பன்னிரண்டு திருத்தோள்களும் வாழக்கடவன், அறு முகம் வாழ்க - ஆழத்திருவதனங்களும் வாழக்கடவன், வெற்பை கூறு செய் தனி வேல் வாழ்க - கிரெள்ஞஞ்சகிரியைக் கூறுபடுத்திய ஒப்பற்ற வேலாயுதமும் வாழக்கடவது, குக்குடம் வாழ்க - கோழிக்கொடியும் வாழக் கடவது, ஏறிய மஞ்ஞங் வாழ்க - (அப்பெருமான்) இவர்ந்தருங்கும் மயில்வாகனமும் வாழக்கடவது, யானைதன் அணங்கு வாழ்க - ஜராவதுயானையின் மகளாகிய தெய்வயானையம்மையாரும் வாழக்கடவர், மாறு இலா வள்ளி வாழ்க - உவமையில்லாத வள்ளியம்மையாரும் வாழக்கடவது, சீர் அடியார் எல்லாம் வாழ்க - சிறப்பினையுடைய அடியார்கள் யாவரும் வாழக்கடவர்கள். எ-று.

இச்செய்யுள் வாழ்த்தனி.

(261)

புன்னறியதனிற்செல்லும் போக்கினைவிலக்கிமேலா  
நன்னெறியொழுகச்செய்து நவையறுகாட்சிநல்கி  
யென்னையுழடியணாக்கி யிருவினைநீக்கியாண்ட  
பன்னிருதந்தோள்வள்ளல் பாதபங்கயங்கள்போற்றி.

இ-ள். புல் நெறியதனில் செல்லும் போக்கினை விலக்கி மேலாம் நல் நெறி ஒழுக செய்து - (யான்) புல்லிய நெறியிலே செல்லுஞ் செல்லுகையை விலக்கி மேலாகிய நல்ல நெறியிலே செல்லச் செய்து, நவை அறு காட்சி நல்கி - குற்றமற்ற மெய்யுணர்வைத்துந்து, என்னையும் அடியன் ஆக்கி இரு வினை நீக்கி ஆண்ட - என்னையும் தழக்கழியணாக்கி (நல்வினை தீவினை

யென்னு) மிருவினையையும் நீக்கியாண்ட, பன்னிரு தடம் தோள் வள்ளால் பாத பங்கயங்கள் போற்றி – பன்னிரண்டாகிய பெரிய திருப்புயங்களையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானது திருவடித் தாமரை மலர்கள் (என்னாற்) போற்றப்படுவன. எ-று.

புன்னெறி – உலோகாயதமாதிய புரச்சமயதெறி. மேஸன் நன்னெறி – சித்தாந்த சைவசமயதெறி. நவையறு காட்சி – சிவாகமங்களின் பொருளைச் சந்தேக விபரதங்களின்றி மெய்யுணர்தல். என்னையுமென்றதில் உம்மை எச்சவும்மையோடு இழிவுசிறப்பு. அடியனாக்கி இருவினைநீக்கியாளுதல்: சபீசத්வைத் தெய்தாளுதல். சிவாகமங்களின் மெய்ப் பொருளை ஒதியுணர்த்தவர்களுக்கு இச்சபீசத්வையே செய்யப்படுவதென்பதை “ஒதியுணர்ந்தொழுக்கநெறியிழுக்கா நல்ல வத்தமர்க்குச் செய்வதுயர்பீசம்” என்னும் சிவஞான சித்தித் திருவிருத்தத்தானுணர்க.

(262)

### வேறு

வேல்சேர்ந்தசௌக்கைக்குமரன் வியன்சு...தத்தன்னை  
மால்சேர்த்துவரக்தேன்றமிழ்ப் பாவழுவற்றதேலு  
நூல்சேர்ந்தசான்றிருகுண மேன்மைநுவன்றுகொண்மின்  
பால்சேர்ந்ததனாற் புன்னும்பயணாவதன்றே

இ-ள. நூல் சேர்ந்த சான்றீர் - நூலோடு சார்ந்த அறிவினை யுடையீர், வேல் சேர்ந்த செம்கை குமரன் வியன் காலை தன்னை மால் சேர்ந்து உரைத்தேன் தமிழ் பா வழுவற்றதேனும் - வேலாயுதங் சேர்ந்திருக்கின்றன செம்மையாகிய திருக்கரத்தினை யுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானது பெருமையாகிய காலையை (இங்ஙனம் பாடவேண்டுமென்னு) மாசை சேர்ந்து பாடினேனது தமிழ்ச் செய்யுள் வழுவற்றிருப்பினும், குணம் மேன்மை நுவன்று கொண்மின் - (அதிற் சார்ந்திருக்கின்ற பொருட்) குணத்தினாலே மேன்மையாகக் கூறிக் கொண்மின், பால் சேர்ந்ததனாலே புன்னும் பயன் ஆவது அன்றே - பால் சேர்ந்ததனாலே நீரும் (தன் தன்மை நீங்கிப்) பாலின்தன்மையாவதல்லவோ. எ-று.

## வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

தமிழ்ப்பா தொகுதியொருமை. இயற்கையறிவினின்றும் கல்வியாலோய செயற்கையறிவு விசேஷமென்பது நால் சேர்ந்த என்றார். பயன் ஆகுபெயர். ஏகாரம் பஸ்ருதேற்றும், பின்னையதுமது. (263)

பொய்யற்றக்கீர்ண்முதலாம் புலவோர்புகழந்த  
வையற்கெனதுசிறுசொல்லு மொப்பாகுமிப்பார்  
செய்யற்றவன்மாலுமை பூசைகொடேவதேவன்  
வையத்தவர்செய்வழி பாடுமகிழுமன்றே.

இ-ள். கீர்ண் முதல் ஆம் பொய் அந்ற புலவோர் புகழந்த ஜயற்கு எனது சிறு சொல்லும் ஒப்பு ஆகும் - நக்கீர் முதலாகிய பொய்யடிமையில்லாத அறிஞர் (பாவாற்) புகழந்த கப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு எனது புல்லியபாவும் ஏற்றதாகும், இப்பார் செய்யற்றவன் மால் உ-மைபூசை கொள் தேவதேவன் வையத்தவர் செய்வழிபாடு மகிழும் அன்றே - இப்பிருதிவியண்டத்தைச் சிருட்டித்த பிரம்மதேவரும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் உ-மாதேவியாரு மாகிய இவர்களது பூசையை ஏற்றுக்கொண்டருளிய தேவதேவ ராகிய சிவபெருமான் இப்பூமியிலுள்ள மானுடர் செய்யும் பூசையையு மகிழ்வாரன்றோ. எ-று.

சொல் ஆகுபெயர். செய் முதல்நிலைத்தொழிற்பெயர்.

(264)  
என்னாயகன்வின்னவர் நாயகன்யானைநாம  
மின்னாயகனான்மறை நாயகன்வேட்ரநங்கை  
தன்னாயகன்வேற்றனி நாயகன்றான்பூராண  
நன்னாயகமாமெனக் கொள்கவிஞ்ஞாலமெல்லாம்.

இ-ள். என் நாயகன் - எனது நாயகரும், வின்னவர் நாயகன் - தேவர்கட்கு நாயகரும், யானைநாமமின் நாயகன் - தெய்வயானை யென்னும் பெயருடைய நங்கையாருடைய நாயகரும், நால்மறை நாயகன் - நான்காதிய வேதங்களுக்கு நாயகரும், வேடர் நங்கைதன் நாயகன் - வேட்டுவர் மகாகிய வள்ளியம்மையாருக்கு

முலமும் உரையும்

நாயகரும், வேல் தனி நாயகன்றன் புராணம் - வேலாயுதத்தை யுடைய ஒப்பில்லாதநாயகருமாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானது இப்புராணத்தை, இங்ஞாலம் எல்லாம் நல் நாயகமாம் என கொள்க - இப்பூலோகத்தாரெல்ளாரும் நல்ல நாயகமாமென்று கொள்ளாக் கடவர். எ-று.

யானைநாமமின்னாயகன் வேடர் நங்கை தன்னாய கன் இவ்விரண்டிடத்தும் நாயகனைக் கணவரென்றும், ஏனை யிடங்களிற் றலைவரென்றுங் கொள்க. ஞாலம் ஆகுபெயர்.

(265)

வற்றாவவருள்சேர்குமரேசன் வண்காதைத்தன்னைச் சொற்றாருமாராய்ந்திடு வாருந்துகளுறாமே கற்றாருங்கற்பான் முயல்வாருங்கசிந்துகேட்க வுற்றாரும்வீடுநெறிப் பாலினுறுவரன்றே.

இ-ள். வற்றா அருள் சேர் குமரேசன் வண் காதை தன்னை சொற்றாரும் - குறையாதவருள் சேர்ந்த சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய வளவிய இக்காதையைப் படிப்பவரும், ஆராய்ந்திடுவாரும் - (அதன் பொருளை) ஆராய்பவரும், துகள் உறாமே கற்றாரும் - (அதனைச் சந்தேக விபரீதங்களாய) குற்றமுறாது கற்பவரும், கசிந்து கேட்டலுற்றாரும் - அறிந்தேர் சொல்லும்போழந்து (உள்ளம்) உருகிக்கேட்பவரும், வீடு நெறி பாலின் உறுவர் - (இம்மையிலே வேண்டிய போகங்களையனுபவித்துத் தேகாந்தியத்திலே) முத்தியாகிய நல்லிடத்திற் சேர்வார்கள். எ-று.

வற்றாதவென்றதன் இறுதிகெட்டது. உறாமே - மே ஈற்று எதிர்மறை வினையெச்சம்.

(266)

பாராகியேனைப்பொருளா யுயிர்ப்பன்மையாகிப் பேராவுயிர்கட்டு யிராய்ப்பிறவற்றுமாகி

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

நேராகித் தோன்ற விலதாகி நின்றான்கழற்கே  
யாராதகாதலோடு போற்றியடைதுமன்றே.

இ-ஸ். பாராகி - பிருதிவியாகியும், ஏனை பொருள் ஆய  
-மற்றைய (அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமாகிய) பொருள்களாகியும்,  
பன்மை உயிராகி - பலவகைப்பட்ட உயிர்களாகியும் பேரா  
உயிர்கட்கு உயிராய் - அழியாத ஆண்மாக்களுக்கெல்லாம்  
பரமான்மாவாகியும், பிறவற்றும் ஆகி - பிறவுமாகியும், நேர  
ஆகி தோன்றல் இலது ஆகி - நேராகித் தோன்றுதலிலதாகியும்,  
நின்றான் கழற்றே - நிற்கின்ற பரமசிவனுடைய திருவடியின்  
கண்ணே, ஆராதகாதலோடு போற்றி அடைதும் - அமையாத  
காதலோடு துதித்துச் சேர்வேம். எ-று.

ஏனைப்பொருள் பஞ்சழுதங்களிலே முற்கூறிய பிருதிவி  
யொழிந்தவை. விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்று  
மூவகையினராதவின் உயிர்ப்பன்மை என்றார், ஆண்மாக்க  
ளொண்ணிறந்தவையாதவின் அங்கனங் கூறினாரெனினுமாம்.  
பேர்தல் போதல், ஈண்டு அழிதல். பிற, பூதங்களொழிந்த பொருட்  
பிரபஞ்சமும் சொற்பிரபஞ்சமுமென்க. வற்று அல்வழிச்சாரியை.  
நேராகித் தோன்றுவிலதாகி யென்றது, அப்புதங்களாதியவாகித்  
தோன்றுதலேயன்றித் தாம் வேறாகித் தோன்றுதலிலதாகி  
யென்றவாறு. குவ்வருபு கண்ணுருபின்றிதிரிபு. கழற்கு அடைது  
மென்றியைக்க. அன்றும் எயும் அசை நிலைகள்.

(267)

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம் மூலமும் உரையும்  
முற்றுப்பெற்றன

திருச்சிற்றம்பலம்

கச்சியப்பசிவாச்சாரியார் திருவடி வாழ்க

**மூலமும் உரையும்**

**வாழ்த்து**

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்  
கோன்முறை யரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க  
நான்மறை யறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க  
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

**வேலுமயிலுந்துணை**

~~~~~

வன்னியம்மை திருமணப்படா_லம்

வ
க

க
ந

மூலமும் உரையும்

வல்வை வரலாற்று ஆவணக்காப்பகத்தின்
வெளியீடுகள்

- ~~~~~
1. வல்வெட்டித்துறை வரலாற்றுச் சுவடுகள் - 1997 முதற்பதிப்பு, ந. நகுலசிகாமணி, இரண்டாம் பதிப்பு, 2006
 2. உடுப்பிட்டி அ. சிவசங்குப்புலவர் - வாழ்க்கை வரலாறும் அவரது தூக்கங்கள், 2010 ந. நகுலசிகாமணி
 3. ஈழத்து வரலாற்று சுவடுகள். 2010 ந. நகுலசிகாமணி
 4. மனோமணிமலர்கள். கனக மனோகரன், 2008

மீள்பதிப்பு செய்த நால்கள்

1. ணகலாயமாலை. 1619 – முத்துராச கவிராசர்
2. யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை. 1884 – மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர்.
3. யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி. 1918 - கல்லடி க. வேலுப்பிள்ளை
4. அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தரலரங்காரம். வல்வை இயற்றமிழ் போதகாசிரியர் ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளை இயற்றிய உரை. 1912 பதிப்பு
5. கந்தவண்நாதர் நான்மணிமாலையும் பதிகமும், திருப்பள்ளி எழுச்சியும், முதற்பதிப்பு 1928 மலேஷியா. நவாலியூர் சோமகந்தரப்புலவர்.

வள்ளியம்மை திருமணப்படலம்

6. பொன்னம்பலம் அருணாசலம் அவர்களின் சரித்திரம். முதற்பதிப்பு - 1954.
7. நவரத்தினசாமி நீச்சு வீரன் வாழ்க்கைச் சரித்திரம் 1954, காவலூர் கவிஞர் ஜி.எம். செல்வராஜ்
8. தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்திதியும் வரலாறும். 1974 சே. நாகலிங்கம்.
9. அனைத்துலக நீதிச்சபைமுன் இலங்கைத்தமிழர் பிரச்சனை, 1973 தந்தை செல்வா சமர்ப்பித்த அறிக்கை.
10. S.J.V.CHELVANAYAKAM a tribute – 1978.
11. RE – OPENING OF NORTH – CEYLON PORT – 1951
(வல்லவக் கப்பலின் அமெரிக்க பயணம் அடங்கிய நால்)
12. சுன்னாகம் வரதராஜபண்டிதர். சிவராத்திரிபுராணம், வல்லவை இயற்றமிழ் போதகாசரியர் ச. வயித்திலிங்கபிள்ளையின் உரை 1881.
13. திருக்குறள் அதிகாரச் சாரமாகிய நன்னெறி தாலாட்டு, யாழ்ப்பாணம் வல்லவை வ. ஞா. கணேசபண்டிதர் - 1919.
14. கந்தபுராணம் வள்ளியம்மை திருமணப்படலம், இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளை அவர்களின் உரை யுடன் - 1955 இரண்டாம் பதிப்பு.
15. கந்தபுராணம் தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம், இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளை அவர்களின் உரையுடன் - 1956 இரண்டாம் பதிப்பு.



W.M. D.

50

100

100



வெளியீடு:

வல்லவ வரலாற்று

ஆவணக்காப்பகம்

கன்டா

www.vvthistory.com